

รายงานประจำปี

Thailand Digital Outlook

ประจำปี 2565

(Thailand Digital Outlook Annual Report 2022)

ชื่อเรื่อง รายงานประจำปี Thailand Digital Outlook ประจำปี 2565
(Thailand Digital Outlook Annual Report 2022)

พิมพ์ครั้งที่ 1 กันยายน 2565

จำนวน 150 เล่ม

จัดพิมพ์โดย สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

120 หมู่ 3 ชั้น 9 อาคารรัฐประศาสนภักดี
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

โทรศัพท์ 02-142-1202 โทรสาร 02-143-7962
เว็บไซต์ tdo.onde.go.th
อีเมล tdo@onde.go.th
เฟซบุ๊ก [facebook.com/thailanddigitaloutlook](https://www.facebook.com/thailanddigitaloutlook)

คำนำ

รายงานประจำปี Thailand Digital Outlook ประจำปี 2565 (Thailand Digital Outlook Annual Report 2022) ฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ผลการศึกษาวិเคราะห์และจัดทำดัชนีตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของประเทศไทยภายใต้โครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 โดยใช้แนวทางในการจัดเก็บตัวชี้วัด Measuring the Digital Transformation ตามองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและพัฒนา (Organization for Economic Cooperation and Development: OECD) นำมาวิเคราะห์ภาพรวมของการพัฒนานโยบายด้านเศรษฐกิจดิจิทัลและนวัตกรรมของประเทศเพื่อนำผลการประเมินมาใช้ในการพิจารณากำหนดนโยบายด้านเศรษฐกิจดิจิทัลในการพัฒนาประเทศ

ทั้งนี้ ข้อมูลสถิติและตัวชี้วัดการพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทยในรายงานประจำปีฉบับนี้ เป็นผลจากการสำรวจผ่านแบบสอบถามการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลของประเทศไทยใน 3 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ภาคประชาชน ภาคธุรกิจเอกชน และหน่วยงานบริการปฐมภูมิ ระหว่างเดือนเมษายน – กรกฎาคม พ.ศ. 2565 และผลจากการบูรณาการข้อมูลตัวชี้วัดสำคัญของประเทศไทยจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ภายใต้การดำเนินโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 ยังได้มีการศึกษา รวบรวมข้อมูลสถิติและตัวชี้วัดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และสะท้อนถึงสถานการณ์พัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทยจากแหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือภายในประเทศและต่างประเทศ และมีการนำข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาดิจิทัลของประเทศสมาชิก OECD จากแหล่งข้อมูลเว็บไซต์ goingdigital.oecd.org ขององค์การ OECD เข้ามาใช้ประกอบการดำเนินการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.)

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ในฐานะหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ของประเทศในการพัฒนา ส่งเสริม และขับเคลื่อนดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และเป็นหน่วยงานเจ้าภาพหลักในการดำเนินโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook หวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานประจำปีฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ให้แก่ทุกภาคส่วน ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ในการประเมินนโยบายการพัฒนาด้านดิจิทัล และแนวทางการปฏิรูปนโยบายการพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทย ให้เกิดมาตรฐาน สอดคล้องกับแนวทางในระดับนานาชาติ และสามารถบูรณาการเข้ากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงภาคธุรกิจเอกชนและประชาชน ในการนำข้อมูลและผลการศึกษาไปปรับใช้เพื่อสนับสนุนการประกอบธุรกิจให้มีประสิทธิภาพ และเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน ตลอดจนการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นดิจิทัลไทยแลนด์ต่อไปในอนาคต

**สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัล
เพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
กันยายน 2565**

สารบัญ

คำนำ	1
สารบัญ	3
บทที่ 1 บทนำ	7
บทที่ 2 ผลการสำรวจและรวบรวมข้อมูลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Demand Side) ประจำปี พ.ศ. 2565	14
บทที่ 3 การพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทยในมิติการเข้าถึง (Access)	39
บทที่ 4 การพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทยในมิติการใช้งาน (Use)	57
บทที่ 5 การพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทยในมิติด้านนวัตกรรม (Innovation)	73
บทที่ 6 การพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทยในมิติด้านอาชีพ (Jobs)	83

95

บทที่ 7 การพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทยในมิติด้านสังคม
(Society)

111

บทที่ 8 การพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทยในมิติด้านความน่าเชื่อถือ
(Trust)

121

บทที่ 9 การพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทยในมิติด้านการเปิดเสรีของตลาด
(Market Openness)

129

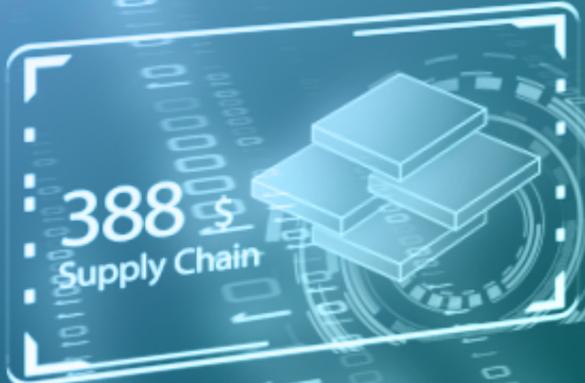
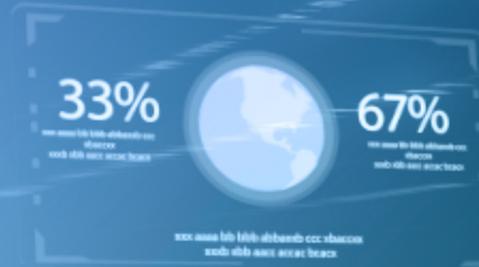
บทที่ 10 การพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทยในมิติด้านการเติบโตและ
สภาพความเป็นอยู่ (Growth & Well-being)

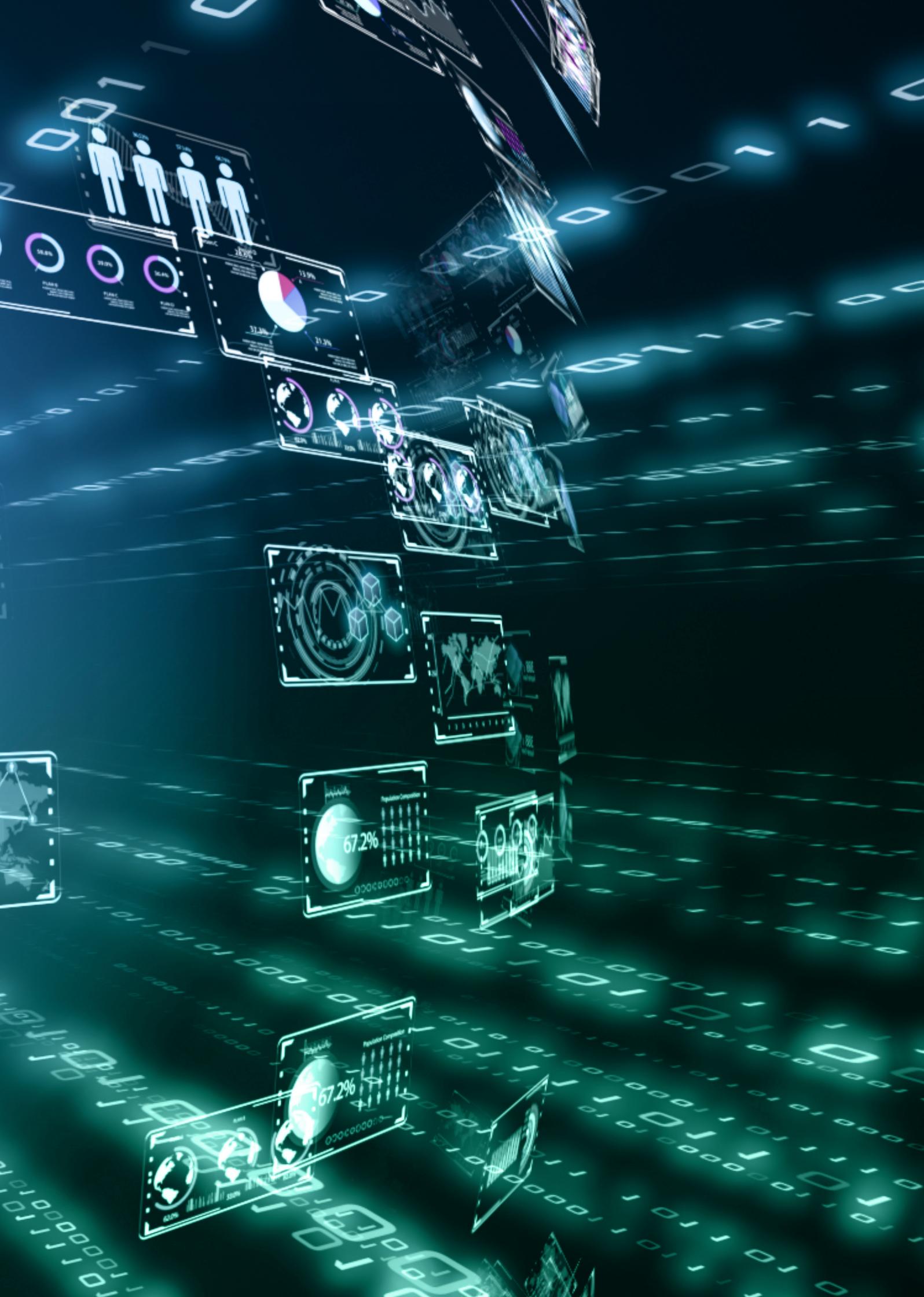

137

ภาคผนวก : ตารางสรุปตัวชี้วัดการพัฒนาในด้านดิจิทัลของประเทศไทย
ประจำปี พ.ศ. 2565

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) ได้ดำเนินโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ระยะที่ 1 ในปีงบประมาณ 2561 (ปี พ.ศ. 2562) โดยใช้แนวทางในการจัดเก็บตัวชี้วัด Measuring the Digital Transformation ตามองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและพัฒนา (Organization for Economic Cooperation and Development: OECD) ซึ่งรัฐบาลไทยได้มีกรอบความร่วมมือกับองค์การ OECD ผ่านโครงการ Thailand-OECD Country Program นำมาวิเคราะห์ภาพรวมของการพัฒนานโยบายด้านเศรษฐกิจดิจิทัลและนวัตกรรมของประเทศเพื่อนำผลการประเมินมาใช้ในการพิจารณากำหนดนโยบายด้านเศรษฐกิจดิจิทัลในการพัฒนาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้เริ่มทดสอบการเก็บข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ในสามจังหวัดนำร่อง ได้แก่ ราชบุรี สุพรรณบุรี และกาญจนบุรี

ต่อมา สดช. ได้มีการดำเนินงานต่อเนื่องในปีที่ 2 - 3 (ปี พ.ศ. 2563 - 2564) เพื่อเป็นการต่อยอดการดำเนินงานและขยายพื้นที่ให้ครอบคลุมได้มากขึ้น โดยขยายการสำรวจในพื้นที่ทั่วประเทศ และเพิ่มขอบเขตตัวชี้วัดตามกรอบการศึกษาและจัดเก็บข้อมูลของ OECD

สำหรับการดำเนินการจัดทำโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 นี้ สดช. ได้มีการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีดิจิทัลจากทั่วประเทศ ใน 3 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ภาคประชาชน ภาคธุรกิจเอกชน และหน่วยงานบริการปฐมภูมิ พร้อมทั้งรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนา ด้านดิจิทัลของประเทศ จำนวน 85 ตัวชี้วัด ครอบคลุมมิติเชิงนโยบายใน 8 มิติ เป็นไปตามแนวทางการศึกษาในการดำเนินโครงการศึกษาฯ ปีก่อนหน้า

วัตถุประสงค์ ของโครงการ

- ◆ เพื่อศึกษาแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศในระดับสากล ในการประเมินผลนโยบายการพัฒนาด้านดิจิทัล และเปรียบเทียบแนวทางของประเทศไทยกับกรณีตัวอย่างในต่างประเทศ
- ◆ เพื่อฉายภาพการพัฒนาด้านดิจิทัลและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ของประเทศไทย (Thailand Digital Outlook)
- ◆ เพื่อวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค รวมถึงประเมินโอกาสของประเทศไทย ในการพัฒนาสู่การเป็นดิจิทัลไทยแลนด์ในอนาคต
- ◆ เพื่อทบทวนการดำเนินงาน และจัดทำแนวทางการปฏิรูปนโยบายการพัฒนา ด้านดิจิทัลของประเทศไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานในระดับสากล และเกิดการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขับเคลื่อนดิจิทัลไทยแลนด์

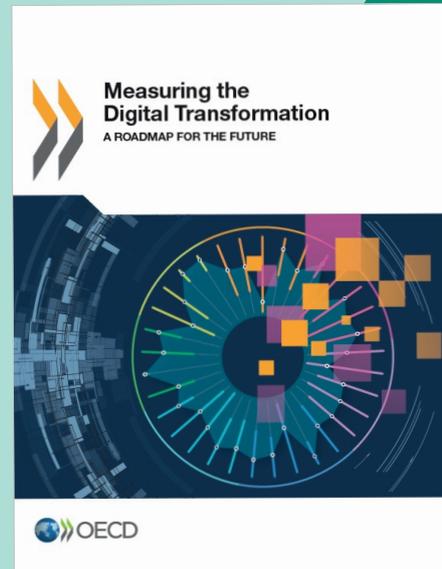

- ◆ ข้อมูลตัวเลข สถิติ ตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจ และสังคมดิจิทัล ที่นำเสนอภาพการพัฒนา ด้านดิจิทัล (Digital Outlook) ของประเทศไทย
- ◆ ผลการศึกษาแนวทางปฏิบัติในการประเมินผล นโยบายการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศ และ แนวทางปฏิรูปนโยบายดังกล่าวตามแนวทางที่เป็นเลิศ ในระดับสากล
- ◆ นโยบายการขับเคลื่อนดิจิทัลไทยแลนด์ที่เป็นรูปธรรม ตอบโจทย์ความต้องการ ปัญหา และโอกาสการพัฒนาของ ทุกภาคส่วน ทั้งภาคประชาชน ภาคธุรกิจเอกชน และภาครัฐ

ผลลัพธ์และประโยชน์ จากการดำเนิน โครงการ

กรอบตัวชี้วัดด้านการพัฒนาดิจิทัล ของประเทศตามแนวทางมาตรฐานสากล

องค์การ OECD ได้จัดทำกรอบตัวชี้วัด “OECD Measuring the Digital Transformation” ขึ้น เพื่อใช้ในการประเมินผลจากนโยบายด้านการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลของประเทศต่างๆ โดยสรุปมีจำนวนตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องทั้งสิ้น 130 ตัวชี้วัด **ครอบคลุมใน 8 มิติ** ได้แก่ มิติด้านการเข้าถึง (Access) มิติด้านการใช้งาน (Use) มิติด้านนวัตกรรม (Innovation) มิติด้านอาชีพ (Jobs) มิติด้านสังคม (Society) มิติด้านความน่าเชื่อถือ (Trust) มิติด้านการเปิดเสรีของตลาด (Market Openness) และมิติด้านการเติบโตและสภาพความเป็นอยู่ (Growth & Well-being)

องค์การ OECD ยังได้มีการจัดทำชุดตัวชี้วัดจำนวน 54 ตัวชี้วัด* ในชื่อ “Going Digital Toolkit” สำหรับให้องค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในประเทศต่าง ๆ นำไปประเมินผลจากการดำเนินนโยบายด้านดิจิทัลในประเทศ ของตนได้โดยง่าย ซึ่งอ้างอิงกรอบตัวชี้วัด Measuring the Digital Transformation

นอกจากกรอบตัวชี้วัดขององค์การ OECD ที่สามารถชี้วัดและประเมินผลการดำเนินนโยบายด้านการพัฒนาดิจิทัลของประเทศแล้ว ยังมีกรอบตัวชี้วัดอื่น ๆ ที่น่าสนใจ ได้แก่ กรอบตัวชี้วัดของกลุ่มประเทศ G20 ที่มีชื่อว่า “G20 Common Framework for Measuring the Digital Economy” ที่ประกอบด้วยตัวชี้วัด 36 ตัวชี้วัด สามารถใช้วัดและประเมินผลการพัฒนา ด้านเศรษฐกิจดิจิทัลในมิติด้านอาชีพ (Jobs) มิติด้านทักษะ (Skills) และ มิติด้านการเติบโตของเศรษฐกิจดิจิทัล (Growth in the Digital Economy) ซึ่งมีความคล้ายคลึงและใกล้เคียงกับกรอบตัวชี้วัดขององค์การ OECD

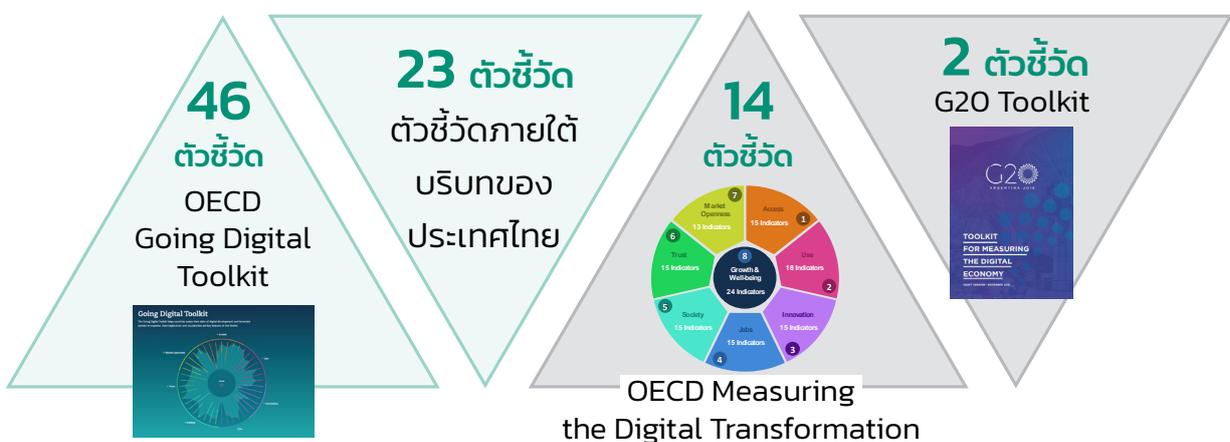
* เนื่องจากในมิติการเติบโตและสภาพความเป็นอยู่ (Growth & Well-being) มีการนำตัวชี้วัดจากมิติอื่นมาพิจารณาซ้ำ ทำให้จำนวนชี้วัดที่ปรากฏมีการนับซ้ำในบางตัวชี้วัด

กรอบการศึกษาและจัดทำตัวชี้วัด ด้านการพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทย ปี 2565

เพื่อให้เกิดการสะท้อนภาพการพัฒนาทางด้านดิจิทัลของประเทศไทย (Thailand Digital Outlook) ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อการประเมินผลการดำเนินงานด้านดิจิทัลของประเทศ และจัดทำมาตรการเชิงปฏิบัติในการขับเคลื่อนและพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (Actionable Policy and Roadmap) สดช. จึงเลือกศึกษาและนำกรอบตัวชี้วัดขององค์การ OECD รวมถึงกรอบตัวชี้วัดของกลุ่มประเทศ G20 บางตัวชี้วัด และเพิ่มในส่วนของตัวชี้วัดอื่น ๆ ที่สามารถสะท้อนบริบทการพัฒนาทางด้านดิจิทัลของไทย เพื่อนำมาศึกษา วิเคราะห์ จัดเก็บ และรวบรวมข้อมูล สำหรับการดำเนินโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook

โดยในการฉายภาพและประเมินผลการพัฒนาทางด้านดิจิทัลของประเทศไทย หรือ Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 นี้ สดช. ได้นำตัวชี้วัดตามแนวทางมาตรฐานสากล จำนวน 85 ตัวชี้วัด โดยประกอบด้วย (1) ตัวชี้วัดตามกรอบตัวชี้วัด OECD Going Digital Toolkit จำนวน 46 ตัวชี้วัด (2) ตัวชี้วัดตามกรอบ OECD Measuring the Digital Transformation จำนวน 14 ตัวชี้วัด (3) ตัวชี้วัดตามกรอบตัวชี้วัดของกลุ่มประเทศ G20 จำนวน 2 ตัวชี้วัด และ (4) ตัวชี้วัดที่สะท้อนบริบทของประเทศไทย จำนวน 23 ตัวชี้วัด

จำนวนตัวชี้วัดที่มีการศึกษา ทั้งสิ้น 85 ตัวชี้วัด

ทั้งนี้ สดช. มีการต่อยอดการศึกษาจากการดำเนินโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook จากปี พ.ศ. 2564 ซึ่งเดิมศึกษาตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของไทยไว้ 57 ตัวชี้วัด โดย สดช. ให้ความสำคัญกับความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับการดำเนินโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ในแต่ละปี เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบผลการศึกษาตลอดการดำเนินงานระยะเวลา 4 ปีได้ รวมถึงต้องการให้การดำเนินโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook นี้ สามารถตอบโจทย์ต่อข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นจากผู้แทนหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วมในการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) และการให้สัมภาษณ์เชิงลึก กับทาง สดช. ให้ได้ครบทุกมุมมอง

โครงการฯ ปีที่ 1 2562

ศึกษาแนวทางการประเมินผลนโยบายการพัฒนาด้านดิจิทัลผ่านตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจตามกรอบ OECD

คัดเลือกตัวชี้วัดนำร่อง **13 ตัวชี้วัด** ขึ้นมาศึกษาในภาพรวมของประเทศไทย

รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิของพื้นที่จังหวัดนำร่อง **3 จังหวัด** (จังหวัดราชบุรี กาญจนบุรี และสุพรรณบุรี)

โครงการฯ ปีที่ 2 2563

ศึกษาแนวทางการประเมินผลนโยบายการพัฒนาด้านดิจิทัลผ่านตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจตามกรอบ OECD

ขยายขอบเขตการศึกษาเป็น **44 ตัวชี้วัด**

สำรวจข้อมูลจากภาคประชาชนและภาคธุรกิจเอกชนครอบคลุม **77 จังหวัด รวม 36,145 ตัวอย่าง** และรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ 19 หน่วยงาน

โครงการฯ ปีที่ 3 2564

ศึกษาแนวทางการประเมินผลนโยบายการพัฒนาด้านดิจิทัลผ่านตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจตามกรอบ OECD

ขยายขอบเขตการศึกษาเป็น **57 ตัวชี้วัด**

สำรวจข้อมูลจาก 3 กลุ่ม (ภาคประชาชน, ภาคธุรกิจเอกชน และหน่วยงานบริการปฐมภูมิ) ครอบคลุม **77 จังหวัด รวม 42,013 ตัวอย่าง** และรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ 24 หน่วยงาน

โครงการฯ ปีที่ 4 2565

ศึกษาแนวทางการประเมินผลนโยบายการพัฒนาด้านดิจิทัลผ่านตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจตามกรอบ OECD

ขยายขอบเขตการศึกษาเป็น **85 ตัวชี้วัด**

สำรวจข้อมูลจาก 3 กลุ่ม (ภาคประชาชน, ภาคธุรกิจเอกชน และหน่วยงานบริการปฐมภูมิ) ครอบคลุม **77 จังหวัด รวม 46,346 ตัวอย่าง** และรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ 27 หน่วยงาน

บูรณาการการสำรวจร่วมกับ สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.) และ สำนักสถิติแห่งชาติ (สสช.)

จัดทำมาตรการเชิงปฏิบัติในการขับเคลื่อนและพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (Actionable Policy and Roadmap)

ออกแบบและจัดทำโมเดลการจัดเก็บและเชื่อมโยงข้อมูล

จัดทำ Interactive Dashboard เพื่อแสดงข้อมูลตัวชี้วัด และข้อมูลวิเคราะห์จากการสำรวจ

สำหรับการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลตัวชี้วัดต่าง ๆ ในโครงการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2565 แบ่งการจัดเก็บข้อมูลออกเป็นสองส่วน กล่าวคือ (1) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดโดยอาศัยแบบสอบถาม (Survey) และ (2) การรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยผลจากการดำเนินการทั้งสองส่วนนี้ จะทำให้ได้มาซึ่งข้อมูลตัวชี้วัดสำหรับการประมวล วิเคราะห์ และสรุปผลเพื่อจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทย

กรอบตัวชี้วัดที่ศึกษาในโครงการฯ ประจำปี 2565

85*
ตัวชี้วัด

- ◆ ขยายขอบเขตตัวชี้วัดจากโครงการฯ ระยะที่ 3 ซึ่งศึกษาและจัดเก็บไว้ 57 ตัวชี้วัด
- ◆ ครอบคลุม 8 มิติ ตามกรอบของ OECD
- ◆ จัดเก็บและรวบรวมข้อมูล โดยการสำรวจผ่านแบบสอบถาม และการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ

จำนวนตัวชี้วัดที่มีการศึกษา

การสำรวจผ่านแบบสอบถาม

33
ตัวชี้วัด

- ◆ จัดทำแบบสำรวจฯ และบูรณาการร่วมกับ สพรอ. และ สสช.
- ◆ จัดเก็บข้อมูลจาก 3 กลุ่มรวม 46,346 ตัวอย่าง

กลุ่มภาคประชาชน
40,936 ตัวอย่าง

กลุ่มภาคธุรกิจเอกชน
3,816 ตัวอย่าง

กลุ่มหน่วยงานบริการปฐมภูมิ
1,594 ตัวอย่าง

การรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานทุติยภูมิ

52
ตัวชี้วัด

- ◆ จัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานภายในประเทศทั้งหมด 27 หน่วยงาน และรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างประเทศ

* จำนวนตัวชี้วัดดังกล่าวมีการนับซ้ำในมิติ Growth & Well-being นอกจากนี้ ไม่นับรวมข้อมูลอื่น ๆ ที่สามารถรวบรวมและจัดเก็บได้จากการศึกษาในโครงการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2565

“ 2 ”

ผลการสำรวจและรวบรวม
ข้อมูลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
(Demand Side) ประจำปี พ.ศ. 2565

ภาพรวมการสำรวจ กลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน

สรุปจำนวนผู้ร่วมตอบแบบสำรวจ

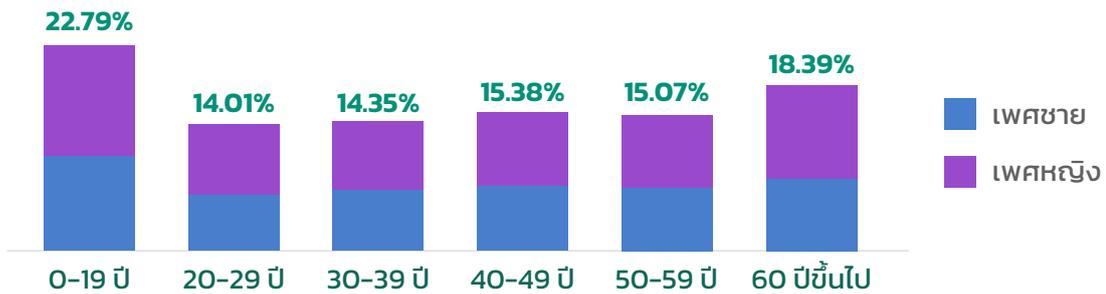
ทั้งหมด **40,936 คน**

(ณ วันที่ 4 ก.ค. 65)

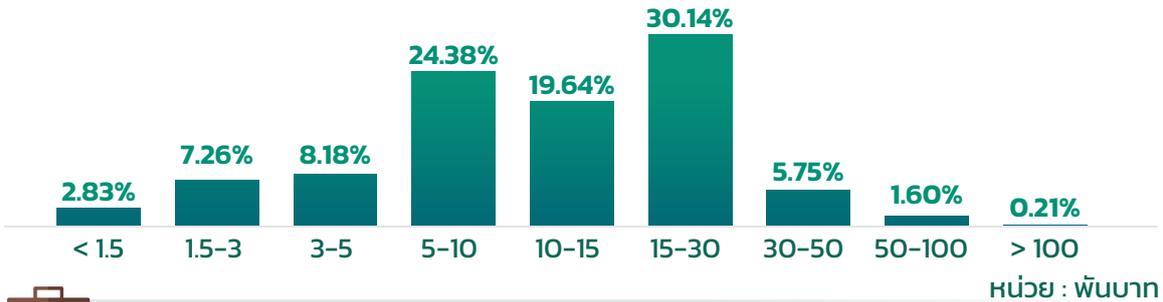
จากพื้นที่ 77 จังหวัดทั่วประเทศ

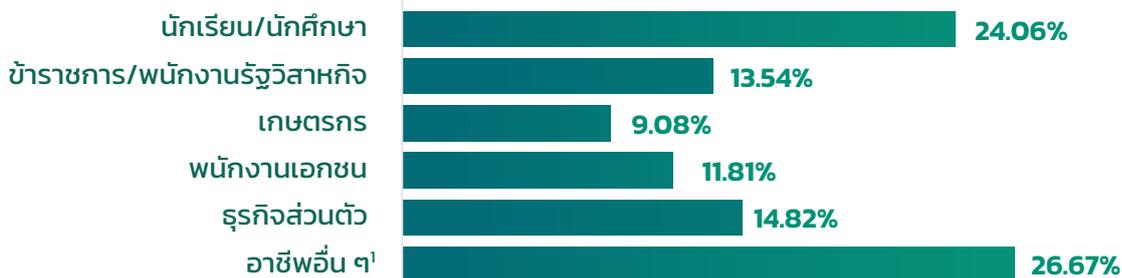
สัดส่วนผู้ตอบแบบสอบถามแบ่งตามเพศและอายุ

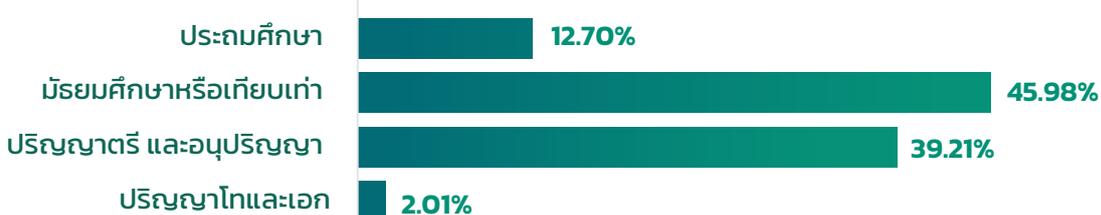
สัดส่วนการกระจายรายได้ของผู้ตอบแบบสอบถาม

สัดส่วนอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สัดส่วนระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

หมายเหตุ : ¹อาชีพอื่น ๆ ประกอบด้วย พ่อบ้าน/แม่บ้าน ไม่ได้ทำงาน และอื่น ๆ

ภาพรวมการสำรวจ กลุ่มตัวอย่างภาคธุรกิจเอกชน

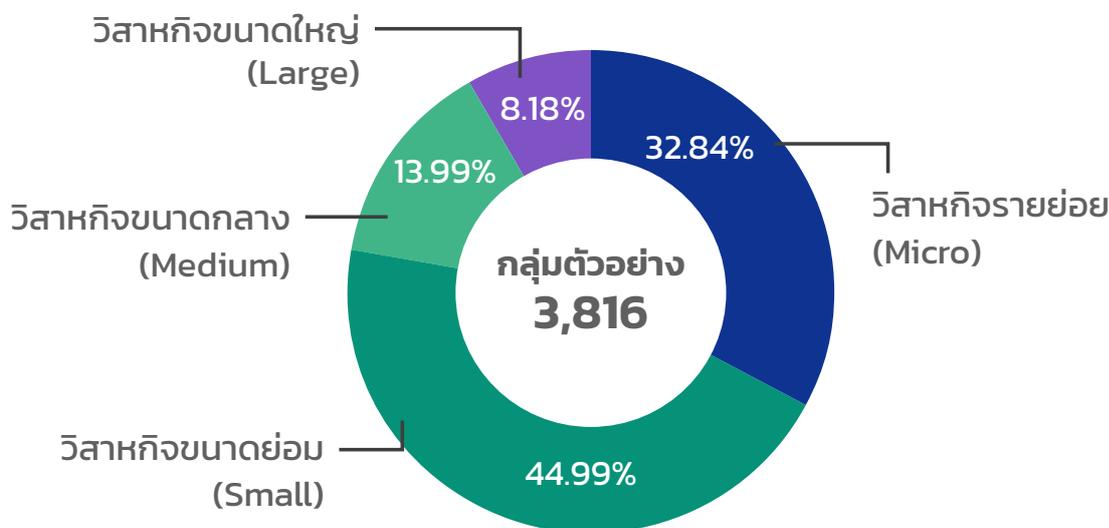
สรุปจำนวนผู้ร่วมตอบแบบสำรวจ

ทั้งหมด **3,816 คน**

(ณ วันที่ 4 ก.ค. 65)

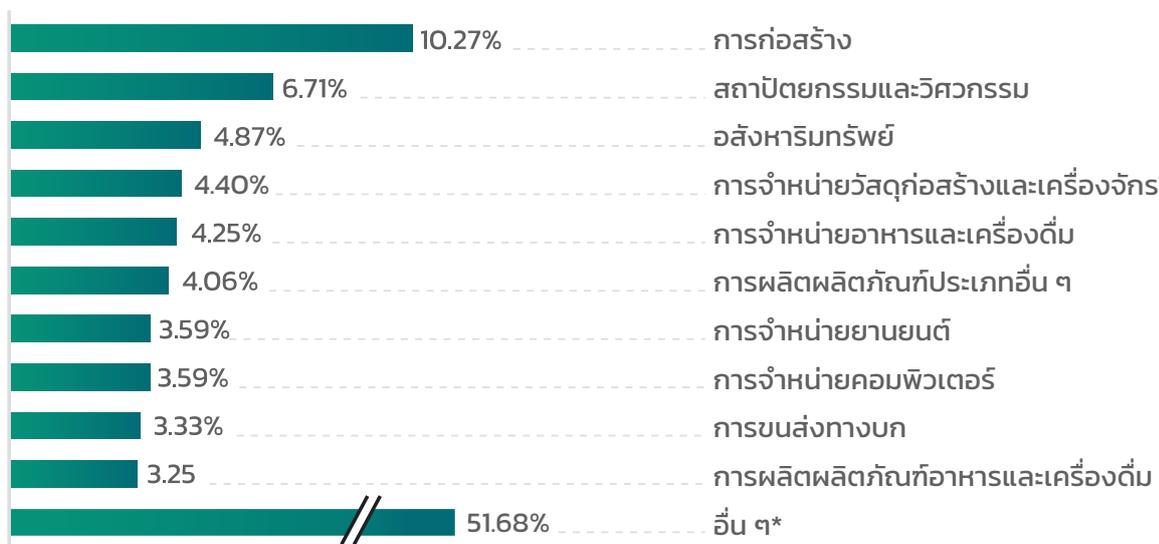
จาก 6 ภูมิภาค

สัดส่วนผู้ตอบแบบสำรวจแบ่งตามขนาดของธุรกิจ

หมายเหตุ : อ้างอิงนิยามการแบ่งขนาดธุรกิจของ สสว.

สัดส่วนอุตสาหกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม

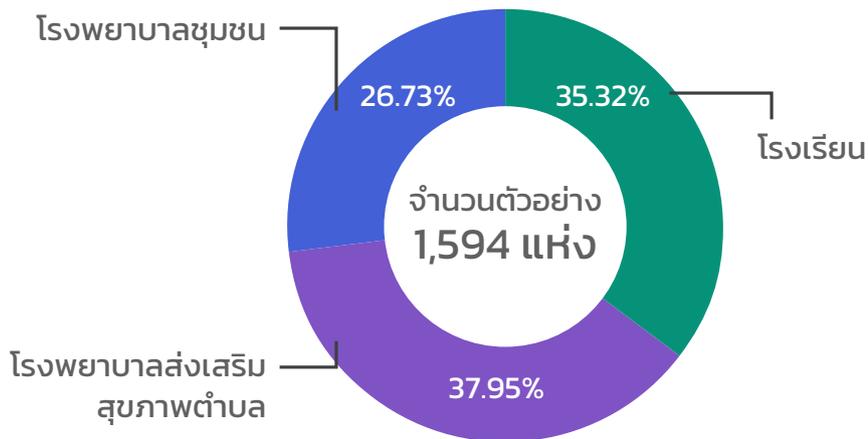
* อาทิ การผลิตอาหาร การบริการด้านอาหาร และเครื่องดื่ม ของเล่นและของที่ระลึก กิจกรรมบริการต่าง ๆ เช่น บริการสปา แต่งผม เสริมความงาม เป็นต้น ธุรกิจโรงแรม รีสอร์ท การเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การจัดหางาน การจำหน่ายเครื่องสำอาง ฯลฯ

ภาพรวมการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง หน่วยงานบริการปฐมภูมิ

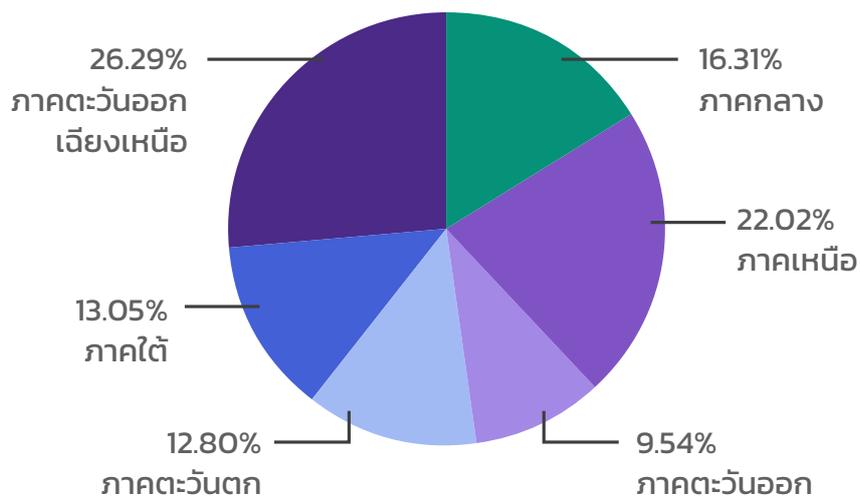
สรุปจำนวนผู้ตอบแบบสำรวจหน่วยงานบริการปฐมภูมิ

ทั้งหมด 1,594 แห่ง
(ณ วันที่ 4 ก.ค. 65)
จาก 6 ภูมิภาค

สัดส่วนหน่วยงานบริการปฐมภูมิตอบแบบสำรวจแบ่งตามประเภทหน่วยงาน

สัดส่วนหน่วยงานบริการปฐมภูมิตอบแบบสำรวจแบ่งตามพื้นที่

รายชื่อหน่วยงานที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลสถิติ และการสัมภาษณ์

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)

สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.)

สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (สศด.)

บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน)

สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายเสียง การโทรคมนาคมและกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.)

ธนาคารแห่งประเทศไทย (สปท.)

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ (สศช.)

กระทรวงสาธารณสุข

กระทรวงแรงงาน

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (สอวช.)

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.)

กรมศุลกากร

กรมสรรพากร

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

กรมทรัพย์สินทางปัญญา

กรมบัญชีกลาง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

บริษัท เทคซอส มีเดีย จำกัด

บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)

บริษัท ทรูมูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด

บริษัท ทรูมูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด

Organization for Economic Cooperation and Development (OECD)

United Nations Institute for Training and Research (Unitar)

International Federation of Robotics (IFR)

OOKLA

สรุปข้อมูลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ที่สำคัญจากภาคประชาชน

จากข้อมูลในปี 2565 ไตรมาส 2
ครัวเรือนไทยมีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
21.80 ล้านครัวเรือน

คิดเป็นร้อยละ 88.00

ของครัวเรือนทั้งหมดในประเทศไทย 24.76 ล้านครัวเรือน
ซึ่งเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 85.20 ในปีก่อนหน้า

จากการสำรวจ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่

ร้อยละ 84.37 มีการเชื่อมต่อและใช้งาน
อินเทอร์เน็ตแบบเคลื่อนที่ (อินเทอร์เน็ต
โทรศัพท์เคลื่อนที่)

ร้อยละ 45.26 มีการเชื่อมต่อและใช้งาน
อินเทอร์เน็ตแบบประจำที่ (อินเทอร์เน็ตบ้าน)

การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือน
ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล

มีความเหลื่อมล้ำเพียงร้อยละ 6.60

ซึ่งลดลง (ดีขึ้น) จากปีก่อนหน้าที่อยู่ที่
ร้อยละ 7.20

การใช้งานอินเทอร์เน็ต

จากการสำรวจในปี 2565
ประชากรที่อยู่ในช่วงอายุ 6 ปีขึ้นไป

มีการใช้งานอินเทอร์เน็ต
คิดเป็นร้อยละ 85.00

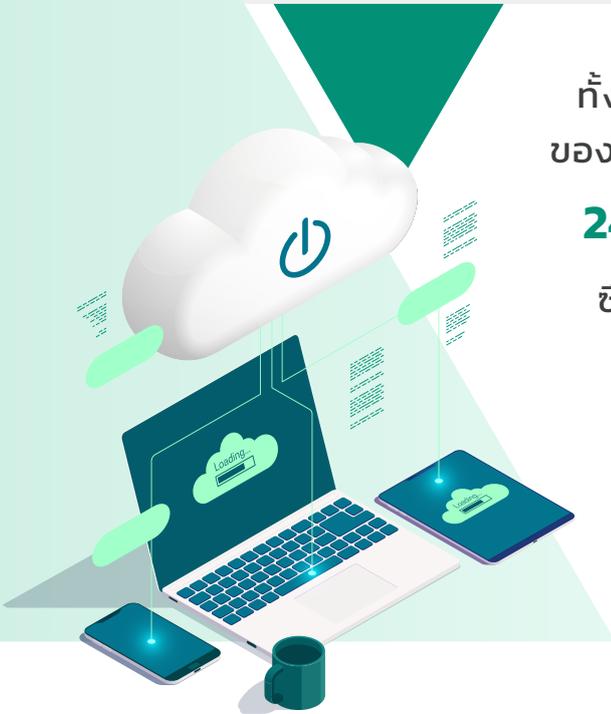
โดยใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยวันละ 7 ชั่วโมง 4 นาที

ทั้งนี้ ปริมาณการใช้ข้อมูลเฉลี่ยต่อเดือน
ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่ ในปี 2564 อยู่ที่

24.29 กิกะไบต์/เดือน/ผู้ใช้บริการ

ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่ใช้งานเพียง
18 กิกะไบต์/เดือน/ผู้ใช้บริการ เท่านั้น
แสดงให้เห็นว่าคนไทยมีการใช้งาน
อินเทอร์เน็ตสูงขึ้น โดยเฉพาะ
การใช้งานในกิจกรรมติดต่อสื่อสาร
ความบันเทิง รวมถึงการซื้อ-ขาย
สินค้า/บริการออนไลน์

จากผลสำรวจในปี 2565 พบว่า

คนไทยในกลุ่มผู้สูงอายุ (55-74 ปี) มีการใช้งานอินเทอร์เน็ต
ร้อยละ 63.10

ขณะที่ครัวเรือนที่มีระดับรายได้ไม่สูงมาก (อยู่ในช่วงร้อยละ 25
ที่ต่ำที่สุด) มีการใช้งานอินเทอร์เน็ต
ร้อยละ 73.35

กิจกรรมออนไลน์อินเทอร์เน็ต สำหรับคนไทย ในปี 2565

จากผลการสำรวจ พบว่า

ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานเอกชน และพนักงานอิสระ (ฟรีแลนซ์) เป็นกลุ่มที่ทำงานทางไกล/ทำงานออนไลน์ สัดส่วนมากที่สุด

คิดเป็นร้อยละ 95.00 ของกลุ่มคนที่ดำเนินกิจกรรมออนไลน์นี้

นักเรียน/นักศึกษาเป็นกลุ่มที่เรียนออนไลน์ สัดส่วนมากที่สุด
คิดเป็นร้อยละ 95.11
ของกลุ่มคนที่ดำเนินกิจกรรมออนไลน์นี้

ปัญหาและอุปสรรคที่พบเจอของกลุ่มคนที่ทำงานออนไลน์ และเรียนออนไลน์ ได้แก่

- ค่าบริการอินเทอร์เน็ตที่ค่อนข้างสูง
- สภาพแวดล้อมที่พิกไม่เหมาะสมกับการทำกิจกรรม
- ขาดอุปกรณ์ดิจิทัลที่ใช้ในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตที่มีประสิทธิภาพ

กิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเข้าใช้เมตาเวิร์สหรือจักรวาลเสมือน (Metaverse) ยังมีสัดส่วนที่น้อย เพราะเป็นเทคโนโลยีที่ใหม่และไม่ได้แพร่หลาย ใช้งานเฉพาะกลุ่มคนบางกลุ่มเท่านั้น

การใช้บริการภาครัฐออนไลน์ และการทำธุรกรรมออนไลน์

บริการภาครัฐออนไลน์ที่คนไทยนิยมใช้งานมากที่สุด ในปี 2565

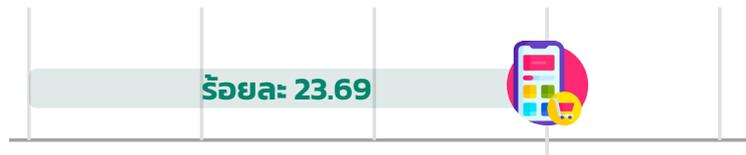
อันดับ

- 1** ลงทะเบียน/รับสิทธิ์/ตรวจสอบสิทธิ์ โครงการภาครัฐ
เช่น คนละครึ่ง ไทยชนะ **ร้อยละ 77.14**
- 2** ติดตามข่าวสารจากภาครัฐ เช่น ภาพรวมโควิด **ร้อยละ 49.04**
- 3** ชำระค่าไฟ/ค่าน้ำ/ค่าโทรศัพท์/ค่าสาธารณูปโภคต่าง ๆ **ร้อยละ 36.08**
- 4** ยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา/นิติบุคคล/อื่น ๆ
ออนไลน์ **ร้อยละ 28.52**
- 5** ลงทะเบียน/รับสิทธิ์/ตรวจสอบสิทธิ์ ประกันสังคม **ร้อยละ 25.95**

ข้อมูลจากการสำรวจของ สพรอ. ในปี 2565

พบว่า ในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา (เม.ย.-มิ.ย.) คนไทยร้อยละ 23.69

มีการซื้อสินค้า/บริการผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต

ส่วนการชำระเงินทางออนไลน์

คนไทยโดยเฉลี่ยมีการใช้งาน Mobile Banking ในปี 2564

มากถึง 8.65 แสนบาทตลอดทั้งปี (ทั้งการรับเงินและโอนไปให้ผู้อื่น)

สูงขึ้นจากปีก่อนหน้าที่มีการใช้งาน 6.07 แสนบาท

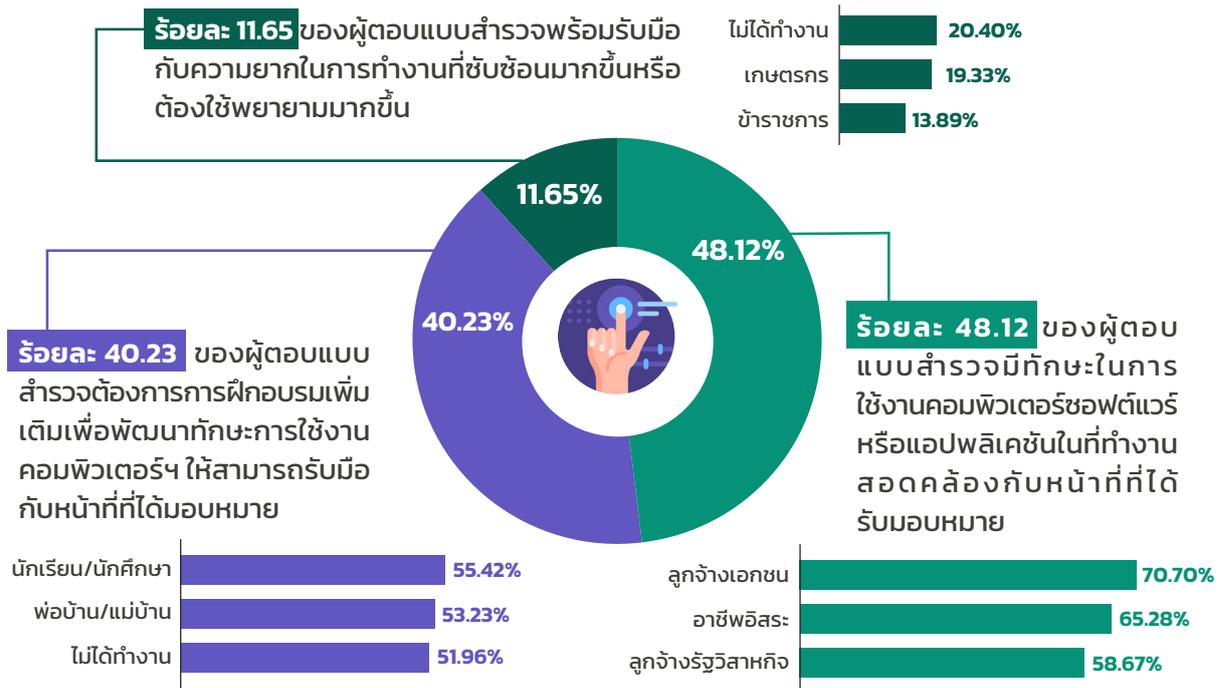
นอกจากนี้ คนไทยกว่าร้อยละ 44.98

มีการทำธุรกรรมยื่นภาษีผ่านช่องทางออนไลน์ในปี 2564 ซึ่งเพิ่มมากขึ้นจากปี 2563 (ร้อยละ 42.44) เช่นเดียวกับภาคธุรกิจเอกชนที่ใช้บริการออนไลน์ดังกล่าวเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 10.62 ในปี 2563 เป็นร้อยละ 12.39 ในปี 2564

การใช้งานเทคโนโลยีและทักษะด้านดิจิทัล

จากการสำรวจในปี 2565 พบว่า

คนไทยร้อยละ 48.12 มีทักษะในการใช้งานคอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ หรือแอปพลิเคชันในที่ทำงาน สอดคล้องกับหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ขณะที่ **ร้อยละ 40.23** ต้องการการฝึกอบรมเพิ่มเติม เพื่อพัฒนาทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์ฯ ให้สามารถรับมือกับหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และ **ร้อยละ 11.65** มีทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์ฯ ที่พร้อมรับมือกับความยากในการทำงานที่ซับซ้อนมากขึ้น หรือต้องใช้พยายามมากขึ้น

คนไทยเกินกว่าครึ่งมีทักษะดิจิทัลขั้นพื้นฐานที่จำเป็นและรองรับต่อการทำงานในยุคดิจิทัล แต่คนบางกลุ่มยังอาจมีทักษะดิจิทัลเพื่อรองรับการทำงานในอนาคตไม่สูงมาก เช่น กลุ่มข้าราชการ นักเรียน นักศึกษา เป็นต้น

	ทักษะดิจิทัลที่จำเป็น				ทักษะดิจิทัลเพื่ออนาคต		
	แก้ไขเอกสาร	คำนวณข้อมูล	คำนวณข้อมูลขั้นสูง	นำเสนอข้อมูล	โปรแกรมที่ใช้ AI	เขียนโปรแกรม	สร้างเว็บไซต์
ข้าราชการ	56.22%	64.92%	57.56%	49.26%	48.71%	29.91%	32.86%
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	59.75%	67.07%	60.96%	51.81%	61.57%	35.18%	47.17%
พนักงานเอกชน	69.29%	71.65%	66.72%	67.68%	69.74%	68.88%	72.41%
นักศึกษา	41.08%	38.00%	43.67%	44.66%	48.32%	18.21%	10.07%
ธุรกิจส่วนตัว	53.71%	61.50%	62.08%	49.55%	59.35%	40.81%	39.58%
อาชีพอิสระ	61.71%	67.64%	51.91%	66.59%	58.36%	53.47%	57.32%

ปัญหาจากการใช้งานดิจิทัล

ในปี 2565 ผู้ที่ประสบกับปัญหาถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล หรือความเป็นส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 3.40 ลดลงจากปี 2563 ที่อยู่ร้อยละ 6.30 ซึ่งเป็นปัญหาทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ประชาชนพบเจอมากที่สุดเป็นอันดับที่ 2 รองจาก ปัญหาอุปกรณ์ติดไวรัส (ร้อยละ 3.50)

นอกจากนี้ คนไทยที่เคยให้ข้อมูลส่วนบุคคลทางอินเทอร์เน็ต มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 64.10 โดยกลุ่มคนที่เคยให้ข้อมูล ส่วนบุคคลทางอินเทอร์เน็ตมากที่สุดคือ **กลุ่มคน Gen Y (อายุ 22-41 ปี) คิดเป็นร้อยละ 70.70**

สำหรับความน่าเชื่อถือของข้อมูลในสื่อออนไลน์ ในปี 2565

พบว่า คนไทยกว่าร้อยละ 82.22 พบปัญหาข่าวปลอมในสื่อสังคมออนไลน์ โดยพบเจอข่าวปลอมบน Social Media และ Chat Application มากที่สุด

คนไทยมีความกังวลในการซื้อสินค้า/บริการออนไลน์

กังวลในระบบความปลอดภัยของระบบ การชำระเงิน คิดเป็นร้อยละ 17.33

กังวลในการส่งคืนสินค้า คิดเป็นร้อยละ 19.77

ความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์ดิจิทัลภาครัฐ

คะแนนพึงพอใจเฉลี่ย (เต็ม 5 คะแนน)

โครงการเน็ตประชารัฐ
3.15

ศูนย์ดิจิทัลชุมชน
3.15

Anti-Fake News Center
3.17

แอปพลิเคชัน “ไทยชนะ”
3.53

แอปพลิเคชัน “เป่าตัง”
3.86

แอปพลิเคชัน “หมอพร้อม”
3.79

ความต้องการการดำเนินงานนโยบายและมาตรการด้านดิจิทัลจากภาครัฐ

ความต้องการของประชาชน 3 อันดับแรก

1

สนับสนุนบริการอินเทอร์เน็ตที่ไม่มีค่าใช้จ่าย

56.11%

2

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต

54.80%

3

สนับสนุนอุปกรณ์สำหรับเชื่อมโยงอินเทอร์เน็ต

53.71%

สรุปข้อมูลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ที่สำคัญจากภาคธุรกิจเอกชน

การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต

จากการสำรวจในปี 2565
พบว่า ภาคธุรกิจเอกชนมีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต
คิดเป็นร้อยละ **80.45**

ภาคธุรกิจเอกชน

มีการติดตั้งอินเทอร์เน็ตประจำที่
(อินเทอร์เน็ตอาคารสำนักงาน)
คิดเป็นร้อยละ **91.53**

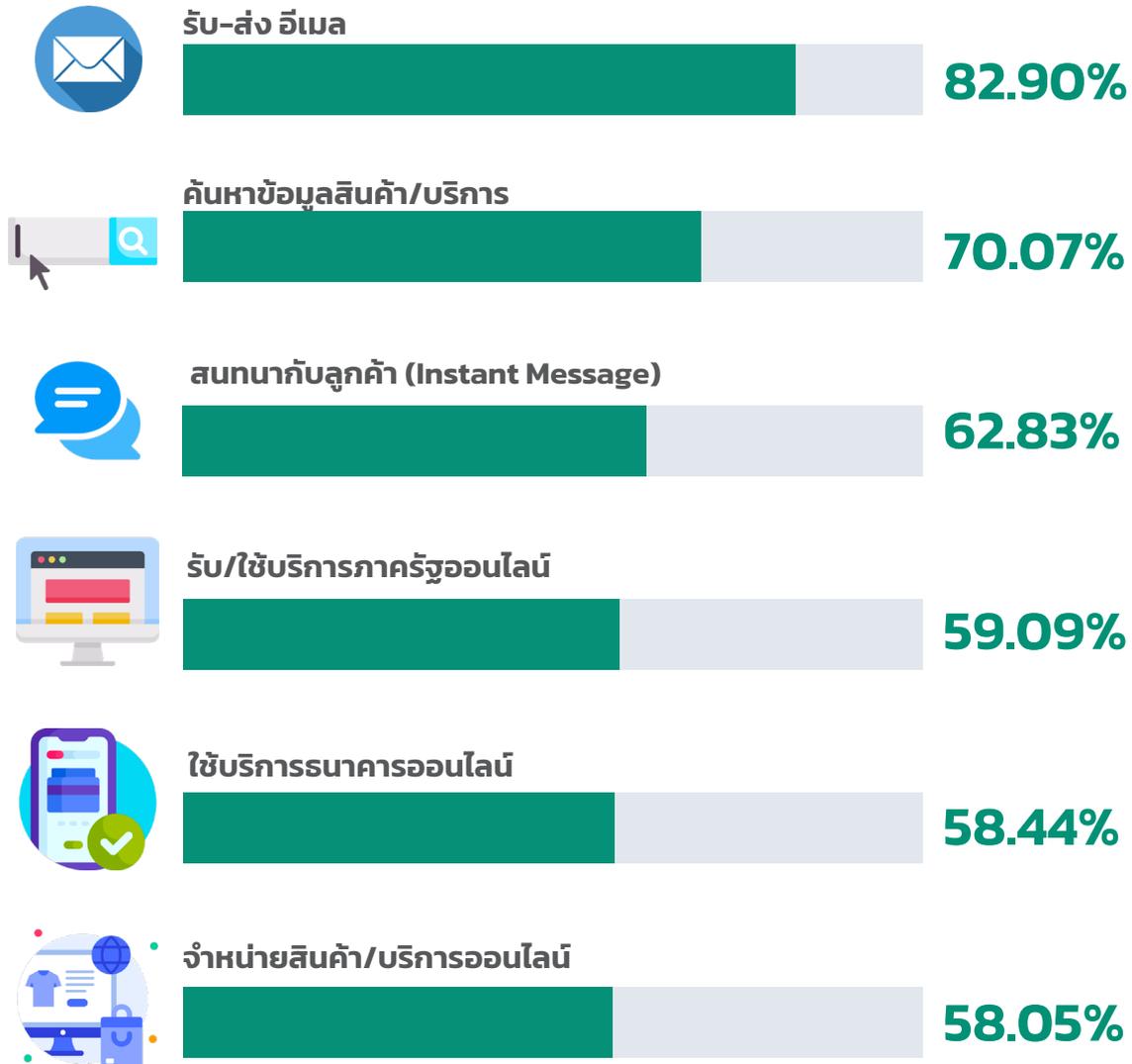
ขณะที่การติดตั้งอินเทอร์เน็ตแบบเคลื่อนที่
(อินเทอร์เน็ตโทรศัพท์เคลื่อนที่)
คิดเป็นร้อยละ **32.51**

ทั้งนี้ บริษัทกว่าร้อยละ **92.41**
ติดตั้งและใช้งานอินเทอร์เน็ต
ความเร็วสูงกว่า **30 Mbps**

การใช้งานอินเทอร์เน็ต

ภาคธุรกิจเอกชนมีวัตถุประสงค์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ตที่หลากหลาย อาทิ

การใช้บริการภาครัฐออนไลน์

01

ยื่นแบบภาษี/
นำส่งข้อมูล
บัญชีออนไลน์

92.86%

02

ชำระค่าสาธารณูปโภค
ออนไลน์

65.54%

03

นำส่งข้อมูลลูกจ้าง
ออนไลน์

63.50%

04

ชำระค่าปรับ/
ค่าธรรมเนียม
ออนไลน์

59.18%

05

ยื่นขอสิทธิประโยชน์
ทางภาษีออนไลน์

43.95%

การใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล

ในปี 2565

ภาคธุรกิจเอกชนในไทย

มีการจัดจำหน่ายสินค้า/บริการทางออนไลน์

คิดเป็นร้อยละ 40.39

สัดส่วนการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล ของภาค ธุรกิจเอกชน

การใช้งานเว็บไซต์/โฮมเพจ
ในการประกอบธุรกิจ¹

ร้อยละ 62.46

การใช้บริการคลาวด์

ร้อยละ 27.92

การใช้เทคโนโลยี
Data Analytics

ร้อยละ 69.90

เทคโนโลยี Robotic

ร้อยละ 1.04

เทคโนโลยี AI

ร้อยละ 40.49

เทคโนโลยี IoT

ร้อยละ 4.20

เทคโนโลยี 5G

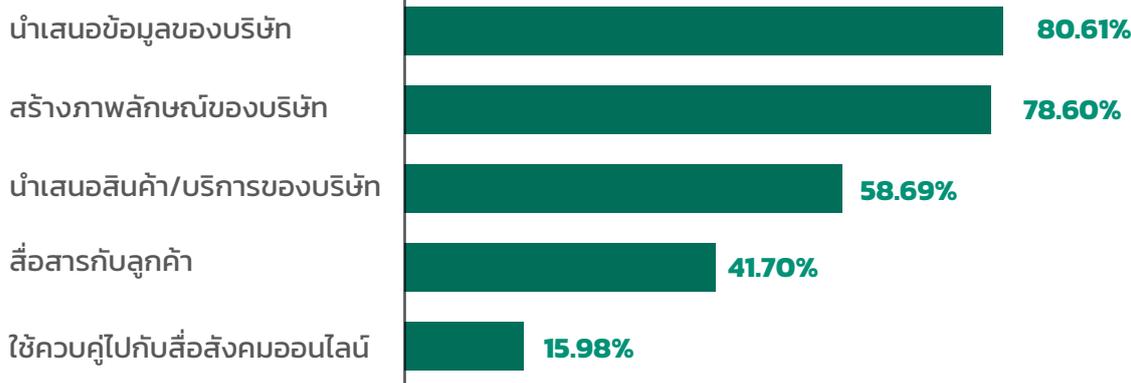
ร้อยละ 5.70

สัดส่วนการใช้งานเว็บไซต์/ โฮมเพจ ในการประกอบธุรกิจของภาคธุรกิจเอกชน

67.88% มีการใช้งาน

32.12% ไม่มีการใช้งาน

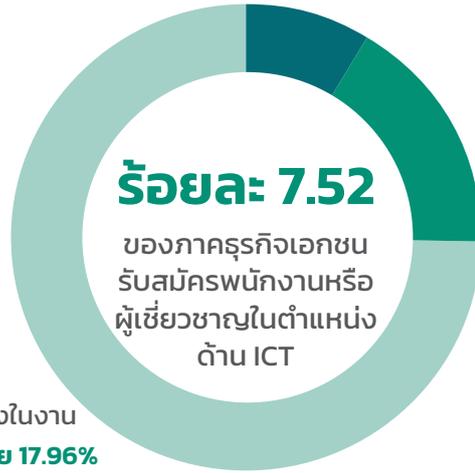
วัตถุประสงค์การใช้งานเว็บไซต์/ โฮมเพจในการประกอบธุรกิจ 5 อันดับแรก

หมายเหตุ: ¹ธุรกิจที่มีพนักงาน 10 คนขึ้นไป

แรงงานดิจิทัล

สัดส่วนของภาคธุรกิจเอกชน
ที่ประกาศรับสมัครพนักงานหรือ
ผู้เชี่ยวชาญในตำแหน่งด้านเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสาร

ประกาศรับสมัครพนักงาน
ด้าน ICT โดยเฉลี่ย **21.75%**
ต่อจำนวนพนักงานทั้งหมด

มีตำแหน่งงานว่างในงาน
ด้าน ICT โดยเฉลี่ย **17.96%**
ต่อจำนวนพนักงานทั้งหมด

สัดส่วนการจัดอบรมให้กับพนักงาน

มีการจัดอบรมให้กับ
พนักงานภายในองค์กร

96.58%

มีการจัดอบรมให้กับพนักงาน
ในตำแหน่งด้าน ICT

9.73%

5 ทักษะที่ผู้ประกอบการมีการฝึกอบรม

ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้กับพนักงานหรือ
ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้แก่

1) การพัฒนาซอฟต์แวร์
คิดเป็นร้อยละ 46.22

2) ดูแลระบบความปลอดภัยด้านเทคโนโลยี
คิดเป็นร้อยละ 43.42

3) ความรู้ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร สำหรับผู้บริหารและผู้จัดการ
คิดเป็นร้อยละ 42.30

4) การดูแลระบบโครงสร้าง
คิดเป็นร้อยละ 41.46

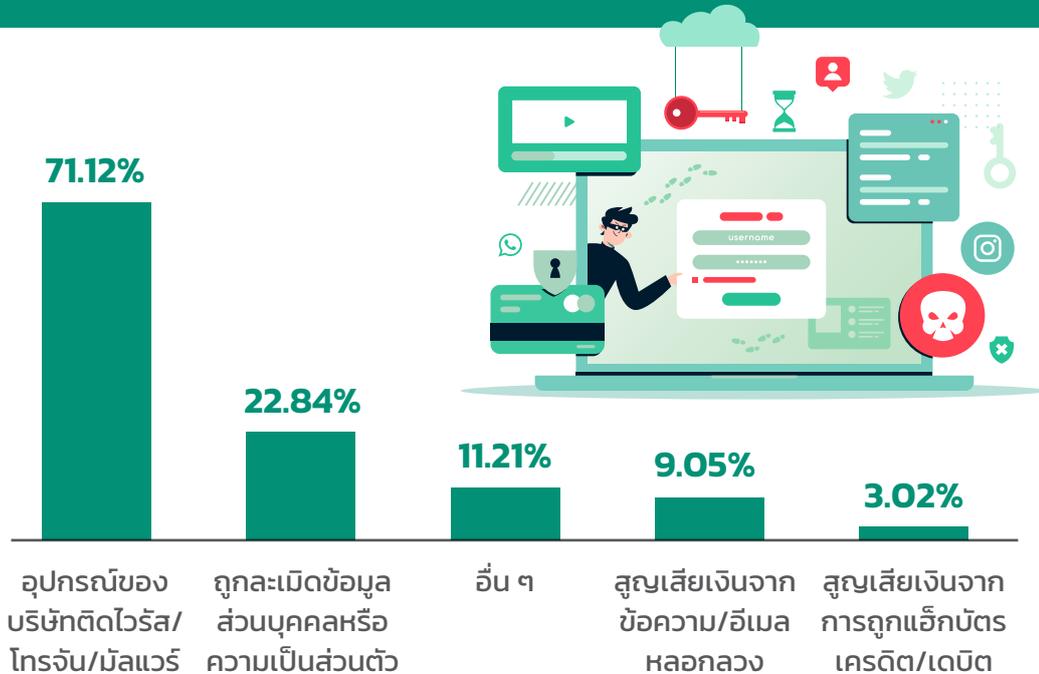

5) ความรู้ด้านการจัดการฐานข้อมูล
คิดเป็นร้อยละ 39.50

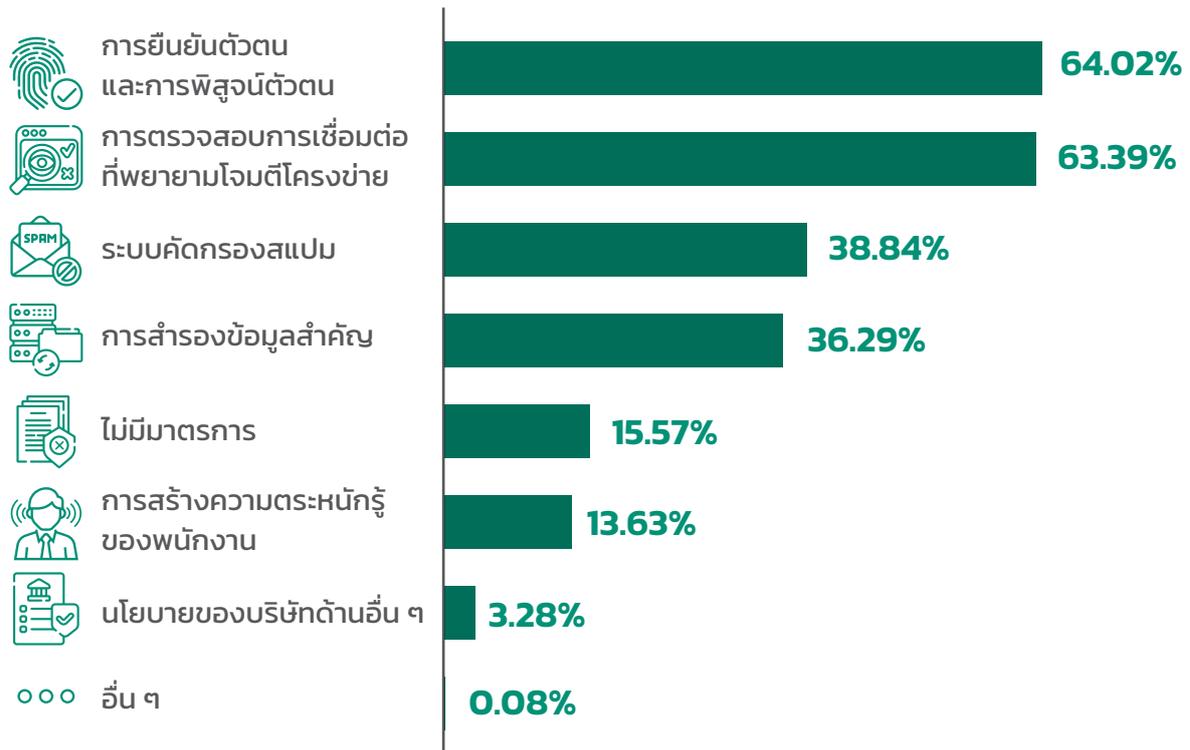
ปัญหาจากการใช้งานดิจิทัล

ภาคธุรกิจเอกชนร้อยละ 6.08

ประสบปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดย**ปัญหาที่พบบมากที่สุด**ในด้านการรักษาความปลอดภัยด้าน ICT มาจาก**อุปกรณ์ติดไวรัส** รองลงมาคือ**ถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล/ข้อมูลของบริษัท**

มาตรการในการรักษาความปลอดภัยทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของภาคธุรกิจเอกชนที่นิยมใช้งาน ได้แก่

ความคิดเห็นต่อนโยบายดิจิทัลภาครัฐ

คะแนนพึงพอใจเฉลี่ย (เต็ม 5 คะแนน)

3.98

แอปพลิเคชัน
"เปิดตั้ง"

3.31

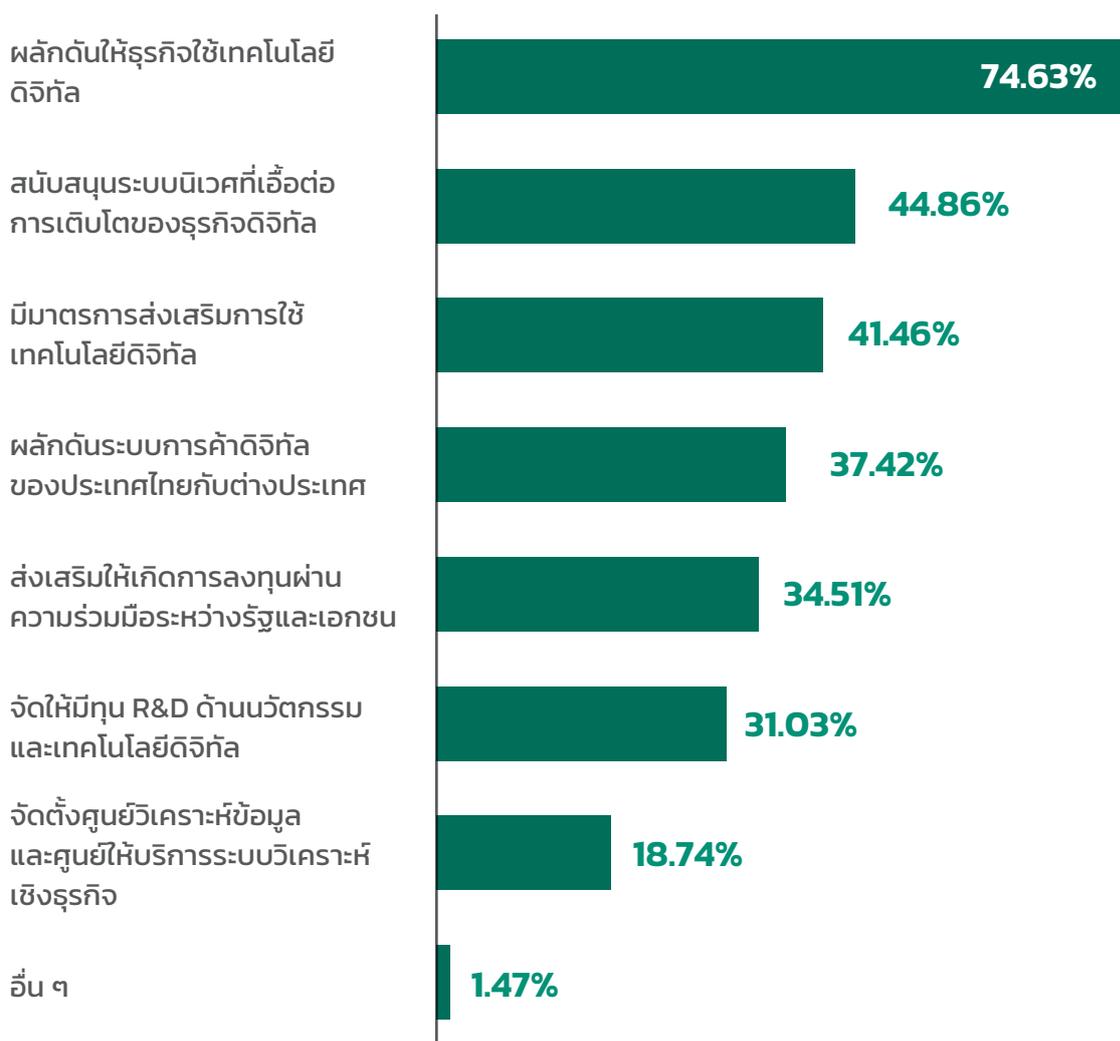
มาตรการส่งเสริม
Digital Start-up

3.14

โครงการ
เน็ตประชารัฐ

ความต้องการของภาคธุรกิจเอกชนในการดำเนินนโยบาย และมาตรการด้านดิจิทัล

สรุปข้อมูลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่สำคัญ จากหน่วยงานบริการปฐมภูมิ

หน่วยงานบริการปฐมภูมิ ได้แก่ โรงเรียน
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.)
และโรงพยาบาลชุมชน (รพช.)
**มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต คิดเป็นสัดส่วน
ร้อยละ 95.17** จากหน่วยงานบริการปฐมภูมิ
ที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด 1,594 หน่วยงาน

ส่วนใหญ่ร้อยละ 72.45

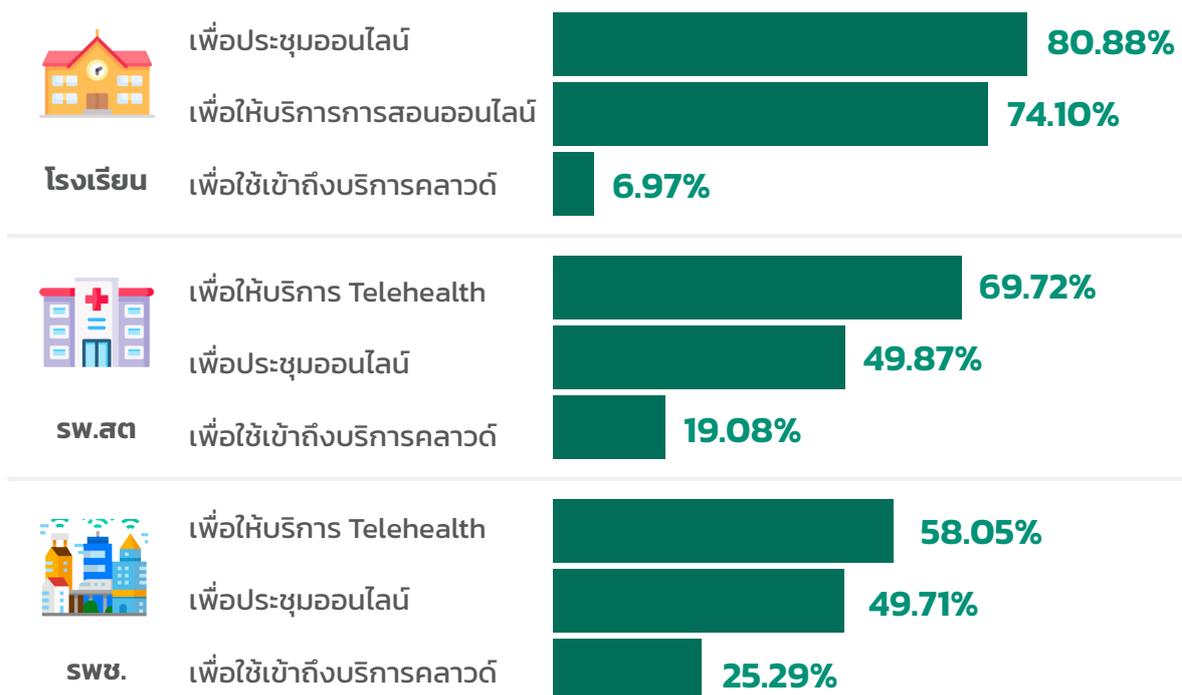
จากหน่วยงานบริการปฐมภูมิที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต
1,517 หน่วยงาน เป็นการติดตั้งอินเทอร์เน็ตประเภท
สายใยแก้วนำแสง

รองลงมาร้อยละ 18.59

ยังคงติดตั้งเป็นอินเทอร์เน็ตประเภทสายเคเบิล
และมีบางส่วนที่ใช้อินเทอร์เน็ตแบบไร้สาย แบบผ่าน
ดาวเทียม และประเภทอื่น ๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานบริการปฐมภูมิส่วนใหญ่
ร้อยละ 71.39 เลือกใช้งานอินเทอร์เน็ต
ประจำที่ความเร็วสูงกว่า 30 Mbps และ
เริ่มมีความต้องการใช้งานอินเทอร์เน็ต
ประเภทเคลื่อนที่ ผ่านโครงข่ายเทคโนโลยี
5G มากขึ้น เพื่อนำไปใช้กับการปฏิบัติงาน
และการให้บริการแก่ภาคประชาชน

สัดส่วนความต้องการใช้บริการอินเทอร์เน็ตผ่านโครงข่าย 5G

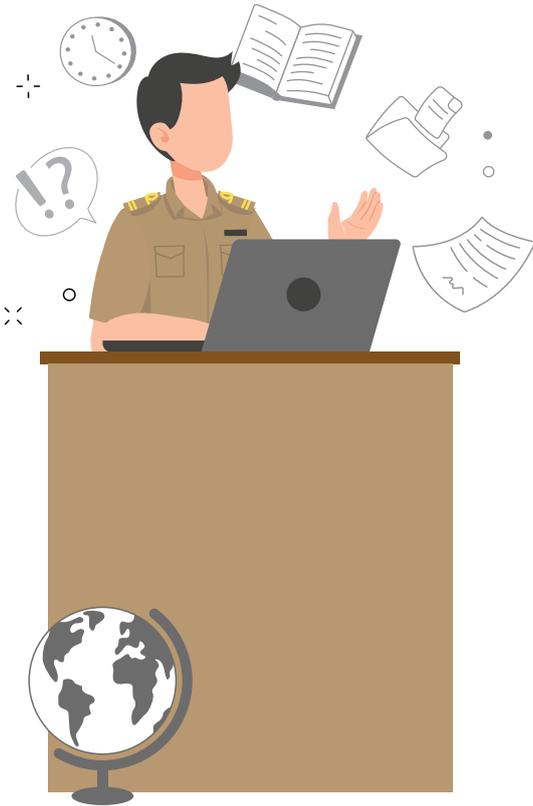

การให้บริการภาครัฐออนไลน์

การให้บริการออนไลน์

62.69%

มีการให้บริการออนไลน์

เมื่อพิจารณาแต่ละหน่วยงาน

พบว่า โรงเรียนมีสัดส่วนให้บริการการสอบออนไลน์

คิดเป็นร้อยละ 74.50

รองลงมา คือ ให้บริการให้ความรู้ออนไลน์/เรียนออนไลน์

คิดเป็นร้อยละ 58.76

ในขณะที่โรงพยาบาลชุมชนและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลนั้นมีสัดส่วนการให้บริการการตรวจรักษาออนไลน์/พบแพทย์ออนไลน์

คิดเป็นร้อยละ 95.24 และ 90.63 ตามลำดับ

3 อันดับแรก

ช่องทางในการใช้ติดต่อสื่อสารทางออนไลน์

Website

83.06%

Facebook

79.87%

LINE

27.50%

การเข้าถึงและใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล

สัดส่วนการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลของหน่วยงานบริการปฐมภูมิ

เทคโนโลยี Data Analytics

ร้อยละ 13.32

เทคโนโลยี AI

ร้อยละ 14.11

เทคโนโลยี 5G

ร้อยละ 47

เทคโนโลยีคลาวด์

ร้อยละ 86.35

สัดส่วนการใช้งานเทคโนโลยีของหน่วยงานบริการปฐมภูมิ ที่นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานและให้บริการแก่ประชาชน

เทคโนโลยี Data Analytics

ร้อยละ 10.74

เทคโนโลยี AI

ร้อยละ 4.61

เทคโนโลยี 5G

ร้อยละ 8.90

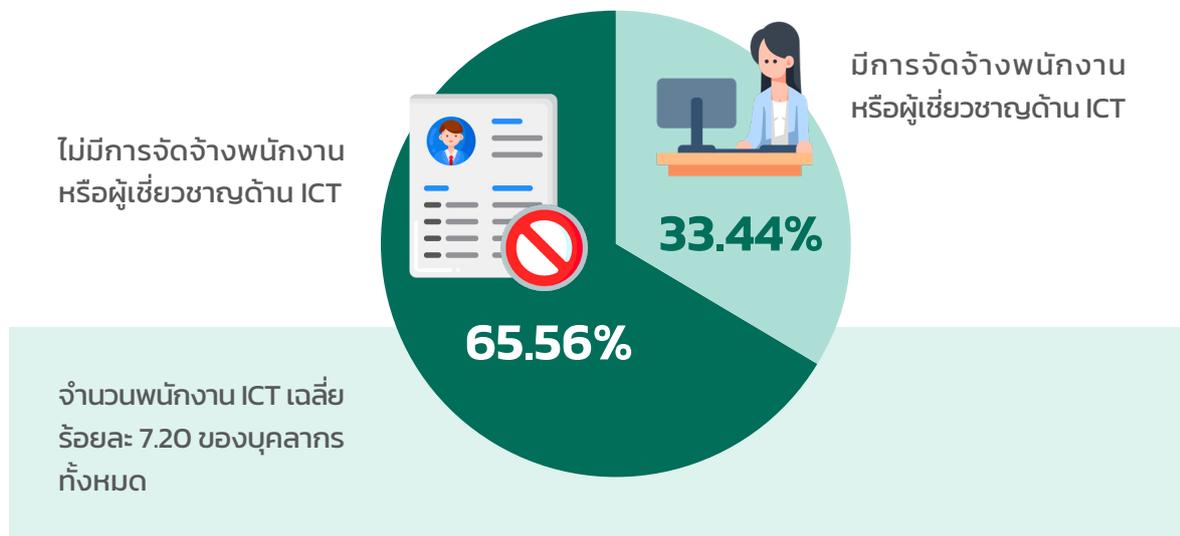
เทคโนโลยีคลาวด์

ร้อยละ 75.41

แรงงานดิจิทัล

ภาพรวมของการจ้างพนักงานหรือผู้เชี่ยวชาญด้าน ICT

ภาพรวมของการจัดอบรมด้าน ICT ให้กับบุคลากรในองค์กร

การจัดอบรมให้กับบุคลากรภายในองค์กร

การจัดอบรมให้กับพนักงานหรือผู้เชี่ยวชาญในตำแหน่งด้าน ICT

มาตรการรักษาความปลอดภัยทางเทคโนโลยีดิจิทัล

8.85% เคยประสบปัญหา ด้านความปลอดภัยทาง IT

ปัญหาที่ผู้ตอบแบบสำรวจพบมากที่สุด ได้แก่

ปัญหาอุปกรณ์ติดไวรัส (Virus)/โทรจัน (Trojan)/ มัลแวร์ (Malware) จนเกิดความเสียหายต่อ อุปกรณ์หรือข้อมูลต่าง ๆ ภายในตัวอุปกรณ์ เป็นปัญหาที่พบบ่อยมากที่สุด
คิดเป็นร้อยละ 80.14

ปัญหาการถูกละเมิด ข้อมูลส่วนบุคคลหรือ ความเป็นส่วนตัว
คิดเป็นร้อยละ 18.44

ปัญหาสูญเสียเงินจากข้อความ/ อีเมลหลอกลวง (Phishing) และถูก กัดการโจมตีจากการเข้าเว็บไซต์ ปลอม (Pharming)
คิดเป็นร้อยละ 6.38

ปัญหาสูญเสียเงินจากการถูก แอ็กบัตเตอร์เดด/เดบิต รวมถึง แอปพลิเคชันทางการเงิน
คิดเป็นร้อยละ 3.55

มาตรการรักษาความปลอดภัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

การยืนยันตัวตนและการพิสูจน์ตัวตน เช่น ใช้รหัสที่ซับซ้อน ใช้ระบบไบโอเมตริกซ์

74.03%

ซอฟต์แวร์หรืออุปกรณ์ที่มีการตรวจสอบ การเชื่อมต่อที่พยายามโจมตีโครงข่าย เช่น แอนตี้ไวรัส (Antivirus) ไฟล์วอลล์ (Firewall)

73.02%

การสร้างความรู้ความตระหนักของพนักงานในหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ

41.91%

ระบบคัดกรองสแปมจากอีเมลและ ข้อความต่าง ๆ ที่อาจเป็นกับดักการโจมตี

40.40%

การสำรองข้อมูลสำคัญของหน่วยงาน

37.26%

60%

Cloud Network

NEXT

“

การพัฒนาดิจิทัล ของประเทศไทย ในมิติการเข้าถึง (Access)

3

การเชื่อมต่อและเข้าถึงอินเทอร์เน็ตถือเป็นปัจจัยรากฐานของการเป็นเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ทั้งนี้ ประชาชนภาคธุรกิจเอกชน และหน่วยงานภาครัฐ จะได้รับและใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตในกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพนั้น ล้วนขึ้นอยู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัลของประเทศด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นโครงข่ายอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ (Fixed Broadband) และโครงข่ายอินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่ (Mobile Broadband)

สดช. อาศัยกรอบตัวชี้วัดขององค์การ OECD ในมิติการเข้าถึง (Access) และตัวชี้วัดที่สะท้อนบริบทของประเทศไทยด้านการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีดิจิทัลของไทย มาประเมินระดับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศได้ และสะท้อนภาพความพร้อมทางด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัลให้แก่รัฐบาล หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนภาคเอกชนที่เป็นผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต และมีการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความครอบคลุมในโครงข่ายและบริการอินเทอร์เน็ตทั่วทุกพื้นที่ของประเทศ

โดยตัวชี้วัดที่นำมาพิจารณาประกอบด้วย 16 ตัวชี้วัด และเปรียบเทียบกับ OECD ได้ 7 ตัวชี้วัด รายละเอียดดังต่อไปนี้

ตัวชี้วัด A1: สัดส่วนจำนวนผู้ลงทะเบียนใช้อินเทอร์เน็ต ความเร็วสูงประจำที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน

ตัวชี้วัดนี้ สะท้อนอัตราการเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตแบบประจำที่ของคนในประเทศ โดยองค์การ OECD พิจารณาจากผู้ที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์แบบประจำที่ที่ความเร็วดาวน์โหลด 256 กิโลบิตต่อวินาที หรือมากกว่า โดยแบ่งเทคโนโลยีการเชื่อมต่อได้หลายประเภท ทั้งประเภทสายเคเบิล เช่น สายโคแอกเชียลใยแก้วนำแสง (Hybrid Fiber Coaxial) หรือสายโคแอกเชียล (Coaxial Cable) เป็นต้น สายใยแก้วนำแสง FTTx รวมถึงอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประเภทอื่น เช่น อินเทอร์เน็ตผ่านดาวเทียม อินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ไร้สายประจำที่ เป็นต้น ทำให้รับรู้ได้ว่าปัจจุบัน ประชากรที่สามารถเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตแบบประจำที่นั้นมีมากขึ้นเรื่อยๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องส่งเสริมหรือสนับสนุนให้เกิดการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้อย่างไร

ทั้งนี้ จากข้อมูลในรายงานดัชนีชี้วัดในกิจการโทรคมนาคมของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2564 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) สัดส่วนจำนวนผู้ลงทะเบียนใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงประจำที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน ของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2564 มีสัดส่วนเท่ากับ 19.24 คนต่อประชากร 100 คน โดยเพิ่มขึ้นจากเดิม 16.85 คนต่อประชากร 100 คน ในปี พ.ศ. 2563 โดยเฉพาะอย่างยิ่งยอดผู้ลงทะเบียนใช้บริการอินเทอร์เน็ตแบบประจำที่ (อินเทอร์เน็ตบ้าน) ประเภทใยแก้วนำแสง (Fibre Optic)

เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD ประเทศไทยมีสัดส่วนของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ค่อนข้างต่ำ โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD มีค่าอยู่ที่ 31.38 คนต่อประชากร 100 คน ซึ่งมีค่ามากกว่าในประเทศไทย มากพอสมควร ขณะที่ประเทศ OECD ที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด คือ ประเทศสวีเดนแลนด์ (47.39 คนต่อประชากร 100 คน)

สัดส่วนจำนวนผู้ลงทะเบียนใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงประจำที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และรายงานดัชนีชี้วัดในกิจการโทรคมนาคมของประเทศไทยประจำปี (สำนักงาน กสทช.)

ตัวชี้วัด A2 : สัดส่วนจำนวนซิมการ์ดที่ลงทะเบียนของอุปกรณ์ต่ออุปกรณ์ (M2M) ต่อจำนวนประชากร 100 คน

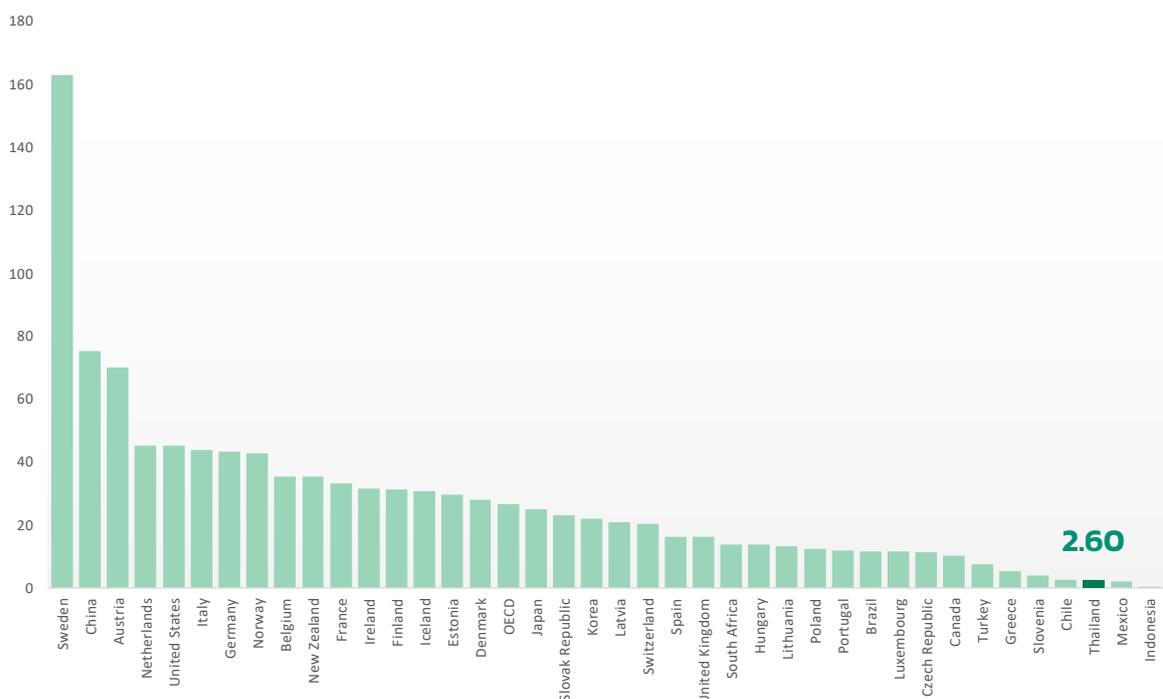
ตัวชี้วัดนี้ สะท้อนการเติบโตการใช้งานของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และดิจิทัลต่าง ๆ ในประเทศ ซึ่งปัจจุบัน อุปกรณ์เหล่านี้ถูกพัฒนาและมีความสามารถเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตได้ด้วยกันทั้งสิ้น หรือที่มักเรียกว่าเป็นอุปกรณ์ไอโอที (Internet of Things: IoT) ยกตัวอย่างเช่น เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน อุปกรณ์สวมใส่อัจฉริยะ อุปกรณ์สำนักงาน รถยนต์ ผลิตภัณท์ที่มาตรวัดอัจฉริยะ (Smart Meters/Sensors) หรือแม้กระทั่งเครื่องจักรในโรงงานอุตสาหกรรม หุ่นยนต์โดรนในภาคเกษตรกรรม ฯลฯ ทำให้หน่วยงานภาครัฐสามารถดำเนินนโยบายหรือมาตรการด้านดิจิทัลที่จะสอดคล้องกับแนวโน้มการเติบโตที่เกิดขึ้น อีกทั้งยังเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อภาคธุรกิจเอกชนที่ลงทุนในอุตสาหกรรมไอโอที หรืออุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ จากข้อมูลรายงานประจำปีของผู้ให้บริการโทรคมนาคมและข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่มีการเปิดเผย พบว่า สัดส่วนจำนวนซิมการ์ดที่ลงทะเบียนของอุปกรณ์ต่ออุปกรณ์ (M2M) ในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2564 อยู่ที่ 1.70 ล้านซิมการ์ด หรือคิดเป็น 2.60 ซิมการ์ดต่อจำนวนประชากร 100 คน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากตัวเลขเดิมในปี พ.ศ. 2563 ที่เท่ากับ 2.27 ซิมการ์ด แสดงถึงการเติบโตในตลาดและการใช้งานอุปกรณ์ IoT ต่าง ๆ

เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD ประเทศไทยมีสัดส่วนจำนวนซิมการ์ดที่ลงทะเบียนของอุปกรณ์ต่ออุปกรณ์ต่อประชากร ที่ต่ำมาก โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD มีค่าอยู่ที่ 27.89 ซิมการ์ดต่อประชากร ซึ่งมากกว่าประเทศไทยอย่างมาก และประเทศ OECD ที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด คือ ประเทศสวีเดน (162.98 ซิมการ์ดต่อประชากร 100 คน)

สัดส่วนจำนวนซิมการ์ดที่ลงทะเบียนของอุปกรณ์ต่ออุปกรณ์ (M2M) ต่อจำนวนประชากร 100 คน

M2M SIM cards per 100 inhabitants

■ สัดส่วนจำนวนซิมการ์ดที่ลงทะเบียนของอุปกรณ์ต่ออุปกรณ์ (M2M) ต่อจำนวนประชากร 100 คน

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และรายงานประจำปีของผู้ให้บริการโทรคมนาคมและข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่มีการเปิดเผย

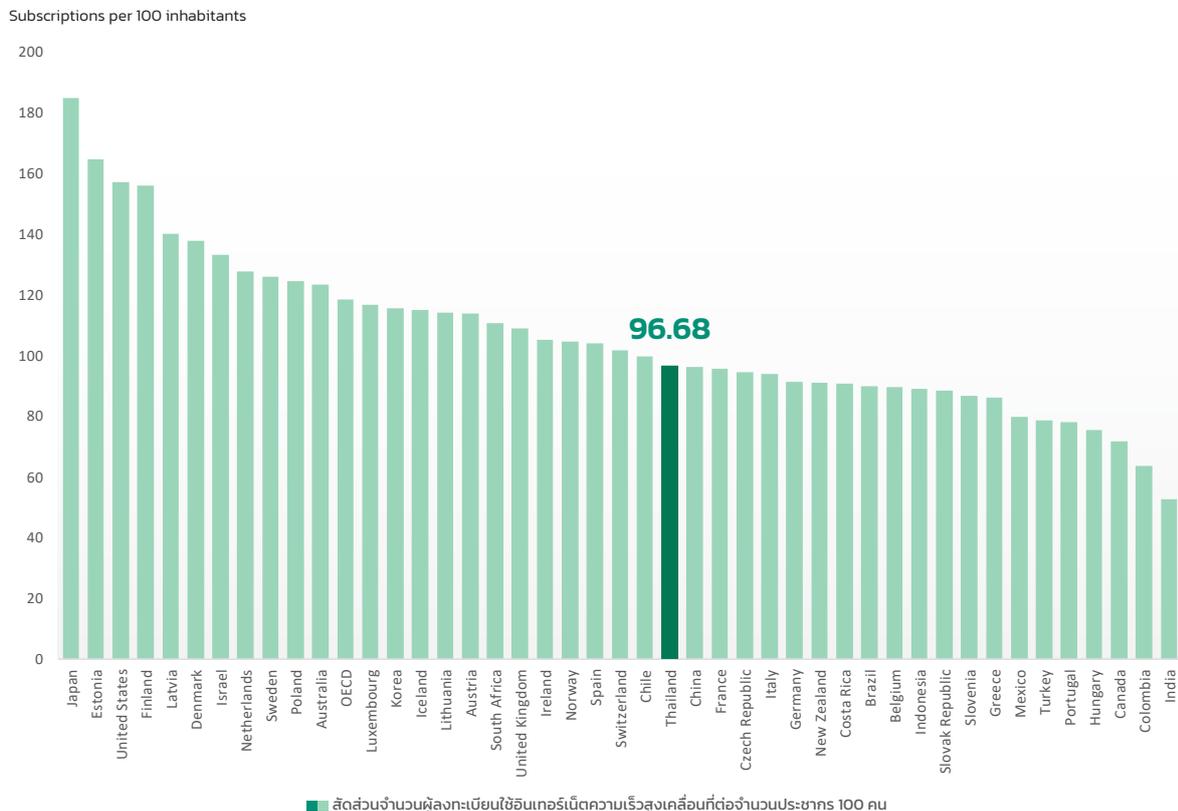
ตัวชี้วัด A3 : สัดส่วนจำนวนผู้ลงทะเบียนใช้อินเทอร์เน็ต ความเร็วสูงเคลื่อนที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน

ตัวชี้วัดนี้ คล้ายคลึงกับตัวชี้วัด A1 ข้างต้น กล่าวคือ สะท้อนอัตราการเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตแบบเคลื่อนที่ของคนในประเทศ โดยองค์การ OECD พิจารณาจากผู้ที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ความเร็วดาวน์โหลดไม่น้อยกว่า 256 กิโลบิตต่อวินาที เช่น ในโครงข่าย HSPA โครงข่าย LTE เป็นต้น แต่ไม่รวมผู้ใช้บริการโครงข่ายเฉพาะในส่วนของ GPRS EDGE หรือ CDMA รวมถึงโครงข่ายจาก 1xRTT ด้วยเหตุนี้ หน่วยงานภาครัฐสามารถวัดการเข้าถึงและใช้อินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ของประชากรในประเทศ และกำหนดนโยบายและมาตรการที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมการเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตแบบเคลื่อนที่ ได้จากการพิจารณาตัวชี้วัดนี้

จากตัวเลขในปี พ.ศ. 2564 ในรายงานดัชนีตัวชี้วัดในกิจการโทรคมนาคมของประเทศไทยประจำปี โดยสำนักงาน กสทช. พบว่า ประเทศไทยมีจำนวนผู้ลงทะเบียนใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเคลื่อนที่ เท่ากับ 97 คนต่อจำนวนประชากร 100 คน โดยเพิ่มขึ้นจากเดิมที่เท่ากับ 93 คน ในปี พ.ศ. 2563 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการเติบโตของความต้องการใช้งานอินเทอร์เน็ต ไม่เพียงแต่อินเทอร์เน็ตแบบประจำที่ แต่รวมถึงอินเทอร์เน็ตแบบเคลื่อนที่ (เช่น อินเทอร์เน็ตโทรศัพท์เคลื่อนที่)

หากเปรียบเทียบกับ OECD ประเทศไทยมีสัดส่วนผู้ลงทะเบียนใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงแบบเคลื่อนที่ในระดับปานกลาง โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD มีค่าอยู่ที่ 106.51 คนต่อประชากร 100 คน ซึ่งสูงกว่าประเทศไทยระดับหนึ่ง ส่วนประเทศ OECD ที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด คือ ประเทศญี่ปุ่น (184.7 คนต่อประชากร 100 คน)

สัดส่วนจำนวนผู้ลงทะเบียนใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเคลื่อนที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และรายงานดัชนีตัวชี้วัดในกิจการโทรคมนาคมของประเทศไทยประจำปี (สำนักงาน กสทช.)

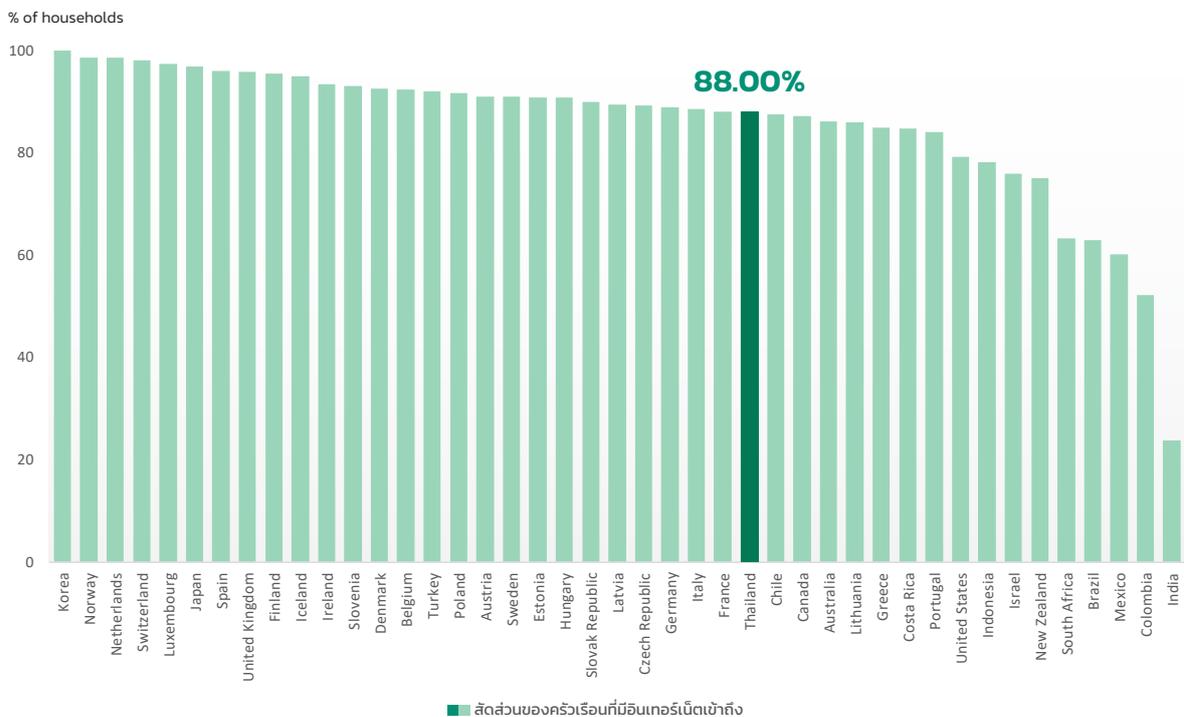
ตัวชี้วัด A4 : สัดส่วนของครัวเรือนที่มีอินเทอร์เน็ตเข้าถึง

สัดส่วนของครัวเรือนที่มีอินเทอร์เน็ตเข้าถึง สะท้อนให้เห็นการเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ต broadband ของครัวเรือนภายในประเทศ และยังสะท้อนให้เห็นถึงระดับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัลของประเทศอีกด้วย ในที่นี้ พิจารณาถึงการเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ต broadband แบบประจำ ได้แก่ ประเภทสายทองแดง ประเภทสายเคเบิล (Cable) ประเภทสายใยแก้วนำแสง (FTTx) ประเภทสายอื่น ๆ เช่น วงจรอินเทอร์เน็ตแบบเช่าใช้งานเฉพาะราย (Leased Line) เป็นต้น ประเภทไร้สาย เช่น อินเทอร์เน็ต broadband ผ่านดาวเทียม อินเทอร์เน็ต broadband ประจำที่แบบไร้สาย (Fixed Wireless Access: FWA) เป็นต้น ฯลฯ และการเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ต broadband แบบเคลื่อนที่ ได้แก่ อินเทอร์เน็ตบนโทรศัพท์เคลื่อนที่ (เทคโนโลยี 3G 4G 5G ฯลฯ) อินเทอร์เน็ตแบบ Narrowband ฯลฯ โดยองค์การ OECD จะพิจารณาเฉพาะในส่วนของ การเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตที่มีระดับความเร็วดาวน์โหลดไม่ต่ำกว่า 256 กิโลบิตต่อวินาที

จากข้อมูลในรายงานสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในครัวเรือนประจำปี โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) พบว่า สัดส่วนของครัวเรือนที่มีอินเทอร์เน็ตเข้าถึงของประเทศไทย ในไตรมาสที่ 2 ปี 2565 เท่ากับร้อยละ 88.00 จาก 24.76 ล้านครัวเรือน โดยเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ซึ่งอยู่ที่ ร้อยละ 85.10

เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD ประเทศไทยมีสัดส่วนของครัวเรือนที่มีอินเทอร์เน็ตเข้าถึง ในระดับปานกลาง โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 85.61 ซึ่งน้อยกว่าประเทศไทยเล็กน้อย ส่วนประเทศ OECD ที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด คือ ประเทศเกาหลีใต้ (ร้อยละ 99.93)

สัดส่วนของครัวเรือนที่มีอินเทอร์เน็ตเข้าถึง

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และรายงานสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในครัวเรือนประจำปี สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)

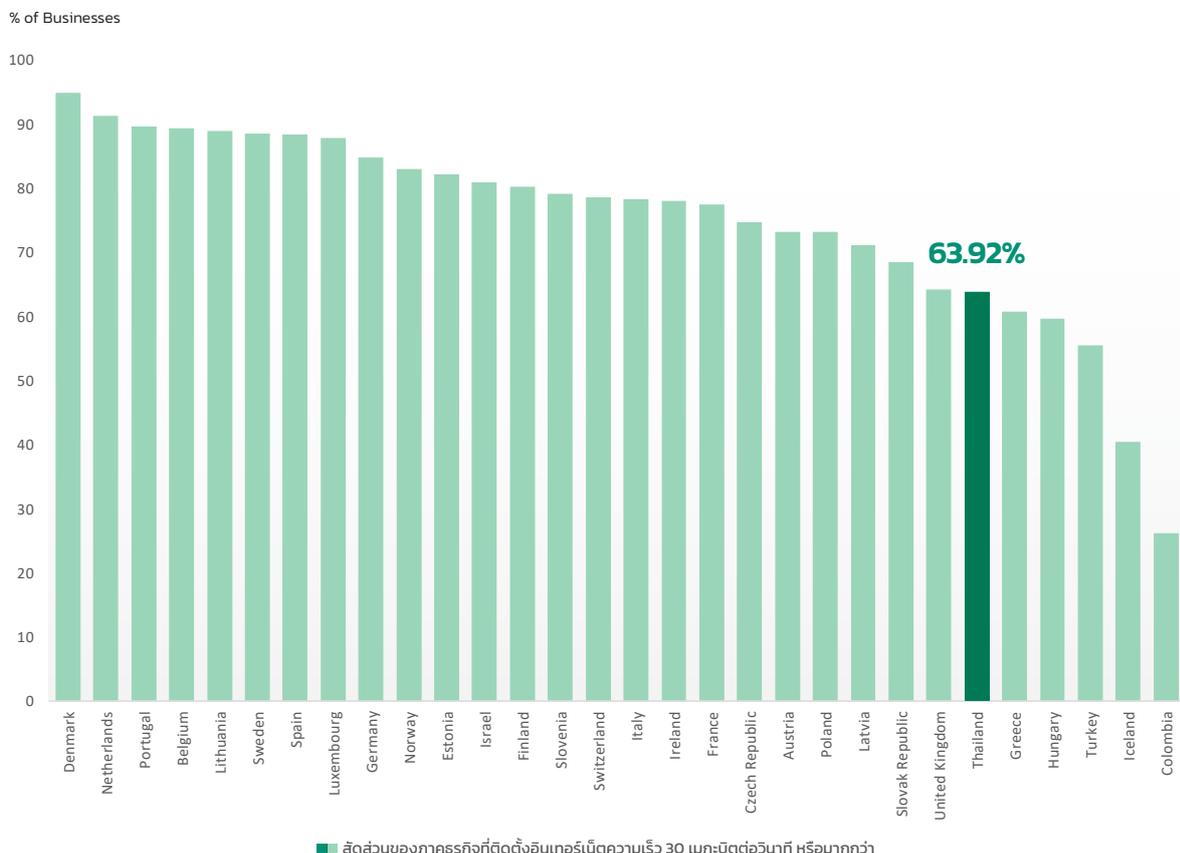
ตัวชี้วัด A5 : สัดส่วนของภาคธุรกิจที่ติดตั้งอินเทอร์เน็ตความเร็ว 30 เมกะบิตต่อวินาที หรือมากกว่า

ตัวชี้วัดนี้ สะท้อนให้เห็นการเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ของภาคธุรกิจและภาคอุตสาหกรรม ขนาดต่าง ๆ ภายในประเทศ และสามารถสะท้อนถึงระดับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลของประเทศ คล้ายคลึงกับตัวชี้วัด A4 ที่พิจารณาเฉพาะภาคครัวเรือน โดยองค์การ OECD พิจารณาการเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ ที่เป็นแบบประจำที่ ที่มีระดับความเร็วดาวน์โหลดตั้งแต่ 30 เมกะบิตต่อวินาที ขึ้นไป และพิจารณาสำหรับภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมที่มีการจ้างพนักงานตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป (หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือธุรกิจขนาดย่อม (Small) ขึ้นไป)

ทั้งนี้ จากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่า ภาคธุรกิจที่ติดตั้งอินเทอร์เน็ตความเร็ว 30 เมกะบิตต่อวินาที หรือมากกว่า คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 63.92 ของผู้ตอบแบบสำรวจทั้งหมด ซึ่งลดลงจากตัวเลขในปี พ.ศ. 2564 ที่สำรวจได้ที่ร้อยละ 89.80 ทั้งนี้ คาดหมายว่าเนื่องด้วยหลายบริษัทมีนโยบายการทำงานทางไกลหรือ Work Form Home ทำให้การใช้งานอินเทอร์เน็ตของบริษัทต่าง ๆ มีแนวโน้มลดลง หรือเปลี่ยนไปใช้อินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์แบบเคลื่อนที่มากขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD สัดส่วนของภาคธุรกิจไทย ที่ติดตั้งอินเทอร์เน็ตความเร็ว 30 เมกะบิตต่อวินาที หรือมากกว่า ค่อนข้างต่ำ โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 75.51 ซึ่งสูงกว่าประเทศไทยพอสมควร ส่วนประเทศ OECD ที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด คือ ประเทศเดนมาร์ก (ร้อยละ 94.96)

สัดส่วนของภาคธุรกิจที่ติดตั้งอินเทอร์เน็ตความเร็ว 30 เมกะบิตต่อวินาที หรือมากกว่า

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และผลสำรวจการศึกษาดิจิทัลทำดัชนีตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 (ภาคธุรกิจเอกชน)

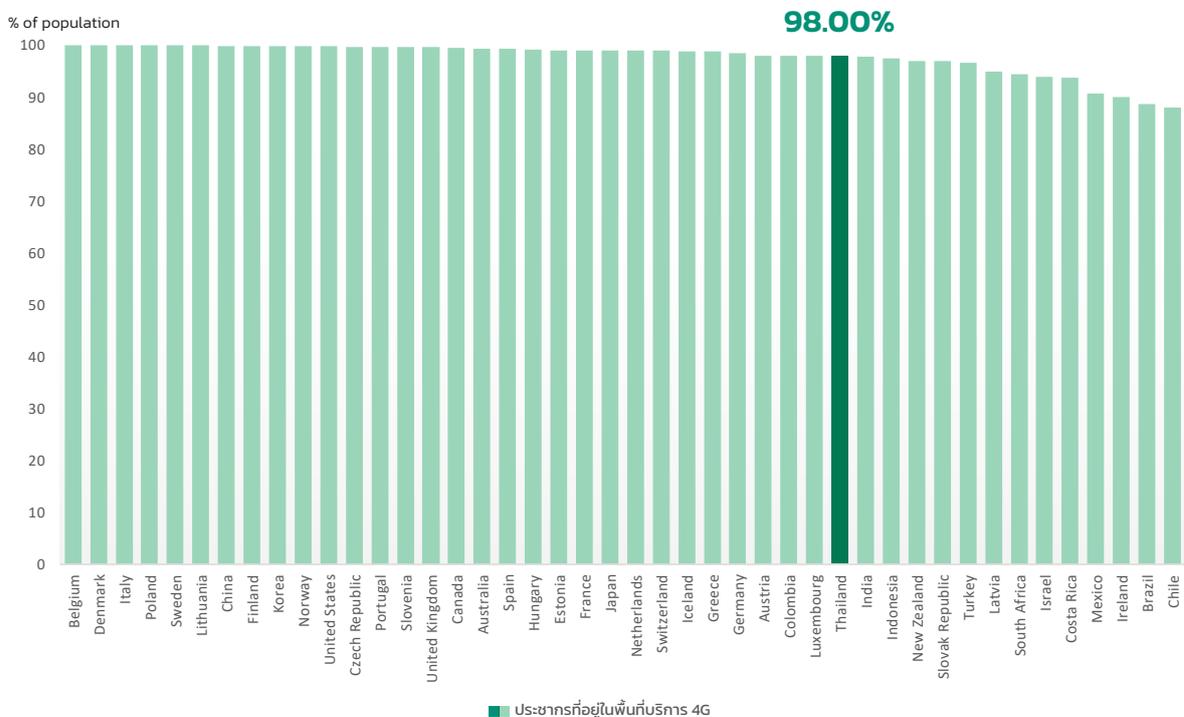
ตัวชี้วัด A6 : สัดส่วนของประชากรที่เข้าถึงสัญญาณอินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ 4G ขึ้นไป

ตัวชี้วัดนี้ แสดงให้เห็นถึงการเข้าถึงและเชื่อมต่อของประชาชนในบริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์แบบเคลื่อนที่แบบเทคโนโลยี 4G (หรือที่เร็วกว่า) ซึ่งเป็นผลจากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และโครงข่ายทางโทรคมนาคมของประเทศ โดยการเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จะช่วยกระตุ้นประชาชนและภาคธุรกิจเอกชน สามารถประยุกต์และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างหลากหลายและเต็มประสิทธิภาพ เช่น บริการคลาวด์คอมพิวเตอร์ บริการวิดีโอสตรีมมิ่ง ฯลฯ นอกจากนี้ ยังสามารถนำตัวชี้วัดนี้ไปพิจารณา ร่วมกับตัวชี้วัดด้านระดับราคาค่าบริการอินเทอร์เน็ต เพื่อวิเคราะห์เรื่องปริมาณการใช้งานอินเทอร์เน็ตของประชาชนและภาคธุรกิจภายในประเทศอีกด้วย

โดยข้อมูลจากรายงาน Global Sustainable Development Goals Indicators ขององค์การสหประชาชาติ United Nations (UN) ซึ่งสำนักงาน กสทช. ได้มีการจัดเก็บข้อมูลและรายงานแก่ UN เป็นประจำทุกปี พบว่า สัดส่วนของประชากรที่เข้าถึงสัญญาณอินเทอร์เน็ตโทรศัพท์มือถือ 4G ขึ้นไปของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2564 มีค่าร้อยละ 98.00 ซึ่งการเข้าถึงดังกล่าวคงที่จากปีก่อนหน้า

ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD สัดส่วนของประชากรที่เข้าถึงสัญญาณอินเทอร์เน็ตโทรศัพท์มือถือ 4G ขึ้นไปของประเทศไทยถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง โดยใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 97.73 ส่วนประเทศ OECD ที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด ได้แก่ ประเทศเบลเยียม เดนมาร์ก อิตาลี และอีกหลายประเทศ ซึ่งมีสัดส่วนการเข้าถึงฯ เท่ากับร้อยละ 100

สัดส่วนของประชากรที่เข้าถึงสัญญาณอินเทอร์เน็ตโทรศัพท์มือถือ 4G ขึ้นไป

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และข้อมูล Indicator 9.c.1 Proportion of population covered by at least 4G mobile network (%) จากฐานข้อมูล Global SDG Indicators Database ขององค์การสหประชาชาติ United Nations (UN) โดยอ้างอิงจากข้อมูลของสำนักงาน กสทช.

ตัวชี้วัด A7 : ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต บรอดแบนด์ระหว่างครัวเรือนในพื้นที่ เขตเมืองและนอกเมือง

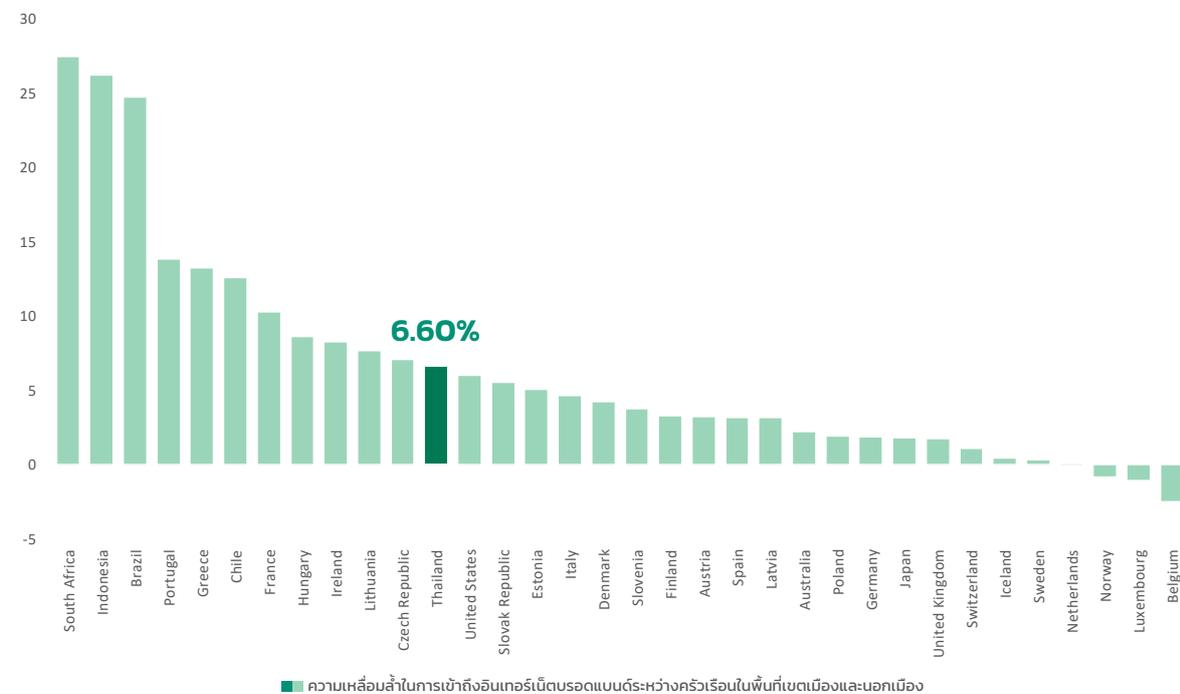
ตัวชี้วัดนี้ เป็นการเปรียบเทียบสัดส่วนการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของครัวเรือนที่ใช้งานอินเทอร์เน็ต ทั้งในรูปแบบบรอดแบนด์ประจำที่หรือบรอดแบนด์เคลื่อนที่ที่ความเร็วสูงกว่า 256 กิโลบิตต่อวินาทีระหว่าง ครัวเรือนพื้นที่ในเขตเมือง (Urban) และเขตพื้นที่ห่างไกล (Rural) ทำให้สามารถสะท้อนให้เห็นถึงปัญหา และความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตของผู้ใช้งานในพื้นที่ห่างไกล (เมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่ เขตเมืองซึ่งสามารถเข้าถึงและเชื่อมต่อบริการอินเทอร์เน็ต ได้โดยง่ายกว่า และ/หรือระดับราคาค่าบริการ และค่าติดตั้งที่ต่ำกว่า) และดำเนินนโยบายหรือมาตรการที่แก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำดังกล่าวได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

ข้อมูลการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน ไตรมาส 2 ปี 2565 โดย สสช. พบว่า ประเทศไทยมีความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ระหว่างครัวเรือนในพื้นที่ เขตเมืองและนอกเมือง ที่ร้อยละ 6.60 ซึ่งลดลงจากร้อยละ 7.20 ในปี พ.ศ. 2564

หากเปรียบเทียบกับ OECD ความเหลื่อมล้ำดังกล่าวของประเทศไทยถือว่าอยู่ในระดับค่อนข้างดี โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 6.32 ส่วนประเทศ OECD ที่มีค่าตัวชี้วัดน้อยสุด (ดีที่สุด) คือ ประเทศเบลเยียม (ร้อยละ -2.40) ซึ่งข้อมูลชี้ให้เห็นว่าประชาชนชาวเบลเยียมที่อยู่อาศัยนอกเขตเมือง มีสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตที่สูงกว่าในเขตเมืองด้วยซ้ำ

ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ระหว่างครัวเรือนในพื้นที่เขตเมืองและนอกเมือง

Disparity of internet connection

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และรายงานสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือนประจำปี สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)

ตัวชี้วัด A8 : แนวโน้มราคาอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ ประจำที่รายเดือน

ตัวชี้วัดนี้ ใช้วัดและประเมินแนวโน้มและระดับราคาค่าบริการของอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่รายเดือนโดยเฉลี่ยของประเทศไทย ซึ่งผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (Internet Service Providers) คิดและจัดเก็บค่าบริการดังกล่าวกับผู้ใช้งาน ทำให้สามารถเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของค่าบริการอินเทอร์เน็ตว่าเป็นเช่นไร ซึ่งจะกระทบต่อการใช้งานของผู้ใช้งานภายในประเทศ ตลอดจนสามารถกำหนดนโยบายหรือมาตรการที่เหมาะสมให้เกิดการเข้าถึงและเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้อย่างไร

ทั้งนี้ ข้อมูลราคาอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่รายเดือนของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตรายใหญ่ในประเทศไทย พบว่า มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 โดยปัจจุบัน ราคาอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่เฉลี่ยอยู่ที่ 497.90 บาทต่อเดือน ในปี พ.ศ. 2564 ลดลงจากเดิมที่เฉลี่ยเท่ากับ 641 บาทต่อเดือน ในปี พ.ศ. 2562 ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้ว จะเห็นได้ว่าราคาค่าบริการอินเทอร์เน็ตดังกล่าวลดลงกว่าร้อยละ 6.12 ในทุกปี (คิดจากอัตราการเติบโตแบบเฉลี่ยสะสม หรือ CAGR ระหว่างปี พ.ศ. 2560 - 2564)

ตัวชี้วัด A9 : แนวโน้มราคาอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ เคลื่อนที่รายเดือน

ตัวชี้วัดนี้ คล้ายกับตัวชี้วัด A8 กล่าวคือ ใช้วัดและประเมินแนวโน้มและระดับราคาค่าบริการของอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่รายเดือนโดยเฉลี่ยของประเทศไทย โดยข้อมูลราคาอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่รายเดือนของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตรายใหญ่ในประเทศไทย พบว่า ราคาอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่รายเดือนไม่แตกต่างกันมากนัก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 โดยในปี พ.ศ. 2560 ราคาอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่รายเดือนเฉลี่ยอยู่ที่ 234.25 บาท ต่อเดือนและในปี พ.ศ. 2564 ยังคงมีราคาอยู่ที่ 235.71 บาทต่อเดือน

แนวโน้มราคาอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์รายเดือน ในช่วงปี พ.ศ. 2560-2564

— ■ แนวโน้มราคาอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่รายเดือน
— ■ แนวโน้มราคาอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่รายเดือน

ที่มา: สำนักงาน กสทช.

ตัวชี้วัด A10 : ความเร็วอินเทอร์เน็ตเฉลี่ย

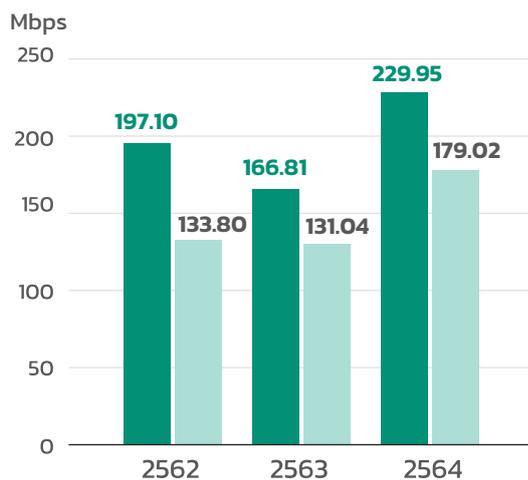
ตัวชี้วัดนี้ เป็นการวัดความเร็วอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ และความเร็วอินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่ของประเทศ เพื่อสะท้อนถึงคุณภาพ ความครอบคลุม และระดับการพัฒนาของโครงสร้างพื้นฐานด้านโทรคมนาคมของประเทศในภาพรวม โดยองค์การ OECD ใช้ข้อมูลค่าเฉลี่ยของผลรวมความเร็วอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่และความเร็วอินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่เพื่อคำนวณตัวชี้วัดนี้

ทั้งนี้ ข้อมูลความเร็วอินเทอร์เน็ตเฉลี่ยของประเทศไทย รวบรวมจากรายงานความเร็วอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่และอินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่รายเดือนของ Ookla โดยพบว่า ความเร็วอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ในการดาวน์โหลดของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2564 อยู่ที่ 229.95 เมกะบิตต่อวินาที (Mbps) และในการอัปโหลดอยู่ที่ 179.20 เมกะบิตต่อวินาที (Mbps) ซึ่งเพิ่มขึ้นจากในปี พ.ศ. 2562 อยู่มากพอสมควร

ส่วนความเร็วอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ในการดาวน์โหลดของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2564 อยู่ที่ 67.99 เมกะบิตต่อวินาที (Mbps) และในการอัปโหลดอยู่ที่ 17.80 เมกะบิตต่อวินาที (Mbps) โดยเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2562 อย่างมาก และคาดว่าเป็นผลจากการพัฒนาโครงข่ายเทคโนโลยี 5G ที่มีอัตราความเร็วอินเทอร์เน็ตสูงกว่าเทคโนโลยีแบบเดิม

อินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่

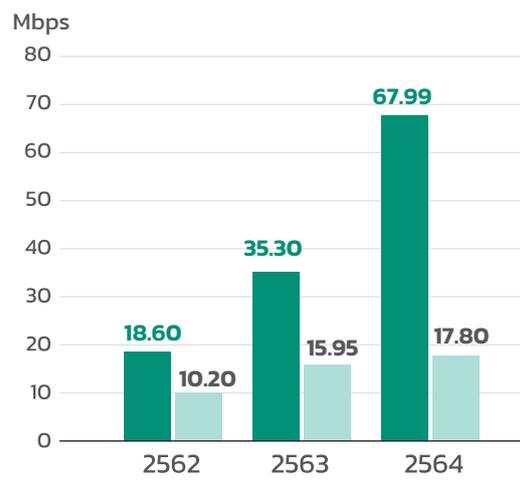
	อัตราเร็ว	อัตราการเติบโต
Download	229.95 Mbps	8.01%
Upload	179.20 Mbps	10.23%

■ ความเร็วในการดาวน์โหลด ■ ความเร็วในการอัปโหลด

อินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่

	อัตราเร็ว	อัตราการเติบโต
Download	67.99 Mbps	91.02%
Upload	17.80 Mbps	32.10%

ที่มา: รายงานความเร็วอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ และอินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่รายเดือนของ Ookla

ตัวชี้วัด AX1 : สัดส่วนของราคาอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ ประจำที่ต่อรายได้ประชาชาติต่อคน

ตัวชี้วัดนี้ เป็นการวัดสัดส่วนของราคาอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ต่อรายได้ประชาชาติต่อคน เพื่อที่จะประเมินความสามารถในการจ่ายเงินเพื่อรับบริการอินเทอร์เน็ตของประชาชนในประเทศ โดยเปรียบเทียบกับราคาค่าบริการอินเทอร์เน็ตขั้นพื้นฐานกับระดับรายได้ต่อหัว

สัดส่วนของราคาอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ต่อรายได้ประชาชาติต่อคน ณ ปี พ.ศ. 2564 อยู่ที่ร้อยละ 2.53 ลดลงจากในอดีต โดยในปี พ.ศ. 2562 สัดส่วนดังกล่าวอยู่ที่ร้อยละ 2.89 และในปี พ.ศ. 2563 สัดส่วนดังกล่าวอยู่ที่ร้อยละ 2.73 ทั้งนี้ ปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อระดับราคาค่าบริการอินเทอร์เน็ตในไทยลดต่ำลง เนื่องจากการแข่งขันด้านราคาของผู้ให้บริการมีมากขึ้น

ตัวชี้วัด AX2 : สัดส่วนของการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตความเร็วสูง แยกตามประเภทของการเชื่อมต่อ

ตัวชี้วัดนี้ เป็นการประเมินการเข้าถึงของโครงข่ายในแต่ละประเภทการเชื่อมต่อของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ ซึ่งสะท้อนถึงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการสร้างโครงข่ายการให้บริการอินเทอร์เน็ตพื้นฐานของประเทศ ตลอดจนประสิทธิภาพของการให้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงประเภทสายใยแก้วนำแสง (Fiber Optic) ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่มีความสูงและรองรับการใช้ประโยชน์ที่หลากหลายในปัจจุบัน

ทั้งนี้ ข้อมูลจากรายงานดัชนีตัวชี้วัดของสำนักงานกสทช. พบว่า ประเทศไทยมีสัดส่วนของการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ประเภทสายใยแก้วนำแสง (Fiber Optic) ร้อยละ 95.35 ในปี พ.ศ. 2564 โดยเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดหากเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า (ร้อยละ 58.22) และกลายเป็น

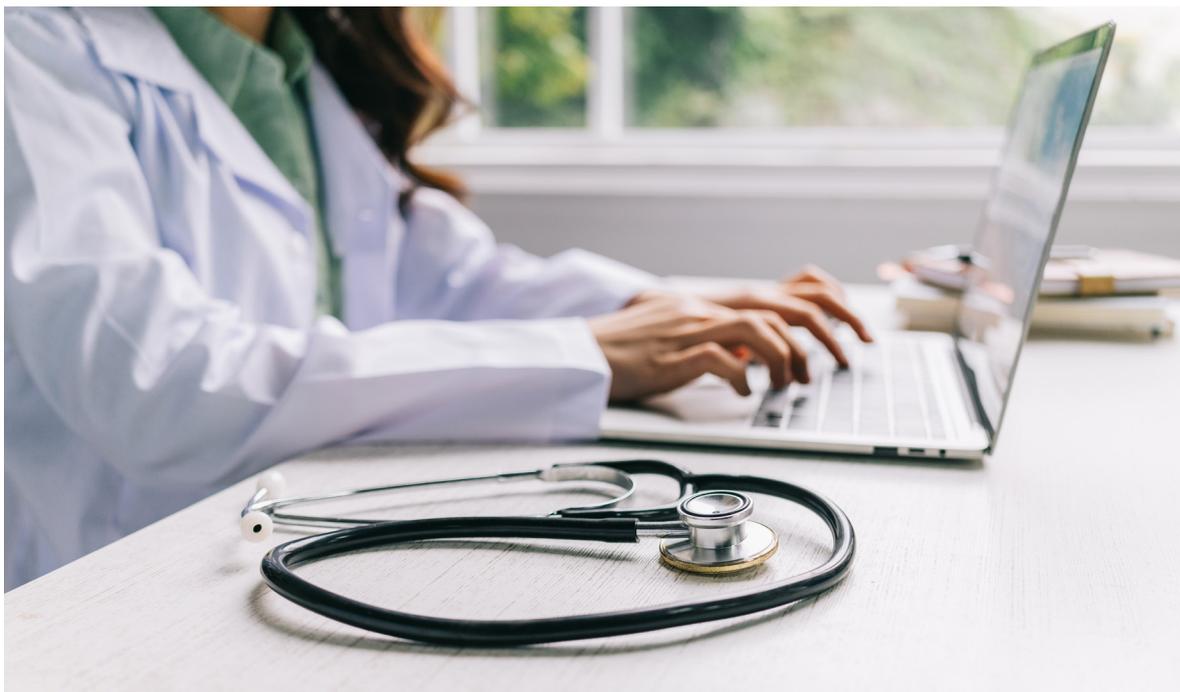
เทคโนโลยีที่เข้ามาแทนที่การให้บริการอินเทอร์เน็ตแบบเดิม ทั้งบริการอินเทอร์เน็ตประเภทสายทองแดง และประเภทสายเคเบิล (Cable)

ตัวชี้วัด AX3 : สัดส่วนการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ของหน่วยงานบริการปฐมภูมิ

ตัวชี้วัดนี้ สามารถวัดการเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตของหน่วยงานบริการปฐมภูมิ ได้แก่ โรงเรียน ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพส่วนตำบล โรงพยาบาลชุมชน เป็นต้น โดยปัจจุบัน หน่วยงานเหล่านี้มีความจำเป็นต้องให้บริการแก่ภาคประชาชนและผู้ใช้บริการในรูปแบบออนไลน์มากขึ้น ด้วยเหตุนี้ การเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตที่มีคุณภาพ จะช่วยให้หน่วยงานบริการปฐมภูมิสามารถปฏิบัติงาน และให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยระดับราคาที่เป็นธรรมและผู้ใช้บริการจ่ายได้

ทั้งนี้ จากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่า สัดส่วนหน่วยงานบริการปฐมภูมิที่มีการติดตั้งและเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 95.17 ของ ผู้ตอบแบบสำรวจทั้งหมด ซึ่งเพิ่มขึ้นจากตัวเลขการสำรวจประจำปี พ.ศ. 2564 ที่อยู่ที่ร้อยละ 76.40

ตัวชี้วัด AX4 : สัดส่วนการเข้าถึงและใช้งานอินเทอร์เน็ต ของประชาชน แบ่งแยกตามประเภทที่พักอาศัย

ตัวชี้วัดนี้ สะท้อนให้เห็นถึงสัดส่วนการเข้าถึงและใช้งานบริการอินเทอร์เน็ตของประชาชน ที่มีที่พักอาศัยในแนวราบ เช่น บ้านเดี่ยว บ้านแฝด ทาวน์เฮ้าส์/ทาวน์โฮม ตึกแถว ห้องแถว เรือนแถว เป็นต้น และแนวสูง เช่น คอนโดมิเนียม/อาคารชุด แมนชั่น แฟลต อพาร์ทเมนต์ หอพัก เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้การส่งเสริมและสนับสนุนด้านการเข้าถึงและใช้งานอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับบริบทการใช้งานของประชาชน อีกทั้งยังเป็นข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อภาคธุรกิจเอกชน ในการทำการตลาด การให้บริการแก่ผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต

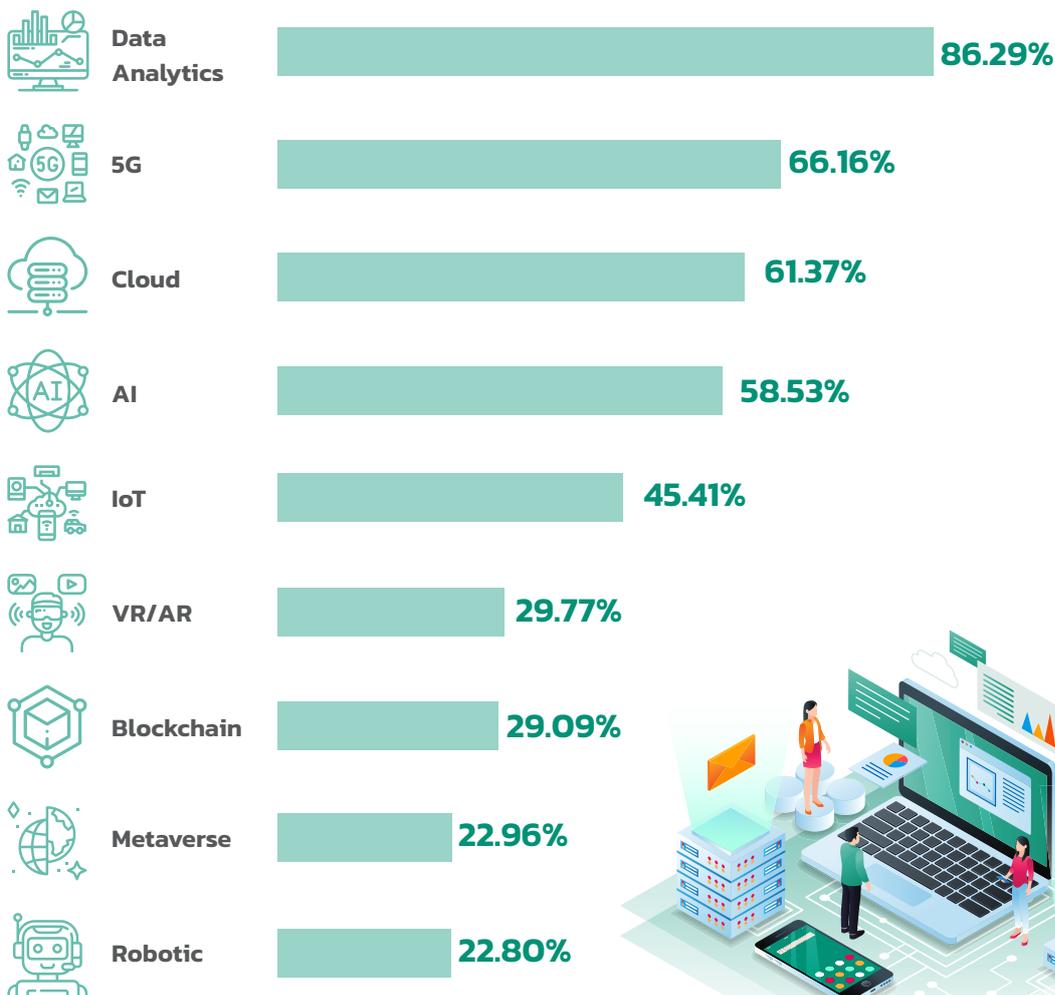
โดยจากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่า สัดส่วนการเข้าถึงและใช้งานอินเทอร์เน็ตของประชาชนที่อาศัยอยู่ในที่พักอาศัยแนวราบ และแนวสูง คิดเป็นร้อยละ 84.00 และร้อยละ 74.75 (ตามลำดับ) แสดงให้เห็นว่าที่ที่พักอาศัยที่แตกต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมและความต้องการใช้งานอินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกัน โดยผู้ตอบแบบสำรวจที่อยู่อาศัยที่พักแนวสูง ณ ปัจจุบัน มีการใช้งานอินเทอร์เน็ตที่น้อยกว่าเมื่อเทียบกับผู้ที่อยู่อาศัยที่พักแนวราบ

ตัวชี้วัด AX5 : สัดส่วนการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลของภาคธุรกิจเอกชน แยกรายเทคโนโลยีดิจิทัล

ตัวชี้วัดนี้สามารถสะท้อนให้เห็นการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลของภาคธุรกิจเอกชนภายในประเทศไทย และหากนำมาพิจารณาร่วมกับข้อมูลอื่น ๆ เช่น ขนาดธุรกิจ ประเภทกิจการ/ธุรกิจ ฯลฯ ยังสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำด้านการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลประเภทต่าง ๆ ของภาคธุรกิจอีกด้วย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมหรือให้การสนับสนุนแก่ผู้ประกอบการในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลต่าง ๆ ที่ทวีความสำคัญมากขึ้น

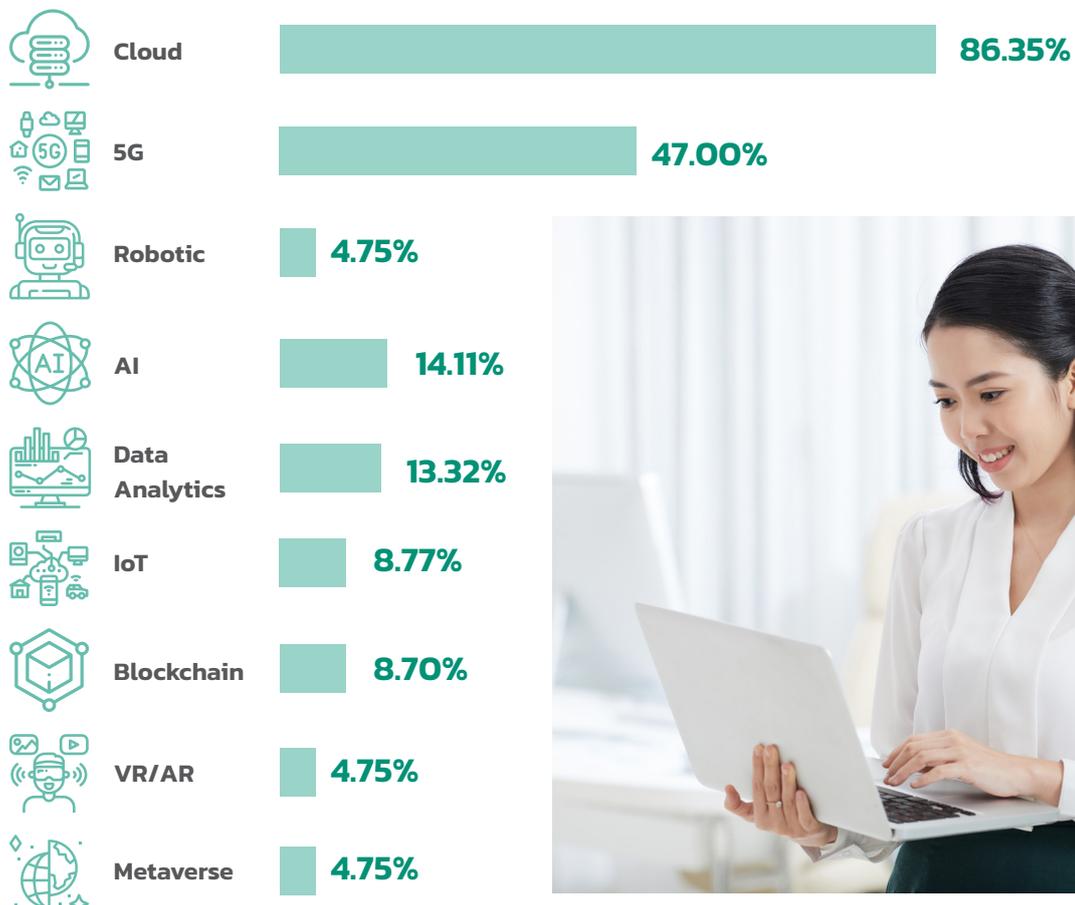
ทั้งนี้ จากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่า ปัจจุบัน ภาคธุรกิจมีการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลาย โดยเทคโนโลยีที่ภาคธุรกิจเอกชนในประเทศไทยเข้าถึงมากที่สุด ได้แก่ เทคโนโลยีการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytics) (ร้อยละ 86.29) เทคโนโลยี 5G (ร้อยละ 66.16) และเทคโนโลยี Cloud (ร้อยละ 61.37) ตามลำดับ

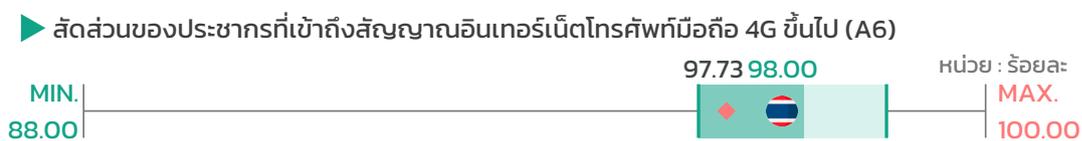
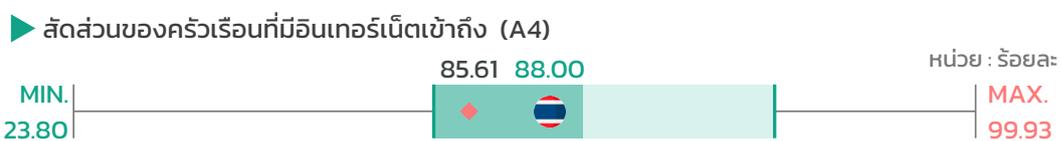
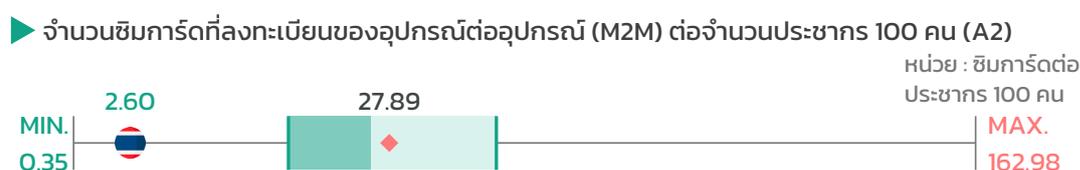
ตัวชี้วัด AX6 : สัดส่วนการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล ของหน่วยงานบริการปฐมภูมิ แยกรายเทคโนโลยีดิจิทัล

สัดส่วนของหน่วยงานบริการปฐมภูมิ ที่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลประเภทต่าง ๆ ได้แก่ อาทิ เทคโนโลยีการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytics) เทคโนโลยีหุ่นยนต์ที่เป็นลักษณะ Robotic เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligent: AI) เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things: IoT) เทคโนโลยี 5G เทคโนโลยี Cloud เทคโนโลยี VR/AR เทคโนโลยี Blockchain (รวมถึงเทคโนโลยีที่ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี Blockchain เช่น Cryptocurrency, Bitcoin, Ethereum, DeFi, Digital Token ต่าง ๆ) เทคโนโลยี Metaverse เป็นต้น ทั้งนี้ ตัวชี้วัดนี้สามารถสะท้อนให้เห็นภาพในหลายมุมมอง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของโอกาสในการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลของหน่วยงานบริการปฐมภูมิในประเทศ และหากนำมาพิจารณาร่วมกับข้อมูลอื่น ๆ เช่น ประเภทของหน่วยงาน (โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.)/โรงพยาบาลชุมชน (รพช.)/โรงเรียน) พื้นที่ตั้งของหน่วยงาน ฯลฯ ยังสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำของการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลประเภทต่าง ๆ ของหน่วยงานบริการปฐมภูมิได้

จากข้อมูลผลสำรวจการศึกษาจัดทำดัชนีตัวชี้วัดการพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 (หน่วยงานบริการปฐมภูมิ) ภายใต้โครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 พบว่า สัดส่วนการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลของหน่วยงานบริการปฐมภูมิเทคโนโลยี Cloud คิดเป็นร้อยละ 86.35 เทคโนโลยี 5G คิดเป็นร้อยละ 47.00 เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligent: AI) คิดเป็นร้อยละ 14.11 ตามลำดับ

สรุปการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ในมิติการเข้าถึง (Access) ประจำปี พ.ศ. 2565

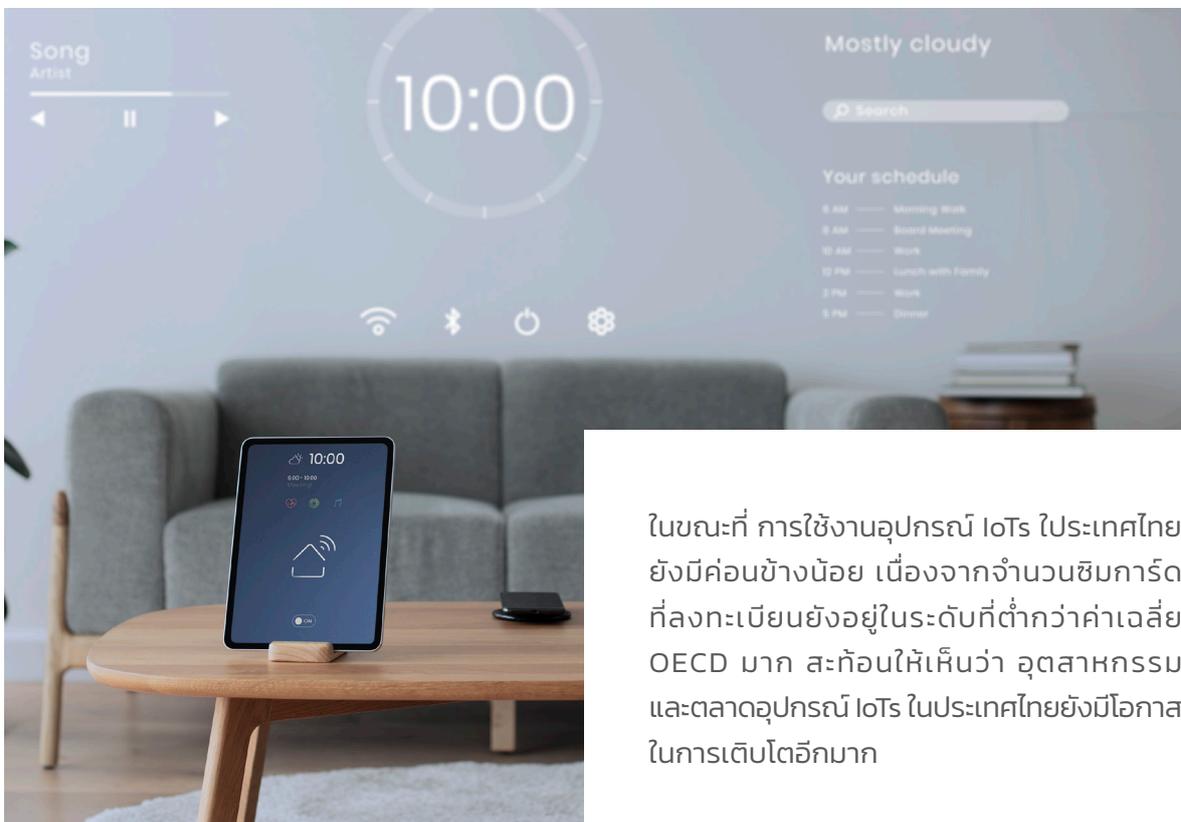

หมายเหตุ: ข้อมูลของกลุ่มประเทศ OECD ได้คำนวณไหลดจากฐานข้อมูล OECD Going Digital Toolkit เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2565

จากการเปรียบเทียบผลการพัฒนาดิจิทัล ในประเทศไทยกับกลุ่มประเทศสมาชิกใน OECD

สำหรับมิติการเข้าถึง พบว่า การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของไทยยังไม่สูงมากทั้งในภาคประชาชนและภาคธุรกิจ โดยสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตประจำที่ของคนไทยและภาคธุรกิจยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ OECD

ส่วนการใช้งานอินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่ของประชาชนและของครัวเรือนอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับความเหลื่อมล้ำของครัวเรือนที่มีอินเทอร์เน็ตเข้าถึง สื่อถึงความครอบคลุมของสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่ควรได้รับการพัฒนาให้เข้าถึงประชาชนในบริเวณนอกเขตเทศบาลมากขึ้น แม้ว่าจะมีสัดส่วนของประชากรที่เข้าถึง 4G ในระดับค่อนข้างสูงแล้วก็ตาม

ในขณะที่ การใช้งานอุปกรณ์ IoTs ในประเทศไทยยังมีค่อนข้างน้อย เนื่องจากจำนวนซิมการ์ดที่ลงทะเบียนยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย OECD มาก สะท้อนให้เห็นว่า อุตสาหกรรมและตลาดอุปกรณ์ IoTs ในประเทศไทยยังมีโอกาสในการเติบโตอีกมาก

การพัฒนาดิจิทัล ของประเทศไทย มิติการใช้งาน (Use)

การใช้งานและใช้ประโยชน์จากการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต โดยผู้ใช้งานที่เป็นภาคประชาชน ภาคธุรกิจเอกชน หน่วยงานบริการปฐมภูมิ หรือหน่วยงานภาครัฐ ล้วนนำไปสู่การขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล เนื่องด้วยกิจกรรมต่าง ๆ เริ่มปรับเปลี่ยนจากรูปแบบออฟไลน์มาสู่การดำเนินธุรกรรมและบริการผ่านช่องทางออนไลน์และดิจิทัลมากขึ้น

การส่งเสริมให้เกิดการใช้งานที่เพิ่มขึ้น หรือผลักดันให้เกิดการประยุกต์ใช้จากประโยชน์ของโลกออนไลน์ จึงเป็นแนวทางสำคัญสำหรับรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาดิจิทัลไทยแลนด์ โดยจะต้องคำนึงถึงการใช้งานในเชิงปริมาณ เช่น จำนวนชั่วโมงที่เข้าใช้อินเทอร์เน็ต ความถี่ของการเข้าใช้อินเทอร์เน็ต ปริมาณการใช้ข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต เป็นต้น และการใช้งานในเชิงคุณภาพ เช่น วัตถุประสงค์ของการใช้งานอินเทอร์เน็ต ประเภทหรือรูปแบบของกิจกรรม/บริการที่เข้าใช้ เป็นต้น ควบคู่กันไป

ในการนี้ สดช. อาศัยกรอบตัวชี้วัดขององค์การ OECD ในมิติการใช้งาน (Use) และตัวชี้วัดที่สะท้อนบริบทของประเทศไทย มาประเมินระดับการใช้งานอินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีดิจิทัลของภาคส่วนต่าง ๆ ภายในประเทศ รวมถึงระบุปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อดำเนินนโยบายหรือมาตรการที่จะสร้างหรือก่อเกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้แต่ละภาคส่วนเกิดการใช้งานและใช้ประโยชน์จากการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต และเทคโนโลยีดิจิทัลต่าง ๆ

โดยตัวชี้วัดที่นำมาพิจารณาประกอบด้วย 14 ตัวชี้วัด และเปรียบเทียบกับ OECD ได้ 7 ตัวชี้วัด รายละเอียดดังต่อไปนี้

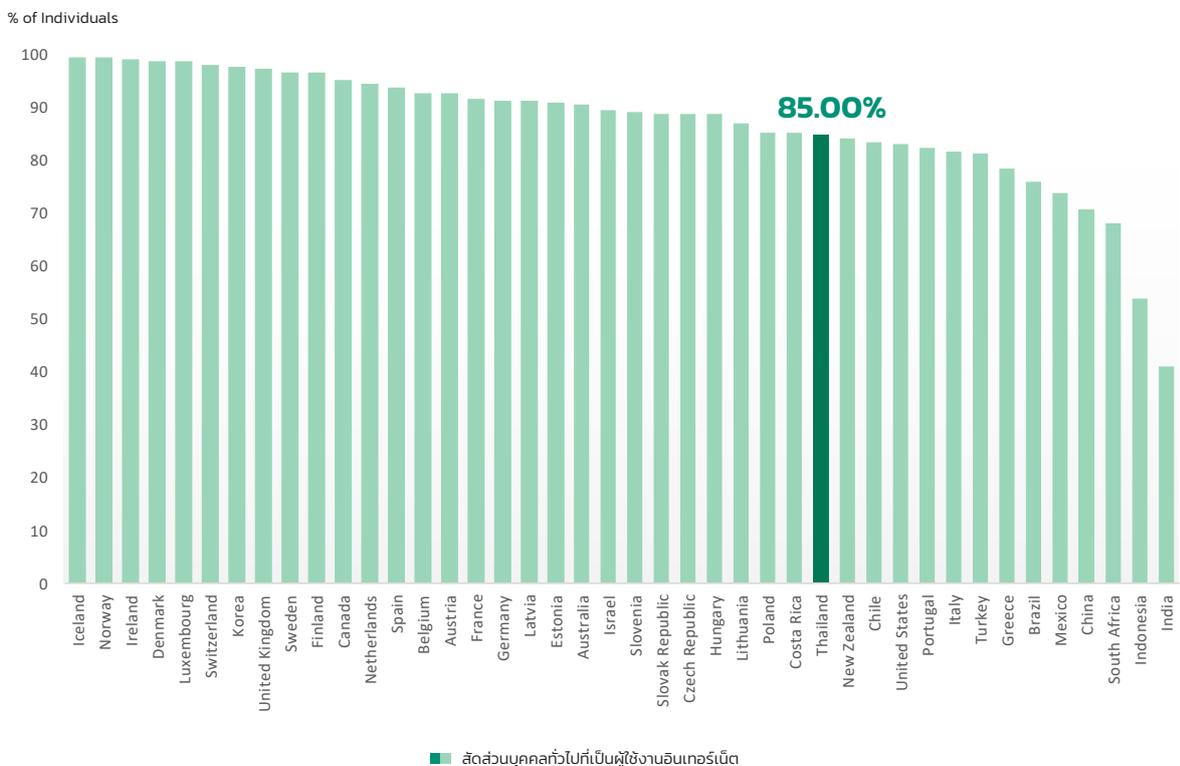
ตัวชี้วัด P1 : สัดส่วนบุคคลทั่วไปที่เป็นผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต

ตัวชี้วัดนี้ สะท้อนให้เห็นถึงการใช้งานอินเทอร์เน็ตของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตบุคคลทั่วไปที่มีการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวัน เช่น การเข้าถึงสื่อและข่าวสาร การเรียนออนไลน์ การทำงานออนไลน์ การรับบริการภาครัฐออนไลน์ ฯลฯ ซึ่งการพิจารณาในข้อมูลดังกล่าวร่วมกับลักษณะของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต เช่น เพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา ระดับรายได้ ฯลฯ เป็นข้อมูลสำคัญสำหรับการต่อยอดไปสู่นโยบายหรือมาตรการที่จะส่งเสริมการใช้งานอินเทอร์เน็ต ตลอดจนการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตในด้านต่าง ๆ อีกด้วย

ทั้งนี้ จากข้อมูลในรายงานสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในครัวเรือนประจำปี โดย สสช. พบว่า ในไตรมาสที่ 2 ของปี พ.ศ. 2565 สัดส่วนจำนวนประชากรที่อยู่ในช่วงอายุ 16-74 ปี ที่เป็นผู้ใช้อินเทอร์เน็ต มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 85.00 จากประชากร 65.50 ล้านคน โดยเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปี พ.ศ. 2564 ที่มีสัดส่วนร้อยละ 84.30

เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD สัดส่วนคนไทยที่เป็นผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD ที่เท่ากับร้อยละ 86.99 อย่างไรก็ตาม ยังน้อยกว่าประเทศ OECD หลายประเทศ โดยประเทศที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด คือ ประเทศไอซ์แลนด์ (ร้อยละ 99.44)

สัดส่วนบุคคลทั่วไปที่เป็นผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และรายงานสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือนประจำปี สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)

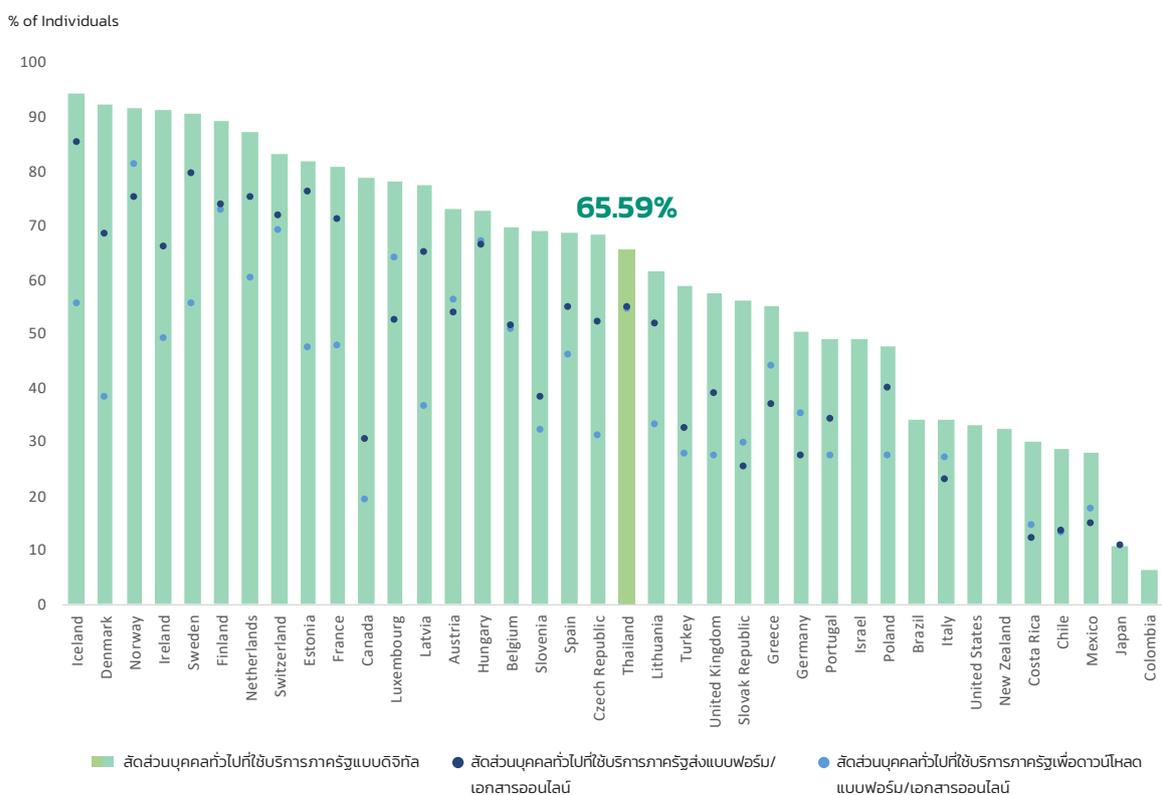
ตัวชี้วัด U2 : สัดส่วนบุคคลทั่วไปที่เป็นผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่มีการใช้บริการภาครัฐแบบดิจิทัล

ตัวชี้วัดนี้ มุ่งเน้นไปที่การวัดและประเมินการดำเนินกิจกรรมดิจิทัลของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ ภาครัฐออนไลน์ ตั้งแต่การรับบริการทั่วไป เช่น การสืบค้นข้อมูลจากเว็บไซต์ของหน่วยงานภาครัฐ เป็นต้น ไปจนถึงการรับบริการออนไลน์ต่าง ๆ เช่น การดาวน์โหลดแบบฟอร์ม การจัดส่งแบบฟอร์ม เป็นต้น โดยพิจารณาสัดส่วนของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่ดำเนินกิจกรรมข้างต้น ต่อจำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตทั้งหมด

จากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่ามีสัดส่วนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต ที่มีการใช้บริการภาครัฐแบบดิจิทัลอยู่ที่ร้อยละ 65.59 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2564 ที่มีสัดส่วนร้อยละ 64.20

เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD สัดส่วนคนไทยที่มีการใช้บริการภาครัฐแบบดิจิทัล อยู่ในระดับปานกลาง โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 61.06 ซึ่งน้อยกว่าประเทศไทยเล็กน้อย ส่วนประเทศที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด คือ ประเทศไอซ์แลนด์ (ร้อยละ 94.15)

สัดส่วนบุคคลทั่วไปที่เป็นผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่มีการใช้บริการภาครัฐแบบดิจิทัล

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และผลสำรวจการศึกษากำหนดตัวชี้วัดการพัฒนาทางดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 (ภาคประชาชน) (สดช.)

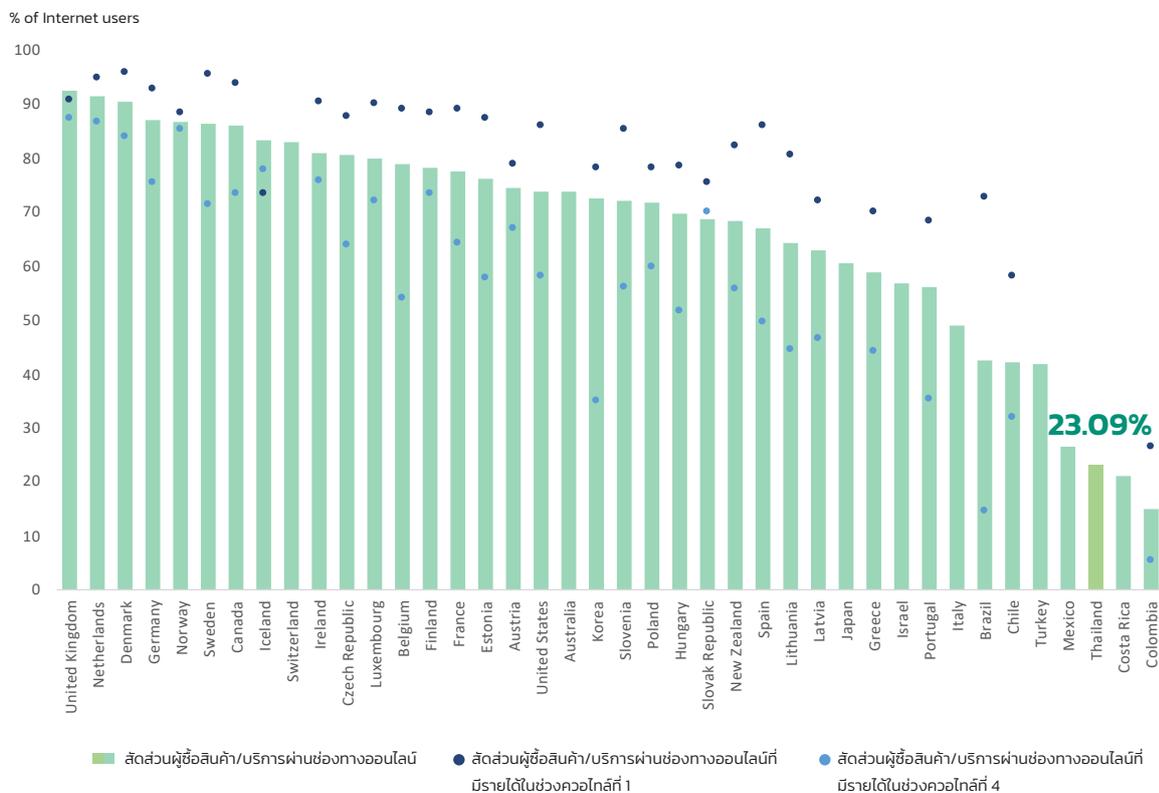
ตัวชี้วัด B3 : สัดส่วนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่ซื้อสินค้า/บริการผ่านช่องทางออนไลน์ในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา

ตัวชี้วัดนี้ มุ่งเน้นไปที่การวัดและประเมินการดำเนินกิจกรรมดิจิทัลของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับการซื้อสินค้าหรือรับบริการ ผ่านช่องทางออนไลน์ ซึ่งปัจจุบัน การซื้อสินค้า/บริการผ่านช่องทางออนไลน์ดังกล่าวกลายเป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมและมีผู้ทำธุรกรรมดังกล่าวเป็นจำนวนมาก โดยนอกเหนือจากพฤติกรรมของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่จะสะท้อนออกมาจากข้อมูลตัวชี้วัดนี้ ยังแสดงให้เห็นถึงหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดนี้ เช่น ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านการชำระเงินของประเทศ หรือความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการซื้อสินค้า/รับบริการผ่านทางออนไลน์ อีกด้วย

ทั้งนี้ สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.) ได้มีการสำรวจและจัดเก็บพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในด้านดังกล่าว โดยพบว่า ในปี พ.ศ. 2565 นี้ สัดส่วนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่ซื้อสินค้า/บริการผ่านช่องทางออนไลน์ มีสัดส่วนร้อยละ 23.09

เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD สัดส่วนคนไทยที่ซื้อสินค้า/บริการผ่านช่องทางออนไลน์ อยู่ในระดับต่ำ โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 67.83 ซึ่งสูงกว่าประเทศไทยค่อนข้างมาก ส่วนประเทศที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด คือ สหราชอาณาจักร (ร้อยละ 92.29)

สัดส่วนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่ซื้อสินค้า/บริการผ่านช่องทางออนไลน์ในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และผลสำรวจพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 (สพธอ.)

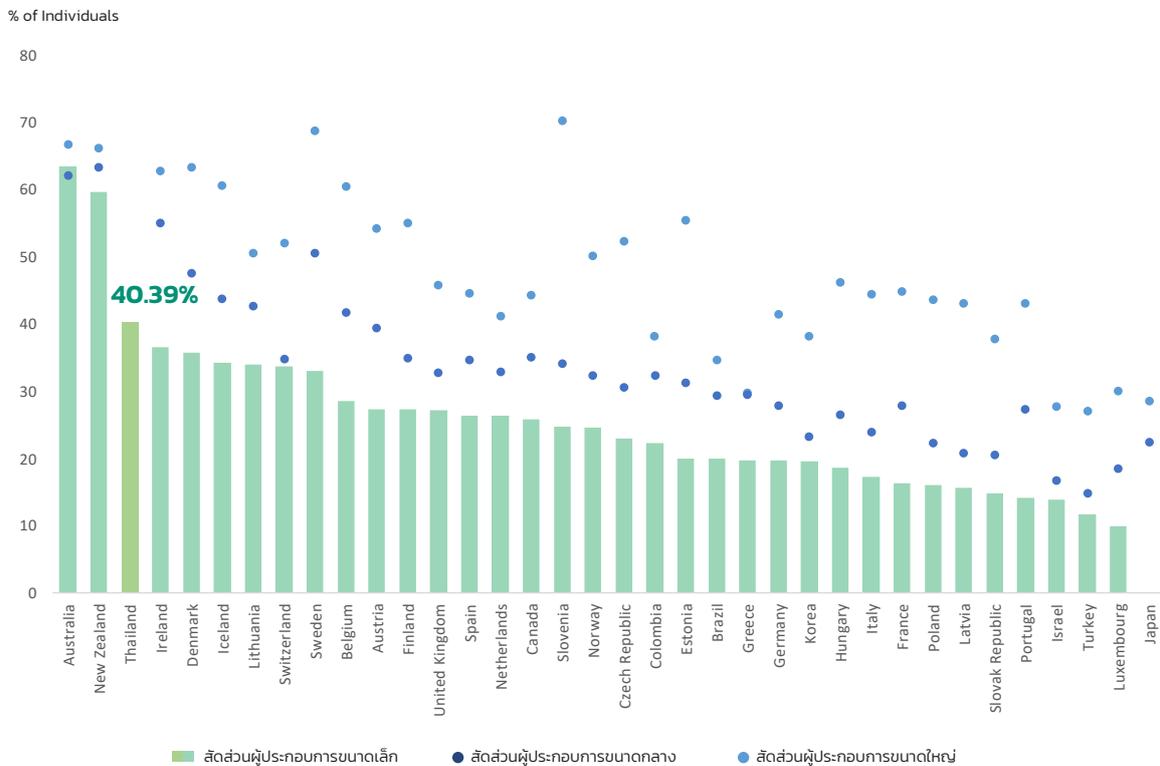
ตัวชี้วัด U4 : สัดส่วนผู้ประกอบการขนาดเล็กที่มีการจัดจำหน่ายสินค้าหรือบริการผ่านช่องทางออนไลน์ ในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา

ตัวชี้วัดนี้ สะท้อนภาพการดำเนินกิจกรรมทางดิจิทัลของภาคธุรกิจเอกชน ที่เกี่ยวข้องกับการค้าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ หรืออีคอมเมิร์ซ (e-Commerce) ซึ่งกลายเป็นแนวทางและกลยุทธ์สำคัญสำหรับผู้ประกอบการในหลายภาคธุรกิจที่ต้องมีการปรับตัวและขยายช่องทางการค้ามาอยู่ในรูปแบบออนไลน์ เพื่อสอดรับกับพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป เช่นเดียวกับสถานการณ์ของโลกที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรค COVID-19

ทั้งนี้ จากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่า ผู้ประกอบการขนาดเล็กที่มีการจัดจำหน่ายสินค้าหรือบริการผ่านช่องทางออนไลน์ ในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 40.39 ของผู้ตอบแบบสำรวจทั้งหมด โดยตัวเลขดังกล่าวเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2564 ที่อยู่ที่ร้อยละ 36.50 และจากปี พ.ศ. 2563 ที่มีสัดส่วนร้อยละ 29.20

หากเปรียบเทียบกับ OECD สัดส่วนผู้ประกอบการขนาดเล็กที่มีการจัดจำหน่ายสินค้าหรือบริการผ่านช่องทางออนไลน์ อยู่ในระดับค่อนข้างสูง โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 25.34 ส่วนประเทศที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด คือ ประเทศออสเตรเลีย (ร้อยละ 63.37)

สัดส่วนผู้ประกอบการขนาดเล็กที่มีการจัดจำหน่ายสินค้าหรือบริการผ่านช่องทางออนไลน์ในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา

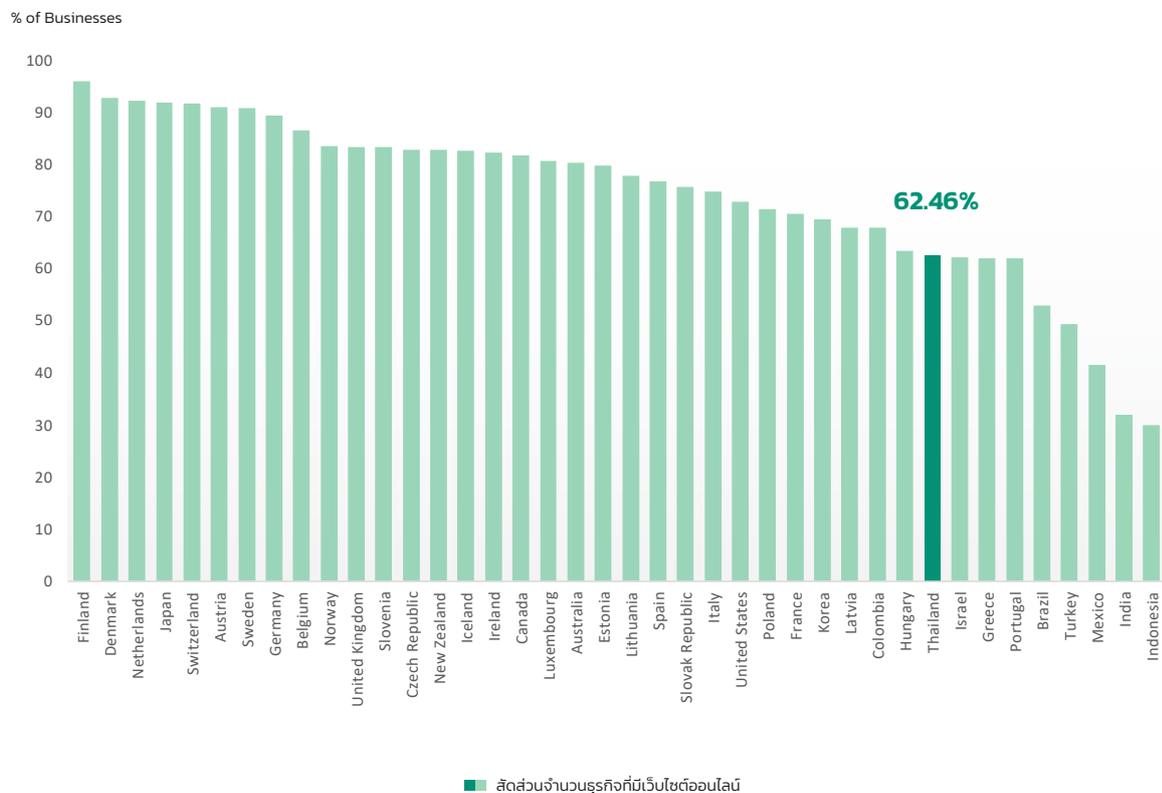
ตัวชี้วัด U5 : สัดส่วนจำนวนธุรกิจที่มีเว็บไซต์ออนไลน์

ตัวชี้วัดนี้ เป็นการวัดและประเมินสัดส่วนภาคธุรกิจเอกชนที่มีการดำเนินกิจกรรม เช่น การสื่อสารและประชาสัมพันธ์ การทำการตลาด การจำหน่ายสินค้า/บริการ ฯลฯ ผ่านช่องทางออนไลน์ โดยอาศัยเว็บไซต์หรือโฮมเพจของบริษัท ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชนในประเทศ และยังแสดงให้เห็นถึงศักยภาพและความพร้อมของผู้ประกอบการในการนำเทคโนโลยีดิจิทัล (อินเทอร์เน็ต) มาปรับใช้กับการดำเนินกิจการอีกด้วย ทั้งนี้ ได้ให้ความสำคัญกับผู้ประกอบการขนาดเล็กซึ่งอาจต้องการได้รับการสนับสนุนและความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะปรับตัวและดำเนินธุรกิจในรูปแบบใหม่นี้

โดยจากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่า ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสำรวจมีเว็บไซต์ของธุรกิจของตนเองราวร้อยละ 62.46 ซึ่งลดลงจากผลการสำรวจในปี พ.ศ. 2564 ที่ร้อยละ 73.90 อยู่พอสมควร ทั้งนี้ คาดว่าเป็นผลจากการที่ผู้ประกอบการปรับเปลี่ยนไปใช้ช่องทางอื่น เช่น แพลตฟอร์ม e-Marketplace รวมถึงสื่อสังคมออนไลน์ ในการจัดจำหน่ายสินค้า/บริการผ่านทางออนไลน์ แทนการจัดทำเว็บไซต์ เพราะง่ายและอาจมีต้นทุนค่าใช้จ่ายที่ต่ำกว่าโดยเปรียบเทียบกับการพัฒนาและจัดทำเว็บไซต์ของตนเองขึ้นมาใช้งาน

ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD สัดส่วนจำนวนธุรกิจที่มีเว็บไซต์ออนไลน์ ยังค่อนข้างต่ำ โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 74.52 ส่วนประเทศที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด คือ ประเทศฟินแลนด์ (ร้อยละ 96.06)

สัดส่วนจำนวนธุรกิจที่มีเว็บไซต์ออนไลน์

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และผลสำรวจการศึกษายกตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 (ภาคธุรกิจเอกชน) (สดช.)

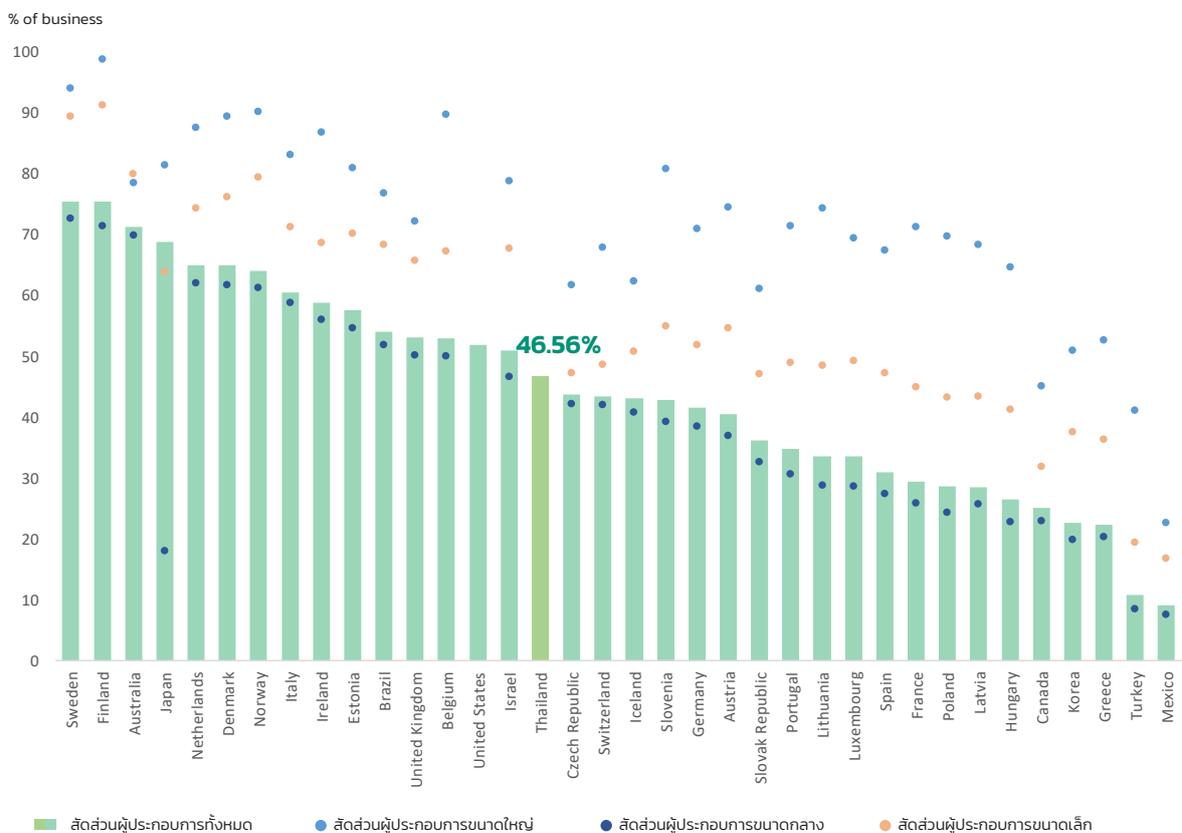
ตัวชี้วัด U6 : สัดส่วนผู้ประกอบการที่มีการซื้อบริการคลาวด์

ตัวชี้วัดนี้ สะท้อนการปรับตัวสู่ยุคดิจิทัลของภาคธุรกิจเอกชน โดยการเอาเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้กับการประกอบธุรกิจ ทั้งนี้ การใช้บริการคลาวด์ของภาคธุรกิจสามารถนำไปปรับใช้ได้หลากหลายรูปแบบ เช่น ใช้สำหรับจัดเก็บอีเมลของบริษัท สำหรับซอฟต์แวร์ของบริษัทใช้เพื่อการประมวลผล หรือรันโปรแกรม/แอปพลิเคชันต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ การเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ประกอบการในแต่ละขนาดธุรกิจ หรือประเภทธุรกิจ ยังช่วยให้เห็นถึงพฤติกรรมและความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในการใช้งานเทคโนโลยีคลาวด์ของภาคธุรกิจเอกชนภายในประเทศอีกด้วย

โดยจากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่าสัดส่วนการใช้บริการคลาวด์ของภาคธุรกิจเอกชนในประเทศไทยมีค่าอยู่ที่ร้อยละ 46.56 ซึ่งลดลงจากปี พ.ศ. 2564 ที่มีสัดส่วนร้อยละ 51.30

เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD สัดส่วนผู้ประกอบการไทยที่มีการซื้อบริการคลาวด์ อยู่ในระดับปานกลาง โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 44.31 ใกล้เคียงกับประเทศไทย ส่วนประเทศกลุ่ม OECD ที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด คือ ประเทศสวีเดน (ร้อยละ 75.39)

สัดส่วนผู้ประกอบการที่มีการซื้อบริการคลาวด์

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และผลสำรวจการศึกษางานจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 (ภาคธุรกิจเอกชน) (สดช.)

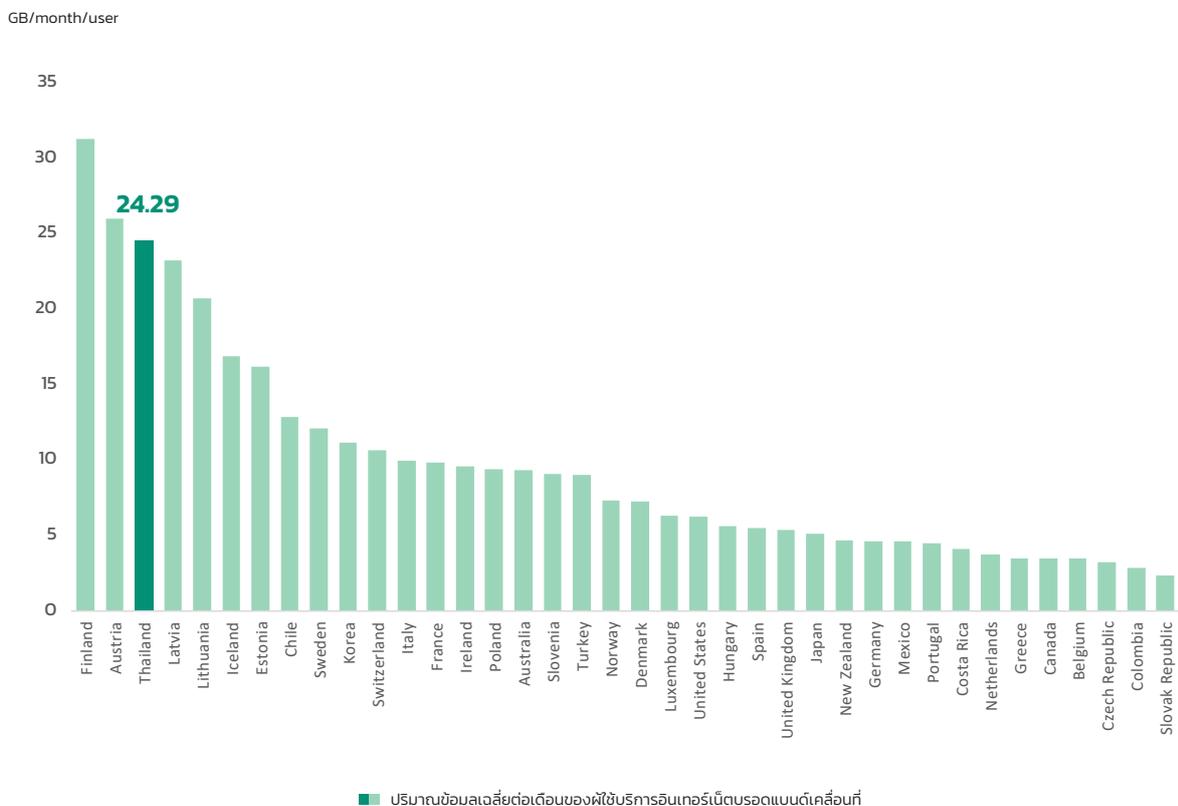
ตัวชี้วัด U7 : ปริมาณข้อมูลเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่

ตัวชี้วัดนี้ เป็นการวัดและแสดงถึงความสามารถของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ในการใช้บริการออนไลน์และเข้าถึงเนื้อหาผ่านช่องทางออนไลน์ ทั้งนี้ ประสิทธิภาพของโครงข่ายจำเป็นอย่างยิ่งในการช่วยตอบสนองความต้องการด้านการใช้บริการข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่เพิ่มมากขึ้น ขณะเดียวกัน พฤติกรรมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดิจิทัลที่เกิดขึ้น ยังถูกสะท้อนออกมาจากข้อมูลตัวชี้วัดนี้อีกด้วย

ทั้งนี้ ปริมาณข้อมูลเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ ได้จากการจัดเก็บข้อมูลการใช้งานจริงของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในประเทศ ซึ่งสำนักงาน กสทช. ดำเนินการเป็นประจำทุกปี โดยข้อมูล ณ ปี พ.ศ. 2564 พบว่า คนไทยมีปริมาณการใช้ข้อมูลเฉลี่ย 24.29 กิกะไบต์/เดือน/ผู้ให้บริการ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า (18.00 กิกะไบต์/เดือน/ผู้ให้บริการ) ค่อนข้างมาก

เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD คนไทยมีการใช้ปริมาณข้อมูลเฉลี่ยต่อเดือนต่อคนที่สูงมาก โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD มีค่าเพียง 9.12 กิกะไบต์/เดือน/ผู้ให้บริการ ส่วนประเทศกลุ่ม OECD ที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด คือ ประเทศฟินแลนด์ และออสเตรีย (31.00 และ 25.70 กิกะไบต์/เดือน/ผู้ให้บริการ) ซึ่งมีเพียงสองประเทศดังกล่าว ที่มีค่าตัวชี้วัดสูงกว่าไทย

ปริมาณข้อมูลเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่

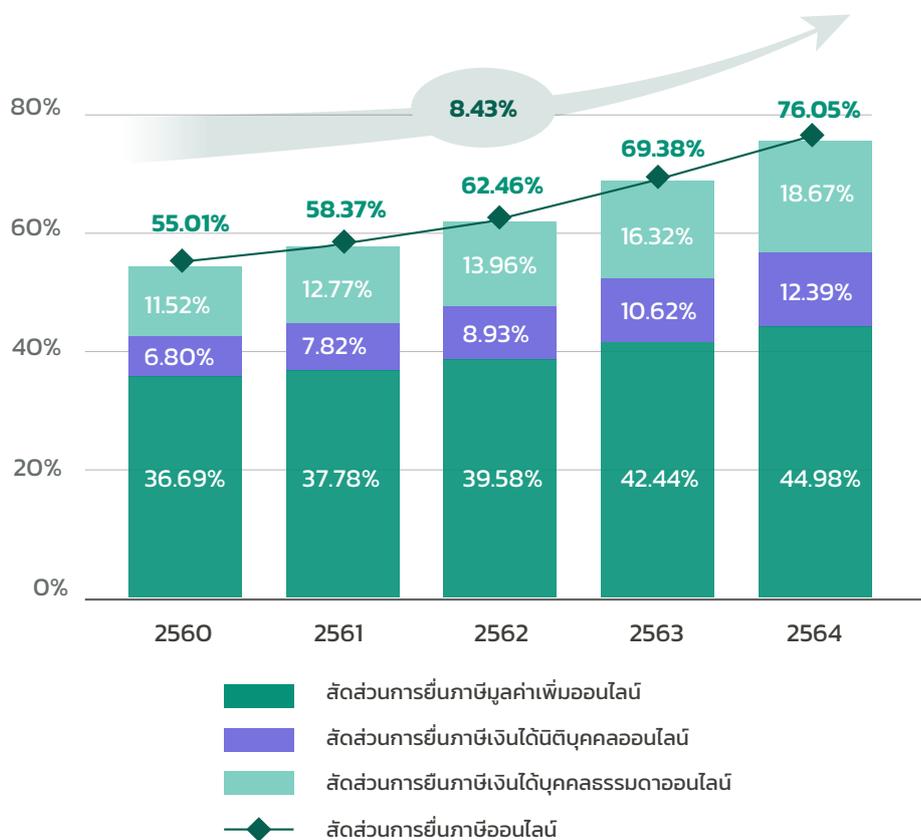
ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และข้อมูลจากผู้ให้บริการโทรคมนาคม และรายงานประจำปีของผู้ให้บริการโทรคมนาคม

ตัวชี้วัด B8 : สัดส่วนของบุคคลทั่วไปและผู้ประกอบการที่ยื่นภาษีเงินได้ผ่านช่องทางออนไลน์

ตัวชี้วัดนี้ มุ่งเน้นไปที่การวัดและประเมินการดำเนินงานกิจกรรมดิจิทัลของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต ทั้งบุคคลทั่วไป และผู้ประกอบการ/ภาคธุรกิจเอกชน ที่เกี่ยวข้องกับการยื่นและชำระภาษีเงินได้ผ่านช่องทางออนไลน์ ทั้งนี้ บริการด้านการชำระภาษีออนไลน์ ถือเป็นบริการภาครัฐออนไลน์หนึ่งที่อำนวยความสะดวกให้แก่บุคคลทั่วไปและภาคธุรกิจเอกชน ในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา/เงินได้นิติบุคคล ไม่ต้องยื่นและนำส่งเอกสาร ตลอดจนเดินทางไปขอรับบริการยังสถานที่ให้บริการของหน่วยงานภาครัฐ

โดยข้อมูลสถิติการขอคืนภาษีผ่านทางออนไลน์ของบุคคลทั่วไปและผู้ประกอบการ ในปี พ.ศ. 2564 พบว่า มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 76.05 เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากปี พ.ศ. 2562 และปี พ.ศ. 2563 ที่มีสัดส่วนร้อยละ 62.46 และร้อยละ 69.38 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าคนไทยมีการปรับตัวและเปลี่ยนรูปแบบเป็นการยื่นภาษีออนไลน์เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด อีกทั้งกรมสรรพากรยังได้พัฒนาเว็บไซต์และมีช่องทางแอปพลิเคชันสำหรับการยื่นแบบภาษีเพื่อความสะดวกสำหรับประชาชนและผู้ประกอบการ

สัดส่วนของจำนวนบุคคลธรรมดาและผู้ประกอบการที่ยื่นภาษีเงินได้ผ่านช่องทางออนไลน์ ในช่วงปี พ.ศ. 2560-2564

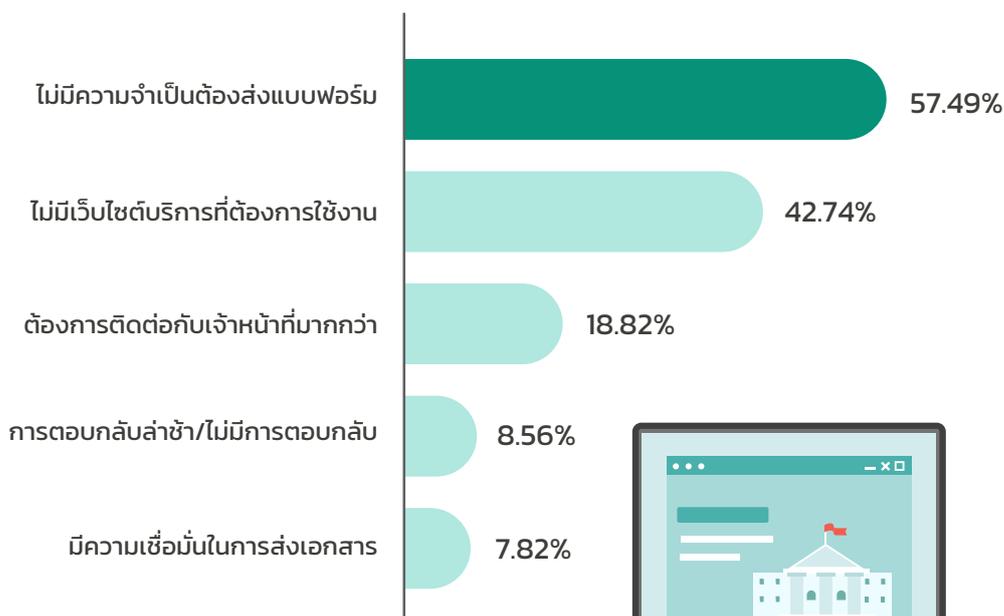
ที่มา: กสม.asswaks

ตัวชี้วัด U9 : สัดส่วนของผู้ที่ไม่ได้ส่งแบบฟอร์มไปยังหน่วยงานของรัฐทางออนไลน์ เนื่องจากความพร้อมในการให้บริการ

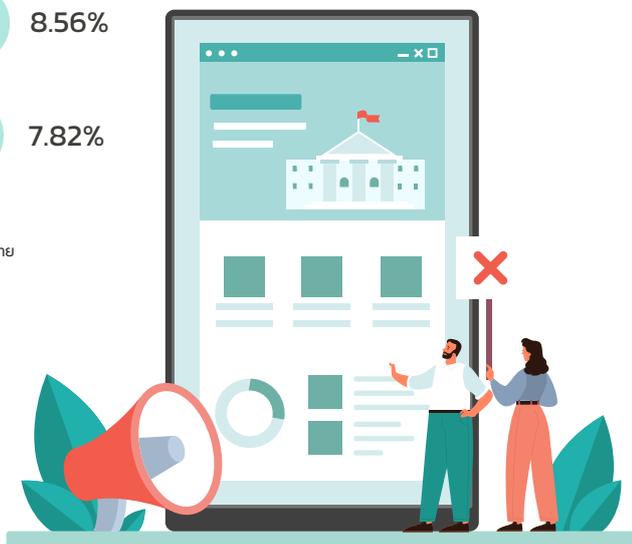
ตัวชี้วัดนี้ จะตรงข้ามกับตัวชี้วัด U2 โดยให้ความสำคัญและพิจารณาถึงสัดส่วนของผู้ที่ไม่ได้ส่งแบบฟอร์มไปยังหน่วยงานของรัฐทางออนไลน์เนื่องจากความพร้อมในการให้บริการ ซึ่งจะช่วยสะท้อนให้เห็นถึงความพร้อมของหน่วยงานภาครัฐในการให้บริการภาครัฐออนไลน์ได้อีกมุมหนึ่ง

ทั้งนี้ จากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่า สัดส่วนของผู้ใช้งานที่ยังไม่ได้ส่งแบบฟอร์มไปยังหน่วยงานของรัฐทางออนไลน์เนื่องจากความพร้อมในการให้บริการ คิดเป็นร้อยละ 42.74 ข้อมูลการสำรวจนี้แสดงให้เห็นว่าหน่วยงานภาครัฐหลายส่วนอาจจำเป็นต้องมีการพัฒนาและเพิ่มความพร้อมให้กับบริการรูปแบบออนไลน์ของหน่วยงานของตน เพื่อรองรับการทำธุรกรรมของประชาชนกับหน่วยงานภาครัฐในอนาคต

5 เหตุผลที่กลุ่มผู้ตอบแบบสำรวจไม่ใช้บริการภาครัฐออนไลน์

ที่มา: ผลสำรวจการศึกษากิจการตัวชี้วัดการพัฒนา ด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 (ภาคประชาชน) (สดช.)

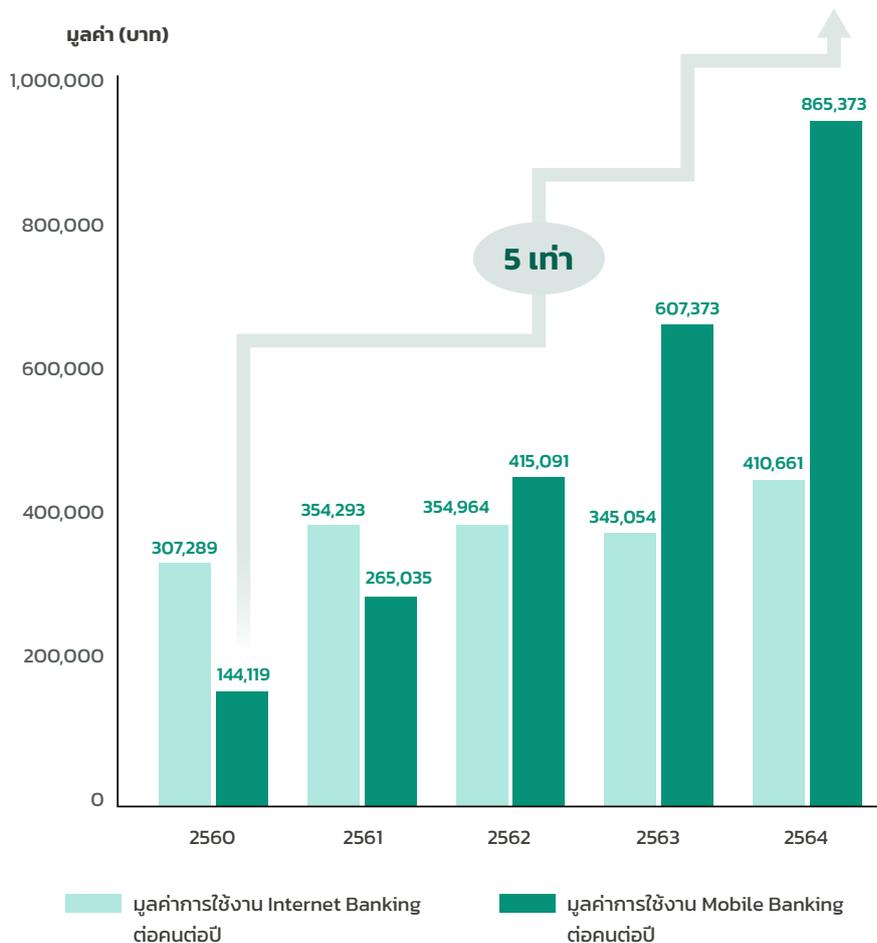

ตัวชี้วัด UX1: สัดส่วนของมูลค่าธุรกรรมการชำระเงินผ่านช่องทางดิจิทัลต่อประชากร 1 คน

ตัวชี้วัดนี้ สะท้อนให้เห็นปริมาณการทำธุรกรรมการชำระเงินผ่านช่องทางดิจิทัล ได้แก่ ทางอินเทอร์เน็ต (Internet Banking) อุปกรณ์เคลื่อนที่ (Mobile Banking) และช่องทางดิจิทัลอื่น ๆ ของประเทศไทย

ทั้งนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยได้มีการจัดเก็บข้อมูลการทำธุรกรรมการชำระเงินผ่านช่องทางดิจิทัล โดยรวมของประเทศเอาไว้ โดยข้อมูล ณ ปี พ.ศ. 2564 พบว่า ประเทศไทยมีสัดส่วนของมูลค่าธุรกรรม การชำระเงินผ่านช่องทางอุปกรณ์เคลื่อนที่ (Mobile Banking) อยู่ที่ 865,373.35 บาทต่อประชากร 1 คน และช่องทางอินเทอร์เน็ต (Internet Banking) มีมูลค่าอยู่ที่ 410,660.56 บาทต่อประชากร 1 คน โดยตัวเลขของการชำระเงินผ่านช่องทางอุปกรณ์เคลื่อนที่ มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก อันเป็นผลจากพฤติกรรม ของคนไทยที่เปลี่ยนสู่สังคมไร้เงินสดมากขึ้น

สัดส่วนของมูลค่าธุรกรรมการชำระเงินผ่านบริการ Mobile Banking และ Internet Banking ต่อประชากร 1 คน

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (สปท.)

ตัวชี้วัด UX2 : สัดส่วนของการใช้งานคลาวด์ภาครัฐ ของหน่วยงานต่อหน่วยงานที่ต้องการ ใช้งานทั้งหมด

ตัวชี้วัดนี้ แสดงถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัลของภาครัฐ และระดับการใช้งานเทคโนโลยีคลาวด์ ที่หน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ มีการใช้งานและพยายามประยุกต์ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการเปลี่ยนแปลงสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล ทั้งนี้ ได้นำข้อมูลการใช้งานบริการคลาวด์กลางภาครัฐ (Government Data Center and Cloud Service: GDCC) มาเป็นข้อมูลตัวแทนสำหรับการวัดและประเมิน มีติดังกล่าว

ข้อมูลการใช้งานคลาวด์ภาครัฐของหน่วยงานต่อหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ ถูกจัดเก็บโดย สดช. และบริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) ระหว่างวันที่ 20 เมษายน 2565 - 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2565 พบว่า จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์เสมือนที่ดำเนินการจัดสรรให้แล้วจำนวน 36,387 เครื่อง และจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์เสมือนบนคลาวด์ที่มีความต้องการจำนวน 48,649 เครื่อง คิดเป็นร้อยละ 74.79

โดยปัจจุบัน มีการให้บริการคลาวด์แก่หน่วยงานภาครัฐมากกว่า 902 หน่วยงาน

ตัวชี้วัด UX3 : จำนวนชั่วโมงการใช้อินเทอร์เน็ตของประชาชนต่อวัน

ตัวชี้วัดนี้ ช่วยขยายภาพการใช้อินเทอร์เน็ตของประชาชนที่ได้เห็นจากตัวชี้วัด U1 โดยจะสะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตว่ามีการใช้อินเทอร์เน็ตในการดำเนินกิจกรรมในชีวิตประจำวัน มากน้อยเพียงใด และช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถทำความเข้าใจในตัวประชาชนและผู้ใช้อินเทอร์เน็ตของประเทศมากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับภาคธุรกิจเอกชนที่สามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภค และวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดและการประกอบกิจการได้

ทั้งนี้ สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.) ได้มีการจัดสำรวจข้อมูลพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของคนไทยเป็นประจำทุกปี โดยในปี พ.ศ. 2565 พบว่า จำนวนชั่วโมงการใช้อินเทอร์เน็ตของประชาชนต่อวัน อยู่ที่ 7 ชั่วโมง 4 นาที

ตัวชี้วัด UX4 : สัดส่วนภาคธุรกิจที่มีการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล แยกรายเทคโนโลยีดิจิทัล

ตัวชี้วัดนี้สามารถสะท้อนให้เห็นการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลของภาคธุรกิจเอกชนภายในประเทศไทย โดยเชื่อมโยงกับข้อมูลตัวชี้วัด AX5 ที่สะท้อนเรื่องการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งนี้ การใช้งานและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลต่าง ๆ กับการดำเนินธุรกิจ จะช่วยให้ผู้ประกอบการมีประสิทธิภาพการทำงาน/การผลิต/การให้บริการที่เพิ่มขึ้น เกิดการลดลงของต้นทุน และเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของตัวผู้ประกอบการ โดยเป็นบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐที่จะต้องรื้อฟื้นการนำเทคโนโลยีดิจิทัลของภาคธุรกิจเอกชน เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการดำเนินนโยบายและมาตรการส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มขึ้นของการใช้งานและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล ในผู้ประกอบการ

ทั้งนี้ จากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่า สัดส่วนภาคธุรกิจเอกชนที่ใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytics) มีค่ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.90 รองลงมา ได้แก่ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligent: AI) ร้อยละ 40.49 และเทคโนโลยี Cloud ร้อยละ 27.92 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล
Data Analytics
ร้อยละ 69.90

เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์
Artificial Intelligent: AI
ร้อยละ 40.49

การใช้บริการคลาวด์
ร้อยละ 27.92

เทคโนโลยี 5G
ร้อยละ 14.69

เทคโนโลยี IoT
ร้อยละ 4.20

เทคโนโลยี Robotic
ร้อยละ 1.04

ตัวชี้วัด UX5 : สัดส่วนหน่วยงานบริการปฐมภูมิที่มี การใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล แยกรายเทคโนโลยีดิจิทัล

ตัวชี้วัดนี้สามารถสะท้อนให้เห็นการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลของหน่วยงานบริการปฐมภูมิในประเทศไทย โดยเชื่อมโยงกับข้อมูลตัวชี้วัด AX6 ที่สะท้อนเรื่องการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งนี้ การใช้งานและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลต่าง ๆ กับการปฏิบัติงานและการให้บริการของหน่วยงานบริการปฐมภูมิ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน/การให้บริการ และส่งผลดีต่อผู้รับบริการ

ทั้งนี้ จากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่าสัดส่วนหน่วยงานบริการปฐมภูมิที่ใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล Cloud มีค่ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.41 รองลงมา ได้แก่ เทคโนโลยี Data Analytics ร้อยละ 10.74 และเทคโนโลยี 5G ร้อยละ 8.90 ตามลำดับ

เทคโนโลยีคลาวด์
ร้อยละ 75.41

เทคโนโลยี Data Analytics
ร้อยละ 10.74

เทคโนโลยี 5G
ร้อยละ 8.90

เทคโนโลยี AI
ร้อยละ 4.61

สรุปการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ในมิติการใช้งาน (Use) ประจำปี พ.ศ. 2565

▶ สัดส่วนของบุคคลทั่วไปช่วงอายุ 16-74 ปี ที่เป็นผู้ใช้อินเทอร์เน็ต (U1)

▶ สัดส่วนของบุคคลทั่วไปช่วงอายุ 16-74 ปี ที่เป็นผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต ที่มีการใช้บริการภาครัฐแบบดิจิทัล (U2)

▶ สัดส่วนของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่ซื้อสินค้า/บริการผ่านช่องทางออนไลน์ ในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา (U3)

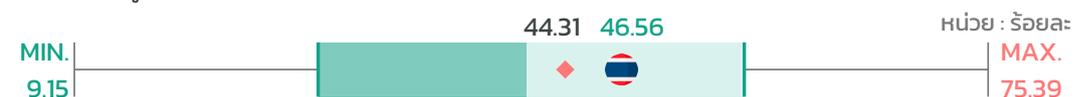
▶ สัดส่วนของผู้ประกอบการขนาดย่อมที่มีการจัดจำหน่ายสินค้าหรือบริการผ่านช่องทางออนไลน์ ในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา (U4)

▶ สัดส่วนจำนวนธุรกิจที่มีเว็บไซต์ออนไลน์ (U5)

▶ สัดส่วนผู้ประกอบการที่มีการซื้อบริการคลาวด์ (U6)

▶ ข้อมูลเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ (U7)

หมายเหตุ: ข้อมูลของกลุ่มประเทศ OECD ได้คำนวณใหม่จากฐานข้อมูล OECD Going Digital Toolkit เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2565

จากการเปรียบเทียบผลการพัฒนาดิจิทัล ในประเทศไทยกับกลุ่มประเทศสมาชิกใน OECD

สำหรับมิติการใช้งาน พบว่า สัดส่วนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในไทยใกล้เคียงกับกลุ่มประเทศ OECD แต่ปริมาณข้อมูลเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่ของไทยจะอยู่ในระดับสูงกว่าในประเทศ OECD ค่อนข้างมาก

สัดส่วนการใช้บริการภาครัฐแบบดิจิทัลของไทยยังอยู่ในระดับปานกลาง แต่การซื้อสินค้า/บริการผ่านช่องทางออนไลน์ของคนไทยยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่ากลุ่มประเทศ OECD

ภาครัฐกิจไทยส่วนใหญ่มีการใช้เว็บไซต์ที่ค่อนข้างน้อย เนื่องจากมีช่องทางอื่นที่สามารถประชาสัมพันธ์ได้ เช่น Social Media ช่องทาง e-Marketplace เป็นต้น ในขณะเดียวกัน บริษัทไทยเริ่มให้ความสำคัญกับการจัดเก็บข้อมูลบนระบบคลาวด์และใช้บริการคลาวด์แบบมีค่าใช้จ่ายอย่างแพร่หลายมากขึ้น

“

การพัฒนาดิจิทัล ของประเทศไทย ในมิติด้านนวัตกรรม (Innovation)

5

การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา (R&D) และสร้างสรรค์ นวัตกรรมดิจิทัล เป็นกลไกพื้นฐานหนึ่งที่จะช่วยขับเคลื่อนให้ประเทศเปลี่ยนผ่าน และพัฒนาไปสู่ยุคดิจิทัล โดยการลงทุนดังกล่าวทำให้เกิดการผนวกเทคโนโลยี และนวัตกรรมต่าง ๆ มารวมเข้ากับผลิตภัณฑ์และบริการที่มีอยู่ เกิดเป็น ผลิตภัณฑ์และบริการรูปแบบใหม่ ไปจนถึงเกิดเป็นรูปแบบการดำเนินธุรกิจ รูปแบบใหม่ หรือการให้บริการที่ต่อยอดและสร้างมูลค่าเพิ่มจากเดิม

ทั้งนี้ นวัตกรรมดิจิทัล ไม่เพียงแต่จะทำให้เกิดการเพิ่มขึ้นของ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการผลิต การให้บริการ ตลอดจนการทำงานของหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน แต่ยังช่วยให้ความเป็นอยู่และวิถีชีวิตของประชาชนในประเทศดีขึ้น

ในการวัดและประเมินระดับการพัฒนาทางด้านนวัตกรรมของประเทศ นั้น สดช. อาศัยกรอบตัวชี้วัดขององค์การ OECD ในมิติด้านนวัตกรรม (Innovation) และตัวชี้วัดที่สะท้อนบริบทของประเทศไทย เพื่อสะท้อนการพัฒนา และเสริมประสิทธิภาพให้กับเครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือซอฟต์แวร์/ แอปพลิเคชัน ของภาคส่วนต่าง ๆ ในประเทศ ขณะเดียวกัน ยังช่วยแสดงให้เห็นถึงการเพิ่มขึ้นของมูลค่าเพิ่มอันเกิดจากการสร้างสรรค์ หรือต่อยอด ผลิตภัณฑ์และบริการรูปแบบใหม่ ๆ ผ่านทรัพย์สินทางปัญญาที่เกิดการคิดค้น พัฒนาขึ้น

โดยตัวชี้วัดที่นำมาพิจารณาประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด และเปรียบเทียบกับ OECD ได้ 4 ตัวชี้วัด รายละเอียดดังต่อไปนี้

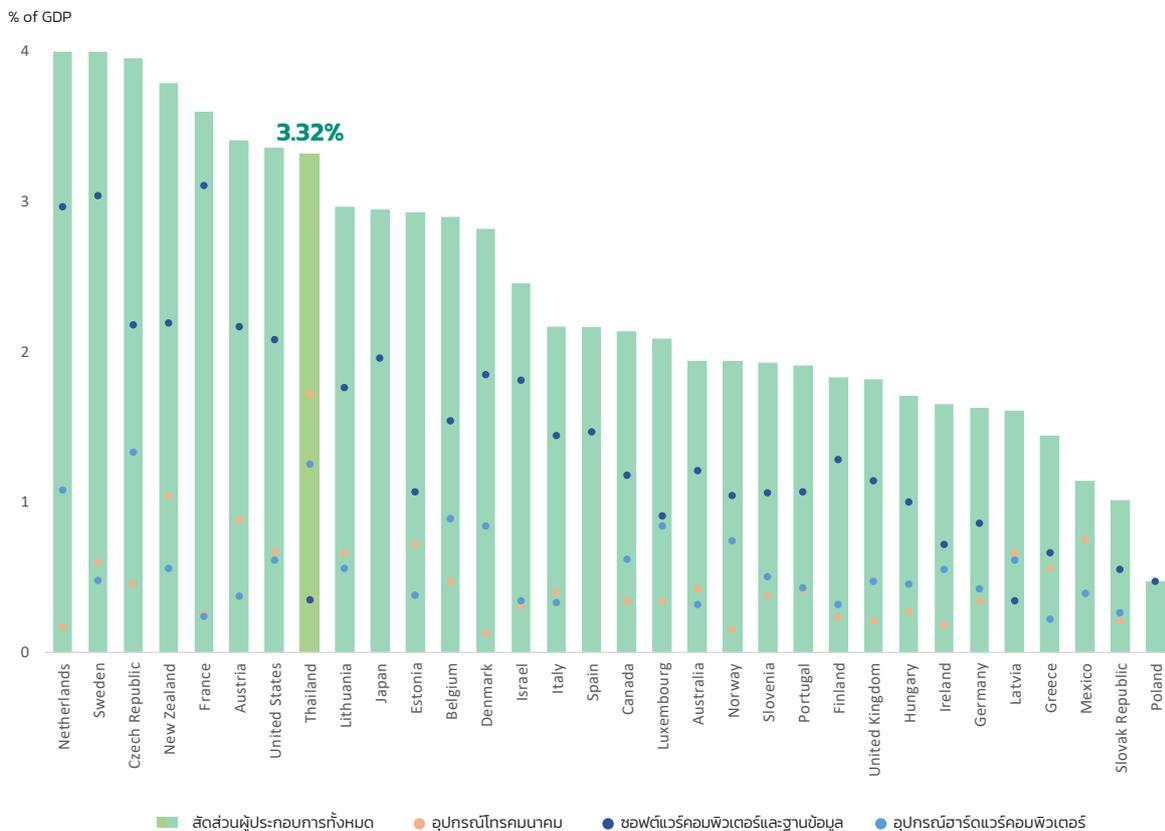
ตัวชี้วัด I1 : ร้อยละการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อจีดีพี

ตัวชี้วัดนี้ สะท้อนการกระจายตัวของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT Diffusion) ในภาคเศรษฐกิจ โดยพิจารณาจากข้อมูลมูลค่าการลงทุนของภาคอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในด้านอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ และซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์และฐานข้อมูล ในรูปการสะสมทุนถาวรเบื้องต้น (Gross Fixed Capital Formation)

ทั้งนี้ ข้อมูลดังกล่าวถูกสำรวจและจัดเก็บโดยสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (สศด.) สำนักงาน กสทช. และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) โดยในปี พ.ศ. 2564 การลงทุนในภาคอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อจีดีพีของประเทศไทย อยู่ที่ร้อยละ 3.32 ซึ่งสัดส่วนดังกล่าวคงที่จากสัดส่วนในปี พ.ศ. 2563 แต่ยังคงถือว่ามีขยายตัวจากในปี พ.ศ. 2562 (ร้อยละ 3.11)

เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD ประเทศไทยมีร้อยละการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อจีดีพี ที่ค่อนข้างสูง โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 2.37 ขณะที่ประเทศ OECD ที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด คือ ประเทศเนเธอร์แลนด์ (ร้อยละ 4.21)

ร้อยละการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อจีดีพี

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และผลการสำรวจมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลประเทศไทยในประเทศไทย จาก สศด. สำนักงาน กสทช. และ สศช.

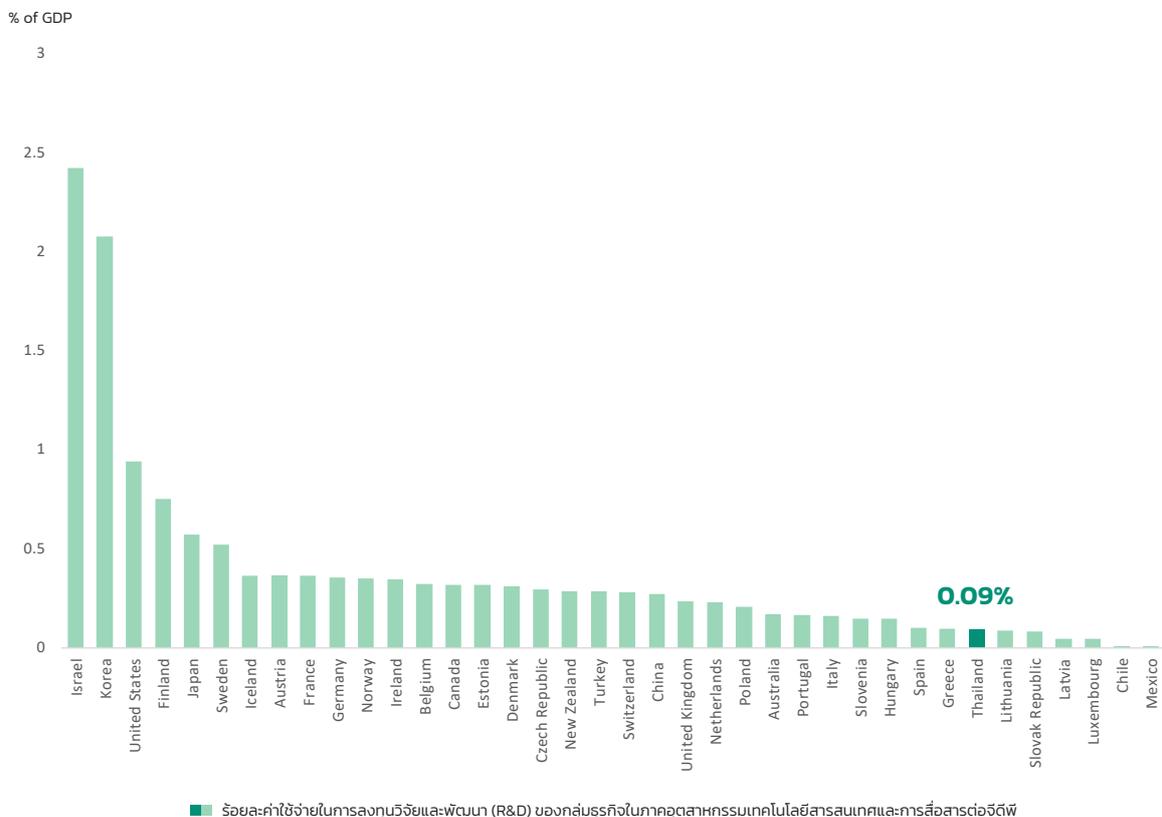
ตัวชี้วัด I2 : ร้อยละค่าใช้จ่ายในการลงทุนวิจัย และพัฒนา (R&D) ของกลุ่มธุรกิจในภาคอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อจีดีพี

ตัวชี้วัดนี้ สะท้อนการใช้จ่ายของภาคอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการลงทุนเพื่อวิจัยและพัฒนาและดำเนินกิจกรรมด้านการสร้างนวัตกรรม ซึ่งช่วยเพิ่มองค์ความรู้โดยรวม ตลอดจนการประยุกต์อย่างสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาสิ่งใหม่ เช่น การพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบ การวิจัยเพื่อพัฒนาซอฟต์แวร์ใหม่ การปรับปรุงซอฟต์แวร์เดิม ฯลฯ

สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (สอวช.) มีการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดนี้ โดยในปี พ.ศ. 2562 ค่าใช้จ่ายในการลงทุนวิจัยและพัฒนา (R&D) ของกลุ่มธุรกิจ ในภาคอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในประเทศไทยคิดเป็นร้อยละ 0.092 ต่อจีดีพี ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ที่มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 0.078 ต่อจีดีพี

เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD ประเทศไทยมีร้อยละค่าใช้จ่ายในการลงทุนวิจัยและพัฒนา (R&D) ของกลุ่มธุรกิจ ICT ต่อจีดีพี ที่ค่อนข้างต่ำ โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 0.38 ขณะที่ประเทศ OECD ที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด คือ ประเทศอิสราเอล (ร้อยละ 2.42)

ร้อยละค่าใช้จ่ายในการลงทุนวิจัยและพัฒนา (R&D) ของกลุ่มธุรกิจในภาคอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อจีดีพี

■ ร้อยละค่าใช้จ่ายในการลงทุนวิจัยและพัฒนา (R&D) ของกลุ่มธุรกิจในภาคอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อจีดีพี

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และรายงานผลการสำรวจการวิจัยและพัฒนาและกิจกรรมนวัตกรรม ในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย (สอวช.)

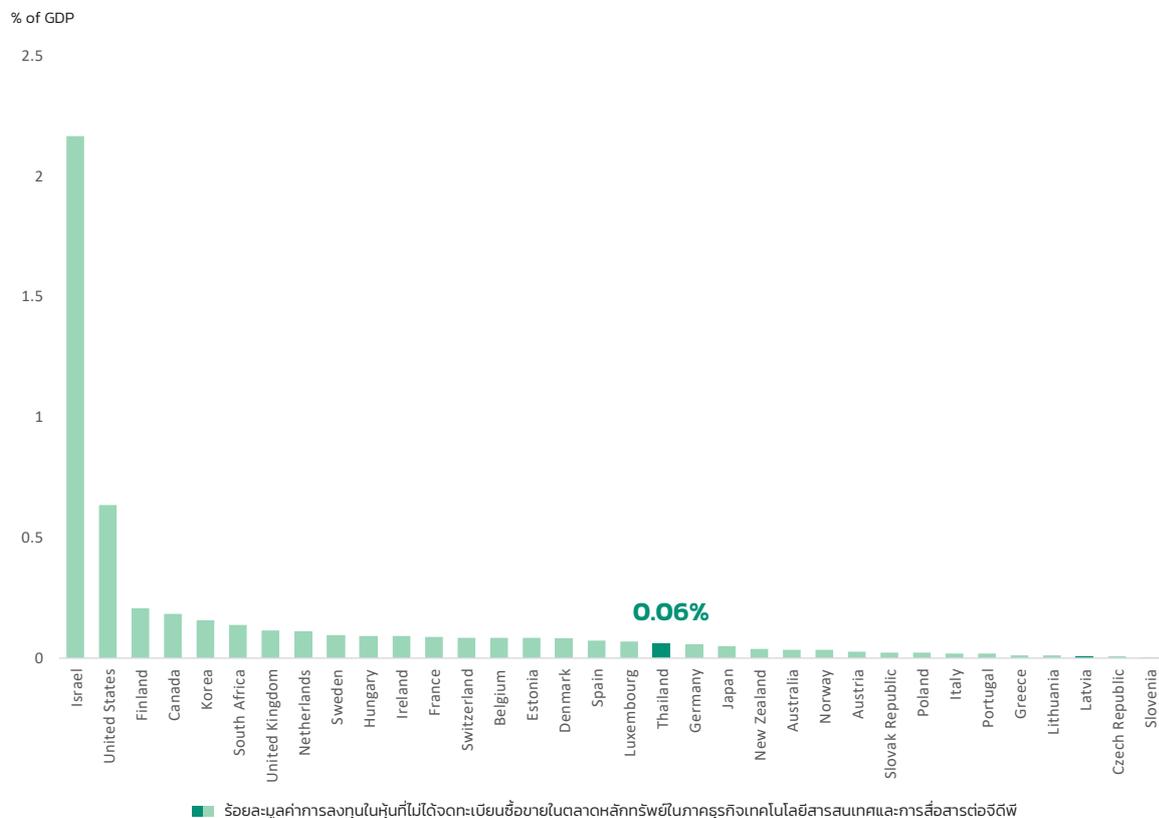
ตัวชี้วัด I3 : ร้อยละมูลค่าการลงทุนในหุ้นที่ไม่ได้จดทะเบียน ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ในภาคธุรกิจเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร ต่อจีดีพี

ตัวชี้วัดนี้ ใช้วัดปริมาณการลงทุนของธุรกิจเงินร่วมลงทุน (Venture Capital) ในบริษัทนวัตกรรมใหม่ที่มีศักยภาพในการเติบโตสูงทำให้แสดงถึงแนวทางการพัฒนาและกระตุ้นการลงทุนของผู้ประกอบการในธุรกิจที่คาดว่าจะมีศักยภาพสูงในแต่ละประเทศ โดยพิจารณาจากมูลค่าการลงทุนของธุรกิจเงินร่วมลงทุนในอุตสาหกรรมภาคธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายได้ประชาชาติ (จีดีพี)

ทั้งนี้ จากข้อมูลในรายงาน Thailand Tech Startup Ecosystem Report ของบริษัท Techsauce Media พบว่าในปี พ.ศ. 2564 มูลค่าการลงทุนในหุ้นที่ไม่ได้จดทะเบียนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ในภาคธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารคิดเป็นร้อยละ 0.06 ของจีดีพี โดยลดลงเล็กน้อยจากปี พ.ศ. 2563 ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 0.07 อย่างไรก็ตามยังถือว่าการขยายตัวของการลงทุนในประเทศจากปี พ.ศ. 2562

หากเปรียบเทียบกับ OECD ประเทศไทยมีร้อยละมูลค่าการลงทุนของภาคธุรกิจเงินร่วมลงทุนในภาคธุรกิจ ICT ต่อจีดีพี ที่ค่อนข้างต่ำ โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 0.15 ขณะที่ประเทศ OECD ที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด คือ ประเทศอิสราเอล (ร้อยละ 2.17)

ร้อยละมูลค่าการลงทุนในหุ้นที่ไม่ได้จดทะเบียนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ ในภาคธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อจีดีพี

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และรายงานข้อมูลจาก Thailand Tech Startup Ecosystem Year in Review จัดทำโดยบริษัท Techsauce ประเทศไทย

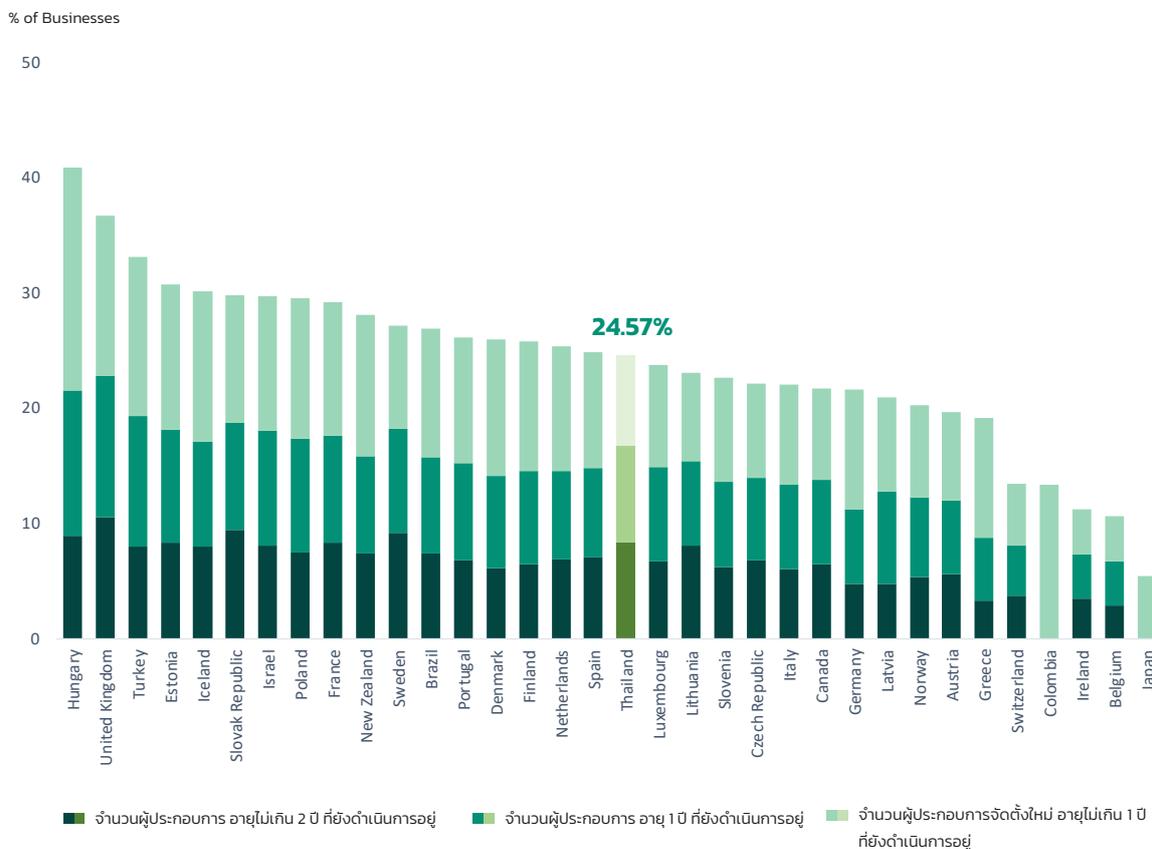
ตัวชี้วัด I4 : สัดส่วนบริษัทจัดตั้งใหม่ (อายุธุรกิจไม่เกิน 2 ปี) ต่อจำนวนบริษัททั้งหมด

ตัวชี้วัดนี้ เป็นการเปรียบเทียบจำนวนผู้ประกอบการที่มีการจัดตั้งธุรกิจขึ้นใหม่ (อายุธุรกิจไม่เกิน 2 ปี) กับจำนวนผู้ประกอบการที่ยังคงดำเนินธุรกิจอยู่ทั้งหมด แสดงให้เห็นถึงพลวัตธุรกิจ (Business Dynamics) อันเป็นกลไกที่จะนำไปสู่การจัดสรรทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผ่านการเคลื่อนย้ายทรัพยากรจากธุรกิจที่มีประสิทธิภาพต่ำกว่าไปยังธุรกิจที่มีประสิทธิภาพสูงกว่า

โดยข้อมูลจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ พบว่า ในปี พ.ศ. 2565 ประเทศไทยมีบริษัทจัดตั้งใหม่คิดเป็นสัดส่วนต่อจำนวนบริษัททั้งหมดที่ร้อยละ 24.57 ทั้งนี้ จำนวนบริษัทดังกล่าวลดลงจากในปี พ.ศ. 2563 และ 2564 ที่มีสัดส่วนร้อยละ 25.83 และร้อยละ 25.48

เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD ประเทศไทยมีสัดส่วนบริษัทจัดตั้งใหม่ (อายุธุรกิจไม่เกิน 2 ปี) ต่อจำนวนบริษัททั้งหมดใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD ที่เท่ากับร้อยละ 23.92 ขณะที่ประเทศ OECD ที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด คือ ประเทศฮังการี (ร้อยละ 40.70)

สัดส่วนบริษัทจัดตั้งใหม่ (อายุธุรกิจไม่เกิน 2 ปี) ต่อจำนวนบริษัททั้งหมด

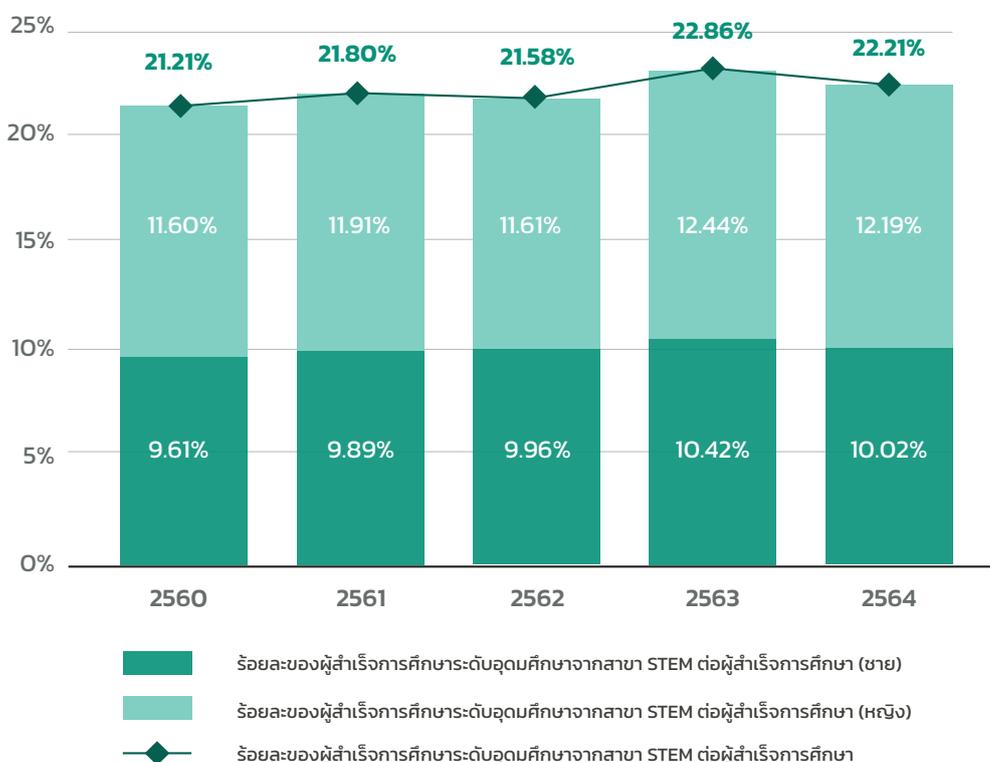

ตัวชี้วัด 15 : ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม ในแต่ละเพศต่อจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด

ตัวชี้วัดนี้ ประเมินจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICTs) โดยพิจารณาแยกตามเพศของผู้สำเร็จการศึกษา และ คิดเทียบเป็นสัดส่วนกับจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด ซึ่งสะท้อนสัดส่วนของกำลังแรงงานใหม่ที่เกิดขึ้น ในสาขาที่มีความเกี่ยวข้องกับการคิดค้นเชิงนวัตกรรมของประเทศ ต่อกำลังแรงงานทั้งหมดในภาพรวม ของประเทศ และยังสะท้อนไปจนถึงประเด็นความเหลื่อมล้ำทางเพศที่เกิดขึ้นในการศึกษาระดับอุดมศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม อีกด้วย

ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) มีการจัดเก็บข้อมูลสอดคล้องตามมาตรฐาน ของ UNESCO ที่องค์การ OECD เลือกใช้ โดยในปี พ.ศ. 2564 มีผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICTs) เพศชายคิดเป็นร้อยละ 12.19 และผู้สำเร็จ การศึกษาเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 10.02

สัดส่วนของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา จากสาขา STEM จำแนกตามเพศ ในปี พ.ศ. 2560-2564

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

ตัวชี้วัด IX1 : จำนวนการยื่นคำขอสิทธิบัตรในประเทศไทย ในสาขาที่เกี่ยวข้องของเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตัวชี้วัดนี้ สะท้อนให้เห็นถึงการคิดค้นนวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ในสาขาที่เกี่ยวข้องของเทคโนโลยีสารสนเทศ ในแต่ละปีของประเทศไทย อันสะท้อนให้เห็นระดับการพัฒนาที่มีนวัตกรรมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การคิดค้นซึ่งนำไปสู่การจดสิทธิบัตรในผลิตภัณฑ์เทคโนโลยีภาพและเสียง ถึงผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีโทรคมนาคม

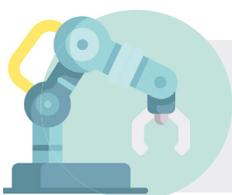
โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ มีการจัดเก็บข้อมูลสถิติเอาไว้ โดยในปี พ.ศ. 2564 มีผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนสิทธิบัตรในสาขาที่เกี่ยวข้องของเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 64 คำขอ หรือ คิดเป็นร้อยละ 7.38 ของจำนวนการยื่นขอจดทะเบียนสิทธิบัตรทั้งหมด ทั้งนี้ จำนวนดังกล่าวเพิ่มขึ้นจาก ในปี พ.ศ. 2563 (56 คำขอ) และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาและเติบโตของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศไทยในเชิงการสร้างสรรค่นวัตกรรมต่าง ๆ

ตัวชี้วัด IX2 : ปริมาณหุ่นยนต์ที่มีการใช้งาน ในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ต่อแรงงานในภาคอุตสาหกรรมการผลิต 10,000 คน

ตัวชี้วัดนี้แสดงให้เห็นถึงการนำหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ มาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่กระบวนการผลิตในอุตสาหกรรม และเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของตัวผู้ประกอบการ นอกจากนี้ ข้อมูลการใช้งานหุ่นยนต์ดังกล่าว ยังแสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญของผู้ประกอบการ ต่อการลงทุนในเทคโนโลยีและนวัตกรรม (หุ่นยนต์) อีกด้วย

โดยองค์การ International Federation of Robotics มีการสำรวจและจัดเก็บสถิติจำนวน หุ่นยนต์ที่มีการใช้งานในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศต่าง ๆ และเผยแพร่เป็นประจำทุกปี ซึ่งพบว่า ประเทศไทยมีปริมาณหุ่นยนต์ที่มีการใช้งานในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ต่อแรงงานในภาคอุตสาหกรรมการผลิต 10,000 คน ในปี พ.ศ. 2563 เท่ากับ 69.39 หุ่นยนต์ โดยเพิ่มขึ้น จากปี พ.ศ. 2562 ที่มีสัดส่วนอยู่ที่ 58.81 หุ่นยนต์ต่อแรงงานในภาคอุตสาหกรรมการผลิต 10,000 คน แสดงถึงการปรับตัวของภาคการผลิตในประเทศไทย ที่เริ่มนำหุ่นยนต์มาใช้ทดแทนแรงงาน

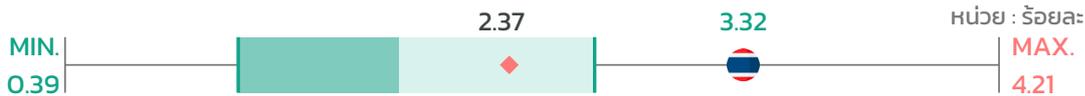

สรุปการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย

มิติด้านนวัตกรรม (Innovation)

ประจำปี พ.ศ. 2565

▶ ร้อยละของการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อจีดีพี (I1)

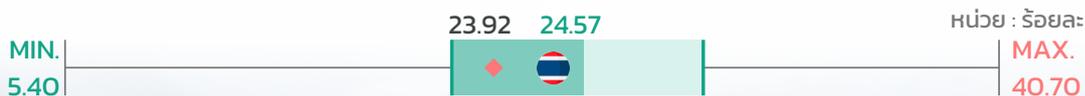
▶ ร้อยละของค่าใช้จ่ายในการลงทุนวิจัยและพัฒนา (R&D) ของกลุ่มธุรกิจในภาคอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อจีดีพี (I2)

▶ ร้อยละของมูลค่าการลงทุนของธุรกิจเงินร่วมทุนในภาคธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ต่อจีดีพี (I3)

▶ สัดส่วนของผู้ประกอบการจัดตั้งใหม่ (อายุธุรกิจไม่เกิน 2 ปี) ต่อจำนวนผู้ประกอบการทั้งหมด (I4)

หมายเหตุ: ข้อมูลของกลุ่มประเทศ OECD ได้ดัดแปลงจากฐานข้อมูล OECD Going Digital Toolkit เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2565

จากการเปรียบเทียบผลการพัฒนาดิจิทัล ในประเทศไทยกับกลุ่มประเทศสมาชิกใน OECD

สำหรับมิตินวัตกรรม พบว่า สัดส่วนมูลค่าการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม ICT ของไทยต่อมูลค่าจีดีพีอยู่ในระดับค่อนข้างสูง แต่สัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุน R&D ของอุตสาหกรรม ICT อยู่ในระดับต่ำ สะท้อนถึงการให้ความสำคัญกับการลงทุนและสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ของภาคอุตสาหกรรม ICT ไทย อาจยังน้อยอยู่ เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศ OECD

ส่วนการลงทุนของธุรกิจร่วมทุน (Venture Capital) ในอุตสาหกรรม ICT ในประเทศไทยถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง

ทั้งนี้ การจัดตั้งธุรกิจใหม่ในช่วง 1-2 ปีที่ผ่านมา เกิดขึ้นในระดับใกล้เคียงกับกลุ่มประเทศสมาชิก OECD

“

การพัฒนาดิจิทัล ของประเทศไทย ในมิติด้านอาชีพ (Jobs)

6

ในการขับเคลื่อนการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม บุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารคือกลุ่มผู้มีส่วนสำคัญที่จะช่วยเกิดการเปลี่ยนแปลงและการเติบโตของภาคอุตสาหกรรมดิจิทัล ซึ่งจะส่งผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของประเทศ

ทั้งนี้ ปัจจัยที่สะท้อนให้เห็นถึงสถานะปัจจุบันของทรัพยากรบุคคลด้านดิจิทัลของประเทศ หมายรวมถึงตั้งแต่การประเมินสัดส่วนของบุคลากรกลุ่มดังกล่าวในตลาดแรงงานของประเทศ การให้ความสำคัญกับการพัฒนาและเพิ่มทักษะหรือเสริมสร้างศักยภาพและขีดความสามารถให้แก่บุคลากรในกลุ่มนี้ ตลอดจนการผลิตและสร้างบุคคลดิจิทัลรุ่นใหม่เข้ามาสู่ตลาดแรงงาน

ในการนี้ สดช. อาศัยกรอบตัวชี้วัดขององค์การ OECD ในมิติด้านอาชีพ (Jobs) และตัวชี้วัดที่สะท้อนบริบทของประเทศไทยด้านตลาดแรงงานดิจิทัล มาสะท้อนสถานะของบุคลากรและแรงงานด้านดิจิทัลในประเทศไทยที่จะกลายเป็นกำลังสำคัญต่อการขับเคลื่อนดิจิทัลไทยแลนด์ และมาใช้ประเมินศักยภาพตลาดแรงงานด้านดิจิทัลของประเทศ ทั้งในแง่ของการสร้างและพัฒนาแรงงานรายใหม่ การเสริมทักษะแรงงานรายเดิมที่มีอยู่ รวมถึงการบริหารจัดการแรงงานให้ตรงตามทักษะดิจิทัลที่บุคคลเหล่านั้นควรจะเป็นและสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดผลิตภาพสูงสุดต่อเศรษฐกิจดิจิทัล

โดยตัวชี้วัดที่นำมาพิจารณาประกอบด้วย 10 ตัวชี้วัด และเปรียบเทียบกับ OECD ได้ 5 ตัวชี้วัด รายละเอียดดังต่อไปนี้

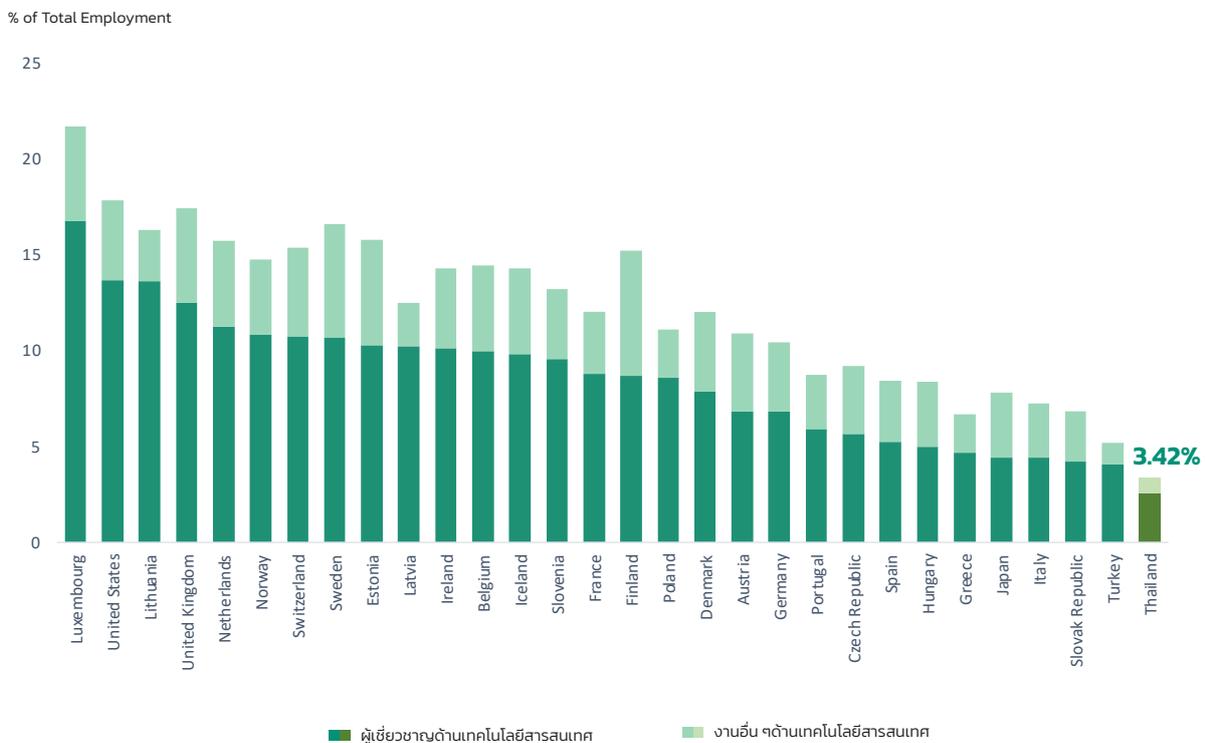
ตัวชี้วัด J1 : ร้อยละตำแหน่งงานที่ต้องปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมาก ต่อจำนวนแรงงานทั้งหมด

ตัวชี้วัดนี้ นำเสนอจำนวนเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานที่ต้องปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในประเทศ เปรียบเทียบกับจำนวนแรงงานทั้งหมดในประเทศ ซึ่งผู้ที่ปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในที่นี้ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT Specialist) จำนวน 21 ตำแหน่ง และผู้ที่ทำงานในตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ (Other ICT-Intensive jobs) อีกจำนวน 36 ตำแหน่ง ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ตัวชี้วัดนี้แสดงให้เห็นถึงตำแหน่งงานทั้งหมดในไทยที่เกี่ยวข้องกับสายอาชีพด้านดิจิทัล

ทั้งนี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สช.) มีการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดดังกล่าว โดยพบว่า ในปี พ.ศ. 2564 จำนวนผู้ปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจำนวนทั้งสิ้น 1.29 ล้านคน แบ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานตำแหน่ง ICT Specialist จำนวน 0.32 ล้านคน และตำแหน่งงานด้าน ICT อื่น ๆ อีก 0.97 ล้านคน เมื่อเทียบกับจำนวนผู้ปฏิบัติงานทั่วประเทศ 37.75 ล้านคน จึงมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 3.42 ตัวเลขดังกล่าวลดลงจากปีก่อนหน้า ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 3.81

หากเมื่อเปรียบเทียบกับ OECD ร้อยละตำแหน่งงานที่ต้องปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมาก (ICT Task-intensive Jobs) ในสัดส่วนที่ต่ำมาก โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 12.42 ซึ่งมีค่าหลายเท่าตัวกับสัดส่วนของประเทศไทย ขณะที่ประเทศ OECD ที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด คือ ประเทศลักเซมเบิร์ก ซึ่งมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 21.69

ร้อยละตำแหน่งงานที่ต้องปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมากต่อจำนวนแรงงานทั้งหมด

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และอ้างอิงข้อมูลมาจากสำรวจการจ้างงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สช.)

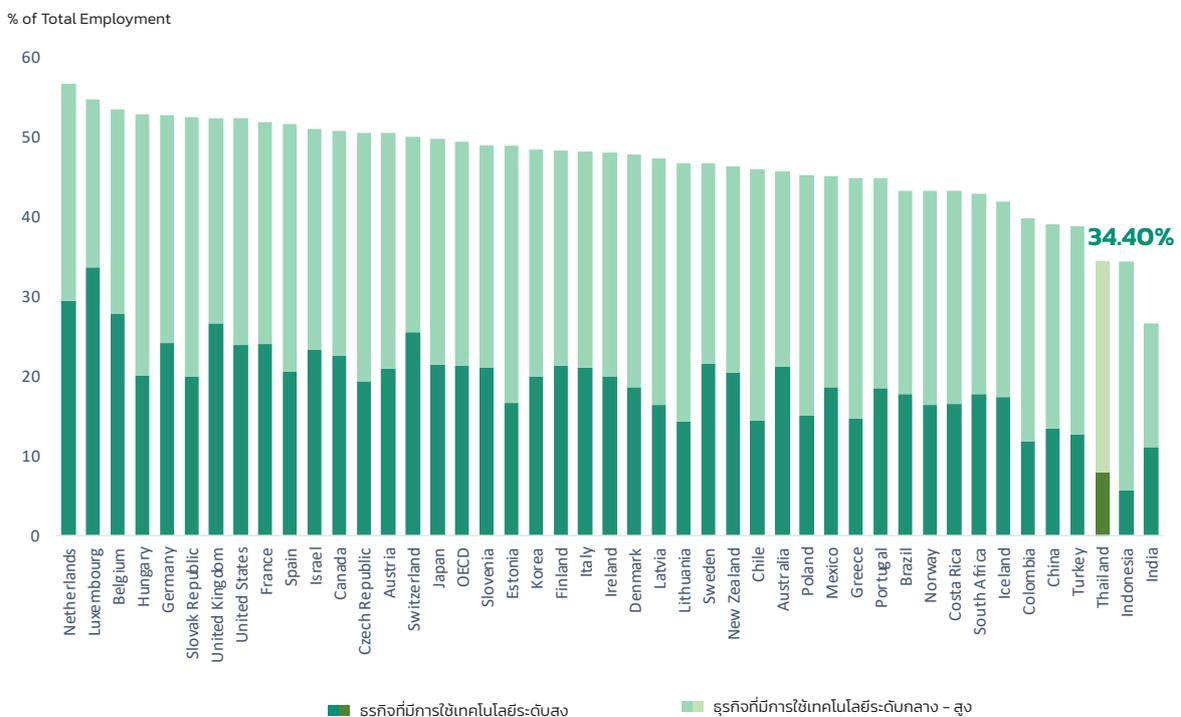
ตัวชี้วัด J2 : สัดส่วนการจ้างงานในภาคธุรกิจดิจิทัล ต่อจำนวนการจ้างงานทั้งหมด

ตัวชี้วัดนี้ แสดงให้เห็นถึงจำนวนแรงงานในกลุ่มธุรกิจที่มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลระดับสูง (High Digital-intensive Sectors) และกลุ่มธุรกิจที่มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลระดับปานกลางค่อนข้างสูง (Medium-high Digital-intensive Sectors) ในประเทศ เปรียบเทียบกับจำนวนแรงงานผู้มีงานทำทั้งหมดในประเทศ ซึ่งทำให้ทราบได้ว่าการจ้างงานในภาคธุรกิจดิจิทัลในประเทศนั้นมีมากน้อยเพียงใด

ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ในปี พ.ศ. 2564 มีจำนวนแรงงานในภาคธุรกิจดิจิทัลทั้งสิ้น 12.99 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 34.40 ต่อจำนวนแรงงานทั้งประเทศ ซึ่งเป็นสัดส่วนที่คงที่จากปีก่อนหน้า

ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD สัดส่วนการจ้างงานในภาคธุรกิจดิจิทัลต่อจำนวนการจ้างงานทั้งหมดของประเทศไทย ก็ยังอยู่ในระดับที่ต่ำ โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 47.15 ขณะที่ประเทศ OECD ที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด คือ ประเทศเนเธอร์แลนด์ ซึ่งมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 56.72

สัดส่วนการจ้างงานในภาคธุรกิจดิจิทัลต่อจำนวนการจ้างงานทั้งหมด

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และภาวะการทำงานของประชากรจำแนกตามประเภทธุรกิจ (ISIC Rev.4)/รายปี (สช.)

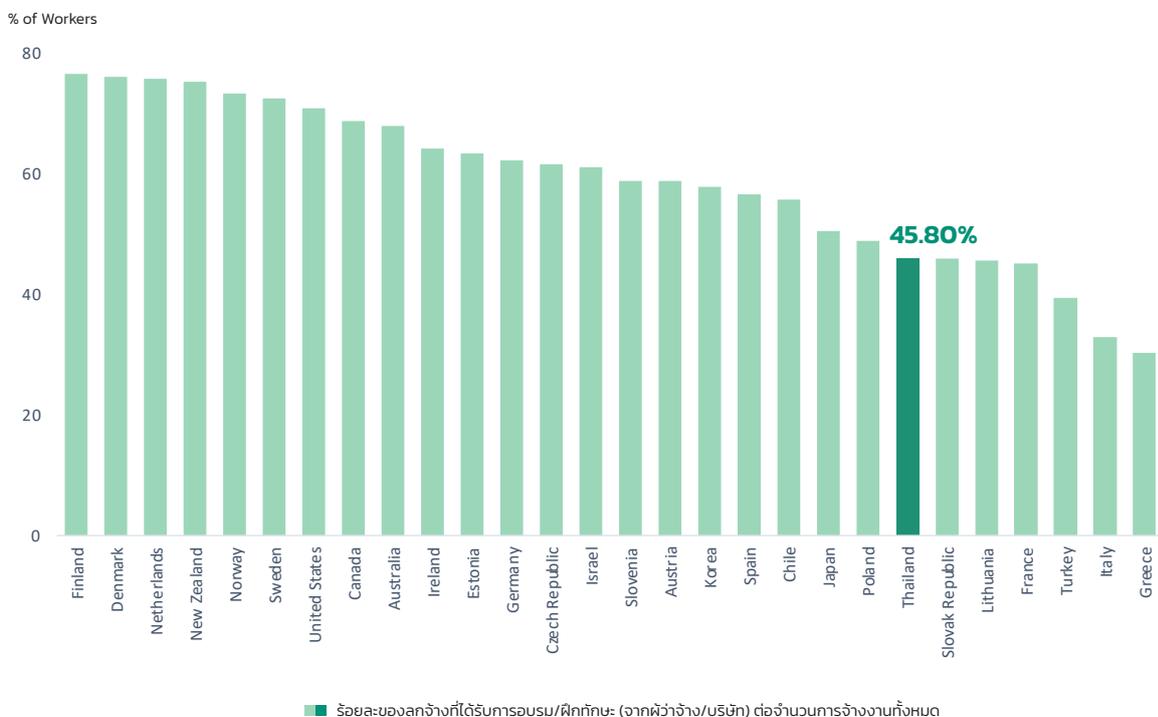
ตัวชี้วัด J3 : ร้อยละของลูกจ้างที่ได้รับการอบรม/ฝึกทักษะ (จากผู้ว่าจ้าง/บริษัท) ต่อจำนวนการจ้างงานทั้งหมด

ตัวชี้วัดนี้ ประเมินและวัดทัศนคติของผู้ประกอบการ/ผู้ว่าจ้าง ในการให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน ให้กับพนักงาน/ลูกจ้างภายในองค์กรของตน โดยในที่นี้ พิจารณาการฝึกอบรมและฝึกทักษะต่าง ๆ ของพนักงานและลูกจ้าง ผ่านการฝึกอบรมแบบเป็นทางการ (Formal training) และผ่านการเรียนรู้จากการทำงานจริง (On the job training)

ทั้งนี้ จากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่า ร้อยละของลูกจ้างที่ได้รับการอบรม/ฝึกทักษะ คิดเป็นร้อยละ 45.80 ต่อจำนวนการจ้างงานทั้งหมด ซึ่งเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปี พ.ศ. 2564 ที่อยู่ที่ร้อยละ 44.20

เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD ร้อยละของลูกจ้างที่ได้รับการอบรม/ฝึกทักษะดังกล่าวของประเทศไทย ยังไม่สูงมาก โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 58.98 ซึ่งมากกว่าประเทศไทยพอสมควร ขณะที่ประเทศ OECD ที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด คือ ประเทศฟินแลนด์ ซึ่งมีค่าสูงถึงร้อยละ 76.38

ร้อยละของลูกจ้างที่ได้รับการอบรม/ฝึกทักษะ (จากผู้ว่าจ้าง/บริษัท) ต่อจำนวนการจ้างงานทั้งหมด

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และภาวะการทำงานของประชากรจำแนกตามประเภทธุรกิจ (ISIC Rev.4)/รายปี (สชช.)

ตัวชี้วัด J4 : ร้อยละจำนวนนักศึกษาจบใหม่ระดับอุดมศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมและคณิตศาสตร์ ต่อจำนวนนักศึกษาจบใหม่ทั้งหมด

ตัวชี้วัดนี้ นำเสนอจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในหมวดที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม และคณิตศาสตร์ (STEM) รวมถึงสาขาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเปรียบเทียบกับจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมดในประเทศ ทำให้เห็นถึงศักยภาพของประเทศในการพัฒนากำลังคนในสาขาที่เกี่ยวข้องกับด้านดิจิทัลของประเทศได้

ทั้งนี้ ข้อมูลตัวชี้วัดนี้ถูกรวบรวมและจัดเก็บโดย สกอ. โดยในปี พ.ศ. 2564 ร้อยละจำนวนนักศึกษาจบใหม่ระดับอุดมศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม และคณิตศาสตร์ ต่อจำนวนนักศึกษาจบใหม่ทั้งหมดของไทย เท่ากับร้อยละ 22.21 ซึ่งลดลงเล็กน้อย จากในปี พ.ศ. 2563 อยู่ที่ร้อยละ 22.86 แต่ยังคงถือว่ามีส่วนที่เพิ่มขึ้นหากเปรียบเทียบกับในปี พ.ศ. 2562 (ร้อยละ 21.58)

จากการเปรียบเทียบกับ OECD ร้อยละจำนวนนักศึกษาจบใหม่ระดับอุดมศึกษาสาขา STEM ของประเทศไทย มีสัดส่วนใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 23.31 โดยประเทศเยอรมนี เป็นประเทศ OECD ที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด เท่ากับร้อยละ 37.30

ร้อยละจำนวนนักศึกษาจบใหม่ระดับอุดมศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม และคณิตศาสตร์ ต่อจำนวนนักศึกษาจบใหม่ทั้งหมด

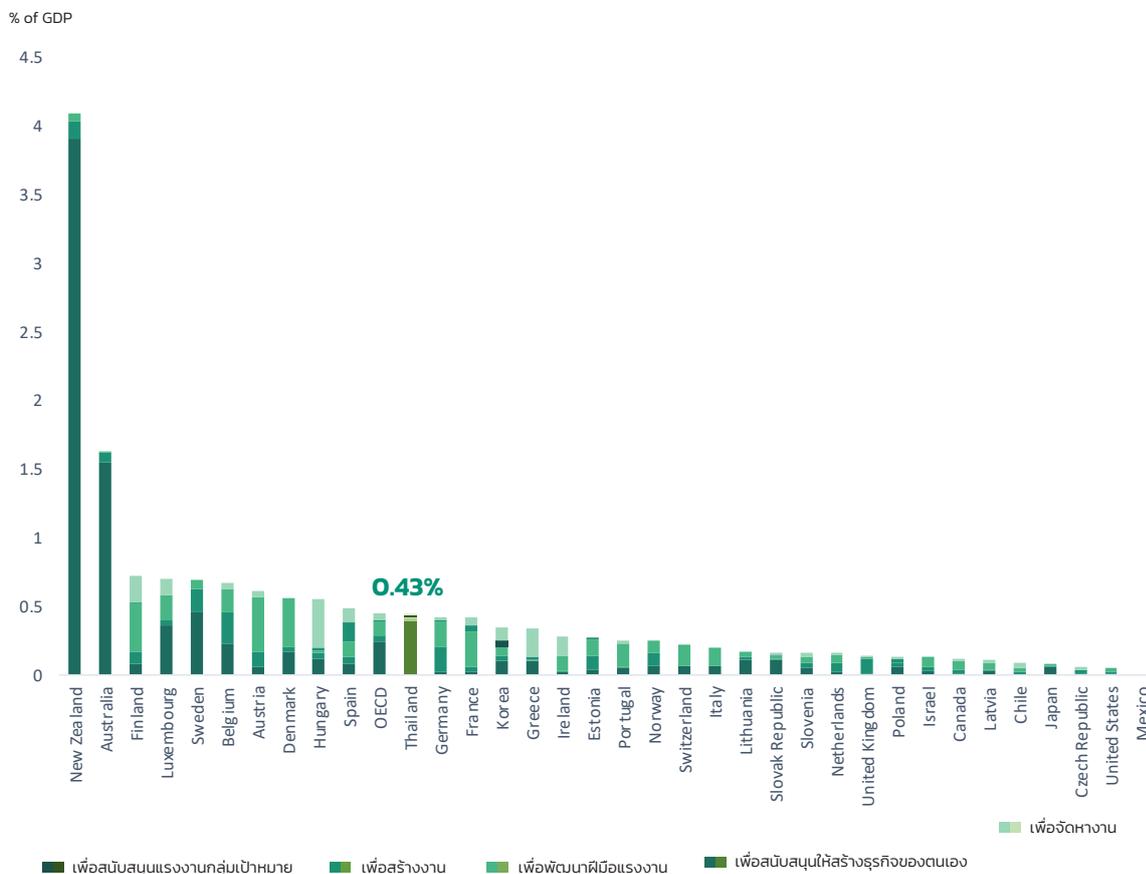
ตัวชี้วัด J5 : ร้อยละการใช้จ่ายภาครัฐในการดำเนินนโยบายด้านตลาดแรงงาน ต่อจีดีพี

ตัวชี้วัดนี้ สะท้อนงบประมาณภาครัฐที่มีการใช้จ่ายในตลาดแรงงาน ตั้งแต่การพัฒนาฝีมือแรงงาน การสนับสนุนให้แรงงานสามารถสร้างธุรกิจเป็นของตนเองได้ การช่วยเหลือด้านการจัดหางานให้แก่ผู้ที่ไม่มียานทำหรือผู้ว่างงาน ไปจนถึงการคุ้มครองและสร้างสวัสดิการให้แก่แรงงานในตลาดแรงงานของประเทศ

โดยตัวชี้วัดนี้อาศัยการรวบรวมและคำนวณจากข้อมูลงบประมาณและการเบิกจ่ายภาครัฐในด้านที่เกี่ยวข้องกับตลาดแรงงาน จากหลายหน่วยงาน อาทิ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ฯลฯ โดยในปี พ.ศ. 2564 ประเทศไทยมีการใช้จ่ายภาครัฐในการดำเนินนโยบายด้านตลาดแรงงานคิดเป็นร้อยละ 0.43 ต่อจีดีพี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากในปี พ.ศ. 2562 และ พ.ศ. 2563 ที่อยู่ที่ร้อยละ 0.34 และร้อยละ 0.47 ตามลำดับ

อย่างไรก็ดี ร้อยละการใช้จ่ายภาครัฐในด้านดังกล่าวของประเทศไทยยังถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง หากเปรียบเทียบกับ OECD โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 0.45 โดยประเทศนิวซีแลนด์มีการใช้จ่ายภาครัฐในการดำเนินนโยบายด้านตลาดแรงงาน คิดเป็นสัดส่วนต่อจีดีพีประเทศมากที่สุดเท่ากับร้อยละ 4.09

ร้อยละการใช้จ่ายภาครัฐในการดำเนินนโยบายด้านตลาดแรงงานต่อจีดีพี

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และงบประมาณเบิกจ่ายของ 4 หน่วยงานภายใต้กระทรวงแรงงาน งบประมาณเบิกจ่ายของกองทุนส่งเสริมวิสาหกิจ (สศค.) และงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2560-2564 (สสว.)

ตัวชี้วัด J6 : ร้อยละของสถานประกอบการที่รายงานความยากต่อการว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตัวชี้วัดนี้ มุ่งเน้นประเมินศักยภาพของตลาดแรงงานดิจิทัลในประเทศ โดยพิจารณาจากความเพียงพอของกำลังแรงงานต่อความต้องการที่ภาคธุรกิจเอกชนมีอยู่ในขณะนั้น ทั้งนี้ ตัวชี้วัดนี้สามารถสะท้อนความราบรื่นของการดำเนินธุรกิจจากการที่ผู้ประกอบการมีแรงงานด้านดิจิทัลที่เพียงพอต่อการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในทางกลับกัน หากผู้ประกอบการประสบปัญหาในการจ้างหรือสรรหาแรงงานด้านดิจิทัลเข้ามาปฏิบัติงานในธุรกิจของตน ย่อมเป็นปัญหาที่จะส่งผลกระทบต่อทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจดิจิทัลอาจได้รับผลกระทบเช่นกัน

ทั้งนี้ จากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่า สัดส่วนของสถานประกอบการที่รายงานความยากต่อการว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 5.74 หรือกล่าวคือราว 5-6 บริษัท ใน 100 บริษัท เพชฌัญญูปัญหาในการสรรหาพนักงาน IT เข้าทำงานในองค์กร

ตัวชี้วัด J7 : สัดส่วนของพนักงานที่มีทักษะสอดคล้อง/ไม่สอดคล้องกับหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายต่อจำนวนพนักงานที่มีการใช้งานคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ในสถานประกอบการ

ตัวชี้วัดนี้ แสดงถึงความสอดคล้องของตำแหน่งงานที่แรงงานดิจิทัลกำลังปฏิบัติงานอยู่ โดยหากเกิดความไม่สอดคล้องระหว่างทักษะของตัวแรงงานกับตำแหน่งงาน ย่อมส่งผลให้การใช้ประโยชน์จากทักษะด้านดิจิทัลของแรงงานดังกล่าวเป็นไปอย่างไม่เต็มประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ จากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่า สัดส่วนของพนักงานที่มีทักษะสอดคล้อง และสัดส่วนของพนักงานที่มีทักษะไม่สอดคล้องกับหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายต่อจำนวนพนักงานที่มีการใช้งานคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ในสถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 64.98 และร้อยละ 35.02 ตามลำดับ

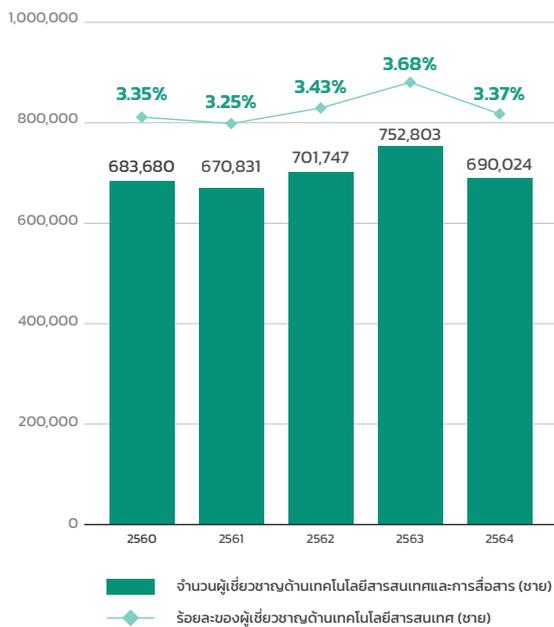

ตัวชี้วัด J8 : ร้อยละของผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จำแนกตามเพศ

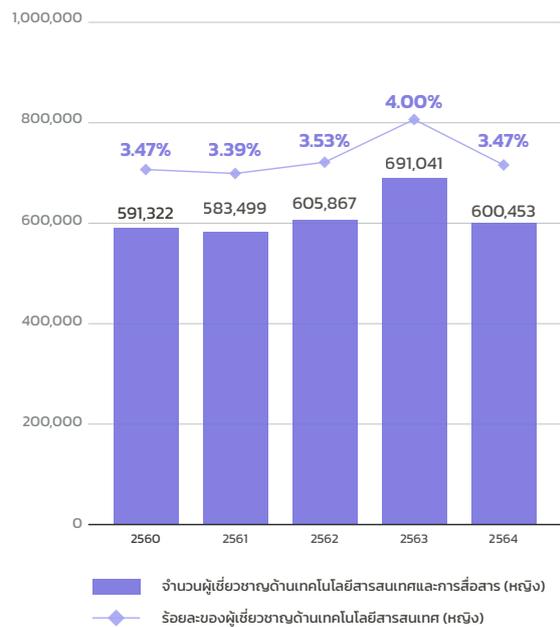
ตัวชี้วัดนี้ แสดงสัดส่วนกำลังแรงงานด้านดิจิทัล โดยคำนึงถึงเพศภาพของตัวแรงงาน ทำให้ตัวชี้วัดนี้ยังสามารถช่วยให้เห็นถึงความแตกต่างที่เกิดขึ้นในด้านการทำงานสายงานที่เกี่ยวข้องกับด้านดิจิทัลระหว่างผู้ชายและผู้หญิง

ทั้งนี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติมีการสำรวจทำงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในประเทศไทย โดยข้อมูล ณ ปี พ.ศ. 2564 พบว่า มีผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพศชาย จำนวน 690,024 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 3.37 จากจำนวนแรงงานชายทั้งหมด 20,459,378 คนและผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพศหญิง จำนวน 600,453 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 3.47 จากจำนวนแรงงานหญิงทั้งหมด 17,291,919 คน

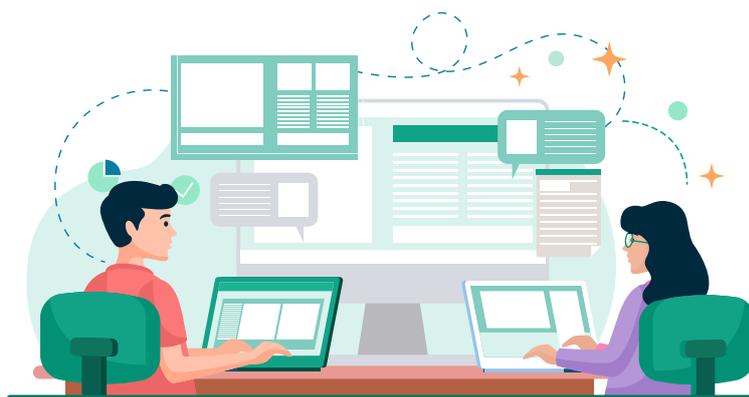
ร้อยละของผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ชาย)
ในปี พ.ศ. 2560-2564

ร้อยละของผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (หญิง)
ในปี พ.ศ. 2560-2564

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)

ตัวชี้วัด JX1 : รายได้โดยเฉลี่ยของแรงงานที่มีตำแหน่งงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตัวชี้วัดนี้ คำนวณจากการนำรายได้ของแรงงานที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มผู้ทำงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมารวมกัน และหารด้วยจำนวนผู้ทำงานในกลุ่มนี้ทั้งหมดที่ทำการสำรวจ จึงทำให้สามารถสะท้อนระดับรายได้ของบุคลากรด้านดิจิทัลในประเทศ อีกทั้งยังแสดงถึงความต้องการแรงงานดิจิทัลที่สะท้อนผ่านอัตราค่าตอบแทนที่แรงงานเหล่านี้ได้รับในตลาดแรงงาน

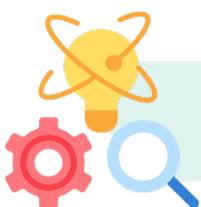
โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) มีการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดดังกล่าว และพบว่าในปี พ.ศ. 2564 รายได้โดยเฉลี่ยของแรงงานที่มีตำแหน่งงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ที่ 27,476.80 บาทต่อเดือน ตัวเลขดังกล่าวเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2562 ที่มีสัดส่วน 26,808.24 บาทต่อเดือน โดยมีสาเหตุหลักมาจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่เข้ามามีบทบาทในการดำเนินธุรกิจ ทำให้หน่วยงานและภาคธุรกิจต่าง ๆ แข่งขันในการเพิ่มอัตราค่าตอบแทนและสวัสดิการ เพื่อรักษาและดึงดูดบุคลากรด้านเทคโนโลยีเข้าสู่องค์กร

ตัวชี้วัด JX2 : ผลผลิตของแรงงานในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล

ตัวชี้วัดนี้ บ่งบอกถึงความสามารถของธุรกิจในอุตสาหกรรม ทั้งในด้านการนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ รวมถึงการจ้างแรงงานคุณภาพที่มีความสามารถในการคิดค้นและทำงานร่วมกับเทคโนโลยีใหม่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิต และเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการอันจะส่งผลให้ภาคธุรกิจมีผลประกอบการที่ดีมากขึ้นและมีโอกาสในการลงทุนในเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ

ทั้งนี้ ข้อมูลดัชนีผลผลิตของแรงงานที่คำนวณจากข้อมูลของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) และสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) พบว่า ในปี พ.ศ. 2564 ผลผลิตของแรงงานในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลอยู่ที่ 334,703.40 บาทต่อคน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2563 ที่มีข้อมูลผลผลิตอยู่ที่ 317,691.16 บาทต่อคน สะท้อนถึงการที่แรงงานในภาคอุตสาหกรรมดิจิทัลปรับตัวโดยนำเทคโนโลยีมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน เช่นเดียวกับการพัฒนาทักษะและความสามารถในการทำงานให้ดียิ่งขึ้น

สรุปการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย

มิติด้านอาชีพ (Jobs)

ประจำปี พ.ศ. 2565

▶ ร้อยละของตำแหน่งงานที่ต้องปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศต่อจำนวนแรงงานทั้งหมด (J1)

▶ สัดส่วนของการจ้างงานในภาคธุรกิจดิจิทัลต่อจำนวนการจ้างงานทั้งหมด (J2)

▶ ร้อยละของลูกจ้างที่ได้รับการอบรม/ฝึกทักษะที่เกี่ยวข้องกับการทำงานต่อจำนวนการจ้างงานทั้งหมด (J3)

▶ ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม และคณิตศาสตร์ ต่อผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด (J4)

▶ ร้อยละของการใช้จ่ายภาครัฐในการดำเนินนโยบายด้านตลาดแรงงาน ต่อจีดีพี (J5)

หมายเหตุ: ข้อมูลของกลุ่มประเทศ OECD ได้ดาวน์โหลดจากฐานข้อมูล OECD Going Digital Toolkit เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2565

จากการเปรียบเทียบผลการพัฒนาดิจิทัล ในประเทศไทยกับกลุ่มประเทศสมาชิกใน OECD

สำหรับมิตიაชีพ พบว่า ตลาดแรงงานกลุ่ม ICT ในประเทศไทยยังมีสัดส่วนที่น้อย เมื่อเทียบกับตลาดแรงงานทั้งหมดในประเทศ รวมถึงเมื่อเทียบกับกลุ่มประเทศสมาชิก OECD ในขณะเดียวกัน สัดส่วนแรงงานที่ทำงานในภาคธุรกิจดิจิทัล ยังอยู่ในระดับต่ำ

โดยสัดส่วนผู้สำเร็จการศึกษา
ในสาขา STEM ที่กำลังจะเข้าสู่
ตลาดแรงงานของประเทศไทย
มีปริมาณอยู่ในระดับปานกลาง
เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD

การสนับสนุนจากหน่วยงาน
ภาครัฐ เพื่อส่งเสริมตลาดแรงงาน
ของประเทศไทยอยู่ในระดับปานกลาง
เมื่อเทียบกับกลุ่มประเทศสมาชิกใน OECD
อย่างไรก็ตาม การให้ความสำคัญของ
ภาครัฐต่อการพัฒนาทักษะให้แก่ลูกจ้าง/
พนักงานภายในองค์กรของภาครัฐไทย
ยังไม่สูงมาก

การพัฒนาดิจิทัล ของประเทศไทย ในมิติด้านสังคม (Society)

การสร้างการเข้าถึงและการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างทั่วถึง ครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศ และอย่างเท่าเทียมกันทุกเพศ ทุกวัย โดยคำนึงถึงการลดความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นต่อประชาชนและภาคส่วนต่าง ๆ หรือ Digital Inclusion ถือเป็นเป้าหมายสูงสุดของการพัฒนาสังคมดิจิทัลที่ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแต่ละประเทศต้องการ นอกจากนี้ จะก่อให้เกิดการสร้างโอกาสอย่างเสมอภาคภายในสังคมดิจิทัลแล้วยังนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของผู้คน

ทั้งนี้ สดช. อาศัยกรอบตัวชี้วัดขององค์การ OECD ในมิติด้านสังคม (Society) และตัวชี้วัดที่สะท้อนบริบทของประเทศไทย มาวัดและประเมินระดับของพัฒนาการด้านสังคมดิจิทัลของแต่ละประเทศในหลากหลายมุมมอง อันจะช่วยให้สามารถทราบและรับรู้ผลจากการดำเนินนโยบายที่เกิดขึ้นว่านำไปสู่ผลลัพธ์อย่างไรบ้าง อาทิ การเกิดการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเท่าเทียมกันของประชาชนทุกเพศ และทุกช่วงอายุ การมีทักษะ สมรรถนะ และความตระหนักรู้ด้านดิจิทัลของประชาชนและภาคส่วนต่าง ๆ ฯลฯ

โดยตัวชี้วัดที่นำมาพิจารณาประกอบด้วย 16 ตัวชี้วัด และเปรียบเทียบกับ OECD ได้ 7 ตัวชี้วัด รายละเอียดดังต่อไปนี้

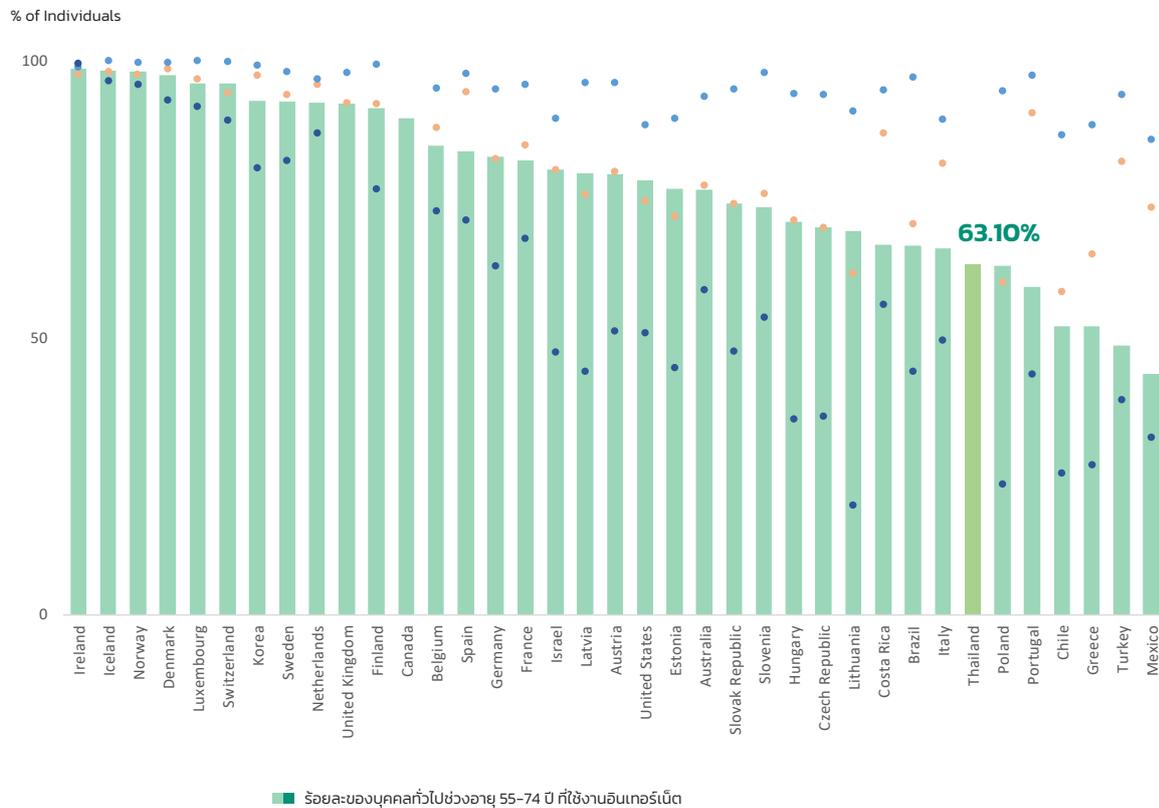
ตัวชี้วัด S1 : ร้อยละของบุคคลทั่วไปช่วงอายุ 55-74 ปี ที่ใช้งานอินเทอร์เน็ต

ตัวชี้วัดนี้ สะท้อนให้เห็นการใช้อินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ของประชากรผู้สูงอายุในประเทศ และยังสะท้อนให้เห็นช่องว่างด้านดิจิทัลในสังคม อันเป็นผลจากการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ประชากรบางกลุ่มอาจไม่สามารถปรับตัวได้ และนำไปสู่ความเหลื่อมล้ำในโอกาสและการเข้าถึงบริการรูปแบบใหม่ กล่าวคือบริการผ่านช่องทางออนไลน์ ตลอดจนการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจากการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ต

โดยจากข้อมูลในรายงานสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในครัวเรือนประจำปี โดย สสช. พบว่า ในไตรมาสที่ 2 ของปี พ.ศ. 2565 บุคคลทั่วไปช่วงอายุ 55-74 ปี ที่ใช้อินเทอร์เน็ต มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 63.10 จากประชากรในช่วงอายุ 55-74 ปี จำนวน 15.32 ล้านคน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2564 ที่อยู่ที่ร้อยละ 44.80 ที่ สดช. เคยสำรวจไว้

เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD ประชากรไทยที่เป็นผู้สูงอายุยังมีการใช้งานอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 78.18 ส่วนประเทศ OECD ที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุดคือ ประเทศไอร์แลนด์ (ร้อยละ 98.48)

ร้อยละของบุคคลทั่วไปช่วงอายุ 55-74 ปี ที่ใช้งานอินเทอร์เน็ต

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และรายงานสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในครัวเรือนประจำปี สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)

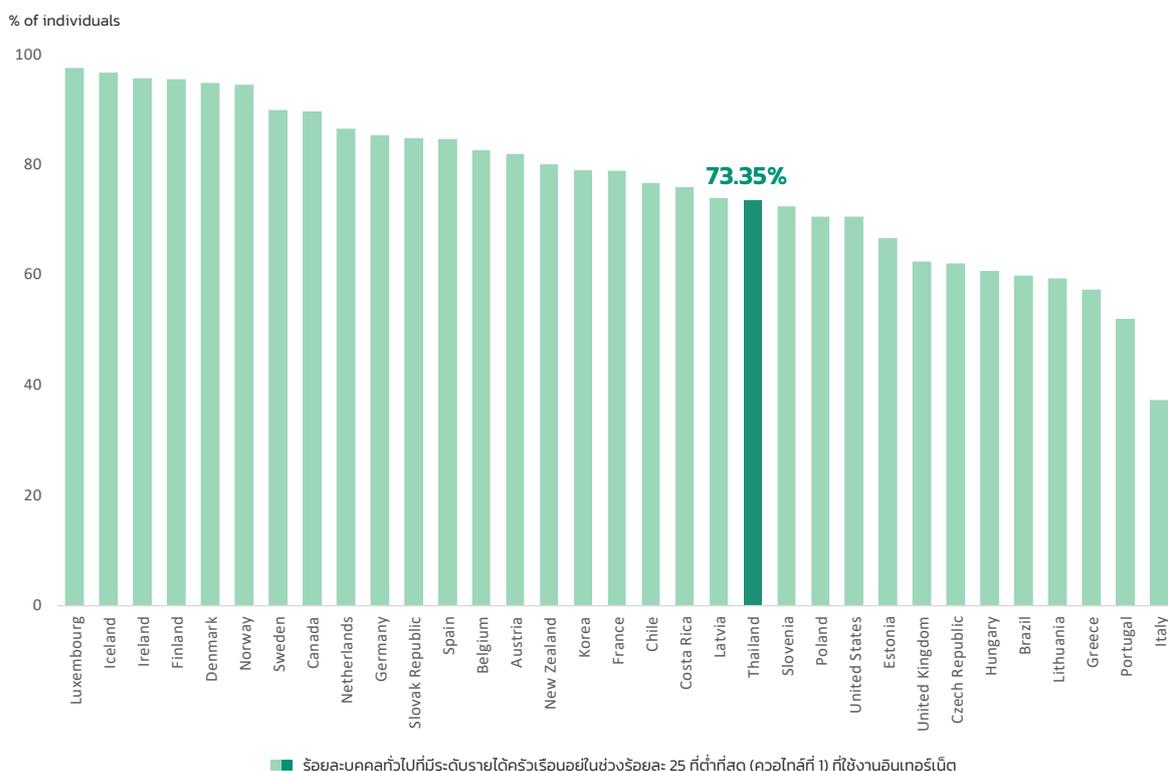
ตัวชี้วัด S2 : ร้อยละบุคคลทั่วไปที่มีระดับรายได้ครัวเรือน อยู่ในช่วงร้อยละ 25 ที่ต่ำที่สุด (ควอไทล์ที่ 1) ที่ใช้งานอินเทอร์เน็ต

ตัวชี้วัดนี้ นำเสนอสัดส่วนของของบุคคลทั่วไปที่อยู่ในครัวเรือนที่มีระดับรายได้ครัวเรือนอยู่ในช่วงร้อยละ 25 ที่ต่ำที่สุด (ควอไทล์ที่ 1) ที่ใช้อินเทอร์เน็ต จำนวนจากจำนวนบุคคลทั่วไปที่อยู่ในครัวเรือนที่มีระดับรายได้ครัวเรือนอยู่ในช่วงร้อยละ 25 ที่ต่ำที่สุด (ควอไทล์ที่ 1) ที่ใช้อินเทอร์เน็ต ต่อจำนวนบุคคลทั่วไปที่อยู่ในครัวเรือนที่มีระดับรายได้ครัวเรือนอยู่ในช่วงร้อยละ 25 ที่ต่ำที่สุด (ควอไทล์ที่ 1) ทั้งหมด ตัวชี้วัดนี้สะท้อนให้เห็นการใช้อินเทอร์เน็ต broadband ของประชากรผู้มีรายได้น้อยของประเทศ และยังสะท้อนให้เห็นถึงระดับความเหลื่อมล้ำด้านดิจิทัล (Digital Divide) ของประเทศ ซึ่งเป็นผลจากความเหลื่อมล้ำในเชิงรายได้ของครัวเรือน

จากข้อมูลผลสำรวจการศึกษาจัดทำดัชนีตัวชี้วัดการพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 (ภาคประชาชน) ภายใต้โครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 พบว่า ร้อยละของบุคคลทั่วไปที่อยู่ในครัวเรือนที่มีระดับรายได้ครัวเรือนอยู่ในช่วงร้อยละ 25 ที่ต่ำที่สุด (ควอไทล์ที่ 1) ที่ใช้อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 73.35 ในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา

เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD ประชากรไทยที่เป็นผู้สูงอายุยังมีการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 78.18 ส่วนประเทศ OECD ที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด คือ ประเทศลักเซมเบิร์ก (ร้อยละ 97.48)

ร้อยละบุคคลทั่วไปที่มีระดับรายได้ครัวเรือนอยู่ในช่วงร้อยละ 25 ที่ต่ำที่สุด (ควอไทล์ที่ 1) ที่ใช้งานอินเทอร์เน็ต

■ ร้อยละบุคคลทั่วไปที่มีระดับรายได้ครัวเรือนอยู่ในช่วงร้อยละ 25 ที่ต่ำที่สุด (ควอไทล์ที่ 1) ที่ใช้งานอินเทอร์เน็ต

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และผลสำรวจการศึกษาจัดทำดัชนีตัวชี้วัดการพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 (ภาคประชาชน) (สดข.)
หมายเหตุ: ตัวชี้วัดนี้เป็นตัวชี้วัดเดียวกับร้อยละของบุคคลทั่วไปที่มีระดับรายได้ครัวเรือนอยู่ในช่วงร้อยละ 25 ที่ต่ำที่สุด (ควอไทล์ที่ 1) ที่ใช้อินเทอร์เน็ต (G4)

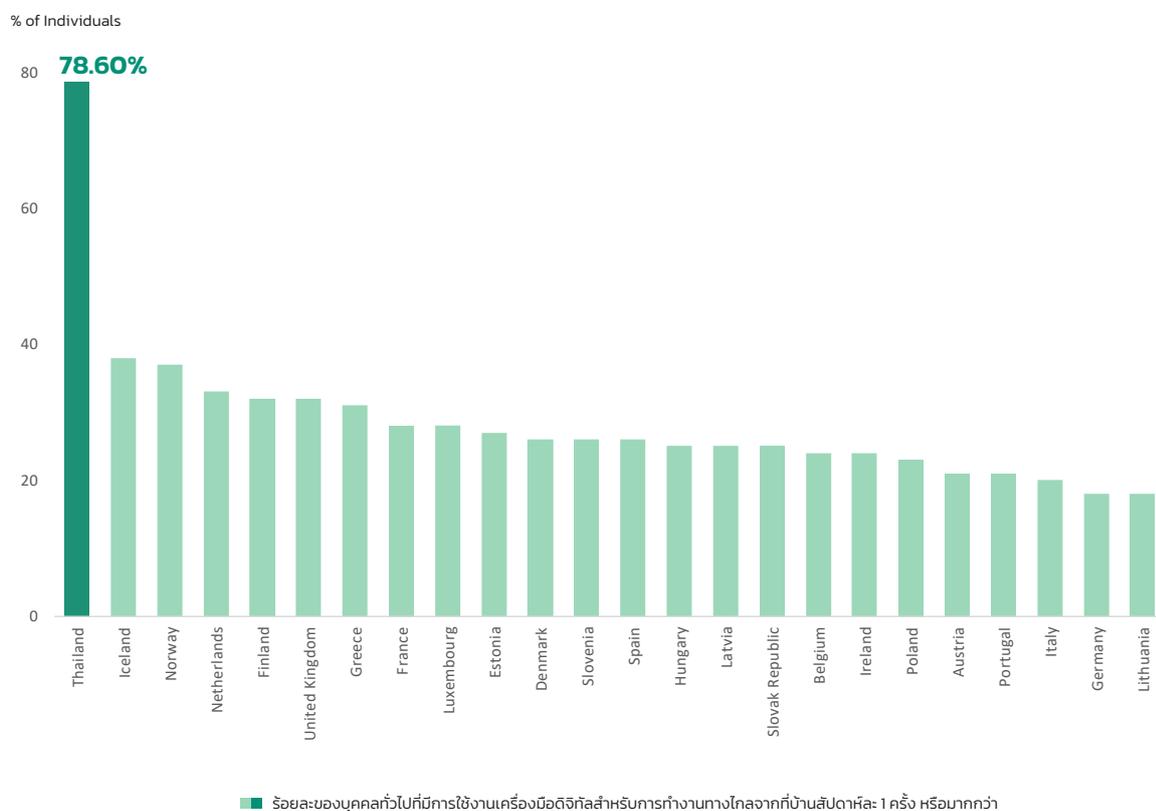
ตัวชี้วัด S3 : ร้อยละของบุคคลทั่วไปที่มีการใช้งานเครื่องมือดิจิทัล สำหรับการทำงานทางไกลจากที่บ้าน สัปดาห์ละ 1 ครั้ง หรือมากกว่า

ตัวชี้วัดนี้ แสดงให้เห็นถึงคุณภาพความเป็นอยู่ของแรงงานดิจิทัลในปัจจุบันที่ต้องมีการใช้งานเครื่องมือดิจิทัลสำหรับการทำงานทางไกลจากที่บ้านมากขึ้น อันเป็นผลจากการพัฒนาของเทคโนโลยีดิจิทัลที่ช่วยให้การทำงานร่วมกัน ไม่จำเป็นต้องอยู่ในสถานที่เดียวกัน ตลอดจนเป็นผลจากการเกิดโรคระบาดที่เปลี่ยนวิถีชีวิตของผู้คนไปจากเดิมสู่วิถีชีวิตแบบใหม่ (New Normal)

ทั้งนี้ จากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่า ร้อยละของบุคคลทั่วไปที่มีการใช้งานเครื่องมือดิจิทัลสำหรับการทำงานทางไกลจากที่บ้าน สัปดาห์ละ 1 ครั้ง หรือมากกว่า คิดเป็นร้อยละ 78.60 โดยเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2563 และปี พ.ศ. 2564 ที่มีค่าเท่ากับร้อยละ 35.70 และ 36.70 ตามลำดับ

หากเปรียบเทียบกับ OECD* ตัวเลขของประเทศไทยถือว่าสูงมาก โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 26.43 เท่านั้น ส่วนประเทศที่มีค่าตัวชี้วัดดังกล่าวสูงสุด (ดีสุด) คือ ประเทศไอซ์แลนด์ (ร้อยละ 38)

ร้อยละของบุคคลทั่วไปที่มีการใช้งานเครื่องมือดิจิทัล สำหรับการทำงานทางไกลจากที่บ้านสัปดาห์ละ 1 ครั้ง หรือมากกว่า

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และผลสำรวจการศึกษาจัดทำดัชนีตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 (ภาคประชาชน) (สดช.)
หมายเหตุ: ตัวชี้วัดนี้เป็นตัวชี้วัดเดียวกับร้อยละของบุคคลทั่วไปที่มีการใช้งานเครื่องมือดิจิทัลสำหรับการทำงานทางไกลจากที่บ้าน สัปดาห์ละครั้ง หรือมากกว่า (G2)

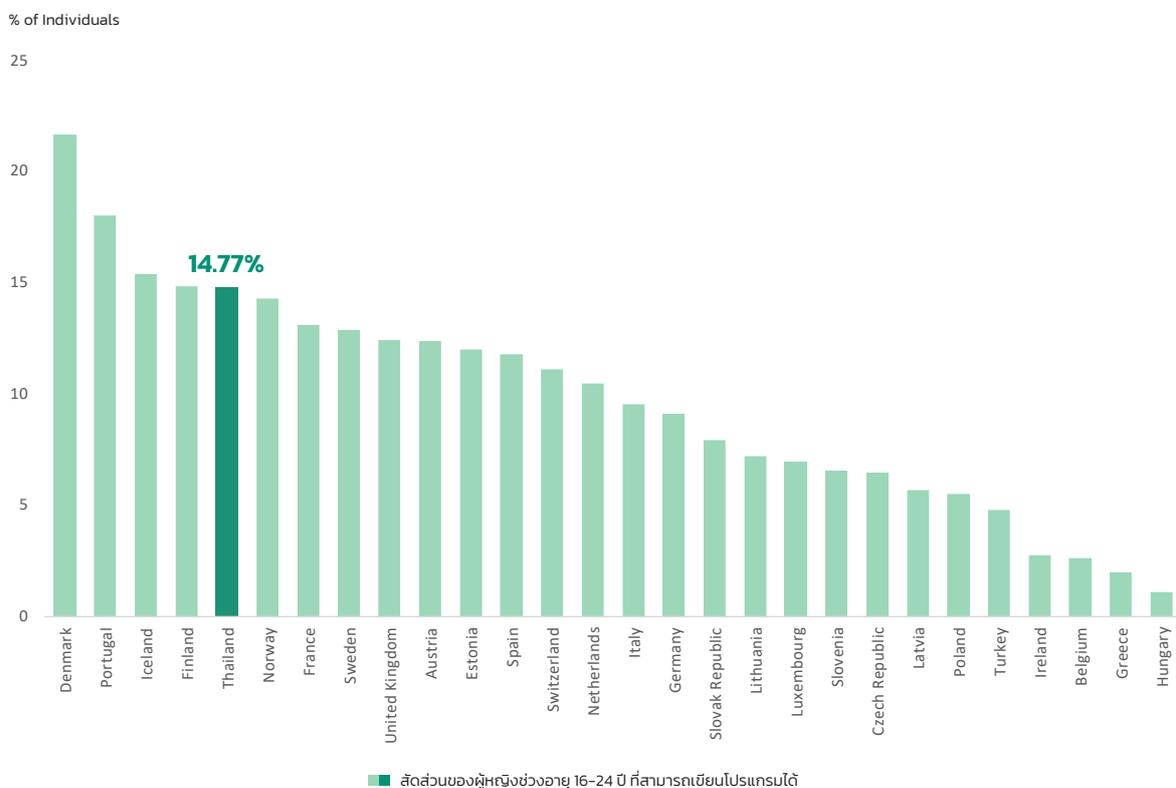
ตัวชี้วัด S4 : สัดส่วนของผู้หญิงช่วงอายุ 16-24 ปี ที่สามารถเขียนโปรแกรมได้

ตัวชี้วัดนี้ สะท้อนให้เห็นระดับความเหลื่อมล้ำทางเพศที่เกิดขึ้นในประเทศในยุคดิจิทัล โดยประเมินจากทักษะการเขียนโปรแกรมซึ่งเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญในยุคดิจิทัลนับต่อจากนี้ นอกจากนี้ ตัวชี้วัดนี้ ยังแสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำทางเพศได้เช่นกัน หากนำประเด็นทักษะดิจิทัลนี้มาเปรียบเทียบกับระหว่างเพศหญิงและเพศชาย

จากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่า สัดส่วนของผู้หญิงช่วงอายุ 16-24 ปี ที่สามารถเขียนโปรแกรมได้อยู่ที่ คิดเป็นร้อยละ 14.77 โดยที่สัดส่วนดังกล่าวน้อยกว่าสัดส่วนของผู้ชายในช่วงอายุเดียวกันเล็กน้อย (ร้อยละ 17.54) และเพิ่มขึ้นจากตัวเลขในปี พ.ศ. 2564 ที่ผู้หญิงช่วงอายุ 16-24 ปี มีสัดส่วนผู้ที่สามารถเขียนโปรแกรมได้ อยู่ที่ร้อยละ 12.10

โดยเมื่อเปรียบเทียบกับ OECD สัดส่วนของผู้หญิงไทยในช่วงอายุ 16-24 ปี ที่สามารถเขียนโปรแกรมได้ ถือว่าค่อนข้างสูง โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD ที่เท่ากับร้อยละ 9.56 ส่วนประเทศที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด คือ ประเทศเดนมาร์ก (ร้อยละ 21.67)

สัดส่วนของผู้หญิงช่วงอายุ 16-24 ปี ที่สามารถเขียนโปรแกรมได้

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และผลสำรวจการศึกษาด้านดิจิทัลที่มีตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 (ภาคประชาชน) (สดช.)

ตัวชี้วัด S5 : ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต broadband ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ช่วงอายุ 16-74 ปี

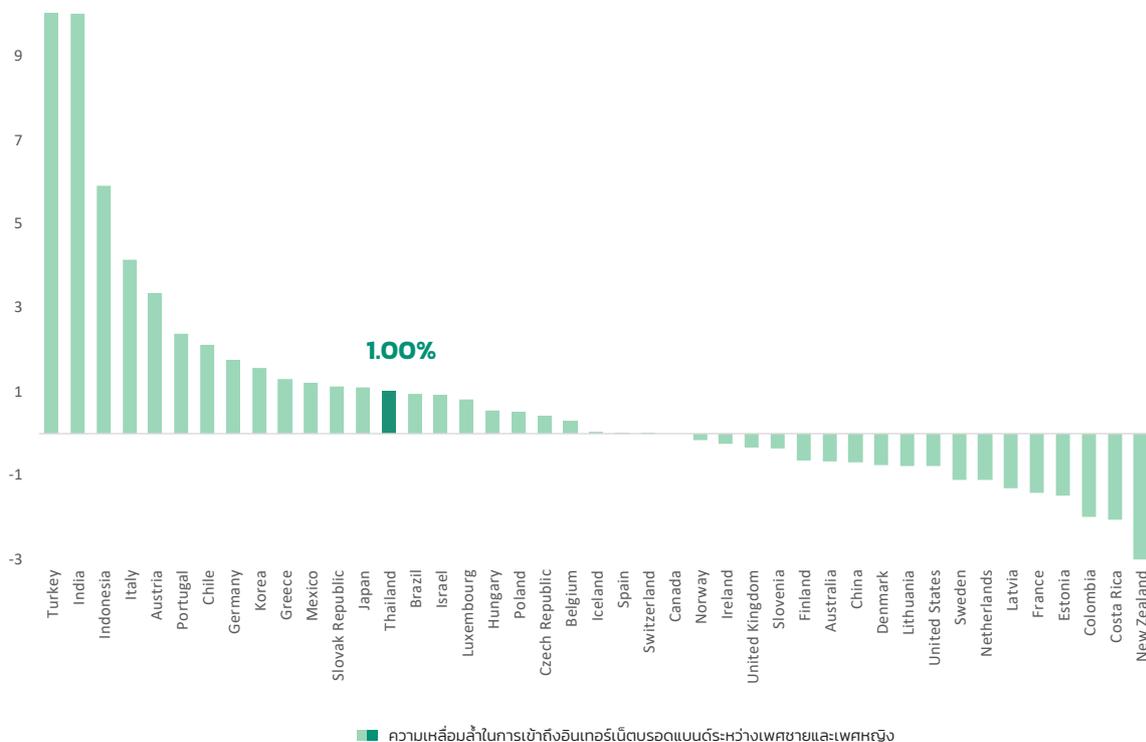
ตัวชี้วัดนี้ สะท้อนให้เห็นระดับความเหลื่อมล้ำทางเพศที่เกิดขึ้นในประเทศในยุคดิจิทัล โดยประเมินและเปรียบเทียบจากสัดส่วนการใช้งานอินเทอร์เน็ต broadband ของผู้ใช้งานเพศชาย ลบกับสัดส่วนของผู้ใช้งานเพศหญิง

จากข้อมูลรายงานสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในครัวเรือนประจำปี โดย สสช. พบว่า ในไตรมาสที่ 2 ของปี พ.ศ. 2565 ผู้ใช้งานที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 86.90 จากประชากรชายไทย จำนวน 31.47 ล้านคน ในขณะที่ผู้ใช้งานที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 85.90 จากประชากรหญิงไทย จำนวน 34.03 ล้านคน ทำให้ค่าความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต broadband ระหว่างเพศชายและเพศหญิง เท่ากับร้อยละ 1.00

เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต broadband ระหว่างเพศชายและเพศหญิงของประเทศไทยยังถือว่าค่อนข้างต่ำ โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD ที่เท่ากับร้อยละ 0.75 ส่วนประเทศที่มีค่าตัวชี้วัดดีที่สุด คือ ประเทศแคนาดา (ร้อยละ 0 หรือไม่มีความเหลื่อมล้ำ)

ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต broadband ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

% of Disparity in Internet use

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และรายงานสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในครัวเรือนประจำปี สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)

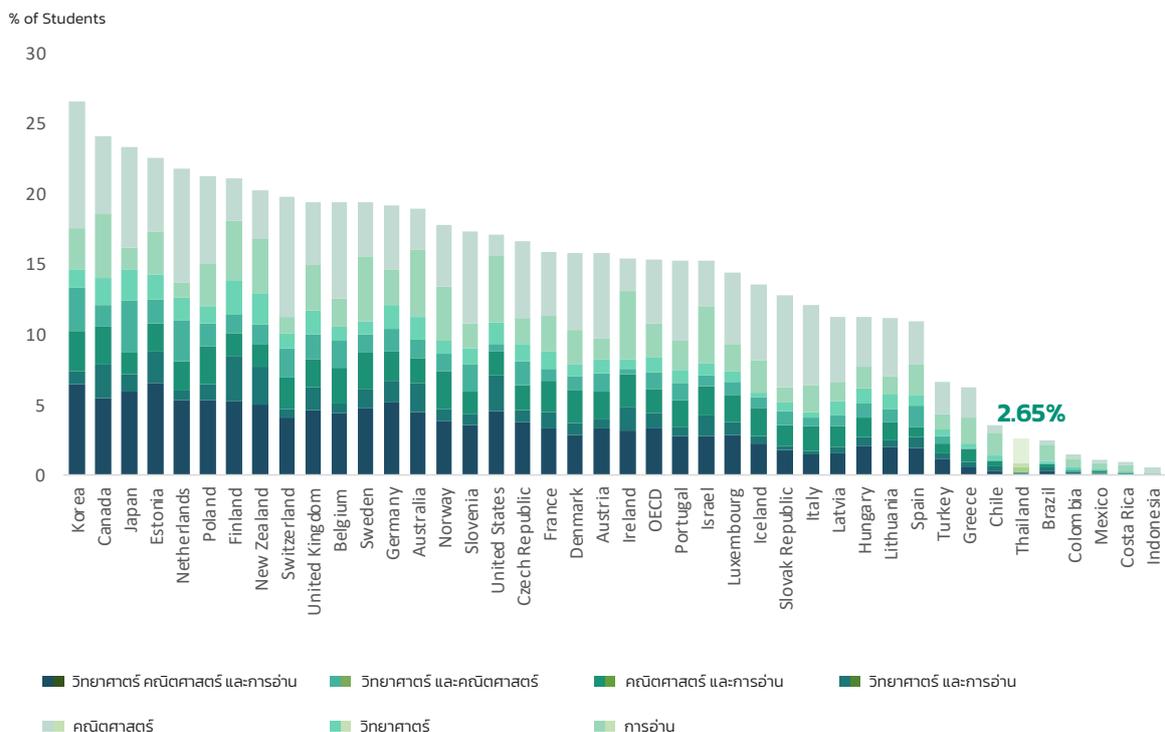
ตัวชี้วัด S6 : ร้อยละของนักเรียนช่วงอายุ 15-16 ปี ที่ได้คะแนนผลประเมิน PISA ความฉลาดด้านการอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ในระดับสูง (ระดับ 5 ขึ้นไป) (ต่อจำนวนนักเรียนที่ทำการประเมิน PISA ทั้งหมด)

ตัวชี้วัดนี้ ใช้เพื่อวัดระดับของความสามารถขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต้องมีในแต่ละบุคคลเพื่อปรับตัวในยุคดิจิทัล ทั้งในด้านการอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ โดยการวัดระดับดังกล่าวจะวัดกับตัวนักเรียนในช่วงอายุ 15-16 ปี ทำให้ไม่เพียงแต่จะสะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพของเยาวชนที่จะเป็นกำลังสำคัญของสังคมดิจิทัลต่อไปในอนาคต แต่ยังสามารถนำเสนอระดับการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับภาคการศึกษา และการพัฒนาระบบการศึกษาในประเทศได้อีกด้วย

ทั้งนี้ จากข้อมูลล่าสุดในปี พ.ศ. 2561 (ค.ศ. 2018) โดยในประเทศไทยมีสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) ร่วมกับองค์การ OECD จัดทำโปรแกรมประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล (PISA) ขึ้นมา พบว่า ร้อยละของนักเรียนช่วงอายุ 15-16 ปี ที่ได้คะแนนผลประเมิน PISA ความฉลาดด้านการอ่าน ด้านคณิตศาสตร์ และด้านวิทยาศาสตร์ในระดับสูง (ระดับ 5 ขึ้นไป) อย่างน้อย 1วิชา อยู่ที่ร้อยละ 2.65 ต่อจำนวนนักเรียนที่ทำการประเมิน PISA ทั้งหมด

เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD ร้อยละของนักเรียนที่ได้คะแนนผลการประเมิน PISA ในระดับสูงของประเทศไทย ยังอยู่ในระดับต่ำ โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD ที่เท่ากับร้อยละ 14.50 ซึ่งสูงกว่าประเทศไทยอย่างมาก ในขณะที่ประเทศที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด คือ ประเทศเกาหลีใต้ (ร้อยละ 26.56)

ร้อยละของนักเรียนช่วงอายุ 15-16 ปี ที่ได้คะแนนผลประเมิน PISA ความฉลาดด้านการอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ในระดับสูง

ตัวชี้วัด S7 : ปริมาณขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดขึ้นของประเทศ

ตัวชี้วัดนี้เป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนถึงผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมจากภาคการผลิตของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในประเทศ ตลอดจนจากภาคการบริโภคของประชาชนภายในประเทศ ที่ก่อให้เกิดขยะอิเล็กทรอนิกส์ หรือ “E-waste” ขึ้น

โดยข้อมูลจากรายงาน Global E-waste Monitor ประจำปี ค.ศ. 2019 ซึ่งจัดทำโดยองค์การความร่วมมือ Global E-waste Statistics Partnership (GESP) พบว่า ปริมาณขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดขึ้นของประเทศไทยมีค่าอยู่ที่ 9.20 กิโลกรัมต่อประชากร

เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD ปริมาณขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดขึ้นของไทยยังอยู่ในระดับที่ไม่ได้สูงมาก โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD ที่เท่ากับ 15.91 กิโลกรัมต่อประชากร ในขณะที่ประเทศที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด คือ ประเทศนอร์เวย์ ซึ่งสูงถึง 26 กิโลกรัมต่อประชากร

ปริมาณขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดขึ้นของประเทศ (หน่วย: กิโลกรัมต่อประชากร)

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และข้อมูลจากรายงาน Global E-waste Monitor ประจำปี ค.ศ. 2019
 หมายเหตุ: ตัวชี้วัดนี้เป็นตัวชี้วัดเดียวกับปริมาณขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดขึ้นของประเทศ (หน่วย : กิโลกรัมต่อประชากร) (G7)

ตัวชี้วัด S8 : ร้อยละของความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึง อินเทอร์เน็ตจําแนกตามระดับการศึกษา

ตัวชี้วัดนี้ เป็นการเปรียบเทียบโดยพิจารณาความแตกต่างระหว่างสัดส่วนผู้ที่มีการใช้งานอินเทอร์เน็ตที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับอุดมศึกษากับสัดส่วนผู้ที่มีการใช้งานอินเทอร์เน็ตที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับอุดมศึกษาขึ้นไป ทำให้สะท้อนความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตที่เกิดขึ้นในสังคม จากมุมมองของระดับการศึกษาของตัวประชากร

ทั้งนี้ จากข้อมูลในรายงานสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในครัวเรือนประจำปี โดย สสช. พบว่า ในไตรมาสที่ 2 ของปี พ.ศ. 2565 ร้อยละของบุคคลทั่วไปที่มีการใช้งานอินเทอร์เน็ตและมีระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับอุดมศึกษาขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 91.88 และร้อยละของบุคคลทั่วไปที่มีการใช้งานอินเทอร์เน็ตและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 70.60 ทำให้ค่าตัวชี้วัดนี้ สะท้อนความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นคิดเป็นร้อยละ 21.28

ตัวชี้วัด S9 : ร้อยละของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตเข้าถึง สื่อสังคมออนไลน์ จําแนกตามกลุ่มอายุ

ตัวชี้วัดนี้ ใช้พิจารณาสัดส่วนของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต “เพื่อเข้าถึง สื่อสังคมออนไลน์” เทียบกับผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตทั้งหมด (ทั้งที่ใช้หรือไม่ใช้เพื่อเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์) โดยเปรียบเทียบตามช่วงอายุของกลุ่มผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต ทำให้ช่วยสะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างทางพฤติกรรมของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในแต่ละช่วงวัยได้

จากข้อมูลในรายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2565 โดย สพรอ. พบว่า สัดส่วนของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่เข้าถึงข้อมูลข่าวสารออนไลน์ในประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 92.02 โดยประชาชนในกลุ่ม Gen Y (อายุ 21-40 ปี) เข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์มากที่สุด ขณะที่กลุ่ม Babyboomer+ (อายุ 57-75 ปี) เป็นกลุ่มที่มีการเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์ น้อยที่สุด

ตัวชี้วัด S10 : ร้อยละของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเข้าถึงข้อมูลข่าวสารออนไลน์

ตัวชี้วัดนี้ ใช้พิจารณาสัดส่วนของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต “เพื่อเข้าถึงข้อมูลข่าวสารออนไลน์” เช่น การอ่านหรือดาวน์โหลดหนังสือพิมพ์ออนไลน์ หรือนิตยสารออนไลน์ เป็นต้น โดยตัวชี้วัดนี้ช่วยให้ทราบถึงพฤติกรรมของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต ในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางออนไลน์ ซึ่งในปัจจุบัน จัดเป็นช่องทางที่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว

จากข้อมูลผลสำรวจความเชื่อมั่นในการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย พ.ศ. 2565 โดย สพรอ. พบว่า สัดส่วนของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่เข้าถึงข้อมูลข่าวสารออนไลน์ในประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 79.60 โดยกิจกรรมออนไลน์ที่นิยมทำมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ การติดต่อสื่อสาร สูงถึงร้อยละ 97.00 รองลงมาคือ กิจกรรมเพื่อความบันเทิง เช่น ดูหนัง/ฟังเพลงออนไลน์ เล่นเกม เป็นต้น ร้อยละ 92.60 การใช้บริการ/มีส่วนร่วมในการดำเนินการภาครัฐ ร้อยละ 83.20 และส่วนของการอ่านข่าว บทความ หรือหนังสือร้อยละ 79.60 การทำธุรกรรมออนไลน์ด้านการเงิน บริการร้อยละ 78.60 การซื้อสินค้า บริการ ร้อยละ 71.80

ตัวชี้วัด SX1 : ความตระหนักรู้ในเทคโนโลยีดิจิทัล ของภาคประชาชน

ตัวชี้วัดนี้ สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความตระหนักรู้ของประชาชน ต่อเทคโนโลยีดิจิทัลสมัยใหม่ เช่น เทคโนโลยี 5G เทคโนโลยี AI เทคโนโลยี IoT เทคโนโลยี VR/AR เป็นต้น ที่กำลังทวีความสำคัญต่อการใช้ชีวิตประจำวัน ตลอดจนส่งผลกระทบต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

จากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่า ความตระหนักรู้ในเทคโนโลยีดิจิทัลของภาคประชาชนต่อเทคโนโลยี 5G คิดเป็นร้อยละ 43.84 เทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์ (AI) คิดเป็นร้อยละ 33.78 เทคโนโลยี Cloud คิดเป็นร้อยละ 32.47 เทคโนโลยีหุ่นยนต์ที่เป็นลักษณะ Robotic คิดเป็นร้อยละ 31.83 เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (IoT) คิดเป็นร้อยละ 30.46 เทคโนโลยีดิจิทัลของการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytics) คิดเป็นร้อยละ 29.35 เทคโนโลยี Blockchain คิดเป็นร้อยละ 27.10 เทคโนโลยี VR/AR คิดเป็นร้อยละ 26.76 และเทคโนโลยี Metaverse คิดเป็นร้อยละ 25.38

เทคโนโลยี 5G
ร้อยละ 43.84

เทคโนโลยี AI
ร้อยละ 33.78

เทคโนโลยี Cloud
ร้อยละ 32.47

ตัวชี้วัด SX2 : ความตระหนักรู้ในกฎหมายดิจิทัล ของภาคประชาชน

ตัวชี้วัดนี้ สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความตระหนักรู้ของประชาชนต่อกฎหมายดิจิทัลต่าง ๆ ที่มีความสำคัญต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

โดยจากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่า ความตระหนักรู้ในกฎหมายดิจิทัลของภาคประชาชนในพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 38.96 พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ คิดเป็นร้อยละ 33.74 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 30.41 พระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม คิดเป็นร้อยละ 28.71 พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล คิดเป็นร้อยละ 28.63

- 1 พ.ร.บ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มากที่สุด **ร้อยละ 38.96**
- 2 พ.ร.บ. การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ **ร้อยละ 33.74**
- 3 พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **ร้อยละ 30.41**

ตัวชี้วัด SX3 : ความตระหนักรู้ในเทคโนโลยีดิจิทัล ของภาคธุรกิจ

ตัวชี้วัดนี้ สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความตระหนักรู้ของผู้ประกอบการและภาคธุรกิจเอกชน ต่อเทคโนโลยีดิจิทัลสมัยใหม่ เช่น เทคโนโลยี 5G เทคโนโลยี AI เทคโนโลยี Robotics เทคโนโลยี Data Analytics เป็นต้นที่กำลังทวีความสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจ และส่งผลกระทบต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

จากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่าสัดส่วนของภาคธุรกิจเอกชนที่มีความตระหนักรู้ในเทคโนโลยี 5G คิดเป็นร้อยละ 52.73 เทคโนโลยี Cloud คิดเป็นร้อยละ 50.54 เทคโนโลยีดิจิทัลของการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytics) คิดเป็นร้อยละ 44.15 เทคโนโลยี Blockchain คิดเป็นร้อยละ 36.41 เทคโนโลยี VR/AR คิดเป็นร้อยละ 33.15 เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (IoT) คิดเป็นร้อยละ 30.70 เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) คิดเป็นร้อยละ 30.01 เทคโนโลยี Metaverse คิดเป็นร้อยละ 28.07 และเทคโนโลยีหุ่นยนต์ที่เป็นลักษณะ Robotic คิดเป็นร้อยละ 27.69

เทคโนโลยี 5G
ร้อยละ: 52.73

เทคโนโลยี Cloud
ร้อยละ: 50.54

เทคโนโลยี
Data Analytics
ร้อยละ: 44.15

ตัวชี้วัด SX4 : ความตระหนักรู้ในกฎหมายดิจิทัล ของภาคธุรกิจ

ตัวชี้วัดนี้ สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความตระหนักรู้ของผู้ประกอบการต่อกฎหมายดิจิทัลต่าง ๆ ที่มีความสำคัญต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

จากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่า สัดส่วนของภาคธุรกิจเอกชนที่มีความตระหนักรู้ในพระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม คิดเป็นร้อยละ 44.02 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 39.33 พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ คิดเป็นร้อยละ 39.27 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 38.63 และพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล คิดเป็นร้อยละ 38.59

- 1 พ.ร.บ. การบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัลมากที่สุด ร้อยละ: 44.02
- 2 พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ร้อยละ: 39.33
- 3 พ.ร.บ. การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ร้อยละ: 39.27

ตัวชี้วัด SX5 : ความตระหนักรู้ในเทคโนโลยีดิจิทัล ของหน่วยงานบริการปฐมภูมิ

ตัวชี้วัดนี้ สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความตระหนักรู้ของหน่วยงานบริการปฐมภูมิ ต่อเทคโนโลยีดิจิทัลสมัยใหม่ เช่น เทคโนโลยี 5G เทคโนโลยี AI เทคโนโลยี Robotics เทคโนโลยี Data Analytics เป็นต้นที่กำลังทวีความสำคัญต่อการให้บริการ และส่งผลกระทบต่อการพัฒนาและเปลี่ยนผ่านสู่การเป็นภาครัฐดิจิทัล

จากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่า หน่วยงานบริการปฐมภูมิมีความตระหนักรู้ในเทคโนโลยี Cloud คิดเป็นร้อยละ 91.91 เทคโนโลยี 5G คิดเป็นร้อยละ 80.00 เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (IoT) คิดเป็นร้อยละ 31.58 เทคโนโลยีดิจิทัลของการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytics) คิดเป็นร้อยละ 30.85 เทคโนโลยี VR/AR คิดเป็นร้อยละ 25.22 เทคโนโลยีหุ่นยนต์ที่เป็นลักษณะ Robotic คิดเป็นร้อยละ 23.57 เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) คิดเป็นร้อยละ 23.45 เทคโนโลยี Blockchain คิดเป็นร้อยละ 20.81 และเทคโนโลยี Metaverse คิดเป็นร้อยละ 18.82

เทคโนโลยี Cloud
ร้อยละ 91.91

เทคโนโลยี 5G
ร้อยละ 80.00

เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things: IoT)
ร้อยละ 31.59

ตัวชี้วัด SX6 : ความตระหนักรู้ในกฎหมายดิจิทัล ของหน่วยงานบริการปฐมภูมิ

ตัวชี้วัดนี้สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความตระหนักรู้ของหน่วยงานบริการปฐมภูมิต่อกฎหมายดิจิทัลต่าง ๆ ที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ และการเปลี่ยนผ่านสู่การเป็นภาครัฐดิจิทัล

โดยจากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่า หน่วยงานบริการปฐมภูมิมีความตระหนักรู้พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล คิดเป็นร้อยละ 69.83 พระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม คิดเป็นร้อยละ 68.38 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 66.42 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 64.63 และพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ คิดเป็นร้อยละ 64.00

1

พ.ร.บ. การบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัลมากที่สุด ร้อยละ 69.83

2

พ.ร.บ. การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ร้อยละ 68.38

3

พ.ร.บ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 66.42

สรุปการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย

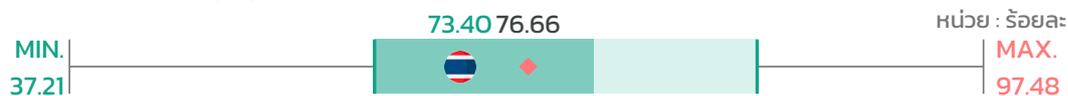
มิติด้านสังคม (Society)

ประจำปี พ.ศ. 2565

▶ ร้อยละของบุคคลทั่วไปช่วงอายุ 55-74 ปี ที่ใช้อินเทอร์เน็ต (S1)

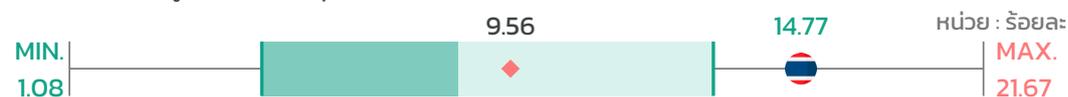
▶ ร้อยละของบุคคลทั่วไปที่มีระดับรายได้ครัวเรือนอยู่ในช่วงร้อยละ 25 ที่ต่ำที่สุด (ควอไทล์ที่ 1) ที่ใช้อินเทอร์เน็ต (S2)

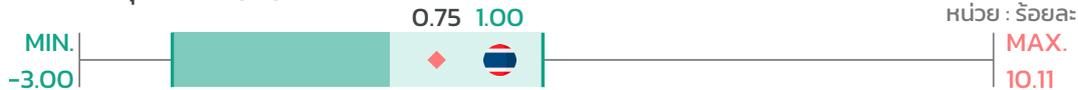
▶ ร้อยละของบุคคลทั่วไปที่มีการใช้งานเครื่องมือดิจิทัลสำหรับการทำงานทางไกลจากที่บ้าน สัปดาห์ละ 1 ครั้ง หรือมากกว่า (S3)

▶ สัดส่วนของผู้หญิงช่วงอายุ 16-24 ปี ที่สามารถเขียนโปรแกรมได้ (S4)

▶ ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต broadband ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ช่วงอายุ 16-74 ปี (S5)

▶ ร้อยละของนักเรียนช่วงอายุ 15-16 ปี ที่ได้คะแนนประเมิน PISA ความฉลาดด้านการอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ในระดับสูง (S6)

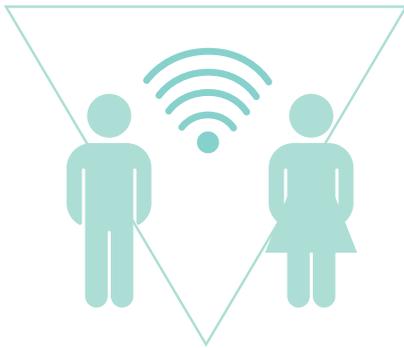
▶ ปริมาณขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดขึ้นของประเทศ (S7)

หมายเหตุ: ข้อมูลของกลุ่มประเทศ OECD ได้คำนวณใหม่จากฐานข้อมูล OECD Going Digital Toolkit เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2565

จากการเปรียบเทียบผลการพัฒนาดิจิทัล ในประเทศไทยกับกลุ่มประเทศสมาชิกใน OECD

สำหรับมิติสังคม พบว่า กลุ่มประชากรผู้สูงอายุและกลุ่มประชากรที่มีรายได้น้อย
ยังมีการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในสัดส่วนที่ไม่สูงมาก จึงควรสนับสนุนให้ประชากร
ทั้ง 2 กลุ่มสามารถเข้าถึงและใช้อินเทอร์เน็ตได้สะดวกมากขึ้นและมีค่าใช้จ่ายน้อยลง

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างการใช้งานอินเทอร์เน็ตของผู้ชาย
และผู้หญิงในประเทศไทย พบว่า**การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต
ครอบคลุมของเพศหญิงน้อยกว่าเพศชาย ใกล้เคียง
กับหลายประเทศใน OECD** ที่ความเหลื่อมล้ำ
ในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตระหว่างเพศอยู่ใน
ระดับต่ำ

หากพิจารณาทักษะการเขียนโปรแกรมของผู้หญิงไทย
พบว่า **สัดส่วนผู้หญิงไทยในช่วงอายุ 16 – 24 ปี
ที่เขียนโปรแกรมได้อยู่ในระดับค่อนข้างสูง**
เมื่อเทียบกับประเทศ OECD ซึ่งสื่อถึงคนรุ่นใหม่
มีทักษะการเขียนโปรแกรมที่เพิ่มขึ้น

ในกลุ่มคนทำงานสัดส่วนผู้ที่มีการทำงานทางไกลจากที่บ้านของไทยอยู่ในระดับสูง
อันเนื่องมาจากผลกระทบของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19

ส่วนปัญหาขยะอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า ปริมาณขยะดังกล่าวที่เกิดขึ้นในไทย
มีระดับที่ต่ำเมื่อเทียบกับกลุ่มประเทศ OECD ซึ่งสะท้อนถึงปริมาณการใช้งาน
อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ของคนในประเทศที่น้อยกว่าคนใน OECD

iPhone 11

R

โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย
BANGKOK CHRISTIAN COLLEGE

8

การพัฒนาดิจิทัล ของประเทศไทย ในมิติด้านความน่าเชื่อถือ (Trust)

ความปลอดภัยทางสารสนเทศ และปัญหาภัยคุกคามทางไซเบอร์ กลายเป็นประเด็นสำคัญที่เกิดขึ้นตามมาจากการพัฒนาของเทคโนโลยีดิจิทัล และการเติบโตของเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล การสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต ทั้งภาคประชาชน ภาคธุรกิจเอกชน ตลอดจนหน่วยงานราชการ เป็นอีกหนึ่งแนวทางที่ช่วยให้การดำเนินกิจกรรมและธุรกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์และออนไลน์ เติบโตได้อย่างราบรื่น ไม่หยุดชะงัก หรือเกิดความกังวลทำให้การใช้งานอยู่ในระดับที่น้อยกว่าที่ควรจะเป็น

นอกเหนือจากปัญหาทางด้านสารสนเทศที่กล่าวมาข้างต้น ประเด็นเรื่องการรักษาข้อมูลส่วนบุคคล และความเป็นส่วนตัวของผู้ใช้งานและผู้รับบริการ ยังกลายเป็นประเด็นที่ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญอย่างมากในปัจจุบัน ในหลายประเทศ รวมถึงประเทศไทย มีการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อบริหารจัดการ ปกป้อง และคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต และผู้ทำธุรกรรมทางออนไลน์ โดยมีเป้าหมายสำคัญในการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับสังคม และทำให้การขับเคลื่อนประเทศสู่ดิจิทัลไทยแลนด์อย่างมั่นคง และได้รับความเชื่อมั่นจากทุกภาคส่วน

ทั้งนี้ สดช. อาศัยกรอบตัวชี้วัดขององค์การ OECD ในมิติด้านความน่าเชื่อถือ (Trust) และตัวชี้วัดที่สะท้อนบริบทของประเทศไทย มาพิจารณาและประเมินความน่าเชื่อถือและความเชื่อมั่นของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในประเทศ โดยให้ความสำคัญในหลายประเด็น อาทิ ประเด็นการรักษาข้อมูลส่วนบุคคล ประเด็นปัญหาทางด้านสารสนเทศจากการใช้งาน/ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ บนโลกออนไลน์ ฯลฯ

โดยตัวชี้วัดที่นำมาพิจารณาประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด และเปรียบเทียบกับ OECD ได้ 5 ตัวชี้วัด รายละเอียดดังต่อไปนี้

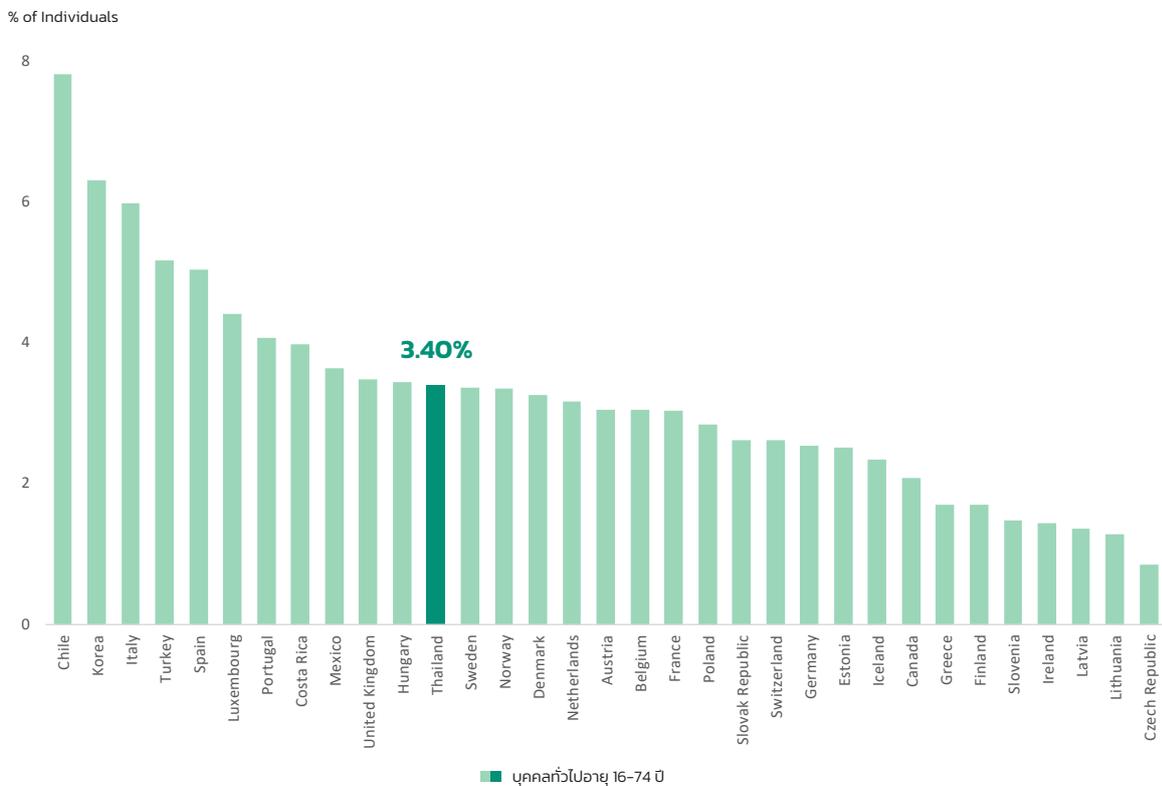
ตัวชี้วัด T1 : ร้อยละของผู้ที่ประสบกับปัญหาถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล หรือความเป็นส่วนตัว

ตัวชี้วัดนี้ สะท้อนให้เห็นความไม่ปลอดภัยทางสารสนเทศที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตภายในประเทศ

จากข้อมูลผลสำรวจความเชื่อมั่นในการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย พ.ศ. 2565 โดย สพรอ. พบว่า ร้อยละของผู้ที่ประสบกับปัญหาถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ที่ร้อยละ 3.40 ซึ่งเป็นตัวเลขที่ลดลงจากปีก่อนหน้า ซึ่งในปี พ.ศ. 2564 มีการสำรวจและพบว่าผู้ที่ประสบกับปัญหาถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล หรือความเป็นส่วนตัว คิดเป็นราวร้อยละ 6.30

ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD ปัญหาดังกล่าวในประเทศไทยอยู่ในระดับปานกลาง โดยใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD ที่อยู่ที่ร้อยละ 3.21 ในขณะที่ประเทศที่มีค่าตัวชี้วัดน้อยสุด (ดีสุด) คือ สาธารณรัฐเช็ก ซึ่งประชาชนประสบปัญหาถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล หรือความเป็นส่วนตัว เพียงร้อยละ 0.84 เท่านั้น

ร้อยละของผู้ที่ประสบกับปัญหาถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล หรือความเป็นส่วนตัว

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และผลสำรวจความเชื่อมั่นในการทำงานอินเทอร์เน็ตปี พ.ศ. 2565 (awsอ.)

หมายเหตุ: ตัวชี้วัดนี้เป็นตัวชี้วัดเดียวกับร้อยละของผู้ที่ประสบกับปัญหาถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล หรือ ความเป็นส่วนตัว (ต่อผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั้งหมด)(G6)

ตัวชี้วัด T2 : ร้อยละของผู้ที่ไม่เลือกซื้อสินค้า/บริการ ผ่านช่องทางออนไลน์ เนื่องด้วยมีความกังวล ในระบบความปลอดภัยของระบบการชำระเงิน

ตัวชี้วัดนี้ ประเมินปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้ซื้อสินค้า/บริการ ผ่านช่องทางออนไลน์ โดยมุ่งประเด็นไปที่ความปลอดภัยในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และการค้าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความกังวลต่อระบบการชำระเงินของประเทศ

ทั้งนี้ จากผลสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย พ.ศ. 2565 โดย สพรอ. พบว่า ร้อยละของผู้ที่ไม่เลือกซื้อสินค้า/บริการ ผ่านช่องทางออนไลน์ เนื่องด้วยมีความกังวลในระบบความปลอดภัยของระบบการชำระเงิน อยู่ที่ร้อยละ 17.33 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2564 ที่ สดช. เคยทำการสำรวจในประเด็นดังกล่าวซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 5.40

หากเปรียบเทียบกับ OECD ร้อยละของผู้ที่ไม่เลือกซื้อสินค้า/บริการ ผ่านช่องทางออนไลน์ เนื่องด้วยมีความกังวลในระบบความปลอดภัยของระบบการชำระเงินในประเทศไทย ยังอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD ที่อยู่ที่ร้อยละ 28.17 ในขณะที่ประเทศที่มีค่าตัวชี้วัดน้อยสุด (ดีสุด) คือ ประเทศเอสโตเนีย (ร้อยละ 4.36)

ร้อยละของผู้ที่ไม่เลือกซื้อสินค้า/บริการผ่านช่องทางออนไลน์ เนื่องด้วยมีความกังวลในระบบความปลอดภัยของระบบการชำระเงิน

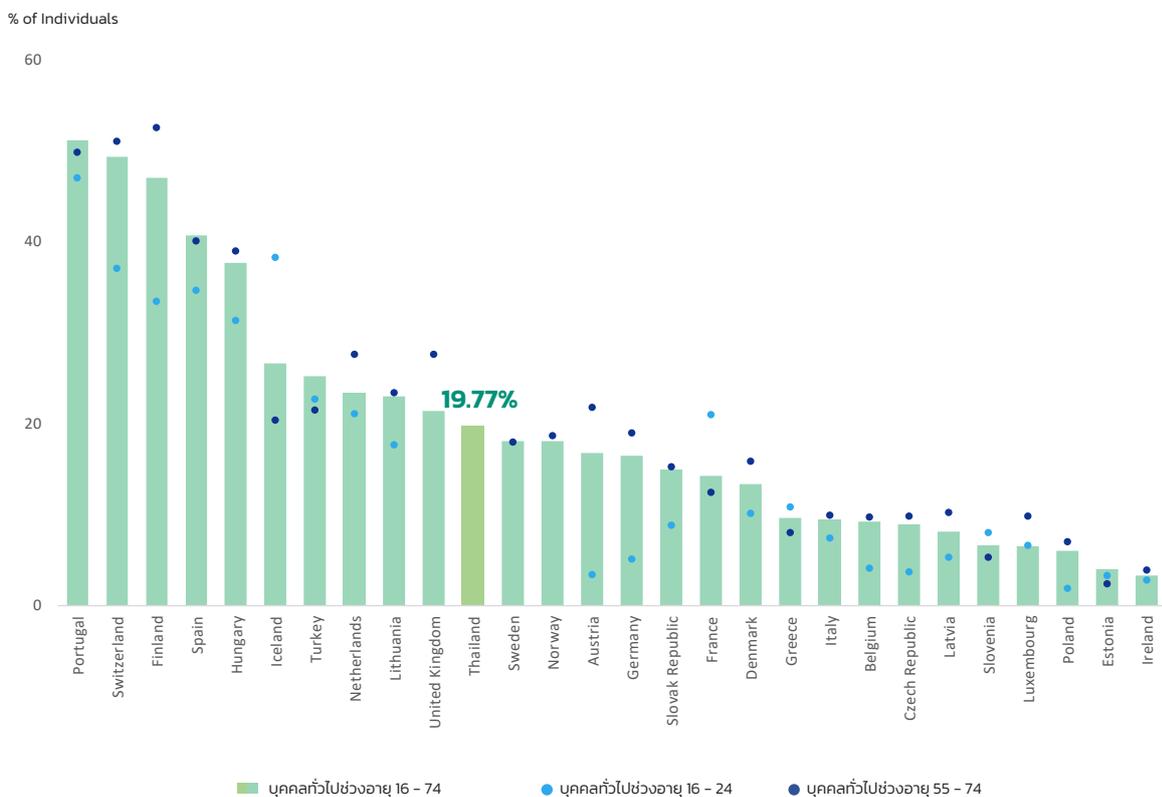
ตัวชี้วัด T3 : ร้อยละของผู้ที่ไม่เลือกซื้อสินค้า/บริการ ผ่านช่องทางออนไลน์ เนื่องจากมีความกังวล ในการส่งคืนสินค้า

เช่นเดียวกับตัวชี้วัด T2 ตัวชี้วัดนี้ ประเมินปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้ซื้อสินค้า/บริการ ผ่านช่องทางออนไลน์ โดยมุ่งประเด็นไปที่ความปลอดภัยในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และการค้าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ หากแต่พิจารณาความกังวลของผู้บริโภคต่อนโยบายการส่งคืนสินค้าของแพลตฟอร์มและเว็บไซต์ e-Marketplace หรือต่อแนวทางในการส่งคืนสินค้ากับตัวผู้จำหน่ายสินค้า/บริการ

ทั้งนี้ จากผลสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย พ.ศ. 2565 โดย สพรอ. พบว่า ร้อยละของผู้ที่ไม่เลือกซื้อสินค้า/บริการ ผ่านช่องทางออนไลน์ เนื่องจากมีความกังวลในการส่งคืนสินค้า อยู่ที่ร้อยละ 19.77 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2564 ที่ สดช. เคยทำการสำรวจในประเด็นดังกล่าวซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 13.60

เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD ร้อยละของผู้ที่ไม่เลือกซื้อสินค้า/บริการ ผ่านช่องทางออนไลน์ เนื่องจากมีความกังวลในการส่งคืนสินค้าในประเทศไทย ยังอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก โดยใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD ที่ร้อยละ 19.55 ในขณะที่ประเทศที่มีค่าตัวชี้วัดน้อยสุด (ต่ำสุด) คือ ประเทศไอร์แลนด์ (ร้อยละ 3.23)

ร้อยละของผู้ที่ไม่เลือกซื้อสินค้า/บริการผ่านช่องทางออนไลน์ เนื่องจากมีความกังวลในการส่งคืนสินค้า

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และผลสำรวจพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 (สพรอ.)

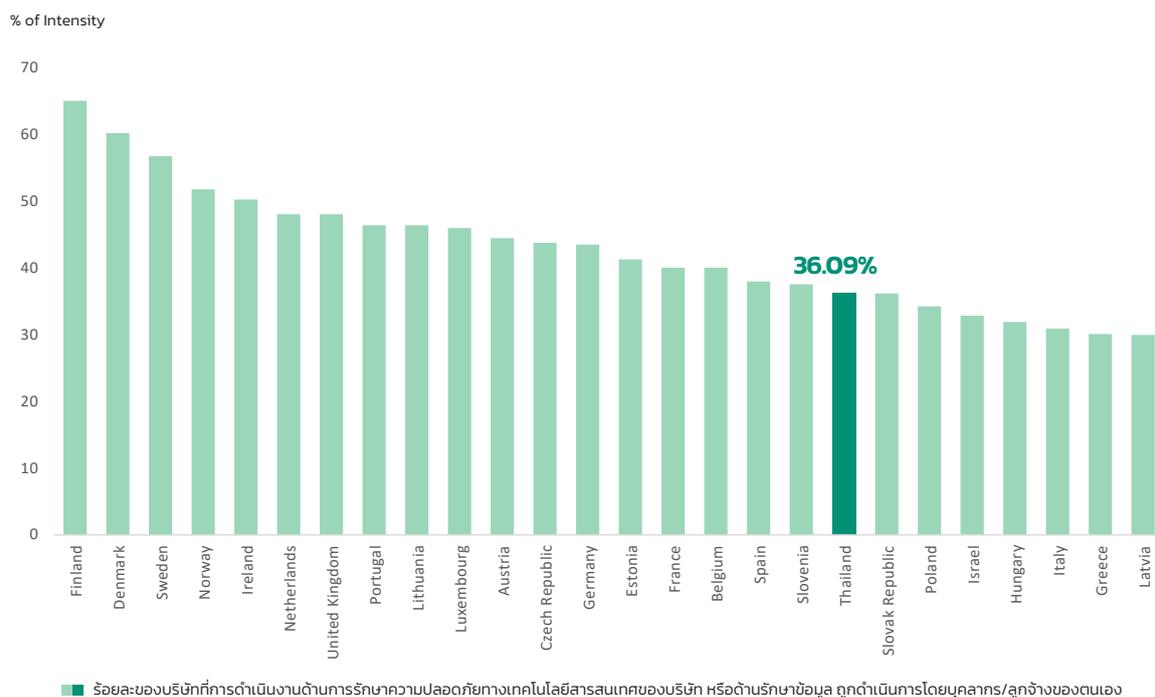
ตัวชี้วัด T4 : ร้อยละของบริษัทที่การดำเนินงาน ด้านการรักษาความปลอดภัยทางเทคโนโลยี สารสนเทศของบริษัท หรือด้านรักษาข้อมูล ถูกดำเนินโดยบุคลากร/ลูกจ้างของตนเอง

ตัวชี้วัดนี้ แสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญของบริษัทและภาคธุรกิจ ในการดำเนินงานด้านการรักษาความปลอดภัยทางเทคโนโลยีสารสนเทศของบริษัท ตลอดจนการดำเนินงานในด้านการรักษาข้อมูลของธุรกิจ ซึ่งโดยทั่วไป ผู้ประกอบการอาจเลือกใช้บริการจากบริษัทภายนอก หรืออาจอาศัยบุคลากร/ลูกจ้างภายในองค์กรของตนเอง

จากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่า บริษัทที่การดำเนินงานด้านการรักษาความปลอดภัยทางเทคโนโลยีสารสนเทศของบริษัท หรือด้านรักษาข้อมูล ถูกดำเนินโดยบุคลากร/ลูกจ้างของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 36.09 ตัวเลขดังกล่าวเพิ่มขึ้นจากในปี พ.ศ. 2564 ที่มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 28.60

เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD ร้อยละของบริษัทไทยที่การดำเนินงานด้านการรักษาความปลอดภัยทางเทคโนโลยีสารสนเทศของบริษัท หรือด้านรักษาข้อมูล ถูกดำเนินโดยบุคลากร/ลูกจ้างของตนเอง ยังมีตัวเลขที่ค่อนข้างน้อย โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD ที่อยู่ที่ร้อยละ 42.83 ขณะที่ประเทศที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด คือ ประเทศฟินแลนด์ ซึ่งมีสัดส่วนบริษัทที่ดำเนินการมาตรการความปลอดภัยดังกล่าวโดยอาศัยบุคลากรภายในบริษัท สูงถึงร้อยละ 64.83

ร้อยละของบริษัทที่การดำเนินงานด้านการรักษาความปลอดภัยทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ของบริษัท หรือด้านรักษาข้อมูล ถูกดำเนินการโดยบุคลากร/ลูกจ้างของตนเอง

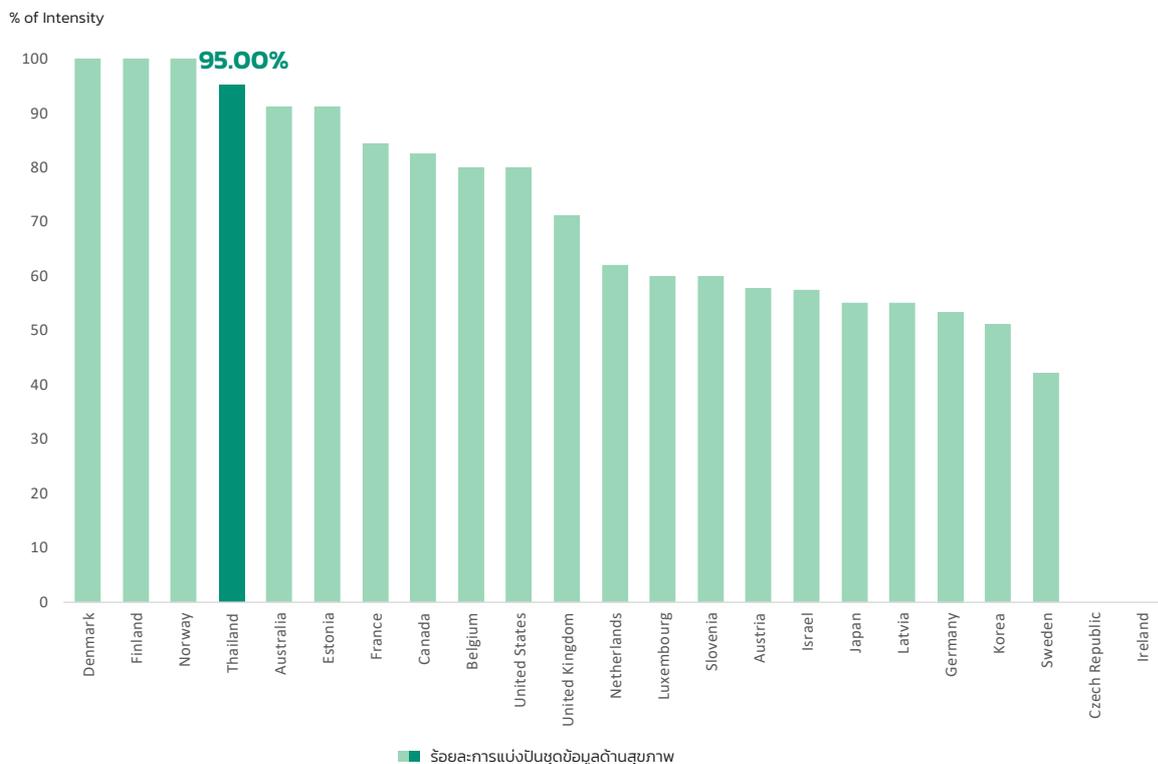
ตัวชี้วัด T5 : สัดส่วนของชุดข้อมูลสุขภาพประชาชน (Data set) ที่สามารถแลกเปลี่ยนระหว่างหน่วยงานได้

ตัวชี้วัดนี้ สะท้อนศักยภาพและความพร้อมของระบบฐานข้อมูลภายในประเทศที่มีอยู่ในปัจจุบัน อันสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับทุกภาคส่วน จากการบูรณาการและแลกเปลี่ยนชุดข้อมูลสุขภาพของประชาชนระหว่างหน่วยงานภายในประเทศ ตลอดจนการแลกเปลี่ยนชุดข้อมูลกับหน่วยงานในต่างประเทศ

ทั้งนี้ ข้อมูลจากสำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า การแลกเปลี่ยนชุดข้อมูลสุขภาพประชาชนในประเทศไทย ณ ปัจจุบัน สามารถแลกเปลี่ยนได้เกือบทุกชุดข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 95.00 ของชุดข้อมูลทั้งหมด (ยกเว้นเพียงบางชุดข้อมูลที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชน) ซึ่งเป็นผลจากการที่กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันกำหนดนโยบาย มาตรฐาน และแนวทางในการรักษาความปลอดภัย ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีความมั่นคงปลอดภัย

ด้วยเหตุนี้ ความครอบคลุมของการแบ่งปันข้อมูลด้านสุขภาพที่เกิดขึ้นในประเทศไทย จึงจัดว่าอยู่ในระดับที่ดีมาก เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD ที่อยู่ร้อยละ 65.19 และมีเพียงประเทศเดนมาร์ก นอร์เวย์ และฟินแลนด์ เท่านั้นที่มีค่าตัวชี้วัดดังกล่าวสูงกว่าไทย คือมีความครอบคลุมของการแบ่งปันข้อมูลคิดเป็นร้อยละ 100.00

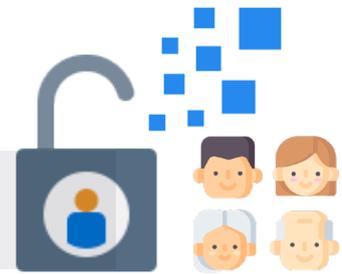
สัดส่วนของชุดข้อมูลสุขภาพประชาชน (Data set) ที่สามารถแลกเปลี่ยนระหว่างหน่วยงานได้

ตัวชี้วัด T6 : ร้อยละของบุคคลที่ให้ข้อมูลส่วนบุคคลทางอินเทอร์เน็ตจําแนกตามกลุ่มอายุ

ตัวชี้วัดนี้ สามารถใช้เพื่อประเมินความเชื่อมั่นของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในประเทศ ที่มีต่อโลกออนไลน์ ในแง่ของการให้หรือนำส่งข้อมูลส่วนบุคคลของตนเข้าสู่เว็บไซต์ หรือสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ

จากข้อมูลผลสำรวจความเชื่อมั่นในการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย พ.ศ. 2565 โดย สพรอ. พบว่าคนไทยกว่าร้อยละ 64.10 เคยให้ข้อมูลส่วนบุคคลทางอินเทอร์เน็ต โดยกลุ่มผู้มีอายุ 22-41 ปี เป็นกลุ่มคนที่มีการให้ข้อมูลส่วนบุคคลทางอินเทอร์เน็ตมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มผู้มีอายุ 15-21 ปี จึงอาจกล่าวได้ว่ากลุ่มคนที่มีช่วงอายุใกล้เคียงกับกลุ่ม Gen Y และกลุ่ม Gen Z เป็นกลุ่มที่ค่อนข้างมีความเชื่อมั่นต่อโลกออนไลน์อยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูงกว่ากลุ่มคนในช่วงอายุอื่น ๆ

ตัวชี้วัด T7 : ร้อยละของบุคคลที่เชื่อในข้อมูลที่เข้าถึงจากสื่อสังคมออนไลน์และแอปพลิเคชันสำหรับแชท

ตัวชี้วัดนี้ สามารถบ่งบอกได้ถึงความน่าเชื่อถือของข้อมูลผ่านบริการดิจิทัลต่าง ๆ บนเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชัน อันมีความสำคัญต่อการรับรู้ข่าวสารและการใช้ชีวิตของผู้ใช้บริการ เนื่องจากบางข้อมูลข่าวสารอาจมีเนื้อหาที่แนะนำหรือให้ปฏิบัติตาม หากข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อเท็จจริง ก็จะช่วยให้ผู้ใช้บริการที่ปฏิบัติตามได้รับประโยชน์ ในทางกลับกัน ผู้ใช้บริการอาจถูกหลอกให้ปฏิบัติตามและอาจส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินได้ หากได้รับข้อมูลที่เป็นเท็จ

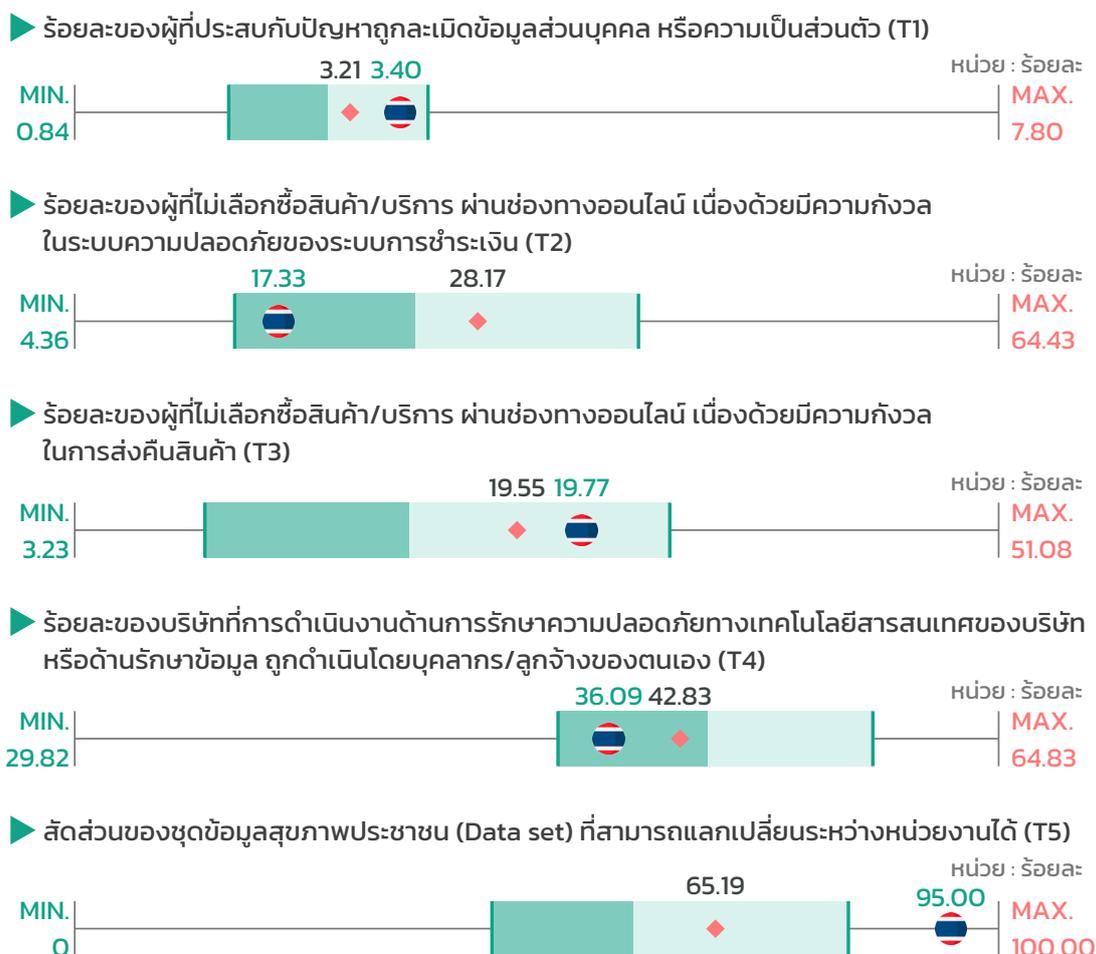
ทั้งนี้ จากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่า สัดส่วนของบุคคลที่เชื่อในข้อมูลที่เข้าถึงจากสื่อสังคมออนไลน์และแอปพลิเคชันสำหรับแชทคิดเป็นร้อยละ 51.59

สรุปการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย

มิติด้านความน่าเชื่อถือ (Trust)

ประจำปี พ.ศ. 2565

หมายเหตุ: ข้อมูลของกลุ่มประเทศ OECD ได้คำนวณได้จากฐานข้อมูล OECD Going Digital Toolkit เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2565

จากการเปรียบเทียบผลการพัฒนาดิจิทัล ในประเทศไทยกับกลุ่มประเทศสมาชิกใน OECD

สำหรับมิติด้านความน่าเชื่อถือ พบว่า ประเทศไทย มีสัดส่วนผู้ประสบปัญหาการถูกละเมิดข้อมูล อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งปัญหาส่วนหนึ่ง เกิดจากการขาดความตระหนักรู้ของ ภาคประชาชนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ การปกป้องสิทธิและความเป็นส่วนตัว

ภาคธุรกิจไทย มีความตื่นตัวในการรักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศ และข้อมูลของบริษัทโดยมีการดำเนินนโยบายต่าง ๆ โดยบุคลากรภายในบริษัทเอง ในสัดส่วนใกล้เคียงกับประเทศสมาชิก OECD

สำหรับความน่าเชื่อถือในตลาด e-Commerce คนไทยยังไว้วางใจและซื้อสินค้า/บริการในตลาด e-Commerce ค่อนข้างมาก โดยพบว่า สัดส่วนของผู้ที่ไม่เลือกซื้อสินค้า/บริการ ผ่านช่องทางออนไลน์ เนื่องด้วยมีความกังวลในการส่งคืนสินค้าอยู่ในระดับปานกลาง และสัดส่วนของผู้ที่ไม่ใช้ e-Commerce เนื่องจากกังวลเรื่องความปลอดภัยของระบบชำระเงิน อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ

ส่วนการแบ่งปันชุดข้อมูลด้านสุขภาพ ประเทศไทยอยู่ในระดับสูงเมื่อเทียบกับกลุ่มประเทศสมาชิกใน OECD ซึ่งส่งผลให้การให้บริการทางการแพทย์แก่ประชาชนค่อนข้างมีประสิทธิภาพและทุกภาคส่วนค่อนข้างเชื่อมั่นในระบบการแลกเปลี่ยนชุดข้อมูลสุขภาพของประเทศ

การพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทย มิติด้านการเปิดเสรีของตลาด (Market Openness)

เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังช่วยสร้างโอกาสให้แก่ผู้ประกอบการภาคส่วนต่าง ๆ ให้เข้าถึงตลาดและผู้ซื้อ/ผู้บริโภคที่อยู่บนโลกออนไลน์ ทั้งภายในประเทศและจากต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือ e-Commerce กลายเป็นหนึ่งในการทำการค้าและการจัดจำหน่ายรูปแบบใหม่ที่ได้รับคามนิยมและเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงเวลาที่ผ่านมามา เนื่องด้วยสามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ซื้อ/ผู้บริโภค ให้สามารถซื้อสินค้าหรือใช้บริการต่าง ๆ ได้โดยง่าย รวดเร็ว และมีตัวเลือกประกอบการตัดสินใจ ขณะเดียวกันยังอำนวยความสะดวกและเพิ่มโอกาสให้แก่ผู้ขาย/ผู้จำหน่าย ให้สามารถขายสินค้า/ให้บริการแก่ผู้ซื้อได้โดยไม่ต้องพบปะหรือพบหน้า ไปจนถึงอาจเป็นการค้าสินค้าข้ามประเทศ (การค้าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์แบบข้ามพรมแดน) เพราะทุกกิจกรรมและธุรกรรมดำเนินอยู่บนโลกออนไลน์

ด้วยเหตุนี้ เพื่อวัดผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินนโยบายด้านดิจิทัลของประเทศไทย ซึ่งส่งผลต่อการค้าสินค้าและบริการของประเทศ ให้เกิดการขยายตัวอย่างรวดเร็วเนื่องด้วยผู้ประกอบการมีการประยุกต์และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลมาสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมในส่วนดังกล่าว สดช. อาศัยกรอบตัวชี้วัดขององค์การ OECD ใน**มิติด้านการเปิดเสรีของตลาด (Market Openness)** พิจารณา ซึ่งจะเป็นตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการค้าผ่านช่องทางออนไลน์ และมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจกรรมดังกล่าว

โดยตัวชี้วัดที่นำมาพิจารณาประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด และเปรียบเทียบกับ OECD ได้ 4 ตัวชี้วัด รายละเอียดดังต่อไปนี้

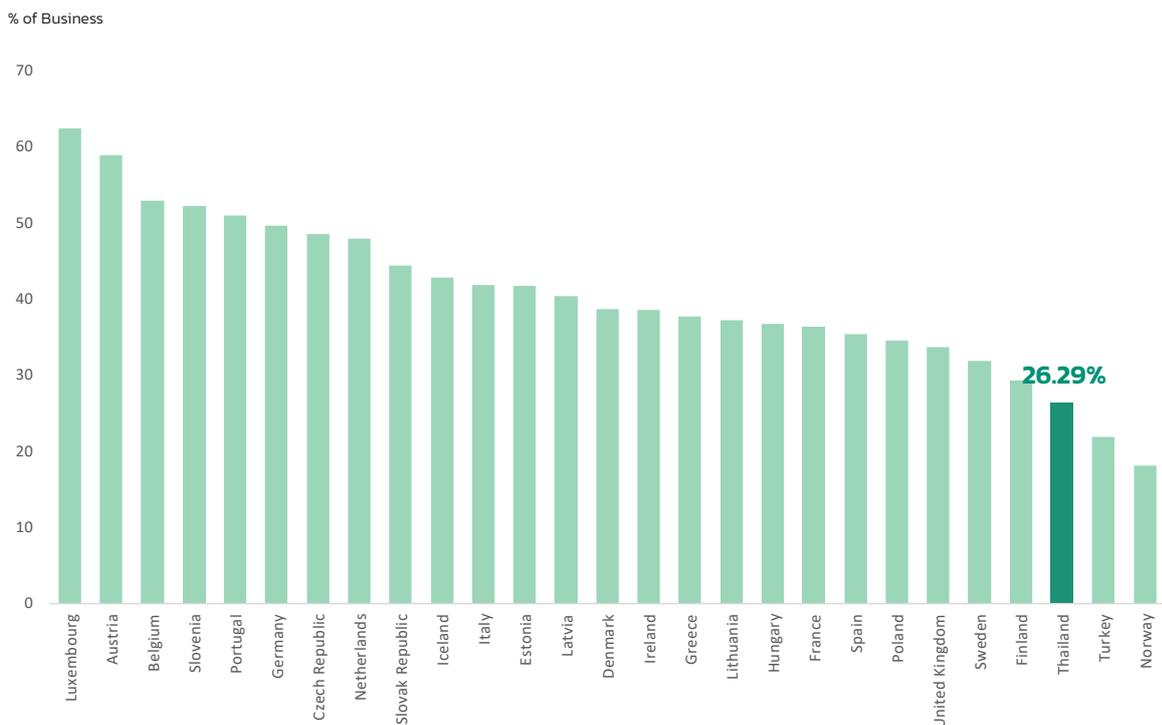
ตัวชี้วัด M1 : สัดส่วนของบริษัทที่มีการจัดจำหน่ายสินค้า/บริการผ่านช่องทางออนไลน์ ในตลาดต่างประเทศ (การค้าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ข้ามพรมแดน)

ตัวชี้วัดนี้ แสดงถึงให้เห็นถึงการปรับตัวของผู้ประกอบการที่นำการค้าผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ มาสนับสนุนและสร้างโอกาสเชิงธุรกิจให้กับกิจการของตน เพื่อเข้าถึงและเจาะไปยังกลุ่มลูกค้าที่อยู่ในต่างประเทศ เกิดเป็นการค้าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ข้ามพรมแดน

จากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่า สัดส่วนของบริษัทที่มีการจัดจำหน่ายสินค้า/บริการผ่านช่องทางออนไลน์ ในตลาดต่างประเทศ อยู่ที่ร้อยละ 26.29 ตัวเลขดังกล่าวเพิ่มขึ้นจากในปี พ.ศ. 2564 ซึ่งมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 3.20 ซึ่งเป็นจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ที่ส่งผลให้ภาคธุรกิจไทยจำเป็นต้องปรับตัวและอาศัยช่องทางการค้าผ่านออนไลน์ แทนที่รูปแบบการค้าแบบเดิม

เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD การค้าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ข้ามพรมแดนของภาคธุรกิจไทย ยังอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำ โดยจะเห็นได้ว่าภาคธุรกิจในกลุ่มประเทศ OECD โดยเฉลี่ยมีการดำเนินการดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 40.90 ในขณะที่ประเทศที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด คือ ประเทศลักเซมเบิร์ก (ร้อยละ 62.36)

สัดส่วนของบริษัทที่มีการจัดจำหน่ายสินค้า/บริการผ่านช่องทางออนไลน์ ในตลาดต่างประเทศ (การค้าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ข้ามพรมแดน)

■ สัดส่วนของบริษัทที่มีการจัดจำหน่ายสินค้า/บริการผ่านช่องทางออนไลน์ ในตลาดต่างประเทศ (การค้าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ข้ามพรมแดน)

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และผลสำรวจการศึกษาด้านตัวชี้วัดการพัฒนาทางดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 (ภาคธุรกิจเอกชน) (สดช.)

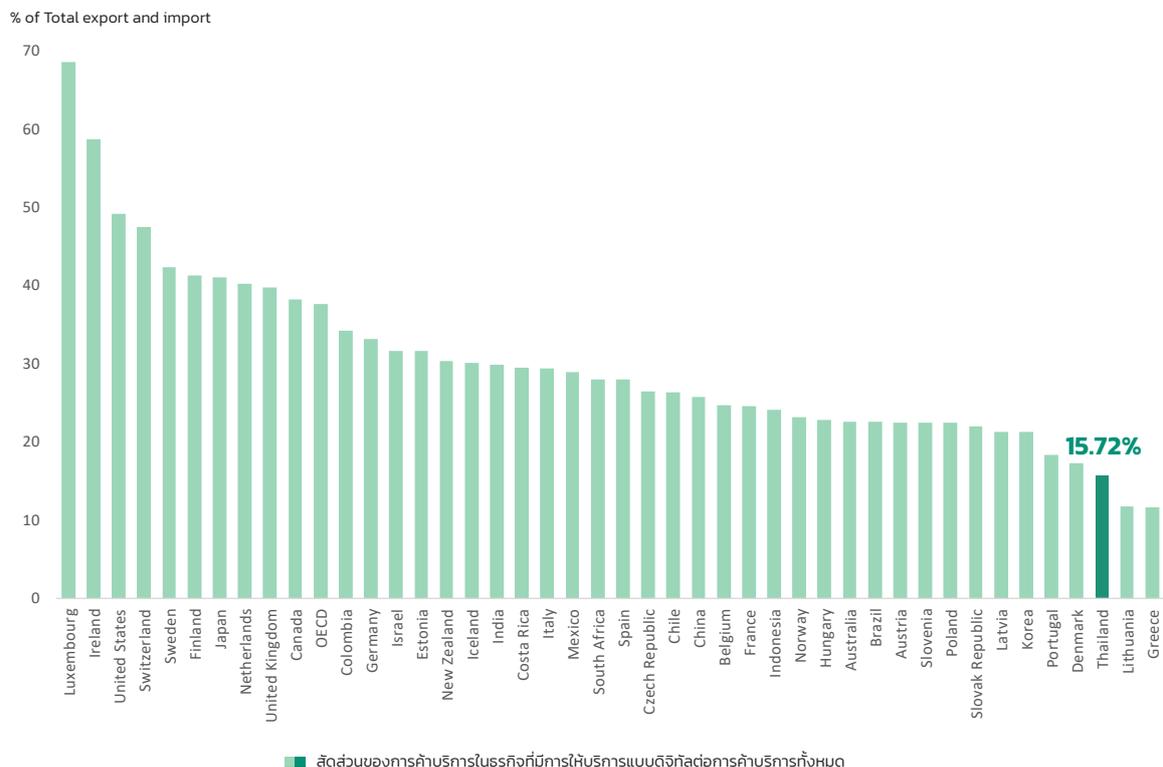
ตัวชี้วัด M2 : สัดส่วนของการค้าบริการในธุรกิจที่มีการให้บริการแบบดิจิทัลต่อการค้าบริการทั้งหมด (โดยพิจารณาทั้งการนำเข้าและส่งออกบริการ)

ตัวชี้วัดนี้ สะท้อนสัดส่วนของการค้าบริการในธุรกิจที่มีการให้บริการแบบดิจิทัลที่สำคัญ 5 บริการ ได้แก่ บริการประกันภัย บริการทางการเงิน บริการทรัพย์สินทางปัญญา บริการโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ และบริการข้อมูล รวมถึงบริการภาพและเสียง และบริการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะบ่งชี้ว่าประเทศดังกล่าวมีการค้าบริการดิจิทัลมากน้อยเพียงใดเมื่อเทียบต่อมูลค่าการค้าบริการทั้งหมด

จากข้อมูลของ ธพท. และ สศด. พบว่า ในปี พ.ศ. 2564 ประเทศไทยมีการนำเข้าบริการในธุรกิจที่มีการให้บริการแบบดิจิทัล อยู่ที่ 358,243.12 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 17.03 ต่อการนำเข้าทั้งหมด และมูลค่าส่งออกบริการในธุรกิจที่มีการให้บริการแบบดิจิทัล อยู่ที่ 95,733.00 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 12.20 ต่อการส่งออกทั้งหมด ด้วยเหตุนี้ สัดส่วนการค้าบริการในธุรกิจที่มีการให้บริการแบบดิจิทัล จึงคิดเป็นร้อยละ 15.72 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ที่มีค่าร้อยละ 15.62

เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD สัดส่วนดังกล่าวของประเทศไทยยังน้อยกว่าที่เกิดขึ้นกับหลายประเทศใน OECD โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD สูงถึงร้อยละ 30.23 หรือกว่าเท่าตัวของสัดส่วนการค้าบริการดิจิทัลของประเทศไทย และประเทศที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด ได้แก่ ประเทศลักเซมเบิร์ก (ร้อยละ 68.47)

สัดส่วนของการค้าบริการในธุรกิจที่มีการให้บริการแบบดิจิทัลต่อการค้าบริการทั้งหมด (โดยพิจารณาทั้งการนำเข้าและส่งออกบริการ)

■ สัดส่วนของการค้าบริการในธุรกิจที่มีการให้บริการแบบดิจิทัลต่อการค้าบริการทั้งหมด

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 มูลค่านำเข้าและส่งออก ทั้งสินค้าและบริการ (สปท.) และรายงานฉบับสมบูรณ์โครงการสำรวจข้อมูลและประเมินสถานภาพอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ (สศด.)

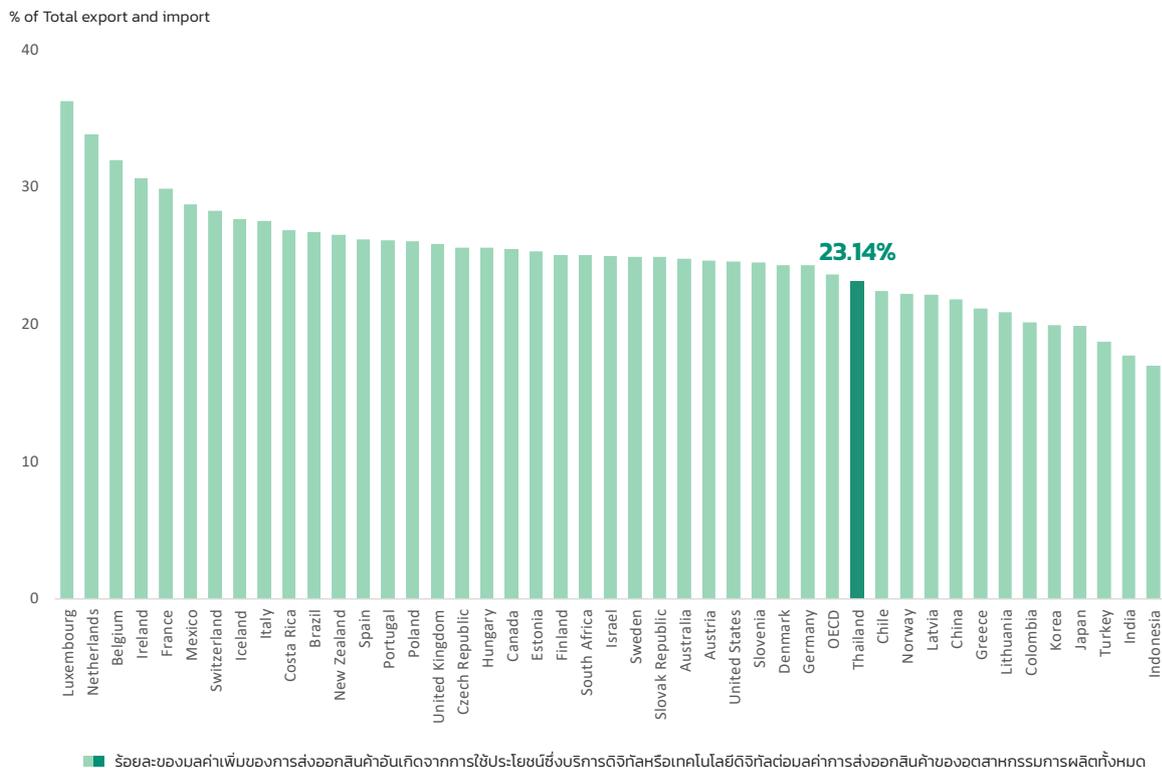
ตัวชี้วัด M3 : ร้อยละของมูลค่าเพิ่มของการส่งออกสินค้า อันเกิดจากการใช้ประโยชน์ซึ่งบริการดิจิทัลหรือเทคโนโลยีดิจิทัล ต่อมูลค่าการส่งออกสินค้าของอุตสาหกรรมการผลิตทั้งหมด

ตัวชี้วัดนี้ สะท้อนให้เห็นถึงประโยชน์จากการปรับเปลี่ยนรูปแบบการค้าสู่ดิจิทัลหรือการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้ เพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่มให้แก่ธุรกิจและการดำเนินกิจการต่าง ๆ ในที่นี้ จะให้ความสำคัญกับมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นกับกลุ่มธุรกิจที่มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในระดับค่อนข้างสูงจนถึงระดับสูงที่มีการส่งออกสินค้าที่ผลิตขึ้นไปยังต่างประเทศ เทียบกับมูลค่าการส่งออกสินค้าของภาคอุตสาหกรรมการผลิตทั้งหมดของประเทศ

ทั้งนี้ จากการจัดเก็บข้อมูลโดยองค์การ OECD ในปี พ.ศ. 2558 พบว่า สัดส่วนของมูลค่าเพิ่มของการส่งออกสินค้า อันเกิดจากการใช้ประโยชน์ซึ่งบริการดิจิทัลหรือเทคโนโลยีดิจิทัลต่อมูลค่าการส่งออกสินค้าของอุตสาหกรรมการผลิตทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 23.14 ของมูลค่าการส่งออกสินค้าของอุตสาหกรรมการผลิตทั้งหมด

เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD สัดส่วนดังกล่าวของประเทศไทยมีค่าใกล้เคียงกับกลุ่มประเทศ OECD ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 24.99 โดยประเทศที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด ได้แก่ ประเทศลักเซมเบิร์ก (ร้อยละ 36.22)

ร้อยละของมูลค่าเพิ่มของการส่งออกสินค้าอันเกิดจากการใช้ประโยชน์ซึ่งบริการดิจิทัล หรือเทคโนโลยีดิจิทัลต่อมูลค่าการส่งออกสินค้าของอุตสาหกรรมการผลิตทั้งหมด

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และข้อมูลการค้าที่อยู่ในรูปของมูลค่าเพิ่ม (Trade in Value-Added หรือ TiVA) (องค์การ OECD)

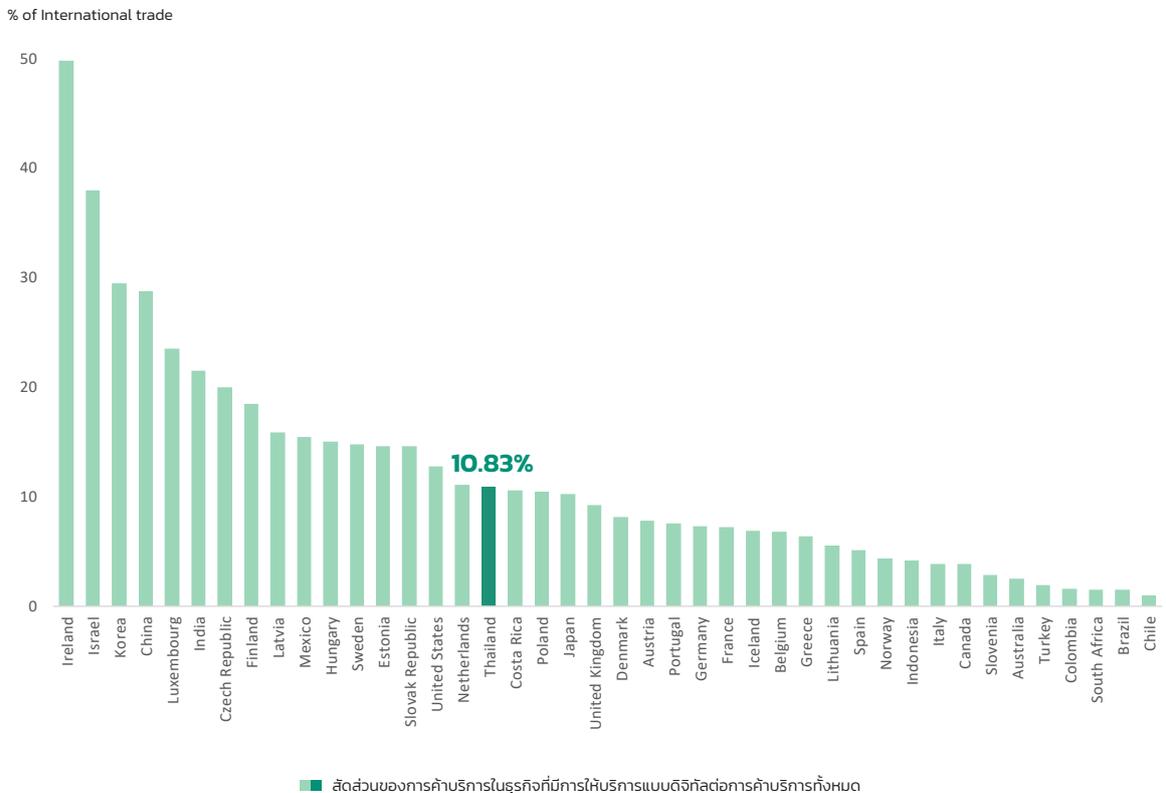
ตัวชี้วัด M4 : สัดส่วนมูลค่าการค้าสินค้าและบริการด้าน ICT เทียบกับมูลค่าการค้าระหว่างประเทศ

ตัวชี้วัดนี้ คล้ายกับตัวชี้วัด M2 โดยแสดงขนาดการค้าสินค้าและบริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ของประเทศ เมื่อเทียบกับการค้าสินค้าและบริการทั้งหมด ซึ่งสามารถสะท้อนศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในด้านการค้าระหว่างประเทศ ทั้งส่งออกและนำเข้า

จากข้อมูลของกรมศุลกากร พบว่า ในปี พ.ศ. 2564 ประเทศไทยมีมูลค่าการค้าสินค้าและบริการด้าน ICT 1.85 ล้านล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 10.83 ของมูลค่าการค้าระหว่างประเทศทั้งหมด โดยสัดส่วนมูลค่าการค้าดังกล่าวลดลงจากปี พ.ศ. 2563 ที่อยู่ที่ร้อยละ 14.27

ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD ประเทศไทยมีสัดส่วนมูลค่าการค้าสินค้าและบริการด้าน ICT เทียบกับมูลค่าการค้าระหว่างประเทศ ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 11.72 ในส่วนของประเทศที่มีค่าตัวชี้วัดสูงสุด คือ ประเทศไอร์แลนด์ ซึ่งมีสัดส่วนฯ สูงถึงร้อยละ 49.77

สัดส่วนของการค้าสินค้าและบริการด้าน ICT เทียบกับมูลค่าการค้าระหว่างประเทศ

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และมูลค่าการนำเข้าและส่งออกจำแนกตามประเภทสินค้า จากกรมศุลกากร และข้อมูลการนำเข้าและส่งออกบริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (sInI)

สรุปการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย มิติด้านการเปิดเสรีของตลาด (Market Openness)

ประจำปี พ.ศ. 2565

- ▶ สัดส่วนของบริษัทที่มีการจัดจำหน่ายสินค้า/บริการผ่านช่องทางออนไลน์ในตลาดต่างประเทศ (M1)

- ▶ สัดส่วนของการค้าบริการในธุรกิจที่มีการให้บริการแบบดิจิทัลเป็นสำคัญต่อการค้าบริการทั้งหมด (โดยพิจารณาทั้งการนำเข้าและส่งออกบริการ) (M2)

- ▶ ร้อยละของมูลค่าเพิ่มของการส่งออกสินค้า อันเกิดจากการใช้ประโยชน์ซึ่งบริการดิจิทัลหรือเทคโนโลยีดิจิทัลต่อมูลค่าการส่งออกสินค้าของอุตสาหกรรมการผลิตทั้งหมด (M3)¹

- ▶ สัดส่วนมูลค่าการค้าสินค้าและบริการด้าน ICT เทียบกับมูลค่าการค้าระหว่างประเทศ (M4)

หมายเหตุ: ข้อมูลของกลุ่มประเทศ OECD ได้ดำนเนินไหลจากฐานข้อมูล OECD Going Digital Toolkit เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2565

ที่มา : ¹ ข้อมูลปี พ.ศ. 2558 จากฐานข้อมูลของ OECD

จากการเปรียบเทียบผลการพัฒนาดิจิทัล ในประเทศไทยกับกลุ่มประเทศสมาชิกใน OECD

สำหรับมิติด้านการเปิดเสรีของตลาด พบว่า การค้าสินค้า/บริการดิจิทัลระหว่างประเทศของไทยยังควรผลักดันให้มีมูลค่าที่สูงขึ้น โดยในปัจจุบันสัดส่วนมูลค่าการค้าสินค้าด้าน ICT ต่อการค้าทั้งหมดมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศสมาชิก OECD เล็กน้อย

ในขณะเดียวกัน มูลค่าเพิ่มจากการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้ในการส่งออกสินค้าของอุตสาหกรรมการผลิตไทย ยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ นอกจากนี้ ภาคธุรกิจไทยที่มีการค้ากับต่างประเทศ ผ่านช่องทางออนไลน์ก็ยังมีสัดส่วนที่ต่ำกว่ากลุ่มประเทศ OECD ค่อนข้างมาก

10

การพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทย ในมิติด้านการเติบโตและสภาพความเป็นอยู่ (Growth & Well-being)

เทคโนโลยีดิจิทัลสามารถสร้างการเติบโตต่อเศรษฐกิจของประเทศ โดยช่วยให้กระบวนการผลิตต่าง ๆ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้า/บริการ ขณะเดียวกัน วิถีชีวิตและการทำงานของประชาชนก็มีความสะดวกสบาย และมีประสิทธิภาพมากขึ้นจากการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีดิจิทัล ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าเทคโนโลยีดิจิทัลสามารถส่งผลกระทบต่อสภาพความเป็นอยู่ของประชาชน ตลอดจนการเติบโตของเศรษฐกิจดิจิทัลของประเทศ

สดช. อาศัยกรอบตัวชี้วัดขององค์การ OECD ในมิติด้านการเติบโตและสภาพความเป็นอยู่ (Growth & Well-being) และตัวชี้วัดที่สะท้อนบริบทของประเทศไทย มาสะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบของเทคโนโลยีดิจิทัล และการเติบโตของเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ที่มีต่อสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนและภาคธุรกิจเอกชนในประเทศ โดยเฉพาะในเรื่องความเป็นอยู่และความรู้สึกของผู้ใช้งานเทคโนโลยีต่าง ๆ

โดยตัวชี้วัดที่นำมาพิจารณาประกอบด้วย 11 ตัวชี้วัด แต่เนื่องจากมี 4 ตัวชี้วัด* ที่นำมาจากมิติด้านสังคม และมีมิติด้านความน่าเชื่อถือ จึงมีการนำเสนอเฉพาะตัวชี้วัดที่ยังไม่ได้กล่าวถึงจำนวน 7 ตัวชี้วัด และเปรียบเทียบกับ OECD ได้ 3 ตัวชี้วัด รายละเอียดดังต่อไปนี้

*หมายเหตุ: ตัวชี้วัดที่นำมาพิจารณาและมาจากมิติอื่น ได้แก่ ตัวชี้วัด G2/S3 (ร้อยละของบุคคลทั่วไปที่มีการใช้งานเครื่องมือดิจิทัลสำหรับการทำงานทางไกลจากที่บ้านสัปดาห์ละ 1 ครั้ง หรือมากกว่า) ตัวชี้วัด G4/S2 (ร้อยละของบุคคลทั่วไปที่มีระดับรายได้ครัวเรือนอยู่ในช่วงร้อยละ 25 ที่ต่ำที่สุด (ควอไทล์ที่ 1) ที่ใช้อินเทอร์เน็ต) ตัวชี้วัด G6/T1 (ร้อยละของผู้ที่ประสบกับปัญหาถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล หรือ ความเป็นส่วนตัว (ต่อผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั้งหมด)) และ ตัวชี้วัด G7/S7 (ปริมาณขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดขึ้นของประเทศ)

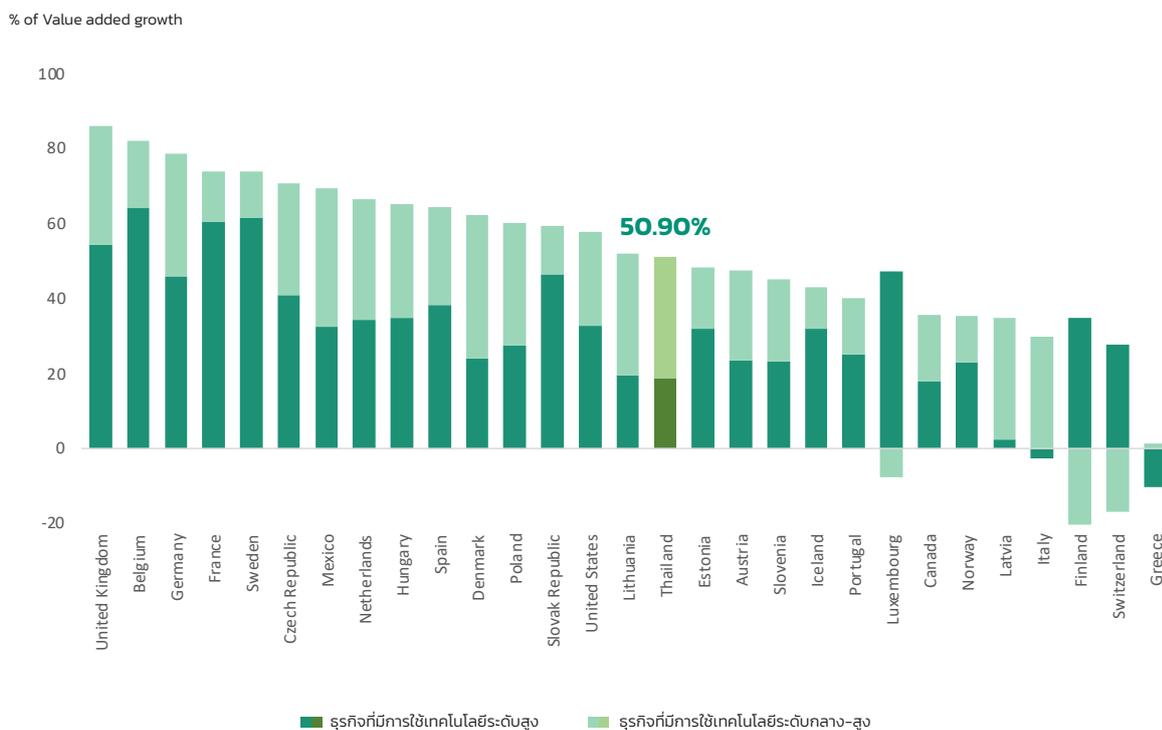
ตัวชี้วัด G1 : สัดส่วนของมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นในภาคธุรกิจดิจิทัล (Digital-intensive sectors' contribution to value added growth)

ตัวชี้วัดนี้ แสดงถึงการเติบโตของภาคธุรกิจดิจิทัล โดยเฉพาะกลุ่มธุรกิจที่มีการใช้เทคโนโลยีระดับสูง และกลุ่มธุรกิจที่มีการใช้เทคโนโลยีระดับปานกลางถึงสูง ตามนิยามการพิจารณาขององค์การ OECD โดยวัดและประเมินสัดส่วนมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นของภาคธุรกิจดิจิทัล ต่อมูลค่าเพิ่มทั้งหมดที่เกิดขึ้นในทุกกลุ่มธุรกิจ

จากการรายงานข้อมูลของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) พบว่า ประเทศไทยมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปีของมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นในภาคธุรกิจดิจิทัล ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 – 2564 คิดเป็นร้อยละ 11.90 โดยเมื่อพิจารณาสัดส่วนมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นในกลุ่มธุรกิจที่มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลระดับปานกลางถึงสูง และระดับสูง มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 50.90 ในปี พ.ศ. 2564 ซึ่งใกล้เคียงกับสัดส่วนในปีก่อนหน้าที่อยู่ที่ร้อยละ 50.86

เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD ภาคธุรกิจดิจิทัลของไทยมีการสร้างมูลค่าเพิ่มในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับประเทศเหล่านี้ โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD เท่ากับร้อยละ 51.17 ขณะที่ประเทศในกลุ่ม OECD ที่สร้างมูลค่าเพิ่มในสัดส่วนสูงสุด คือ สหราชอาณาจักร คิดเป็นร้อยละ 86.10

อัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปีของมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นในภาคธุรกิจดิจิทัล

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit และข้อมูลจากผลิตภัณฑ์ประชาชาติของประเทศไทยแบบปริมาณประจำปีและผลิตภัณฑ์ประชาชาติแบบปริมาณลูกโซ่ รายไตรมาส (สภาพัฒน์)

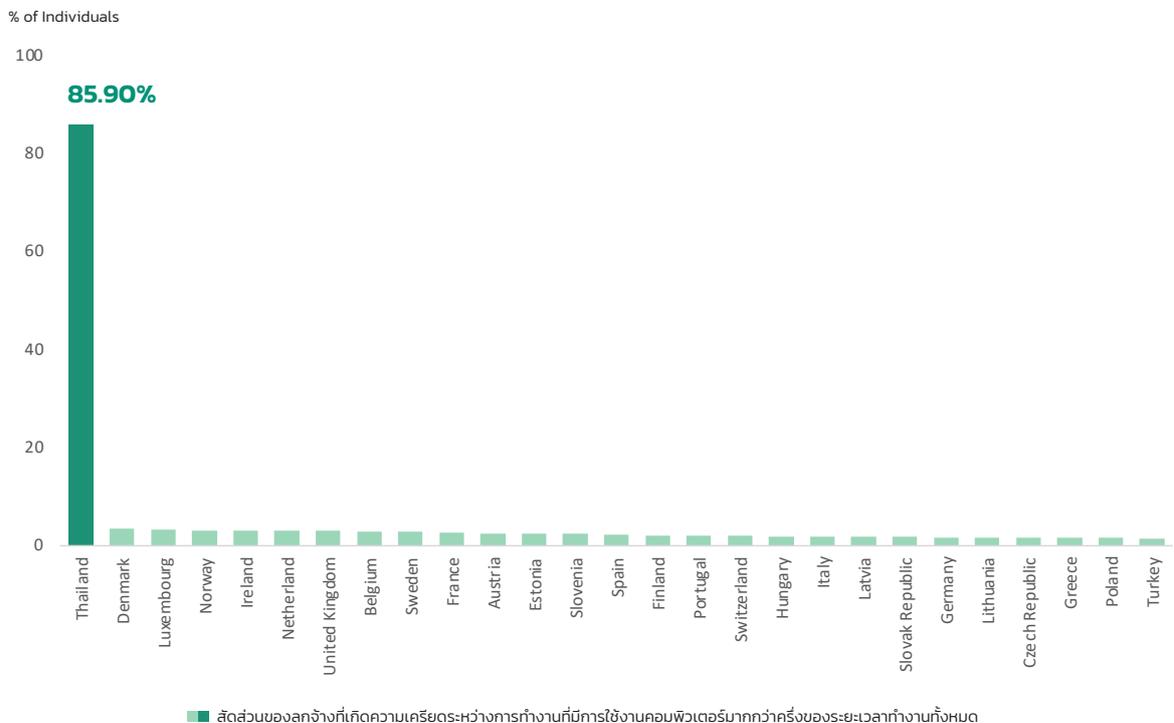
ตัวชี้วัด G3 : สัดส่วนของลูกจ้างที่เกิดความเครียดระหว่างการทำงานที่มีการใช้งานคอมพิวเตอร์มากกว่าครึ่งของระยะเวลาทำงานทั้งหมด

ตัวชี้วัดนี้ สะท้อนสภาพความเป็นอยู่และภาวะความเครียดของแรงงานในประเทศ ในกลุ่มผู้ที่ต้องทำงานโดยใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์มากกว่าครึ่งของระยะเวลาทำงานทั้งหมดในแต่ละวัน

จากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่า สัดส่วนของลูกจ้างที่เกิดความเครียดระหว่างการทำงานที่มีการใช้งานคอมพิวเตอร์มากกว่าครึ่งของระยะเวลาทำงานทั้งหมด สูงถึงร้อยละ 85.90 โดยเพิ่มขึ้นจากการสำรวจในปีก่อนหน้า ซึ่งสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 61.30

เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD อาจดูเหมือนแรงงานในประเทศไทยเผชิญภาวะความเครียดจากการทำงานโดยใช้คอมพิวเตอร์มากกว่าครึ่งของระยะเวลานาน มากกว่ากลุ่มประเทศ OECD ซึ่งข้อมูลผลการสำรวจที่เกิดขึ้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่เพียงร้อยละ 2.20 และประเทศที่มีค่าตัวชี้วัดน้อยสุด (ดีที่สุด) คือ ประเทศตุรกี (หรือตุรเคีย) คิดเป็นร้อยละ 1.10 อย่างไรก็ตาม ด้วยวิธีการสำรวจที่แตกต่างกันจึงอาจเปรียบเทียบในค่าตัวชี้วัดนี้ไม่ได้โดยสมบูรณ์ แต่ทำให้เห็นว่าปัจจุบัน คนไทยกำลังเผชิญภาวะความเครียดจากการทำงานด้วยคอมพิวเตอร์ในสัดส่วนที่สูงมาก

สัดส่วนของลูกจ้างที่เกิดความเครียดระหว่างการทำงานที่มีการใช้งานคอมพิวเตอร์มากกว่าครึ่งของระยะเวลาทำงานทั้งหมด

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และผลสำรวจการศึกษาจัดทำดัชนีชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 (ภาคประชาชน) (สดช.)

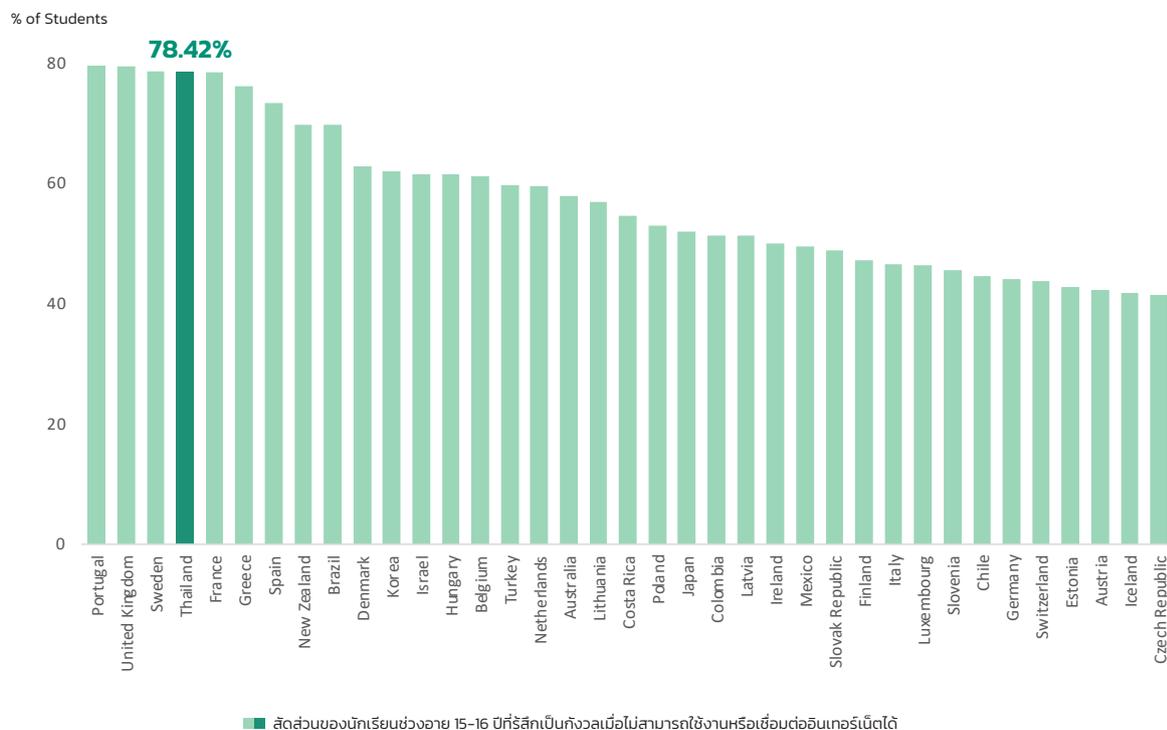
ตัวชี้วัด G5 : สัดส่วนของนักเรียนช่วงอายุ 15-16 ปี ที่รู้สึกเป็นกังวลเมื่อไม่สามารถใช้งานหรือเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้

ตัวชี้วัดนี้ สะท้อนถึงผลกระทบของการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลที่ส่งผลต่อระดับอารมณืของผู้ใช้งาน โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนช่วงอายุ 15-16 ปี ที่ปัจจุบัน การเรียนการสอนอาจต้องปรับไปสู่การเรียนรู้ผ่านช่องทางออนไลน์ หรือการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาอาจมีความจำเป็นต้องใช้งานและเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตอยู่บ่อยครั้ง

จากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่า สัดส่วนของนักเรียนช่วงอายุ 15-16 ปี ที่รู้สึกเป็นกังวลเมื่อไม่สามารถใช้งานหรือเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ คิดเป็นร้อยละ 78.42 โดยเพิ่มขึ้นจากในปี พ.ศ. 2564 ซึ่งเคยสำรวจและอยู่ที่ร้อยละ 71.20

หากเปรียบเทียบกับ OECD นักเรียนไทยในช่วงอายุดังกล่าวมีระดับความกังวลในสัดส่วนที่ค่อนข้างสูง โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD มีค่าเพียงร้อยละ 56.73 เท่านั้น และประเทศที่มีค่าตัวชี้วัดน้อยสุด (ดีที่สุด) คือ สาธารณรัฐเช็ก (ร้อยละ 41.43)

สัดส่วนของนักเรียนช่วงอายุ 15-16 ปี ที่รู้สึกเป็นกังวลเมื่อไม่สามารถใช้งานหรือเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้

ที่มา: OECD Going Digital Toolkit ณ วันที่ 2 ส.ค. 2565 และผลสำรวจการศึกษาจัดทำดัชนีตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 (ภาคประชาชน) (สดช.)

ตัวชี้วัด G8 : ร้อยละของนักเรียนอายุ 15 ปีที่ใช้อินเทอร์เน็ต ครั้งแรกเมื่ออายุ 6 ปีหรือต่ำกว่า

ตัวชี้วัดนี้ สามารถสะท้อนถึงความครอบคลุมของสัญญาณอินเทอร์เน็ต การมีการใช้อุปกรณ์ในการใช้บริการดิจิทัล ทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนและการทำศึกษา โดยวัดจากการเข้าถึงและใช้งานของผู้เรียนที่เป็นนักเรียนนักศึกษา

โดยจากข้อมูลผลการสำรวจ PISA 2018 (พ.ศ. 2561) ซึ่งสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) จัดเก็บ พบว่า นักเรียนไทยช่วงอายุ 15-16 ปีที่ใช้อินเทอร์เน็ตครั้งแรกเมื่ออายุ 6 ปีหรือต่ำกว่า คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 14.60 สะท้อนให้เห็นถึงการเริ่มใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนไทยที่ค่อนข้างช้า เนื่องจากค่าเฉลี่ยของนักเรียนทั่วโลกที่มีการใช้อินเทอร์เน็ตครั้งแรกเมื่ออายุ 6 ปีหรือต่ำกว่านั้น อยู่ที่ร้อยละ 21.05

ตัวชี้วัด G9 : ร้อยละของนักเรียนอายุ 15 ปีที่ใช้เวลา 2-6 ชั่วโมง บนอินเทอร์เน็ตระหว่างวันธรรมดา

ตัวชี้วัดนี้ สามารถสะท้อนถึงปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนในการทำกิจกรรมออนไลน์ต่าง ๆ รวมถึงการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

โดยจากข้อมูลผลการสำรวจ PISA 2018 (พ.ศ. 2561) พบว่า นักเรียนไทยอายุ 15-16 ปี ที่ใช้เวลา 2-6 ชั่วโมงบนอินเทอร์เน็ตระหว่างวันธรรมดาภายนอกโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 37.26 และใช้งานอินเทอร์เน็ตระหว่างวันธรรมดาภายในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 23.42 ซึ่งเติบโตจากข้อมูลในปี พ.ศ. 2558 โดยมีการใช้งานอินเทอร์เน็ตภายนอกโรงเรียน เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.08 และมีการใช้งานอินเทอร์เน็ตภายในโรงเรียน เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.70

ตัวชี้วัด GX1 : ความรู้สึกต่อการทำงานทางไกล (Telework)

ตัวชี้วัดนี้ สะท้อนทัศนคติและความรู้สึกต่อการทำงานทางไกล (Telework) ด้วยระบบออนไลน์ ซึ่งปัจจุบันการทำงานดังกล่าวเริ่มเข้ามาทดแทนการทำงานในรูปแบบเดิม ถือเป็นหนึ่งในวิถีชีวิตใหม่ (New Normal) ซึ่งภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน อาจต้องทราบถึงข้อมูลดังกล่าว เพื่อสามารถดำเนินการหรือนโยบายที่จะส่งเสริมสภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมให้แก่แรงงานในการทำงานยุคดิจิทัล เพื่อให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพ และยังไม่กระทบต่อสุขภาพจิตของตัวผู้ทำงาน

จากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่า สัดส่วนของประชาชนที่มีความรู้สึกต่อการทำงานทางไกลที่รู้สึกคุ้นเคย ชื่นชอบ และสามารถทำงานได้เป็นอย่างดี หรือรู้สึกสะดวกสบายเมื่อสามารถเลือกทำงานทางไกล หรือรู้สึกปลอดภัยเมื่อสามารถเลือกทำงานทางไกล คิดเป็นร้อยละ 65.27 ขณะที่กลุ่มคนบางกลุ่ม ยังรู้สึกสับสน วุ่นวาย ไม่สามารถมีสมาธิกับการทำงานได้ และ เครียด หงุดหงิดใจ เมื่อต้องทำงานทางไกล คิดเป็นร้อยละ 54.12

ตัวชี้วัด GX2 : ความรู้สึกต่อการเรียนทางไกล (e-Learning/ Online Learning)

เช่นเดียวกับตัวชี้วัด GX1 ตัวชี้วัดนี้ สะท้อนทัศนคติและความรู้สึกต่อการเรียนทางไกล (e-Learning/ Online Learning) ของตัวผู้เรียน ซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล และการเปลี่ยนแปลงสู่วิถีชีวิตใหม่ (New Normal) ที่ต้องการการปรับตัว โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนนักศึกษา ที่เป็นกลุ่มที่ดำเนินกิจกรรมดังกล่าวเป็นสัดส่วนมากที่สุด

จากการสำรวจและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 โดย สดช. พบว่า สัดส่วนของประชาชนที่มีความรู้สึกต่อการเรียนทางไกลที่รู้สึกคุ้นเคย ชื่นชอบ และสามารถเรียนได้เป็นอย่างดี รู้สึก หรือรู้สึกสะดวกสบายเมื่อสามารถเลือกเรียนทางไกล หรือรู้สึกปลอดภัยเมื่อสามารถเลือกเรียนทางไกล คิดเป็นร้อยละ 61.39 ขณะที่กลุ่มคนบางกลุ่ม ยังรู้สึกสับสน วุ่นวาย ไม่สามารถมีสมาธิกับการเรียนได้ และ เครียด หงุดหงิดใจ เมื่อต้องเรียนทางไกล คิดเป็นร้อยละ 59.94

สรุปการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย มิติด้านการเติบโตและสภาพความเป็นอยู่ (Growth & Well-being)

ประจำปี พ.ศ. 2565

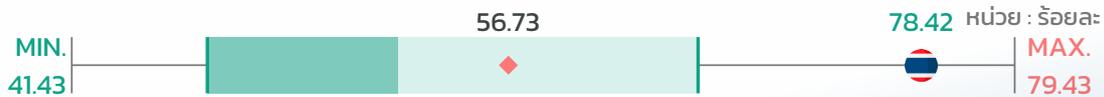
▶ สัดส่วนของมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นในภาคธุรกิจดิจิทัล

▶ สัดส่วนของลูกจ้างที่เกิดความเครียดระหว่างการทำงานที่มีการใช้งานคอมพิวเตอร์มากกว่าครึ่งของระยะเวลาทำงานทั้งหมด (G3)

▶ สัดส่วนของนักเรียนช่วงอายุ 15-16 ปีที่รู้สึกเป็นกังวลเมื่อไม่สามารถใช้งานหรือเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ (G5)

หมายเหตุ: ข้อมูลของกลุ่มประเทศ OECD ได้คำนวณไหลจากฐานข้อมูล OECD Going Digital Toolkit เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2565

จากการเปรียบเทียบผลการพัฒนาดิจิทัล ในประเทศไทยกับกลุ่มประเทศสมาชิกใน OECD

สำหรับมิติด้านการเติบโตและสภาพความเป็นอยู่ พบว่า ในภาคธุรกิจดิจิทัลสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ในระดับที่ยังไม่สูงมาก ดังนั้น ภาคธุรกิจดิจิทัลไทยควรให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลิตภาพและมูลค่าเพิ่มให้กับธุรกิจ

ส่วนในกลุ่มคนทำงาน พบว่า แรงงานไทยเกิดความเครียดระหว่างการทำงานด้วยคอมพิวเตอร์เป็นเวลานาน โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความจำเป็นในการทำงานทางไกล

ในขณะที่ กลุ่มนักเรียนไทยในช่วงอายุ 15-16 ปี ที่รู้สึกเป็นกังวล เมื่อไม่สามารถใช้งานอินเทอร์เน็ต มีสัดส่วนอยู่ในระดับสูง เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศสมาชิก OECD สะท้อนถึงความจำเป็นในการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักเรียนในปัจจุบันที่ส่วนใหญ่มักมีการใช้งานในกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งด้านการเรียน การติดต่อสื่อสาร และความบันเทิง

ตารางสรุปตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2565

ลำดับ	รหัส	ตัวชี้วัด	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2563	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2564	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2565	ช่วงเวลาและเวลาที่ ของการเผยแพร่ข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล	ค่าเฉลี่ยของ กลุ่มประเทศ OECD และ ประเทศที่ OECD จัดเก็บ
		มิติการเข้าถึง (Access)						
1	A1	สัดส่วนของผู้ลงทะเบียนใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงประจำที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน (Fixed broadband subscriptions per 100 inhabitants)	14.90 ¹	16.85 ¹	19.24	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2564 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	สำนักงานคณะกรรมการ กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.)	31.38
2	A2	สัดส่วนจำนวนซิมการ์ดที่ลงทะเบียนของอุปกรณ์ต่ออุปกรณ์ (M2M) ต่อจำนวนประชากร 100 คน (M2M (machine-to-machine) SIM cards per 100 inhabitants)	1.83	2.27 ²	2.60	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2564 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	รายงานประจำปีของผู้ให้บริการโทรคมนาคม และข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่มีการเปิดเผย	27.89
3	A3	สัดส่วนจำนวนผู้ลงทะเบียนใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเคลื่อนที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน (Mobile broadband subscription per 100 inhabitants)	88.76	92.56	96.68	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2564 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	สำนักงานคณะกรรมการ กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.)	106.51
4	A4	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีอินเทอร์เน็ตเข้าถึง (Share of households with broadband connections)	74.60 ³	85.20	88.00	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 (ไตรมาสที่ 2) ความถี่ ในการเผยแพร่: รายไตรมาส	ผลสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)	85.61
5	A5	สัดส่วนของภาคธุรกิจที่ติดตั้งอินเทอร์เน็ตความเร็ว 30 เมกะบิตต่อวินาทีหรือมากกว่า (Share of businesses with broadband contracted speed of 30 Mbps or more)	78.40	89.80	63.92	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการในโครงการ ศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาคธุรกิจเอกชน)	75.51
6	A6	สัดส่วนของประชากรที่เข้าถึงสัญญาณอินเทอร์เน็ตโทรศัพท์มือถือ 4G ขึ้นไป (Share of the population covered by at least 4G mobile network)	-	98.00	98.00	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2564 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	สำนักงานคณะกรรมการ กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.)	97.73
7	A7	ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ระหว่างครัวเรือนในพื้นที่เขตเมืองและนอกเมือง (Disparity in broadband uptake between urban and rural households)	-	7.90	6.60	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 (ไตรมาสที่ 2) ความถี่ ในการเผยแพร่: รายไตรมาส	ผลสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)	6.32
8	A8	แนวโน้มราคาอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำรายเดือน (Trends in fixed broadband monthly subscription prices)	-	-	497.90 บาท	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2564 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	สำนักงานคณะกรรมการ กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.)	ตัวชี้วัดนี้อยู่นอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit

ลำดับ	รหัส	ตัวชี้วัด	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2563	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2564	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2565	ช่วงเวลาและเวลาที่ ของการเผยแพร่ข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล	ค่าเฉลี่ยของ กลุ่มประเทศ OECD และ ประเทศที่ OECD จัดเก็บ
9	A9	แนวโน้มราคาอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่รายเดือน (Mobile Broadband monthly subscription pricing trends)	-	-	235.71 บาท	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2564 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	สำนักงานคณะกรรมการ กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.)	ตัวชี้วัดนี้อยู่นอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit
10	A10	ความเร็วอินเทอร์เน็ตเฉลี่ย (Global Connection Speed)	-	-	ความเร็วอินเทอร์เน็ตประจำ: ดาวเน็ต 229.95 Mbps, อัฟเน็ต 179.20 Mbps ความเร็วอินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่: ดาวเน็ต 67.99 Mbps อัฟเน็ต 17.80 Mbps	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2564 ความถี่ในการเผยแพร่: รายเดือน	รายงานความเร็วอินเทอร์เน็ต บรอดแบนด์ประจำที่และอินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่ รายเดือนของ Ookla	ตัวชี้วัดนี้อยู่นอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit
11	AX1	สัดส่วนของราคาอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ต่อรายได้ประชาชาติต่อคน (Fixed Broadband Price to GNI per Capita)	2.90	2.73 ²	2.53	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2564 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	สำนักงานคณะกรรมการ กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) และ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ (สศช.)	ตัวชี้วัดนี้อยู่นอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit
12	AX2	สัดส่วนของการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตความเร็วสูงแยกตามประเภทของการเชื่อมต่อ	51.70	58.22	95.35	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2564 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	สำนักงานคณะกรรมการ กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.)	ตัวชี้วัดนี้อยู่นอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit
13	AX3	สัดส่วนการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของหน่วยงานบริการปฐมภูมิ	ไม่มีการสำรวจ	76.40	95.17	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการ ในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (หน่วยงานบริการปฐมภูมิ)	ตัวชี้วัดนี้อยู่นอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit
14	AX4	สัดส่วนการเข้าถึงและใช้งานอินเทอร์เน็ตของประชาชนแบ่งแยกตามประเภทที่พิกอาศัย	ไม่มีการสำรวจ	ไม่มีการสำรวจ	สัดส่วนการเข้าถึงและใช้งานอินเทอร์เน็ต ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในที่พิกอาศัย แนวราบ: 84.00 สัดส่วนการเข้าถึงและใช้งานอินเทอร์เน็ต ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในที่พิกอาศัย แนวสูง: 74.75	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการ ในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาคประชาชน)	ตัวชี้วัดนี้อยู่นอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit

ลำดับ	รหัส	ตัวชี้วัด	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2563	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2564	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2565	ช่วงเวลาและความถี่ ของการเผยแพร่ข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล	ค่าเฉลี่ยของ กลุ่มประเทศ OECD และ ประเทศที่ OECD จัดเก็บ
15	AX5	สัดส่วนการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลของภาคธุรกิจเอกชน แยกรายเทคโนโลยีดิจิทัล	ไม่มีการสำรวจ	ไม่มีการสำรวจ	เทคโนโลยีดิจิทัลของการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytics) : 86.29 เทคโนโลยีหุ่นยนต์ที่เป็นลักษณะ: Robotic: 22.80 เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligent: AI): 58.53 เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things: IoT): 45.41 เทคโนโลยี 5G: 66.16 เทคโนโลยี Cloud: 61.37 เทคโนโลยี VR/AR: 29.77 เทคโนโลยี Blockchain: 29.09 เทคโนโลยี Metaverse: 22.96	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการ ในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาคธุรกิจเอกชน)	ตัวชี้วัดนี้อยู่นอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit
16	AX6	สัดส่วนการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลของหน่วยงานบริการ ปฐมภูมิ แยกรายเทคโนโลยีดิจิทัล	ไม่มีการสำรวจ	ไม่มีการสำรวจ	เทคโนโลยีดิจิทัลของการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytics): 13.32 เทคโนโลยีหุ่นยนต์ที่เป็นลักษณะ: Robotic: 4.75 เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligent: AI): 14.11 เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things: IoT): 8.77 เทคโนโลยี 5G: 47.00 เทคโนโลยี Cloud: 86.35 เทคโนโลยี VR/AR: 4.75 เทคโนโลยี Blockchain: 8.70 เทคโนโลยี Metaverse: 4.75	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการ ในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (หน่วยงานบริการปฐมภูมิ)	ตัวชี้วัดนี้อยู่นอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit

ลำดับ	รหัส	ตัวชี้วัด	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2563	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2564	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2565	ช่วงเวลาและความถี่ ของการเผยแพร่ข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล	ค่าเฉลี่ยของ กลุ่มประเทศ OECD และ ประเทศที่ OECD จัดเก็บ
		มิติการใช้งาน (Use)						
17	U1	สัดส่วนบุคคลทั่วไปที่เป็นผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต (Internet users as a share of individuals)	66.70	84.30	85.00	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายไตรมาส	ผลสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือนสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)	86.99
18	U2	สัดส่วนของบุคคลทั่วไปที่เป็นผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่มีการใช้บริการภาครัฐแบบดิจิทัล (Share of individuals using the internet to interact with public authorities)	35.30	64.20	65.59	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาคประชาชน)	61.06
19	U3	สัดส่วนของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่ซื้อสินค้า/บริการผ่านช่องทางออนไลน์ในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา (Share of internet users who have purchased online in the last 12 months)	38.60	78.50	23.09	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลสำรวจพฤติกรรมกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.)	67.83
20	U4	สัดส่วนของผู้ประกอบการขนาดเล็กที่มีการจัดจำหน่ายสินค้าหรือบริการผ่านช่องทางออนไลน์ในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา (Share of small businesses making e-Commerce sales in the last 12 months)	29.20	36.50	40.39	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาคธุรกิจเอกชน)	25.34
21	U5	สัดส่วนจำนวนธุรกิจที่มีเว็บไซต์ออนไลน์ (Share of businesses with a web presence)	ไม่มีการสำรวจ	73.90	62.46	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาคธุรกิจเอกชน)	74.52
22	U6	สัดส่วนของผู้ประกอบการที่มีการซื้อบริการคลาวด์ (Share of businesses purchasing cloud services)	25.60	51.30	46.56	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาคธุรกิจเอกชน)	44.31
23	U7	ปริมาณการใช้ข้อมูลเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ (หน่วย : กิกะไบต์/เดือน/ผู้ใช้บริการ) (Average monthly mobile data usage per mobile broadband subscription, GB)	12.70 GB ¹	18.00 GB	24.29 GB	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2564 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.)	9.12 GB
24	U8	สัดส่วนของจำนวนบุคคลธรรมดาและผู้ประกอบการที่ยื่นภาษีเงินได้ผ่านช่องทางออนไลน์ (Personal and corporate income tax returns filed online)	-	-	76.05	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2564 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	กรมสรรพากร	ตัวชี้วัดนอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit

ลำดับ	รหัส	ตัวชี้วัด	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2563	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2564	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2565	ช่วงเวลาและเวลาที่ ของการเผยแพร่ข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล	ค่าเฉลี่ยของ กลุ่มประเทศ OECD และ ประเทศที่ OECD จัดเก็บ
25	U9	สัดส่วนของผู้ที่ไม่ได้ส่งแบบฟอร์มไปยังหน่วยงาน ของรัฐทางออนไลน์เนื่องจาก ความพร้อมในการให้บริการ (Individuals who did not submit forms to public authorities online due to service availability)	ไม่มีการสำรวจ	ไม่มีการสำรวจ	42.74	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการ ในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาคประชาชน)	ตัวชี้วัดนอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit
26	UX1	สัดส่วนของมูลค่าธุรกรรมการชำระเงินผ่านช่องทาง ดิจิทัลต่อประชากร 1 คน	Internet Banking: 366,713.00 บาท Mobile Banking: 415,090.78 บาท	Internet Banking: 607,372.53 บาท Mobile Banking: 345,054.08 บาท	Internet Banking: 865,373.35 บาท Mobile Banking: 410,660.56 บาท	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ธนาคารแห่งประเทศไทย	ตัวชี้วัดนอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit
27	UX2	สัดส่วนของการใช้งานคลาวด์ภาครัฐของหน่วยงานต่อ หน่วยงานที่ต้องการใช้งานทั้งหมด	48.02	53.20	74.79*	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ (สศช.)	ตัวชี้วัดนอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit
28	UX3	จำนวนชั่วโมงการใช้งานอินเทอร์เน็ตต่อวัน (Daily time spent on the internet)	11 ชั่วโมง 25 นาที	10 ชั่วโมง 36 นาที	7 ชั่วโมง 4 นาที	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลสำรวจพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตใน ประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 สำนักงานพัฒนา ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.)	ตัวชี้วัดนอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit
29	UX4	สัดส่วนภาครัฐที่มีการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล แยกรายเทคโนโลยีดิจิทัล	ไม่มีการสำรวจ	ไม่มีการสำรวจ	เทคโนโลยีดิจิทัลของการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytics): 69.90 เทคโนโลยีหุ่นยนต์ที่เป็นลักษณะ: Robotic: 1.04 เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligent: AI): 40.49 เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things: IoT): 4.20 เทคโนโลยี 5G: 14.69 เทคโนโลยี Cloud : 27.92	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการในโครงการ ศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาครัฐกิจเอกชน)	ตัวชี้วัดนอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit
30	UX5	สัดส่วนหน่วยงานบริการปฐมภูมิที่มีการใช้งานเทคโนโลยี ดิจิทัล แยกรายเทคโนโลยีดิจิทัล	ไม่มีการสำรวจ	ไม่มีการสำรวจ	เทคโนโลยีดิจิทัลของการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytics): 10.74 เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligent: AI): 4.61 เทคโนโลยี 5G: 8.90 เทคโนโลยี Cloud: 75.41	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการในโครงการ ศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (หน่วยงานบริการปฐมภูมิ)	ตัวชี้วัดนอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit

ลำดับ	รหัส	ตัวชี้วัด	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2563	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2564	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2565	ช่วงเวลาและความถี่ ของการเผยแพร่ข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล	ค่าเฉลี่ยของ กลุ่มประเทศ OECD และ ประเทศที่ OECD จัดเก็บ
มิติด้านนวัตกรรม (Innovation)								
31	I1	ร้อยละการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อจีดีพี (ICT investment as a percentage of GDP)	3.11 ⁶	3.32 ²	3.32	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2564 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (Depa) และ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)	2.37
32	I2	ร้อยละค่าใช้จ่ายในการลงทุนวิจัยและพัฒนา (R&D) ของกลุ่มธุรกิจภาคอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อจีดีพี (Business R&D expenditure in information industries as a percentage of GDP)	0.06 ⁶	0.08 ²	0.09	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2562 เนื่องจาก ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (สอวช.)	0.38
33	I3	ร้อยละมูลค่าการลงทุนในหุ้นที่ไม่ได้จดทะเบียนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ในภาคธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อจีดีพี (Venture capital investment in the ICT sector as a percentage of GDP)	0.03 ⁶	0.07 ²	0.06	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2564 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	รายงานข้อมูลจาก Thailand Tech Startup Ecosystem Year in Review จัดทำโดยบริษัท Techsauce ประเทศไทย และ สมาคมไทยผู้ประกอบการธุรกิจเงินร่วมลงทุน	0.15
34	I4	สัดส่วนของผู้ประกอบการจัดตั้งใหม่ (อายุธุรกิจไม่เกิน 2 ปี) ต่อจำนวนผู้ประกอบการทั้งหมด (Share of start-up firms (up to 2 years old) in the business population)	26.30 ⁷	25.83 ⁷	24.57	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์	23.94
35	I5	ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม ในแต่ละเพศ ต่อจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด (Tertiary graduates in natural sciences, engineering, and ICTs (NSE & ICT), by gender)	-	-	ผู้สำเร็จการศึกษาเพศชาย: 12.19 ผู้สำเร็จการศึกษาเพศหญิง: 10.02	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2564 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)	ตัวชี้วัดนี้อยู่นอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit
36	IX1	จำนวนการยื่นคำขอสิทธิบัตรในประเทศไทยในสาขาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ	43.00 ⁸	56.00 ⁸	64.00	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2564 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	จากกรมทรัพย์สินทางปัญญา	ตัวชี้วัดนี้อยู่นอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit
37	IX2	ปริมาณหุ่นยนต์ที่มีการใช้งานในภาคอุตสาหกรรม การผลิตของประเทศไทยต่อแรงงานในภาคอุตสาหกรรม การผลิต 10,000 คน	58.81	69.39 ²	69.39	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2563 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	รายงานขององค์การ International Federation of Robotics ประจำปี พ.ศ. 2563	ตัวชี้วัดนี้อยู่นอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit
มิติด้านอาชีพ (Job)								
38	J1	ร้อยละตำแหน่งงานที่ต้องปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมาก ต่อจำนวนแรงงานทั้งหมด (ICT task-intensive jobs as a percentage of total employment)	3.48	3.81 ¹	3.42	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2564 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สศช.)	12.42

ลำดับ	รหัส	ตัวชี้วัด	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2563	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2564	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2565	ช่วงเวลาและความถี่ ของการเผยแพร่ข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล	ค่าเฉลี่ยของ กลุ่มประเทศ OECD และ ประเทศที่ OECD จัดเก็บ
39	J2	สัดส่วนการจ้างงานในภาคธุรกิจดิจิทัลต่อจำนวนการจ้างงานทั้งหมด (Digital-intensive sectors' share in total employment)	34.62 ⁹	34.40 ²	34.40	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2564 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)	47.15
40	J3	ร้อยละของลูกจ้างที่ได้รับการอบรม/ฝึกทักษะ (จากผู้ว่าจ้าง/บริษัท) ต่อจำนวนการจ้างงานทั้งหมด (Workers receiving employment-based training, as a percentage of total employment)	21.10	44.20	45.80	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการ ในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาคธุรกิจเอกชน)	58.98
41	J4	ร้อยละจำนวนนักศึกษาจบใหม่ระดับอุดมศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม และคณิตศาสตร์ ต่อจำนวนนักศึกษาจบใหม่ทั้งหมด (New tertiary graduates in science, technology, engineering and mathematics, as a percentage of new graduates)	21.58	22.86 ²	22.21	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2564 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)	23.31
42	J5	ร้อยละของการใช้จ่ายภาครัฐในการดำเนินนโยบายด้านตลาดแรงงาน ต่อ GDP (ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายได้ประชาชาติ) (Public spending on active labour market policies, as a percentage of GDP)	0.34 ^{6,10}	0.47 ^{6,10}	0.43	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2564 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	กรมบัญชีกลาง สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล และ สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ	0.45
43	J6	ร้อยละของสถานประกอบการที่รายงานความยากต่อการว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Percentage of all enterprises that reported hard-to-fill vacancies for ICT specialists)	ไม่มีการสำรวจ	ไม่มีการสำรวจ	5.74	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการ ในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาคธุรกิจเอกชน)	ตัวชี้วัดนี้อยู่นอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit
44	J7	สัดส่วนของพนักงานที่มีทักษะสอดคล้อง/ไม่สอดคล้องกับหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายต่อจำนวนพนักงานที่ใช้คอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ในสถานประกอบการ (Digital skills (mis) match at work (as a percentage of individuals who use computers or computerized equipment at work))	ไม่มีการสำรวจ	ไม่มีการสำรวจ	ทักษะไม่สอดคล้องกับหน้าที่ 35.02 ทักษะสอดคล้องกับหน้าที่ 64.98	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการ ในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาคประชาชน)	ตัวชี้วัดนี้อยู่นอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit
45	J8	ร้อยละของผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จำแนกตามเพศ (Percentage of ICT professionals and technology by gender)	-	-	ผลสำรวจเพศชาย: 3.37 ผลสำรวจเพศหญิง: 3.47	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2564 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)	ตัวชี้วัดนี้อยู่นอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit

ลำดับ	รหัส	ตัวชี้วัด	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2563	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2564	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2565	ช่วงเวลาและความถี่ ของการเผยแพร่ข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล	ค่าเฉลี่ยของ กลุ่มประเทศ OECD และ ประเทศที่ OECD จัดเก็บ
46	JX1	รายได้โดยเฉลี่ยของแรงงานที่มีตำแหน่งงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	26,568.00 บาท ¹¹	27,147.00 บาท ¹²	25,679.00 บาท	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2564 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	รายงานสรุปผลที่สำคัญของผู้ทำงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารประจำปีจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สชช.)	ตัวชี้วัดนี้อยู่กรอบ OECD Going Digital Toolkit
47	JX2	ผลิตภาพของแรงงานในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล	329,618.54 บาทต่อคน ⁶	317,691.16 บาทต่อคน ^{2,6}	334,703.40 บาทต่อคน	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2564 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ข้อมูลของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติที่แท้จริงแบบลูกโซ่ จากสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) และจำนวนแรงงานจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สชช.)	ตัวชี้วัดนี้อยู่กรอบ OECD Going Digital Toolkit
มิติด้านสังคม (Society)								
48	S1	ร้อยละของบุคคลทั่วไปช่วงอายุ 55-74 ปี ที่ใช้งานอินเทอร์เน็ต (Percentage of individuals aged 55-74 using the internet)	67.40	48.80	63.10	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายไตรมาส	ผลสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สชช.)	78.18
49	S2	ร้อยละบุคคลทั่วไปที่มีระดับรายได้ครัวเรือนอยู่ในช่วงร้อยละ 25 ที่ต่ำที่สุด (ควอไทล์ที่ 1) ที่ใช้งานอินเทอร์เน็ต (Percentage of individuals who live in households with income in the lowest quartile using the internet)	60.80	83.20	73.35	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาคประชาชน)	76.66
50	S3	ร้อยละของบุคคลทั่วไปที่มีการใช้งานเครื่องมือดิจิทัลสำหรับการทำงานทางไกลจากที่บ้าน สัปดาห์ละ 1 ครั้ง หรือมากกว่า (Percentage of individuals who use digital equipment at work that telework from home once a week or more)	35.70	36.70	78.60	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาคประชาชน)	26.43
51	S4	สัดส่วนของผู้หญิงช่วงอายุ 16-24 ปี ที่สามารถเขียนโปรแกรมได้ (Women as a share of all 16-24 year-olds who can program)	6.00	12.10	14.77	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาคประชาชน)	9.56
52	S5	ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตบนบรอดแบนด์ระหว่างเพศชายและเพศหญิง (Disparity in Internet use between men and women)	ไม่มีการสำรวจ	-0.40	1.00	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายไตรมาส	ผลสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สชช.)	0.75
53	S6	ร้อยละของนักเรียนช่วงอายุ 15-16 ปี ที่ได้คะแนนผลประเมิน PISA ความฉลาดด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ในระดับสูง (ระดับ 5 ขึ้นไป) (ต่อจำนวนนักเรียนที่ทำการประเมิน PISA ทั้งหมด) (Top-performing 15-16 year old students in science, mathematics and reading)	2.65	2.65	2.65	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2561 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) ภายใต้กระทรวงศึกษาธิการ ร่วมกับองค์การ OECD	14.50

ลำดับ	รหัส	ตัวชี้วัด	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2563	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2564	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2565	ช่วงเวลาและความถี่ ของการเผยแพร่ข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล	ค่าเฉลี่ยของ กลุ่มประเทศ OECD และ ประเทศที่ OECD จัดเก็บ
54	S7	ปริมาณขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดขึ้นของประเทศ (หน่วย: กิโลกรัมต่อประชากร) (E-waste generated, kilograms per inhabitant)	9.20	9.20	9.20	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2562 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	รายงาน Global E-waste Monitor ประจำปี ค.ศ. 2019	15.91
55	S8	ร้อยละของความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตจำแนกตามระดับการศึกษา (Percentage of Gap in Internet use, by educational attainment)	ไม่มีการสำรวจ	ไม่มีการสำรวจ	20.90	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายไตรมาส	ผลสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)	ตัวชี้วัดนอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit
56	S9	ร้อยละของผูู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์ จำแนกตามกลุ่มอายุ (Percentage of Individuals who used the Internet to access social networking sites in each age group)	ไม่มีการสำรวจ	ไม่มีการสำรวจ	สื่อสังคมออนไลน์เพื่อรับ-ส่งอีเมล: ร้อยละ 36.24 สื่อสังคมออนไลน์เพื่อสนทนาผ่าน แอปพลิเคชัน: ร้อยละ 92.02 สื่อสังคมออนไลน์เพื่อเข้าสนทนบนเว็บไซต์: ร้อยละ 14.39 สื่อสังคมออนไลน์เพื่อวิดีโอคอล: ร้อยละ 56.27	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2563 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลสำรวจพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 สำนักงานพัฒนา ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.)	ตัวชี้วัดนอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit
57	S10	ร้อยละของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเข้าถึงข้อมูลข่าวสารออนไลน์ (Percentage of individuals who used the Internet to access news online)	ไม่มีการสำรวจ	ไม่มีการสำรวจ	79.60	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2563 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลสำรวจพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 สำนักงานพัฒนา ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.)	ตัวชี้วัดนอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit
58	SX1	ความตระหนักในเทคโนโลยีดิจิทัลของภาคประชาชน	ไม่มีการสำรวจ	ไม่มีการสำรวจ	เทคโนโลยีดิจิทัลของการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytics): 29.35 เทคโนโลยีหุ่นยนต์ที่เป็นลักษณะ: Robotic: 31.83 เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligent: AI): 33.78 เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things: IoT): 30.46 เทคโนโลยี 5G: 43.84 เทคโนโลยี Cloud: 33.57 เทคโนโลยี VR/AR: 26.76 เทคโนโลยี Blockchain: 27.10 เทคโนโลยี Metaverse: 25.38	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการ ในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาคประชาชน)	ตัวชี้วัดนอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit

ลำดับ	รหัส	ตัวชี้วัด	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2563	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2564	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2565	ช่วงเวลาและความถี่ ของการเผยแพร่ข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล	คำเฉลี่ยของ กลุ่มประเทศ OECD และ ประเทศที่ OECD จัดเก็บ
59	SX2	ความตระหนักในกฎหมายดิจิทัลของภาคประชาชน	ไม่มีการสำรวจ	ไม่มีการสำรวจ	<p>พ.ร.บ. การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม: 28.71</p> <p>พ.ร.บ. การบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล: 28.63</p> <p>พ.ร.บ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์: 38.96</p> <p>พ.ร.บ. การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์: 33.74</p> <p>พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล: 30.41</p>	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาคประชาชน)	ตัวชี้วัดนอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit
60	SX3	ความตระหนักในเทคโนโลยีดิจิทัลของภาครัฐ	ไม่มีการสำรวจ	ไม่มีการสำรวจ	<p>เทคโนโลยีดิจิทัลของการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytics): 44.15</p> <p>เทคโนโลยีหุ่นยนต์ที่เป็นลักษณะ: Robotic: 27.69</p> <p>เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligent: AI): 30.01</p> <p>เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things: IoT): 30.70</p> <p>เทคโนโลยี 5G: 52.73</p> <p>เทคโนโลยี Cloud: 50.54</p> <p>เทคโนโลยี VR/AR: 33.15</p> <p>เทคโนโลยี Blockchain: 36.41</p> <p>เทคโนโลยี Metaverse: 28.07</p>	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาครัฐกิจเอกชน)	ตัวชี้วัดนอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit

ลำดับ	รหัส	ตัวชี้วัด	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2563	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2564	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2565	ช่วงเวลาและความถี่ ของการเผยแพร่ข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล	ค่าเฉลี่ยของ กลุ่มประเทศ OECD และ ประเทศที่ OECD จัดเก็บ
61	SX4	ความตระหนักรู้ในกฎหมายดิจิทัลของภาครัฐกิจ	ไม่มีการสำรวจ	ไม่มีการสำรวจ	<p>พ.ศ. การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม: 44.02</p> <p>พ.ศ. การบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล: 38.59</p> <p>พ.ศ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์: 38.63</p> <p>พ.ศ. การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์: 39.27</p> <p>พ.ศ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล: 39.33</p>	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาครัฐกิจเอกชน)	ตัวชี้วัดนอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit
62	SX5	ความตระหนักรู้ในเทคโนโลยีดิจิทัลของหน่วยงานบริการปฐมภูมิ	ไม่มีการสำรวจ	ไม่มีการสำรวจ	<p>เทคโนโลยีดิจิทัลของการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytics): 30.85</p> <p>เทคโนโลยีหุ่นยนต์ที่เป็นลักษณะ: Robotic: 23.57</p> <p>เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligent: AI): 23.45</p> <p>เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things: IoT): 31.59</p> <p>เทคโนโลยี 5G: 8.0</p> <p>เทคโนโลยี Cloud: 91.91</p> <p>เทคโนโลยี VR/AR: 25.22</p> <p>เทคโนโลยี Blockchain: 20.81</p> <p>เทคโนโลยี Metaverse: 18.82</p>	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (หน่วยงานบริการปฐมภูมิ)	ตัวชี้วัดนอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit
63	SX6	ความตระหนักรู้ในกฎหมายดิจิทัลของหน่วยงานบริการปฐมภูมิ	ไม่มีการสำรวจ	ไม่มีการสำรวจ	<p>พ.ศ. การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม: 68.38</p> <p>พ.ศ. การบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล: 69.83</p> <p>พ.ศ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์: 66.42</p> <p>พ.ศ. การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์: 64</p> <p>พ.ศ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล: 64.63</p>	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (หน่วยงานบริการปฐมภูมิ)	ตัวชี้วัดนอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit

ลำดับ	รหัส	ตัวชี้วัด	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2563	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2564	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2565	ช่วงเวลาและความถี่ ของการเผยแพร่ข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล	ค่าเฉลี่ยของ กลุ่มประเทศ OECD และ ประเทศที่ OECD จัดเก็บ
		มิติด้านความน่าเชื่อถือ (Trust)						
64	T1	ร้อยละของผู้ที่ประสบกับปัญหาถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลหรือความเป็นส่วนตัว (Percentage of internet users experiencing abuse of personal information or privacy violations)	11.50	6.30	3.40	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลสำรวจความเชื่อมั่นในการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย พ.ศ. 2565 ของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.)	3.26
65	T2	ร้อยละของผู้ที่ไม่เลือกซื้อสินค้า/บริการผ่านช่องทางออนไลน์ เนื่องจากมีความกังวลในระบบความปลอดภัยของระบบการชำระเงิน (Percentage of individuals not buying online due to payment security concerns)	9.50	5.40	17.33	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลสำรวจพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.)	28.17
66	T3	ร้อยละของผู้ที่ไม่เลือกซื้อสินค้า/บริการผ่านช่องทางออนไลน์ เนื่องจากมีความกังวลในการส่งคืนสินค้า (Percentage of individuals not buying online due to concerns about returning products)	11.50	13.60	19.77	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลสำรวจพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.)	19.55
67	T4	ร้อยละของบริษัทที่การดำเนินงานด้านการรักษาความปลอดภัยทางเทคโนโลยีสารสนเทศของบริษัท หรือด้านรักษาข้อมูล ถูกดำเนินโดยบุคลากร/ลูกจ้างของตนเอง (Percentage of businesses in which ICT security and data protection tasks are mainly performed by own employees)	26.00	28.60	36.09	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาคธุรกิจเอกชน)	42.83
68	T5	สัดส่วนของชุดข้อมูลสุขภาพประชาชน (Data set) ที่สามารถแลกเปลี่ยนระหว่างหน่วยงานได้ (Health data sharing intensity)	-	20.00	95.00	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข	65.19
69	T6	ร้อยละของบุคคลที่ให้ข้อมูลส่วนบุคคลทางอินเทอร์เน็ตจำแนกตามกลุ่มอายุ (Percentage of individuals who provided personal information over the Internet in each age group)	ไม่มีการสำรวจ	ไม่มีการสำรวจ	64.10	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลสำรวจความเชื่อมั่นในการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย พ.ศ. 2565 ของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.)	ตัวชี้วัดนี้อยู่นอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit
70	T7	ร้อยละของบุคคลที่เชื่อในข้อมูลที่เข้าถึงจากสื่อสังคมออนไลน์และแอปพลิเคชันสำหรับแชท (Percentage of respondents who trust in information accessed on social networks and messaging applications)	ไม่มีการสำรวจ	ไม่มีการสำรวจ	51.59	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาคประชาชน)	ตัวชี้วัดนี้อยู่นอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit

ลำดับ	รหัส	ตัวชี้วัด	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2563	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2564	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2565	ช่วงเวลาและความถี่ ของการเผยแพร่ข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล	ค่าเฉลี่ยของ กลุ่มประเทศ OECD และ ประเทศที่ OECD จัดเก็บ
		มีดัชนีการเปิดเสรีของตลาด (Market Openness)						
71	M1	สัดส่วนของบริษัทที่มีการจัดจำหน่ายสินค้า/บริการผ่านช่องทางออนไลน์ ในตลาดต่างประเทศ (การค้าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ข้ามพรมแดน) (Share of businesses making e-Commerce sales that sell across borders)	20.80	3.20	26.29	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการ ในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาคธุรกิจเอกชน)	40.90
72	M2	สัดส่วนของการค้าบริการในธุรกิจที่มีการให้บริการแบบดิจิทัล ต่อการค้าบริการทั้งหมด (โดยพิจารณาทั้งการนำเข้าและส่งออกบริการ) (Digitally-deliverable services as a share of commercial services trade)	8.89	15.62 ²	15.72	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2564 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ธนาคารแห่งประเทศไทย (สปท.) และ สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล	30.23
73	M3	ร้อยละของมูลค่าเพิ่มของการส่งออกสินค้าอันเกิดจากการใช้ประโยชน์ซึ่งบริการดิจิทัลหรือเทคโนโลยีดิจิทัล ต่อมูลค่าการส่งออกสินค้าของอุตสาหกรรมผลิตทั้งหมด (Digital-intensive services value added embodied in manufacturing exports, as a percentage of manufacturing export value)	23.14	23.14	23.14	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2558 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ข้อมูลการค้าที่อยู่ในรูปของมูลค่าเพิ่ม (Trade in Value-added หรือ TiVA) ขององค์การ OECD	24.99
74	M4	สัดส่วนมูลค่าการค้าสินค้าและบริการด้าน ICT เทียบกับมูลค่าการค้าระหว่างประเทศ (ICT goods and services as a share of international trade)	-	14.27 ¹⁰	10.83	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2564 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	กรมศุลกากร และ ธนาคารแห่งประเทศไทย (สปท.)	11.72
		มีดัชนีการเติบโตและสภาพความเป็นอยู่ (Growth & Well being)						
75	G1	สัดส่วนของมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นในภาคธุรกิจดิจิทัล (Digital-intensive sectors' contribution to value added growth)	45.01 ^{6,9}	50.86 ^{26,9}	50.90	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2564 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ (สศช.)	51.17
76	G2-S3	ร้อยละของบุคคลทั่วไปที่มีการใช้งานเครื่องมือดิจิทัล สำหรับการทำงานทางไกลจากที่บ้าน สัปดาห์ละ 1 ครั้ง หรือมากกว่า (Percentage of individuals who use digital equipment at work that telework from home once a week or more)	35.70	36.70	78.60	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการ ในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาคประชาชน)	26.43

ลำดับ	รหัส	ตัวชี้วัด	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2563	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2564	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2565	ช่วงเวลาและความถี่ ของการเผยแพร่ข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล	ค่าเฉลี่ยของ กลุ่มประเทศ OECD และ ประเทศที่ OECD จัดเก็บ
77	G3	สัดส่วนของลูกจ้างที่เกิดความเครียดระหว่างการทำงานที่มีการใช้งานคอมพิวเตอร์มากกว่าครึ่งของระยะเวลาทำงานทั้งหมด (Workers experiencing job stress associated with frequent computer use at work)	16.40	61.30	85.90	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการ ในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาคประชาชน)	2.20
78	G4-S2	ร้อยละบุคคลทั่วไปที่มีระดับรายได้ครัวเรือนอยู่ในช่วงร้อยละ 25 ที่ต่ำที่สุด (ควอไทล์ที่ 1) ที่ใช้อินเทอร์เน็ต (Percentage of individuals who live in households with income in the lowest quartile who use the Internet)	60.80	83.20	73.35	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการ ในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาคประชาชน)	76.66
79	G5	สัดส่วนของนักเรียนช่วงอายุ 15-16 ปี ที่รู้สึกเป็นกังวลเมื่อไม่สามารถใช้งานหรือเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ (Students aged 15-16 who feel bad if no internet connection is available)	65.20	71.20	78.42	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการ ในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาคประชาชน)	56.73
80	G6-T1	ร้อยละของผู้ที่ประสบกับปัญหาถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลหรือความเป็นส่วนตัว (ต่อผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั้งหมด) (Percentage of Internet users experiencing abuse of personal information or privacy violations)	11.50	6.30	3.40	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลสำรวจความเชื่อมั่นในการใช้อินเทอร์เน็ต ในประเทศไทย พ.ศ. 2565 ของสำนักงานพัฒนาธุรกรรม ทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.)	3.26
81	G7-S7	ปริมาณขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดขึ้นของประเทศ (หน่วย: กิโลกรัมต่อประชากร) (E-waste generated, kilograms per inhabitant)	9.20	9.20	9.20	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2562 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	รายงาน Global E-waste Monitor ประจำปี ค.ศ. 2019	15.91
82	G8	ร้อยละของนักเรียนอายุ 15 ปีที่ใช้อินเทอร์เน็ตครั้งแรกเมื่ออายุ 6 ปีหรือต่ำกว่า (Percentage of 15 year-old students who first accessed the Internet at age 6 or under)	ไม่มีการสำรวจ	ไม่มีการสำรวจ	14.60	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2561 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี (สสวท.) ภายใต้ กระทรวงศึกษาธิการ ร่วมกับองค์การ OECD	ตัวชี้วัดนี้อยู่รอบนอก OECD Going Digital Toolkit
83	G9	ร้อยละของนักเรียนอายุ 15 ปีที่ใช้เวลา 2-6 ชั่วโมงบนอินเทอร์เน็ตระหว่างวันธรรมดา (Percentage of 15 year-old students spending two to six hours on the Internet during a typical weekday)	ไม่มีการสำรวจ	ไม่มีการสำรวจ	ภายนอกโรงเรียน: 37.26 ภายในโรงเรียน: 23.42	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2561 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี (สสวท.) ภายใต้ กระทรวงศึกษาธิการ ร่วมกับองค์การ OECD	ตัวชี้วัดนี้อยู่รอบนอก OECD Going Digital Toolkit
84	GX1	ความรู้สึกรู้สึกต่อการทำงานทางไกล (Telework)	ไม่มีการสำรวจ	ไม่มีการสำรวจ	คุ้นเคยและรู้สึกปลอดภัย: 65.27 สับสนและเครียด: 54.12	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการ ในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาคประชาชน)	ตัวชี้วัดนี้อยู่รอบนอก OECD Going Digital Toolkit

ลำดับ	รหัส	ตัวชี้วัด	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2563	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2564	ผลการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2565	ช่วงเวลาและความถี่ ของการเผยแพร่ข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล	ค่าเฉลี่ยของ กลุ่มประเทศ OECD และ ประเทศที่ OECD จัดเก็บ
85	GX2	ความรู้สึกรู้สึกต่อการเรียนทางไกล (e-Learning/Online Learning)	ไม่มีการสำรวจ	ไม่มีการสำรวจ	คุ้นเคยและรู้สึกปลอดภัย: 61.39 สับสนและเครียด: 59.94	ข้อมูลปีล่าสุด: พ.ศ. 2565 ความถี่ในการเผยแพร่: รายปี	ผลการสำรวจในการดำเนินการ ในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภาคประชาชน)	ตัวชี้วัดนี้อยู่นอกกรอบ OECD Going Digital Toolkit

*หมายเหตุ:

- 1) ข้อมูลใหม่เป็นข้อมูลที่รวบรวมจากรายงานของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) แทนข้อมูลเดิมที่มารวบรวมจากผู้ให้บริการโทรคมนาคม
- 2) ปรับวิธีการคำนวณให้ตรงตามวิธีการของโครงการ Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2563 และโครงการ Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565
- 3) ข้อมูลใหม่เป็นข้อมูลที่รวบรวมจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ. แทนข้อมูลเดิมที่มารวบรวมจากผลสำรวจในโครงการ
- 4) รวบรวมมูลค่าธุรกรรมทุกรายการในมูลค่าการธุรกรรมผ่าน Mobile Banking
- 5) ปรับการเลือกใช้ข้อมูลให้ตรงตามแนวทางของโครงการ Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2563 และโครงการ Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565
- 6) ข้อมูลเปลี่ยนตามตัวเลข GDP ที่มีการอัปเดตภายหลัง
- 7) เปลี่ยนจากข้อมูลเดิมที่ใช้สัดส่วนของผู้ประกอบการจัดตั้งใหม่ อายุไม่เกิน 2 ปี ที่ยังดำเนินการอยู่ เป็นผลรวมของสัดส่วนผู้ประกอบการจัดตั้งใหม่ทั้งหมด 3 กลุ่ม อันได้แก่ 1) สัดส่วนของผู้ประกอบการจัดตั้งใหม่ อายุไม่เกิน 2 ปี ที่ยังดำเนินการอยู่ 2) สัดส่วนของผู้ประกอบการจัดตั้งใหม่ อายุไม่เกิน 1 ปี ที่ยังดำเนินการอยู่ 3) สัดส่วนของการจดทะเบียนของผู้ประกอบการจัดตั้งใหม่ ณ เวลาการคำนวณวิเคราะห์
- 8) ข้อมูลใหม่เป็นข้อมูลที่รวบรวมจากกรมทรัพย์สินทางปัญญาแทนข้อมูลเดิมที่มารวบรวมจากสำนักงานสภาพัฒนาการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (สอวช.)
- 9) ปรับการจัดกลุ่มของอุตสาหกรรมดิจิทัลระดับปานกลาง-สูง และระดับสูงให้สอดคล้องตามมาตรฐานใหม่ขององค์การ OECD
- 10) ปรับวิธีการคำนวณให้ตรงตามวิธีการของโครงการ Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565
- 11) ใช้ข้อมูลรายได้โดยเฉลี่ยของแรงงานที่มีตำแหน่งงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (รวม) แทนการคำนวณค่าเฉลี่ยรายได้โดยเฉลี่ยของแรงงานที่มีตำแหน่งงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของเพศชายแลเพศหญิง
- 12) อัปเดตข้อมูลเป็นข้อมูลปี พ.ศ. 2563
- 13) - หมายถึง ข้อมูลสำหรับการคำนวณตัวชี้วัดนั้นๆ มีการจัดเก็บโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาก่อนแล้ว แต่ไม่ได้ถูกนำมาใช้สำหรับการศึกษาในโครงการ
- 14) "ไม่มีการสำรวจ" หมายถึง ข้อมูลสำหรับการคำนวณตัวชี้วัดนั้นๆ ไม่เคยถูกจัดเก็บมาก่อน และไม่ได้มีการสำรวจเพื่อจัดเก็บข้อมูลในโครงการ

สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

120 หมู่ 3 ชั้น 9 อาคารรัฐประศาสนภักดี
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

เบอร์โทรศัพท์ 02 142 1202
Email tdo@onde.go.th

 tdo.onde.go.th

 [thailanddigitaloutlook](https://www.facebook.com/thailanddigitaloutlook)